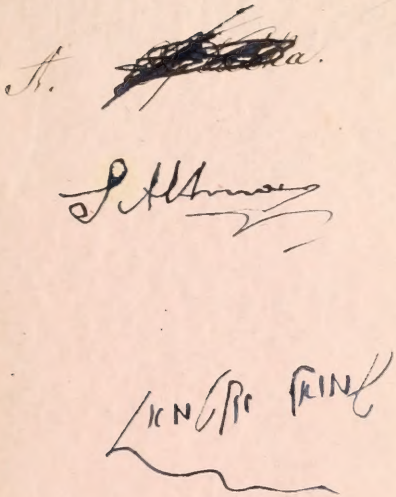

MACHSOR.

Die sämmtlichen

Fest-Gebete

und

gottesdienstlichen Dichtungen

der Israeliten.

Übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von

Dr. M. Letteris.

Ausgabe in fünf Bänden.

Fünfter Theil.

Prag, 1852.

Verlag, Druck und Papier von Gottlieb Haase Söhne.

מחזור

כולל

התפלות והפיוטים לכל מועדי אל

מראשית השנה עד אחרית שנה

מסודר בשלימות הסדור ובהגהה מדויקת.

נעתק מחדש ללשון אשכנזי עם הערות

מאת

מאיר הלוי לעמערים.

חלק חמישי.

פראג, בדפוס וכהוצאות גאטטליעב האאזע ואהנע.

בשנת זמר בריית אברהם לפ"ק.

LIBRARY
OCT 21 1997
UNIVERSITY OF TORONTO

מחזור לחג השבועות.

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
Ontario Council of University Libraries

http://www.archive.org/details/maazorkolelhatef05lett

קודם שיכנס לבית הכנסת יאמר מעט מעט בעזרת ב"הכב ויאמר:

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ:

לז ילך נכנס ילך נכנסתי פתחתי ויאמר:

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ:

כשיכנס לב"הכב יאמר:

מַה־טֹּבוּ אָהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי
בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה
לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן
אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

(In der Vorhalle des Bethauſes ſagt man: (ואני ברב חסדך

Ich aber — betrete dein Haus im Vertrauen auf die Fülle deiner Gnade; — beuge mich in Ehrfurcht vor dir in deinem heiligen Tempel. In das Haus Gottes laſſet uns gehen in zahlreicher Menge.

מה טבו

(Beim Eintritt ins Bethaus:)

Wie freundlich ſind deine Zelte, o Jakob, deine Wohnungen, Israel! Ich aber, — betrete dein Haus im Vertrauen auf die Fülle deiner Gnade; beuge mich in Ehrfurcht vor dir in deinem heiligen Tempel. Ich liebe, o Herr, das Haus, wo du waltest, und die Stätte, wo deine Herrlichkeit thront. Ich beuge und bücke mich und ſinke kniend nieder vor dem Herrn, meinem Schöpfer. Ich richte mein Gebet an dich, o Herr, zur Zeit der Gnade; o Gott, um deine unendliche Huld erhöre mich mit deinem wahrhaften Heile.

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי
בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְּהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ: וַאֲנִי עָלֶיךָ
בָּטַחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי
אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יְיָ אֱלֹהַי שַׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ
וַתִּרְפָּאֵנִי: אֲלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן: הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל
עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי
אֱלֹהָי: שְׁמָעָה תְפִלָּתִי יְיָ וַשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל
תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ:
שָׁשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי
מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר
אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי
שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

אני קראתיך

Ich rufe dich an, daß du mich erhöreſt, Allmächtiger! neige dein Ohr mir, höre meine Worte. Wie möcht' ich treugeſinnt dein Antlitz ſchauen, erwachend mich ergötzen an deiner Gottesgeſtalt. Ich vertraue auf dich, o Herr; ich ſpreche: mein Gott biſt du. Höre mein lautes Gebet, wenn ich zu dir rufe, wenn ich meine Hände erhebe zu deines Heiligthums weihevoller Stätte. — Herr, ich rufe dich an, o ſende mir dein Heil. Zu dir, o Gott, rufe ich, und zum Herrn flehe ich um Gnade. Laß dein Antlitz leuchten über deinem Knechte, hilf mir durch deine Gnade. — Denn auf dich, Herr, harre ich, du wirſt mich erhören, Herr, mein Gott! — Höre mein Gebet, o Herr, und merke auf mein Schreien, ſchweige nicht zu meiner Thräne. — Erhöre mich, Herr, und ſei mir gnädig; Herr, ſei mir ein Helfer.

שיר המעלות לדוד

Stufenlied von David. Ich freue mich, wenn man zu mir ſpricht: laſſet uns gehen in das Andachtshaus des Herrn. Ich freue mich über deine Verheißung, wie Einer, der reichlichen Gewinn erlangt. Horch auf meines Flehens Ruf, mein König und mein Gott, ſo ich zu dir flehe. Herr! am Morgen ſchon höreſt du meine Stimme, Früh ſchon ſchicke ich mich an zu dir und harre. Ich rufe dich an, daß du mich erhöreſt. Allmächtiger, neige dein Ohr mir, höre meine Worte. Mein Fuß ſteht auf ebenem Boden, in Verſammlungen will ich preiſen den Herrn.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

קדיש תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה. וְבֶר רַב טוּבְךָ
יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־חָסֶד׃
טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וְגִבּוֹרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ

אשרי יושבי ביתך

Heil den Bewohnern deines Tempels, sie preisen dich unaufhörlich. Heil dem Volke, dem es so ergehet! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist.

(Psalm 145.) תהלה לדוד

Loblied David's. Mein Gott, o König! dich will ich erheben, deinen Namen ewig benedeien. Täglich benedeie ich dich, lobe deinen Namen ewig. Groß ist Gott und hochgepriesen; doch unerforschlich seine Größe. Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke, machen deine Allmacht kund. Pracht und Schöne deiner Majestät, deine Wunderthaten will ich singen Alles spricht von Ehrfurcht deiner Allmacht; auch ich will deine Herrlichkeit verkünden. Alles singt ein Denkmahl deiner großen Güte, und rühmt deine Allgerechtigkeit. Allgnädig, allbarmherzig ist der Herr, langmüthig und von großer Güte. Allen ist der Herr wohlthätig, erbarmt sich seiner Werke aller. Herr! dir danken deine Werke alle, dich benedeien deine Heiligen; besingen deines Reiches Majestät, unterhalten sich von deiner Allmacht, den Menschen deine Allmacht zu verkünden, die Majestät und Schöne deines Reichs. Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich; deine Herrschaft währet für und für. Alle Fallende erhält der Herr, richtet die Gebeugten auf. Aller Augen schauen nach dir hin, und du giebst ihnen Speise zur Zeit.

וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הצי קדיש:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים

Allmilde öffnest du die Hand, und sättigst, was da lebt, mit Wohlthun. Auf allen seinen Wegen ist der Herr gerecht, in allen seinen Thaten gütig. Der Herr ist nahe Allen, die ihn rufen, Allen, die aufrichtig ihn anrufen. Er thut, was Gottesfürchtigen behagt, erhört ihr Schreien, hilft ihnen aus. Er schützet Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Mein Mund soll Lob dem Ewigen singen; alles Fleisch lobpreise dem Namen seiner Heiligkeit, ewiglich und immer! Wir aber preisen den Herrn von nun an und in Ewigkeit, Hallelujah!

אדני Herr! öffne meine Lippen, daß mein Mund dein Lob verkünde.

ברוך Gelobt seiest du, Herr unser Gott und Gott unsrer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaks und Gott Jakobs; du großer, allmächtiger und furchtbarer Gott, du allerhöchster Gott, der Huld und Gnade übt, das All sein Eigen nennt, der Väter Frömmigkeit gedenkt, und um seines Namens willen noch ihren späten Enkeln in seiner Liebe einen Erlöser sendet. O König, Helfer und Retter und Schild! Gelobt seiest du, o Herr, Schild Abrahams.

אתה גבור

Du bist allmächtig in Ewigkeit; du, o Herr, belebest die Todten, bist reich an Hülfe. Du ernährest alles Lebende in Gnade, belebest die Todten in deiner großen Barmherzigkeit, stützest die Fallenden, heilest die

וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ כֶּלָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר

ק״ש קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ

יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק״ש בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״ש יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

Kranken, befreiest die Gefesselten und bewährest deine Treue den im Staube Schlummernden (den Erzvätern). Wer ist wie du, Herr aller Mächte? Wer gleichet dir, o König, der da tödtet und belebet und Heil erblühen läßt? Zuverläßig wirst du einst die Todten zum neuen Leben erstehen lassen. Gelobt seiest du, o Herr, der die Todten belebet.

אתה קדוש

Du bist heilig, und dein Name heilig, und die Heiligen preisen dich jeglichen Tag Selah! Gelobt seist du, o Herr, du heiliger Gott!

(Vorbeter:) נקדש את שמך

Wir wollen deinen Namen heiligen in der Welt gleich denen, die ihn heiligen in des Himmels Höhen; wie es durch deinen Propheten geschrieben steht: Und Einer rief dem Andern zu und sprach:

(Gemeinde:) קדוש

Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren, die ganze Welt ist voll seiner Herrlichkeit.

(Vorbeter:) לעמתם Und die ihnen gegenüber rufen: Gelobt!

(Gemeinde:) בריך Gelobt sei die Herrlichkeit des Herrn von seiner Stätte.

(Vorbeter:) ובדברי Und in deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

(Gemeinde:) ימלך Der Herr wird regieren in Ewigkeit, dein Gott, o Zion, durch jegliches Geschlecht. Hallelujah!

(Vorbeter:) לדור ודור

Durch jegliches Geschlecht wollen wir deine Große verkünden, und in aller Ewigkeit dich in deiner Heiligkeit verherrlichen, und dein Lob, o Gott, soll aus unserem Munde in aller Ewigkeit nicht weichen, denn du, o Gott, bist ein großer und heiliger König. Gelobt seiest du, heiliger Gott!

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה חָנֵּנוּ
מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ.
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּ"א יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן
שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אתה חונן

Du verleihest in Gnade dem Erdensohn Erkenntniß, und lehrst den Menschen Einsicht. So laß in deiner Gnade auch uns Erkenntniß, Einsicht und Verstand zu Theil werden. Gelobt seiest du, o Herr, der in seiner Gnade Erkenntniß verleiht.

השיבנו אבינו לתורתך

Führe uns zurück, o Vater, zu deiner Lehre, und nähere uns, o König, deinem Dienste, und führe uns in reuiger, aufrichtiger Bekehrung zu dir. Gelobt seiest du, o Herr, der an reuiger Bekehrung Wohlgefallen findet.

סלח לנו

Vergieb uns, o Vater, wenn wir gesündigt, verzeih uns, o König, wenn wir gefrevelt; denn du vergiebst und verzeihest gern. Gelobt seiest du, o Herr, der reichliche Vergebung gewährt.

ראה בעניינו

O schaue auf uns in unserem Elend, nimm dich unserer Sache an, und erlöse uns bald um deines Namens willen; denn du bist ein allmächtiger Erlöser. Gelobt seiest du, o Herr, der Israel erlöset.

רפאנו יי

Heile uns, o Herr, damit wir genesen, hilf uns, damit uns geholfen sei; denn du bist unser Ruhm. Bringe völlige Genesung für alle unsere Wunden, denn du bist ein allmächtiger König, ein bewährter Arzt und erbarmungsvoll. Gelobt seiest du, o Herr, der da heilet die Kranken seines Volkes Israel.

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה. וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכָלָּם וְכָל מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וְתְשַׁבֵּר וְתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרֵא יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ

Segne uns, Herr unser Gott, dieses Jahr und jegliche Art seiner Erträgnisse zum Heil. Verleihe Segen der Erde, sättige uns von deiner Güte und laß unser Jahr gesegnet sein, wie die guten Jahre. Gelobt seiest du, o Herr, der da segnet die Jahre.

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל

Laß die große Posaune ertönen zu unserer Befreiung, erhebe das Panier, um uns zu sammeln aus unserer Zerstreuung, und bringe uns zusammen aus den vier Enden der Erde. Gelobt seiest du, o Herr, der einst wieder vereinigt die Verstoßenen seines Volkes Israel.

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ

Setze uns wieder Richter ein, wie in früherer Zeit, und Räthe, wie ehedem; entferne von uns Kummer und Leid, und herrsche du, o Gott, allein über uns in Gnade und Barmherzigkeit; und laß uns gerecht sein im Gericht. Gelobt seiest du, o Herr, der Recht und Gerechtigkeit liebt.

וְלַמַּלְשִׁינִים

Möge den Verleumdern ihre Absicht nicht gelingen, und mögen, die den Frevel üben, wirkungslos im Nu vergehen, damit sie alle bald aufhören mögen. Die aber in ihrem frevelnden Übermuth verharren, mögest du bald ausrotten und vernichten, stürzen und demüthigen, bald und in unsern Tagen. Gelobt seiest du, o Herr, der die Feinde vernichtet, und die übermüthigen Frevler demüthiget.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ
רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם. וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־
בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם: וְכִסֵּא דָוִד
מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ. וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ.
כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים

על הצדיקים

Möge über die Gerechten und Frommen, über die Ältesten deines Volkes, des Hauses Israel, über den Überrest ihrer Schriftforscher, über die Fremdlinge, die in Frömmigkeit mit uns leben, so wie über uns, dein Erbarmen, Herr unser Gott, rege werden; gieb Allen, die in Wahrheit auf deinen Namen vertrauen, herrlichen Lohn, und gieb uns unsern Theil mit ihnen immer und ewig, damit wir nicht zu Schanden werden, denn auf dich vertrauen wir. Gelobt seiest du, o Herr, der du Stütze und Zuversicht den Frommen bist.

ולירושלים עירך

Kehre in deinem Erbarmen nach Jerusalem deiner Stadt zurück, und walte darin, wie du einst verheißen; bau' es wieder auf bald und in unsern Tagen, als ein Bau für die Ewigkeit, und stelle wieder fest darin Davids Thron. Gelobt seiest du, o Herr, der Jerusalem einst wieder erbauet.

את צמח דוד

Laß den Sprößling deines Knechtes David bald aufblühen, laß durch deinen Beistand sich sein Horn (sein Heil) erheben, denn auf deine Hilfe harren wir jeglichen Tag. Gelobt seiest du, o Herr, der das Horn des Heiles einst emporblühen läßt.

שמע קולנו

Erhöre unsere Stimme, Herr unser Gott, habe Schonung und Erbarmen mit uns und nimm unser Gebet mit Liebe und Wohlwollen an; denn du bist ein Gott, der frommes Gebet und demüthiges

אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ. רֵיקָם אַל־תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

* כשחל ר"ח בימים זה לומרים קטל מודים דרבנן בכרוב תחת העמוד.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה

Flehen erhört; laß, unser König, auch uns nicht leer von dir ausgehen, denn du erhöreſt in deiner Barmherzigkeit das Gebet deines Volkes Iſrael. Gelobt ſeieſt du, o Herr, der da erhöret das Gebet.

רצה יי אלהינו

Zeige gnädig dich, o Herr unſer Gott, deinem Volk Iſrael und ſeinem Gebete; ſtelle den Dienſt wieder her in deines Hauſes innerſtem Heiligthum, daß du Iſraels Feueropfer und ſein Gebet wieder in Liebe aufnehmeſt und in Gnade, und möge der Gottesdienſt deines Volkes Iſrael dir ſtets wohlgefällig ſein. O daß unſre Augen es ſchauen, wenn du in Barmherzigkeit wieder in Zion einzieheſt! Gelobt ſeieſt du, o Herr, der einſt ſeine Herrlichkeit wieder über Zion aufgehen läßt.

מודים אנחנו לך

Wir danken dir, der du der Herr unſer Gott und der Gott unſrer Väter biſt, immer und ewig. Du biſt der Hort unſeres Lebens, das Schild unſeres Heils, durch alle Zeiten. Wir danken dir und verkünden

---

* מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כָּל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וְתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

* Wir danken dir, der du der Herr unſer Gott und der Gott unſerer Väter biſt, der Gott aller Weſen, unſer Schöpfer, der vom Anbeginn Alles hat erſchaffen. Lob und Dank deinem großen und heiligen Namen, daß du uns am Leben und bei Geſundheit erhalten; — ſo mögeſt du uns noch ferner am Leben und bei Geſundheit erhalten, und uns die Zerſtreueten ſammeln in den Thorhofen deines Heiligthums, damit wir deine Geſetze beobachten, deinen Willen vollziehen und dir dienen mit ganzem Herzen — wofür wir dich preiſen mögen. Gelobt ſeieſt du, Gott der Verherrlichung!

לְךָ וְנִסַּפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ.

---

dein Lob für unser Leben, das in deine Hand gegeben ist, und für unsere Seelen, die dir anvertrauet sind, und für deine Wunder, die wir jeglichen Tag vor uns haben, und für das Wunderbare und Gute, das du zu jeder Zeit, des Abends und Morgens und Mittags uns erweisest. Denn dein Erbarmen, Allgütiger, hat kein Ende; deine Gnade, Allbarmherziger, hört nie auf; wir hoffen immerdar auf dich.

ועל כלם

ועל כלם Und für alles Dieses werde dein Name, unser König, gelobt und verherrlicht unaufhörlich, immer und ewig. Alles, was lebt, möge dir danken und deinen Namen in Wahrheit preisen. Allmächtiger, der du unser Heil und unsere Hülfe bist, Selah. Gelobt seiest du, o Herr, Allgütiger ist dein Name, und dir allein geziemet Dank.

שלום רב

Schenke Frieden in Fülle deinem Volke Israel für ewige Zeiten; denn du, o König, bist der Herr alles Friedens. Möge es dir gefallen, dein Volk Israel zu jeder Zeit und in jeder Stunde mit deinem Frieden zu segnen. Gelobt seiest du, o Herr, der sein Volk Israel in Frieden segnet.

אלהי נצור

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nicht Falschheit reden. Laß meine Seele sich beruhigen Jenen gegenüber, die mir fluchen, und mein innerstes Leben, als wäre es Staub, gegen Jegliches gefaßt sein. Öffne mein Herz für deine Lehre, damit meine Seele eifrig deinen

וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

סדר ערוב תבשילין

תם קל ערוב יום טוב ניום חתיני, לוקחין תבשיל אל נשר ולחם שלם קורם יום טוב, ויזהירין ברכת ערוב עד הדיום בעיר הזאת, ויושתירין את התבשיל ולחם עד יום השנת.

בָּאֵי אֵ״מָ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בְּהֵדִין עֵרוּבָא יְהֵי שָׁרָא לָנָא לְמֵיפָא וּלְבַשָּׁלָא
וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׁרָגָא וּלְמֶעְבַּד כָּל־
צוֹרְכָנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבְּתָא: לָנוּ וּלְכָל־
יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

Geboten nachstrebe; das Vorhaben Aller, die da Böses sinnen wider mich, mögest du bald vereiteln, und ihren Plan zerstören. O thue es um deines Namens willen; thue es um deiner Rechten, thue es um deiner Heiligkeit, thue es um deiner Lehre willen, damit deine Lieblinge gerettet werden. Hilf mit deiner Rechten, und erhöre mich. Mögen meines Mundes Worte dir wohlgefällig, und meines Herzens Sinnen dir nahe sein, Herr, mein Gott und Erlöser! Der den Frieden stiftet in seines Himmels Höhen, der möge auch uns und dem gesammten Israel den Frieden bringen; und antwortet darauf: Amen! —

יהי רצון

Möge es dir gefallen, Herr unser Gott und Gott unserer Väter, daß das Heiligthum bald und in unsern Tagen erbauet werde, und laß deine Lehre unser Antheil sein. Dann wollen wir dort dir dienen in Gottesfurcht, wie in der Vorzeit Tagen und in den Jahren der Vergangenheit. — und Jehudas und Jerusalems Opfergabe wird dem Herrn wieder angenehm sein, wie in der Vorzeit Tagen und in den Jahren der Vergangenheit.

תם קל יום טוב כ' בערב שבת לומרים קלי המזמורים לחד תפלת מנחה של יום טוב.

צה לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו
בְּתוֹדָה. בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ
גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ
וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ.
וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה. נִבְרְכָה
לִפְנֵי־יְיָ עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ. וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ
וְצֹאן יָדוֹ. הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אַל־תַּקְשׁוּ
לִבַבְכֶם כִּמְרִיבָה. כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָּעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה
אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם. וְהֵם לֹא־יָדְעוּ
דְרָכָי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:
צו שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ. שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ שִׁירוּ לַיְיָ
בָּרְכוּ שְׁמוֹ. בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם

(Psalm 95.) לכו נרננה

Auf! laßt uns dem Ewigen jauchzen, frohlocken unserm Hort und Retter! Mit Dankgesang vor ihm erscheinen, beim Saitenspiel ihm laut frohlocken! Der Ewige ist ein großer Gott, ein großer König uber alle Götterwesen. Der Erden Schätze sind in seiner Hand, der Berge Gipfel sind sein. Sein ist das Meer— er schuf es, das Trockne ist seiner Hande Werk. Anbeten laßt uns, niederfallen, hinknieen vor dem Ewigen unserm Schöpfer. Er ist unser Gott, wir seiner Weide Volk, Heerde seiner Hand, noch heute, so ihr ihm gehorcht. »Verstockt nicht euern Sinn wie zu Meriba, am Tage der Versuchung in der Wuste, da eure Väter mich versuchten, mich prufften, obschon sie meine Thaten sahen. Vierzig Jahre verwarf ich dies Geschlecht, und sprach: »es ist ein irrsinnig Volk, will meine Wege nicht erkennen. In meinem Zorn schwur ich da: nie gehen sie in meine Ruhe ein«.

(Psalm 96.) שירו ליי

Singet ein neues Lied dem Herrn, singet dem Herrn alle Welt! Singet dem Herrn, lobet seinen Namen, verkundet Tag für Tag sein Heil! Erzablet unter Heiden seinen Ruhm, unter allen Völkern

כְּבוֹדוֹ. בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד. נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו. עֹז
וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים. הָבוּ
לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפָּנָיו
כָּל־הָאָרֶץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ. אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט. יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ. יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־
אֲשֶׁר־בּוֹ. אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא
כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
בֶּאֱמוּנָתוֹ:

צ יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ. יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן
וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ

---

seine Wunder! Denn groß ist Gott und hochgepriesen, und ehrfurchtswerth ist er, hoch über alle Götterwesen. Götzen sind der Heiden Götter alle; der Ewige hat die Himmel geschaffen. Vor ihm ist Majestät und Pracht, in seinem Heiligthum Triumph und Schöne. Bringet dem Herrn ihr Heidengeschlechter! bringet dem Herrn Ruhm und Triumph! Bringet dem Herrn seines Namens Ruhm, betretet seinen Vorhof mit Geschenken! Betet ihn an in festlichem Schmuck! bebt, alle Welt! vor ihm. Singet unter Heiden: der Herr ist König! fest steht die Welt, und wankt nie; er richtet Völker gerecht! — Himmel freue dich! Erde sei fröhlich! es brause das Meer, und was es enthält! Wonnevoll sei die Flur, mit allem, was darauf ist. Es jauchzen alle Bäume des Waldes, vor dem Herrn! — er kommt! er kommt und richtet den Erdball, richtet den Weltkreis gerecht, nach seiner Treue die Völker!

(Psalm 97.) יי מלך

Der Herr regiert! froh ist das Erdreich, fröhlich die großen Eilande. Um ihn her ist Wolken und Dunkel, seines Thrones Feste, Recht und Gerechtigkeit. Feuer wallt vor ihm her, entzündet um und

לְפָנָיו תֵּלֵךְ׃ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל׃
רָאֲתָה וַתָּחֶל הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ׃
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ׃ וְרָאוּ
כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח׀
צִיּוֹן׃ וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ כִּי־
אַתָּה׀ יְיָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־
כָּל־אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו׃
מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר־זָרֻעַ לַצַּדִּיק׃ וּלְיִשְׁרֵי־לֵב
שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ׃ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

מזמור שִׁירוּ לַיְיָ׀ שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה׃
הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ׃
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל׃ רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃

---

um die Feinde. Seine Blitze erleuchten die Welt, der Erdball sieht's und zittert. Berge zergehen wie Wachs vor dem Herrn, vor des ganzen Erdreichs Herrscher. Die Himmel verkünden seine Gerichte, alle Völker schauen seine Herrlichkeit. Beschämt sind alle Bilderdiener, die sich ihrer Götzen rühmen. Alle Götter beugen sich vor ihm. Zion hört's und freuet sich, fröhlich sind die Töchter Jehudas ob deiner Richtersprüche, Herr! Denn, Herr, du bist in aller Welt der Höchste, über alle Götter hoch erhaben. Freunde Gottes! hasset das Arge; er schützt seiner Frommen Leben, rettet sie aus Frevler Hand. Lichtsaat geht dem Frommen auf, Freude treugesinnten Herzen. Freuet euch, ihr Redlichen! des Herrn, danket seinem heiligen Namen!

(Psalm 98.) מזמור שירו ליי

Psalm. Singet ein neues Lied dem Herrn! denn er hat Wunder gethan; Sieg errang ihm seine Rechte, sein heiliger Arm. Der Herr hat seine Hülfe kund gethan; seine Gerechtigkeit vor Heiden offenbart, war eingedenk der Liebe und Treue dem Hause Israels; da sahen unsers Gottes Hülfe die Enden aller Welt. Jauchzet dem Herrn, alle Welt!

הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ. פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיְיָ
בְּכִנּוֹר. בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר.
הָרִיעוּ לִפְנֵי ו הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל
וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף. יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ:
לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק,
וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

צט יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ:
יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל. וְרָם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ
גָּדוֹל וְנוֹרָא. קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב.
אַתָּה כוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים. מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב ו אַתָּה
עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו
קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי
שְׁמוֹ. קֹרְאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ

---

frohlockt, singt und spielt! Schlagt an das Harfenspiel dem Herrn! laßt Harfenklang und Psalter, Trompeten- und Posaunenschall vor dem Herrn, dem Könige, ertönen! Es stürme das Meer und was es enthalt, der Erdkreis und die ihn bewohnen! Ströme rauschen Handeklopfen, Berge jauchzen Wettgesang. Vor dem Herrn! — er kommt, den Erdball zu richten, richtet den Weltkreis nach Recht, nach Billigkeit die Völker.

(Psalm 99.)

יי מלך

Der Herr regiert — Heiden zittern! thront auf Cherubim — die Erde schwanket! Groß ist der Ewige zu Zion, erhaben über alle Volker. Sie huldigen deinen Namen, (Großer, Ehrfurchtbarer! heilig ist er!) der Macht des Königs, der Gerechtigkeit liebt. Du hast Gerechtigkeit auf festen Fuß gesetzt, in Jakob Billigkeit und Recht verordnet. Erhebt den Ewigen, unsern Gott! betet an vor seiner Füße Schemel! heilig ist er! Moses und Aaron unter seinen Dienern, Samuel unter seinen Namens Verkundern (die er erhort, wenn sie ihn rufen). Aus der Wolkensaule redete er mit ihnen, sein Zeugniß nahmen sie in Acht, und das Gesetz, das ihnen er gegeben. Herr, unser Gott! du erhortest sie,

אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם. וְנָקֵם עַל־
עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ.
כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים. הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד
וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־
קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם. אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים. יְיָ
עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ. קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל
יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים. וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם
כְּמוֹ עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְיָ
חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר. יָחִיל יְיָ מִדְבַּר
קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ
כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב. וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ
לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

---

warst ihnen, Gott! Vergeber und Bestrafer ihrer Übertretung. Erhebt den Herrn unsern Gott! fallet hin zu seinem heiligen Berge, denn unser Gott, der Herr, ist heilig.

(Psalm 29) מזמור לדוד

Psalm David's. Bringt dem Herrn, Söhne der Großen! bringt dem Herrn Ruhm und Triumph! Bringt dem Herrn Ruhm seines Namens! heilig geschmückt betet ihn an! Stimme des Herrn rollt über Fluthen; Gott der Ehre donnert über mächtige Fluthen. Stimme des Herrn gewaltig! Stimme des Herrn erhaben! Stimme des Herrn zersplittert Cedern, Libanons Cedern zersplittert der Herr! läßt hüpfen sie, wie muthiges Kalb, Libanon und Sirjon, wie junges Reem. Stimme des Herrn wirft flammenden Blitz; Stimme des Herrn erschüttert die Wüste; die Wüste zu Kadesch erschüttert der Herr. Stimme des Herrn regt auf das scheue Gewild, entblättert die Wälder; aber in seinem Pallaste spricht Alles: Majestät! Gott saß zur Sündfluth auf dem Throne; allein der Herr regiert ewig die Welt. Der Herr giebt seinem Volke Sieg, der Herr beglückt sein Volk mit seligem Frieden.

לכה לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה:

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיוּחָד.
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה:

לכה לְקַרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה.
מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה:

לכה מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה.
רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחְמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה:

לכה הִתְעֹרְרִי מִעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי.
עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאָלָהּ:

לכה הָתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אֲוֹרִי:
עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה:

לכה לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי.
בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ:

לכה

* לם חל יום טוב ביארב שבת מדלנין התנערי.

לכה דודי Komm, mein Geliebter, entgegen der Braut, laß uns den Sabbat freundlich empfangen.

שמור »Gedenke« und »beobachte ihn« ließ der einige Gott in einem Laute uns vernehmen. Der Herr ist einzig und sein Name einzig zur Ehre, zum Ruhme und zur Herrlichkeit. Komm, mein Geliebter, u. s. w.

לקראת Auf! laßt dem Sabbat uns entgegen gehen, denn er ist des Segens Quell, seit Anbeginn, seit früher Zeit geweiht; Schluß der Schöpfung, des göttlichen Planes Anfang. Komm, mein Geliebter, u. s. w.

מקדש Du königliche Burg, zur Residenz erkoren! erhebe dich und tritt hervor aus der Zerstörung; lang genug hast du geweilt in dem thränenreichen Thal; er wird sich nun deiner mit Milde erbarmen. Komm, mein Geliebter, u. s. w.

התנערי Schüttle ab den Staub, erhebe dich, kleide dich, mein Volk, in Prachtgewande. Bald nahet dir, meine Seele, durch Isai's Sohn von Bethlehem, die Erlösung. Komm, mein Geliebter, u. s. w.

התעוררי Ermuntere dich, ermuntere dich! denn dein Licht bricht an; auf, erheitre dich! erwache, erwache, laß dein Lied ertönen; Gottes Herrlichkeit offenbart sich an dir. Komm, mein Geliebter, u. s. w.

לא Schäme dich nicht, und erröthe nicht. Warum beugst du dich? Warum jammerst du? Einst finden wieder Schutz bei dir die Armen meines Volkes, und erbauet wird die Stadt auf ihren Trummern. Komm, mein Geliebter u. s. w.

וְ הָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל־מְבַלְּעָיִךְ.
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה: לכה
יָ מִין וּשְׂמֹאל תִּפְרֹצִי. וְאֶת־יְיָ תַּעֲרִיצִי.
עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי. נִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה
בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה
תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה:

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה:

צַב מְזֹנֵי שִׁיר לִיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן:
לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילְיוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן
בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתָּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ
מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל | לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת:
בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֶשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה
מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים
עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי. צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ: * עלתה נוי

צֹנֵ יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט:
נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם
יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים: קדש יתום

והיי Die dich geplundert, werden wieder zur Beute, und schwinden werden deine Verderber; wieder freuet sich deiner dein Gott, wie der Bräutigam seiner Braut sich freuet. Komm, mein Geliebter u. s. w

ימין Du wirst rechts und links in deiner Macht dich ausdehnen, und den Allmächtigen preisen; durch den Mann, der von Perez stammt [1]) werden wir uns freuen und jubeln. Komm, mein Geliebter u. s. w

בואי Ziehe ein in Frieden, du des Gatten Krone, ziehe ein in Freude und Entzücken unter die Getreuen des gotterkornen Volkes; ziehe ein, o Braut, ziehe ein, o Braut!

לכה דודי Komm, mein Geliebter, entgegen der Braut, laßt uns den Sabbath freundlich empfangen

1) Das heißt: Durch einen Sprößling vom Thoterschem Geschlecht. David war aus בית לחם und stammte von פרץ ab (Ruth 4, 19 — 22).

מעריב ליל ראשון של שבועות.

בשעת התן ברכו

יז בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

יח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

לומדים מקבל יהברך.

יְתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלְלוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וְשָׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְיְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

Abendgebet am Wochenfeste.

(Vorbeter:)

ברכו Lobet den Herrn, den Hochgepriesenen!

(Gemeinde:)

ברוך Gelobt sei der Herr, der in Ewigkeit Hochgepriesene!

ברוך אתה

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, Herrscher der Welt, der durch sein Wort den Abend dämmern läßt, in Weisheit des Himmels Pforten öffnet, mit Einsicht des Tages und Jahres Zeiten wandelt und wechselt, und den Sternen am Himmel auf ihren Bahnen die Ordnung anweiset nach seinem Willen; der da schaffet Tag und Nacht, und hinwegrollt das Licht vor der Finsterniß, und die Finsterniß vor dem Lichte; der den Tag läßt hinschwinden, der die Nacht herbeiführt, und zwischen Tag und Nacht scheidet, der Herr der Heerscharen ist sein Name. Der Allmächtige, der ewig lebt und währt, wird über uns regieren in Ewigkeit.

Es werde gelobt und gepriesen, verherrlicht und erhöht der Name des Königs aller Könige, des Heiligen, — gelobt sei er, — denn er ist der Erste und er ist der Letzte, und außer ihm ist kein Gott. Macht Bahn vor ihm, der durch des Himmels Äther-Räume fährt; vor ihm, dessen Name Gott ist, und frohlockt vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, verherrlicht sein Reich in aller Ewigkeit. Der Name des Herrn sei gelobt von nun an bis in Ewigkeit.

הפיוט הזה מיוסד על רחצי פסוקים של עשרת הדברות וכלל שתים פסוק אלפניהם וירד משה, ותחרי רחצי הפסוקים ערוך סדר א"ב ונסופו תתוס יוסף הקטן בר שמואל.

וַיֵּרֶד אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא עֲלִילָה.
וַיַּד בֵּר בְּטוּי עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת בַּהֲמְיוֹלָה.
אָנֹכִי גִלָּה וְהֵאִיר לְעַמּוֹ תְּחִלָּה.
דּוֹד מֵעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ: וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

לֹא יִהְיֶה לְךָ הֶבֶל תַּבְנִית אֱלִיל נִכְלָם.
לֹא תִשָּׂא וְתָמִיר קְדֻשַּׁת שֵׁם נֶעְלָם.

וירד אביר יעקב

Der Allmächtige Jakobs, der Wunderwirkende ließ sich herab von seiner Himmelshöhe und verkündete mit Donnerstimme der zehn Gebothe heiligen Inhalt. »Ich (bin der Ewige dein Gott)« war der erste Offenbarungslichtstrahl, den er seinem Volke scheinen ließ — Er, der liebevoll den Tag verscheucht und die Nacht herbei führt! Gelobt seiest du, o Ewiger, der die Abende herandämmern läßt.

אהבת עולם

Mit ewiger Liebe liebtest du dein Volk, das Haus Israel; du hast Lehre und Gebote, Gesetze und Rechte uns gelehrt. Darum, o Herr unser Gott, verkünden wir, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, dein Gesetz, und freuen uns der Worte deiner Lehre und deiner Gebote für immer und ewig; denn sie sind unser Leben und die längre Dauer unserer Tage; in ihnen wollen wir forschen Tag und Nacht; entziehe du uns auch deine Liebe nicht in aller Ewigkeit.

לא יהיה לך

Du sollst dem nichtigen Tand nicht anhangen, dem schmählichen Götzendienste; du sollst nicht vergeblich den Namen des Ewigen aussprechen, geschweige dessen unaussprechliche Heiligkeit frevelnd ent-

זָכוֹר וְרִיזוּת מִשְׁפְּטֵי נֹעַם וְסִלְסוּלָם.
חָנוּן וְזָכָר לָנוּ אַהֲבַת עוֹלָם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה וּ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי

---

weihen! Sei eingedenk, den heiligen Ruhetag würdig zu feiern, und dessen Vorschriften treulich zu beobachten. Der Allbarmherzige wird uns, zum Lohn, jene verheißene ewige Liebe niemals entziehen. Gelobt seist du, o Ewiger, der da liebt sein Volk Israel.

אל מלך נאמן Der allmachtige König ist wahrhaftig!

שמע ישראל

Höre Israel! der Ewige unser Gott ist ein einiges ewiges Wesen.

Gelobt sei sein Name, verherrlicht sein Reich immer und ewig.

ואהבת את יי אלהיך

Du sollst den Ewigen, deinen Gott, lieben von ganzem Herzen, von ganzer Seele und ganzem Vermögen. Die Worte, die ich dir jetzt befehle, sollen dir stets im Herzen bleiben. Du sollst sie deinen Kindern einschärfen und immer davon reden, wenn du zu Hause sitzest, oder auf der Reise bist, wenn du dich niederlegst, und wenn du aufstehest. Binde sie zum Zeichen an deine Hand, trage sie als Vorderhauptbinde zwischen deinen Augen. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses, und an deine Thore.

והיה אם שמוע

Werdet ihr also meinen Geboten gehorchen, die ich euch jetzt gebe.

מִצְוֹתַי אִתָּכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם
אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

---

der Ewigen, eurem Gott, von eurem ganzen Herzen, und von eurer ganzen Seele zu lieben und ihm zu dienen: so will ich eurem Lande Regen geben zur rechten Zeit, Frühregen und Spätregen, damit du dein Getreide, Most und Oel einsammelst; und will für dein Vieh Gras wachsen lassen auf deinem Felde, daß du zu essen habest und übersättigt werdest. Hütet euch aber, daß euer Herz nicht verführet werde; daß ihr etwa abweichet und andern Göttern dienet, und sie anbetet. Der Zorn des Ewigen würde über euch entbrennen; er würde den Himmel verschließen, daß kein Regen komme; die Erde würde ihr Gewächs nicht hervorbringen, und ihr würdet gar bald zu Grunde gehen, fern von dem vortrefflichen Lande, das euch der Ewige geben will. Fasset also diese Worte zu Herzen und in Gemüthe, bindet sie zum Zeichen an die Hand, und trage sie als Vorderbaumende zwischen euren Augen. Lehret sie euere Söhne, um beständig davon zu sprechen, wenn du zu Hause sitzest, oder auf der Reise bist, wenn du dich niederlegst, und wenn du aufstehest. Schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses, und an deine Thore. Damit ihr und euere Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige euren Eltern zugeschworen, es ihnen zu geben lange Jahre bleiben möget, so lange der Himmel über der Erde sein wird.

בְּנֵיכֶם עַל־הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ
וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף
כָּל־הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל
אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין

ויאמר י״י אל משה

Ferner sprach der Ewige zu Moses wie folgt: Rede mit den Kindern Israels, und sage ihnen, sie sollen bei allen ihren Nachkommen, an die Ecken ihrer Kleider Schaufaden machen, und an diese Schaufaden eine Schnur von dunkelblauer Wolle befestigen. Diese sollen euch zu Schaufaden dienen, daß ihr sie sehet und euch aller Gebote des Ewigen erinnert, und sie haltet; und aber eurem Herzen und eurem Augen nachwandelt, die euch auf Abwege verführen. Ihr werdet dadurch meiner Gebote eingedenk sein, sie halten, und eurem Gotte heilig sein. Ich bin der Ewige euer Gott, der ich euch aus Ägypten geführt habe, euer Gott zu sein. Ich bin der Ewige, euer Gott.

אמת ואמונה

Wahr und zuverlässig ist es, und es steht fest bei uns, daß der Herr unser Gott ist, und außer ihm keiner mehr, und daß wir sein Volk Israel sind. Er ist's, der uns erlöset hat aus der Hand der Könige (der Vorzeit); unser König, der uns befreiet hat von der Gewalt der Machthaber; der Gott, der uns gerächt an unsern Drängern, und nach Verdienst vergelten unsern Todfeinden; der große Dinge [illegible]

מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנָקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתְהוֹמוֹת טִבַּע וַרְאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמָלֻכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

תענוג האב"ן מן חות ט' וחילך.

טוֹבְיָה לְמֵרוֹם עָלָה. וְהוֹרִיד דַּת כְּלוּלָה. בְּהַג הַשָּׁבוּעוֹת

יָרַד צוּר בְּעַצְמוֹ. וְנָתַן עֹז לְעַמּוֹ. בְּרַעֲמִים וּוְעוֹת.

כָּל עֲצֵי הַיַּעַר. אֲחָזוּם חִיל וְסַעַר. וְהָרִים יִגְבָּעוֹת:

לְמֵד לְעַם קְדוֹשִׁים. סֵדֶר תְּקוּפוֹת וַחֲדָשִׁים.

וְהַשְּׁבוּעוֹת שָׁעוֹת:

מִכָּל אוֹם חִבָּבָם. וּלְהַר סִינַי קֵרְבָם. אֶל לְמוֹשָׁעוֹת:

---

in's Unerforschliche und Wunder ohne Zahl; der unsere Seele am Leben erhält und unsern Fuß nicht wanken läßt; der uns auf die Höhen unserer Feinde führt und unser Horn erhebt über alle, die uns hassen; der für uns Wunder that und Rache übte an Pharao, Zeichen und Wunderdinge an dem Lande der Kinder Chams; der in seinem Zorn alle Erstgeborene Ägyptens schlug, und sein Volk Israel aus ihrer Mitte führte zur ewigen Freiheit; der seine Kinder durch das sich theilende Schilfmeer gehen ließ, ihre Verfolger und Feinde aber in des Meeres Tiefen versenkte. Da sahen seine Kinder seine Macht, priesen und lobten seinen Namen, und nahmen mit Liebe sein Reich auf sich. Moses und die Kinder Israels stimmten freudig ein Lied dir an.

טוביה למרום עלה

Der gütige Mittler Moses bestieg den Himmel, und brachte herab zur Erde das herrliche Gesetz, am Wochenfeste (שבועות). — Der Allmächtige selbst ließ sich hernieder, seinem Volke, unter Donner und Sturmes Getöse, die heilige Lehre zu ertheilen. Die Bäume des Waldes, so wie die Gebirge und Hügel, erzitterten, von Schreck erfaßt. Dem geheiligten Volke brachte er die Ordnung des Sonnen- und Mondlaufes bei, und die genaue Berechnung der Zeiten. Er liebte sie mehr als jene Barbaren-Völker, und versammelte sie am geweiheten Berge Sinai, der Gott des Heils. Wie auf Adlersfittigen trug er sie empor in jene

נְשָׂאָם בְּבַנְפֵי נְשָׁרִים. שׁוֹכֵן בְּרוֹם אֲוִירִים.

וּמְפֻחָד וְרוֹעוֹת:

סוֹרְרִים בְּעֵת שָׁמְעָם. צְבִי תִפְאֶרֶת עָם. וְרָנּוּן וְרִיעוֹת:

עָלוּבִים חָפִּוּ רֹאשָׁם. וְלַהֲרָגָה צִוּוּר הִקְדִּישָׁם.

בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת:

פְּרִישַׁת חוֹד שַׁלְהֶבֶת. וּרְקוּעַת גַּבַּהּ אֲדָרָה. שִׁיתִּוּ נוֹגְעִיוֹת:

צַדִּיק הַר בָּהָה. עֲלֵי נָאוָה וְיָפָה. כְּנוּעוֹת יְכִירְעוֹת:

קָשְׁבוּ עַם בְּחִירִים. חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים.

לְאֹזֶן הַשְׁמָעוֹת:

רָם בְּחַסְדּוֹ שְׁמָרָם. כִּיפַּח כָּל צוֹרְרָם. יְמֻגְּרוֹת רָעוֹת:

שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים. וְהִנְחִילָם דָּרוֹת חֲרוּתִים.

בְּהַכָּמָה וּבִרְעוֹת:

תִּפְאַרְתָּם הִגְדִּיל לְמַעְלָה. לְתִתָּם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה.

בְּבִרְכַּת כּוֹם יְשׁוּעוֹת:

יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת הֵרָאם פּוֹדֵה וְגוֹאֵל. וְעִטָּרָם וְחִנָּם בְּדַת

---

lichte Hebe, wie auf liebenden Armen getragen. — Als jene Heidenvölker die Herrlichkeit des auserwählten Volkes gewahrten, da erzitterten sie aus ihren Zelten. Sie verhüllten beschämt ihr Haupt, vom Allmächtigen der Gefahr preisgegeben, in ihrer verwilderten Zerruttung. Jene strahlenden, weit hinflatternden Himmelsbanner, und jener Hügel (Sinai), der Ausdehnung der niederen Erde entsprossen, berührten sich gleichsam. Der Allgerechte hat damals jenen Berg über sein theures Volk geschwungen wie ein Baldachin um sie gleichsam zur Wohlthat (der Thora) zu nöthigen. Die Geliebten seines Volkes vernahmen da mit Entzücken die ewigen Gesetze und göttlichen Rechte.

Der Allerhöchste verlieh ihnen seinen Schutz, beschützte sie vor jeglichem Widersacher und drohendem Mißgeschicke. Er offenbarte, zu ihrem Heil, Zeichen und Wunder, und überlieferte ihnen die Gesetztafeln, deren Schrift Gottes Feierwort belebt. Er hob ihre Pracht empor, machte lobpreisend ihren Ruhm der Welt bekannt, und kränzte ihnen den Kelch des Heils!

יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת

Großes Heil erwies ihnen ihr Retter und Erlöser, er verlieh ihnen noch den herrlichen Schmuck des ewigen Gesetzes. Daher jubel-

יְקוּתִיאֵל. שׂוֹחֲחִים רֶגֶן וְהוֹדָיָה לָאֵל. פָּאֲרוּ וְשִׁבְּחוּ מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹת
עֹשֵׂה פֶלֶא. מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה:

בַּבָּד חֹרִיךְ בְּרִבּוּר חֲמִישִׁי חִשְׁבִּיעֵם.
לֹא תִרְצָח קָרוּבִי חָמִיר לְהַכְרִית בְּזַעַם.
לֹא תִנְאָף מְזֻבַּת חֵן וְכָרֵת טַעַם.
גְּצַח צִיר יִשְׁעֲךָ הַמְלִיכֻהוּ בְּרוֹב עָם:
זֶה צִיר יִשְׁעֲנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.

לֹא תִגְנֹב בְּמִסְתָּרִים. לִישֵׁב בְּמַאֲרַב חֲצֵרִים.
לֹא תַעֲנֶה רֵעֲךָ חָמָס חֵיוֹת עֵד שָׁקָרִים.

---

ten sie, und stimmten Lobgesänge dem Herrn zum Ruhme an, frohlockend lobpriesen ihn Moses und die Kinder Israels. Freudenvoll, jauchzend im wonnigen Entzücken, ließen sich alle vernehmen:

מי כמכה Wer ist wie du, unter den Mächten, o Ewiger! wer ist wie du, verherrlicht durch Heiligkeit furchtbar im Lobe, Wunderthäter!

Da sahen deine Kinder dein Reich, als du vor Moses das Meer gespalten.

כבד הוריך

Ehre deine Erzeuger, so lautete das fünfte Gebot des Herrn, ferner: Du sollst nicht morden boshafter Weise den, der wie du aus der irdischen Scholle gefermt ist. Du sollst dich von den falschen Reizen eines buleriſchen Weibes nicht verlocken lassen zur Sünde. So sprach der Ewige, der Hort deines Heils; ihm nur huldige in festlicher Versammlung. — »Dieses ist der Hort unsres Heiles!« so riefen einst einstimmig Alle: Der Herr wird immer und ewig regieren!

ונאמר Und so heißt es auch in der Schrift: »daß Gott erlöset Jakob und ihn errettet aus der Hand dessen, der stärker war als er.«

לא תגנוב

Du sollst nicht stehlen heimtückischer Weise, noch lauern nach unrechtem Gute im Hinterhalt der Höfe. Du sollst wider deinen Nächsten kein falsches Zeugniß ablegen. Du sollst nach deines Nächsten Glücks-

לֹא תַחְמוֹד שִׂפְעַת רֵיעַ וַחֲפָצִים יְקָרִים.
כְּיִלְדֵּי יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ קָנִים לְדוֹר דּוֹרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

וְכָל הָעָם רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹלוֹת.
אֲגוּדִים יַחַד לְקַבֵּל חֲמִירוֹת וְקַלּוֹת.
לָבְטַח הוֹשִׁיבָם עוֹשֵׂה גְדוֹלוֹת.
כֵּן יִפְרוֹשׂ שְׁלוֹמוֹ עַל כָּל מַקְהֲלוֹת:

---

güter und kostbarer Habe kein Gelüsten tragen. Denn Israels König und Erlöser dauert allsehend für und für! Gelobt seist du, o Ewiger, der Israel erlöset.

השכיבנו יי אלהינו

Laß, o Herr unser Gott, uns zur Ruhe niederlegen, und laß uns, unser König, wieder zum Leben aufstehen; breite über uns aus deine Friedenshütte, laß uns aufrecht bestehen vor dir durch deinen guten Rath, und hilf uns um deines Namens willen. Schirme uns und wende von uns ab Feind, Pest, Schwert, Hunger und Kummer; halte fern vor uns und hinter uns den Verführer, und birg uns unter dem Schatten deiner Flügel; denn du, o Gott, bist unser Hüter und Retter; du, o Gott, bist ein gnädiger und barmherziger König. Behüte uns bei unserm Ausgange und unserem Eingange zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit, und breite über uns aus deine Friedenshütte.

וכל העם רואים

Die ganze Nation sah das Wunder und vernahm die Donnerstimme einigen Sinnes, entschlossen, die schweren wie die leichten Vorschriften des Gesetzes treulich zu befolgen. Sichere Ruhe verschaffte ihnen der Herr der Wunderdinge. So möge er auch seinen himmlischen Frieden über alle frommen Gemeinden liebevoll ausbreiten. Gelobt

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:

חצי קדיש

*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

---

seist du, Ewiger, der seine Friedenshütte ausspannt über uns, über sein ganzes Volk Israel und über Jerusalem. —

וידבר משה

Und Moses verkündete den Kindern Israels die Feste des Herrn.

אתה בחרתנו

Du hast uns erkoren aus allen Völkern, du liebtest uns, und hattest Wohlgefallen an uns, darum erhobst du uns über alle Nationen, und heiligtest uns durch deine Gebote, und führtest uns, o König, deinem Dienste zu, und nanntest uns nach deinem großen und heiligen Namen.

* Die Übersetzung hievon siehe Seite 6.

כשחל יום טוב במוצאי שבת תוסיפים והודיענו קודש ותתן לנו.

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתְּחַוֵּ־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ וּמַנֵּי שָׁשׂוֹן. וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ. וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִשֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת. וּכְבוֹד מוֹעֵד. וַחֲגִינַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי. מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־

(Fällt das Fest beim Ausgang des Sabbat wird hier והודיענו eingeschaltet:)

Du hast, o Herr unser Gott, uns kund gethan die Gesetze deiner Gerechtigkeit und hast uns gelehrt zu üben die Satzungen deines Willens. Auch hast du, Herr unser Gott, uns gegeben gerechte Verordnungen, wahre Lehren, und heilbringende Satzungen und Gebote, und hast uns zu Theil werden lassen freudige Zeiten und heilige Feste und mildevolle Feier. Du hast auch zu unserem Erbe uns gegeben des Sabbats Heiligkeit, des Halbfestes Herrlichkeit, und des Festes Feier. Du hast ferner, o Herr unser Gott, gesondert Heiliges vom Gemeinem, Licht von Finsterniß, Israel von heidnischen Völkern, den siebenten Tag von den sechs Werktagen, auch des Sabbats Heiligkeit hast du von des Festes Heiligkeit gesondert, und den siebenten Tag von den sechs Werketagen geheiligt, auch dein Volk Israel hast du abgesondert und geheiliget in deiner Heiligkeit.

ותתן לנו

Du hast in deiner Liebe, o Herr unser Gott, uns gegeben Feste zur Freude und feierliche Tage und Zeiten zur Wonne; diesen Tag des Wochenfestes, die Zeit der Verleihung unsres Gesetzes, als heilige Verkündigung, als Andenken an den Auszug aus Agypten.

אלהינו

Unser Gott und Gott unsrer Väter! möge vor dir aufsteigen, kommen und gelangen, möge dir vorschweben, und in Gnade aufgenommen werden; möge Erhörung, Beachtung und Würdigung vor dir finden unser Andenken, und was uns zugedacht wurde, so wie das Andenken an unsere Väter, das Andenken an den Messias, den Sohn David's deines Knechtes, das Andenken an Jerusalem, deine heilige

עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבָעוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן.
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ

Stadt, und das Andenken an dein ganzes Volk, das Haus Israel. O, möge es uns gereichen zur Erlösung und zum Glücke, zur Liebe, Gnade und Barmherzigkeit, zum Leben und zum Frieden an diesem Tage, des Wochenfestes. Gedenke unser, o Herr unser Gott, an demselben zum Guten, und erinnere dich unser am selben zum Segen, und gewähre uns an ihm ein heilvolles Leben; und um des verheißenen Heiles und Erbarmens willen, laß uns Milde und Gnade finden; habe Erbarmen mit uns und laß dein Heil uns werden, denn auf dich sind unsre Augen gerichtet, weil du, allmächtiger König, gnädig und barmherzig bist.

והשיאנו

Laß uns binnehmen, o Herr unser Gott, den Segen deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und Wonne, wie du in Gnaden verheißen hast, uns zu segnen. Heilige uns durch deine Gebothe, und laß deine Lehre unser Antheil sein. Sättige uns aus der Fülle deiner Güte, erfreue uns deines Heiles, und laß uns reinen Herzens sein daß wir dir in Wahrheit dienen. Laß uns, o Herr unser Gott in Freude und Wonne theilhaftig werden deiner heiligen Feste, damit sich freuen in dir Israel und die deinen Namen heiligen. Gelobt seist du, o Herr, der da heiligt Israel und des Festes Zeiten.

בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ שְׂכֵנָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם. כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

קידוש.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה וְזַמַּן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

כשחל יום טוב במוצאי שבת מוסיפין כאן והבדלה ומוסיפים הוא אתי נישכות הללו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

בוך Gelobt seiest du, o Herr unser Gott, König der Welt! der da geschaffen des Feuers leuchtende Kraft.

ברוך — המבדיל בין קודש לחול

Gelobt seiest du, o Herr unser Gott, König der Welt! der da hat gesondert Heiliges vom Gemeinen, Licht von Finsterniß, Israel von den Völkern, den siebenten Tag von den sechs Werktagen. Auch des Sabbats Heiligkeit hast du von des Festes Heiligkeit gesondert, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiligt; auch dein Volk Israel hast du abgesondert und geweihet in deiner Heiligkeit. Gelobt seiest du, o Herr, der da sondert Heiliges vom Heiligen.

ברוך שהחיינו

Gelobt seiest du, o Herr unser Gott, König der Welt! der uns hat am Leben und bei Gesundheit erhalten, und uns hat erreichen lassen diese Zeit.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ בָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם וּ מִמַּעַל. וּשְׁבִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּ מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן וּ נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי־לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וְיִקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום. ארץ שלם.

תפלת שחרית של שבועות.

כשזוכים לנ"ך יחסר:

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ | יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

נקח לר' שלמה בן גבירול. ל' תטעות ויחד וכ' תטעות.

שַׁחַר אֲבַקְשֶׁךָ. צוּרִי וּמִשְׂגַּבִּי אֶעְרֹךְ לְפָנֶיךָ. שַׁחֲרִי וְגַם־עַרְבִּי: לְפָנֶיךָ גִּדְלָתֶךָ. אֶעְמֹד וְאֶבְהֲלָ כִּי־עֵינְךָ תִּרְאֶה. כָּל־מַחְשְׁבוֹת לִבִּי: מַה־זֶּה אֲשֶׁר יוּכַל. הַלֵּב וְהַלָּשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמֶה כֹּחִי. רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי: רַגֵּשׁ לְךָ תִּיטַב וְמַרְמַת אֱנוֹשׁ. עַל־כֵּן אוֹדְךָ בְּעוֹד תִּהְיֶה. נִשְׁמַת אַיִּם־חַבִּי:

אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ: וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יְיָ אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֵל יְיָ אֶתְחַנָּן: הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחַלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: שְׁמַעֲה־ תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׁשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

* Die Übersetzung von שיר המעלות, אני קראתיך, מה טובו siehe S. 3 und 4.

שיר של ד' תצוות ויתד וכ' תצוות ויתד יכ' תצוות נדלת וכן נסוגר, ונתוכו רלוף י ג העיקרים.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֱל־
מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם־אֵין
סוֹף לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גּוּף לֹא
נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא.
רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אָדוֹן עוֹלָם
לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֶה גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נִבּוּאָתוֹ
נָתַנּוֹ אֶל־אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל
כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת
נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא חָלִיף
הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ
סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ

יגדל אלהים חי [1]

Gepriesen werde die Größe des lebendigen Gottes, verkündet werde sein Ruhm. Er ist immer, und sein Dasein faßt keine Zeit. Einzig ist er, und es giebt keinen Einzigen, wie er in seiner Einheit. Verborgen ist er dem Auge, und seine Einheit hat kein Ende. Er hat nicht leibliche Gestalt, hat auch sonst nichts Leibliches an sich; für seine Heiligkeit haben wir keinen Maßstab. Er war, ehe noch eines der Dinge erschaffen war; er ist der Erste; für sein ursprüngliches Dasein giebt es keinen Anfang. Er ist Herr der Welt, in jeglichem Geschöpfe zeigt er seine Größe und Herrschaft. Die Seherkraft, die ihm entstrahlt, theilte er den Männern mit, die er als Lieblinge zu seinem Ruhme sich auserkoren. Moses gleich stand kein Prophet mehr in Israel auf, der wie er der Gottheit Abglanz geschauet hätte. Der Wahrheit Lehre gab der Allmächtige seinem Volke durch seinen Propheten, den bewährt er gefunden in seinem Hause. Nimmer wechselt der Herr mit seinem Gesetze; in Ewigkeit nicht tauscht er es für ein anderes um. Er durchschauet und weiß was uns geheim ist, und des Dinges Ende erkennt er bei seinem Anfange gleich. Er vergilt dem

---

1) Dieses Gebet enthält die dreizehn Glaubensartikel der Israeliten, die Rabbi Moses bar Maimon im zwölften Jahrhundert feststellte.

חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. יִתֵּן לָרָשָׁע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ
יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מָתִים
יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

שיר מורכב מיתד וכ' תנועות ויתד וכ' תנועות בלית וכן נסוגר.

אַדּוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה
וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין
שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי
תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי.
וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת
כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן
וְאָעִירָה: וְעִם־רוּחִי גְוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

Frommen nach seinem Thun, lohnt dem sündigen Frevler nach seinem Frevel. Er wird uns einst am Ende der Tage seinen Gesalbten senden, um zu erlösen, die des heilbringenden Zieles harren. Einst wird der Allmächtige in der Fülle seiner Gnade die Todten zum neuen Leben erwecken. Gepriesen sei sein ruhmvoller Name in Ewigkeit.

אדון עולם

Der Herr der Welt, der hat regiert, ehe noch ein Geschöpf geschaffen war. Zur Zeit, als durch seinen Willen das All entstanden, da wurde sein Name Welten-König genannt. Und wenn das All zu Ende geht, er allein, den alles fürchtet, wird ewig regieren. Er war, er ist und wird in Herrlichkeit immer sein. Er ist einzig, und kein zweiter ist, der ihm gleicht, und sich ihm gesellen kann. Er ist ohne Anfang, er ist ohne Ende, sein ist die Macht und die Herrschaft. Er ist mein Gott und mein ewig lebender Erlöser; der Fels, zum Antheil mir beschieden, zur Zeit der Noth. Er ist mein Panier und Zuflucht mir; der Kelch meines Heiles, wenn ich zu ihm rufe. In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlafe oder wache; und mit meinem Geiste auch meinen Leib. Gott ist mit mir und ich fürchte nichts.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה
וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִכְפֵּי כִּסֵּא
כְבוֹדְךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר
לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה׃

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ
וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי
תוֹרָתֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

בּוֹרֵךְ — נטילת ידים

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns die Reinigung der Hände geboten hat.

בּוֹרֵךְ — אשר יצר

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der den Menschen mit Weisheit gebildet und ihn mit Öffnungen und Höhlungen versehen hat. Vor dem Throne deiner Herrlichkeit ist offenbar und bekannt, daß, wenn eine von ihnen sich weiter öffnete, oder eine von ihnen sich schlösse, man nimmer vor dir am Leben sich erhalten und bestehen könnte. Gelobt seiest du, o Herr, der da heilet alles Fleisch, und immerwahrend Wunder thut.

בּוֹרֵךְ — לעסוק בדברי תורה

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote, und die Beschäftigung mit den Worten der Lehre uns geboten.

והערב נא

Laß doch, Herr unser Gott, die Worte deiner Lehre lieblich ertönen aus unserem Munde und aus dem Munde deines Volkes, des Hauses Israel, damit wir und unsere Nachkömmlinge und die Nachkömmlinge deines Volkes, des Hauses Israel, sammtlich deinen Namen erkennen, und deiner Lehre eifrig beflissen seien. Gelobt seiest du, Herr, der seinem Volke Israel das Gesetz geoffenbaret.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה
וְהַבִּכּוּרִים וְהָרָאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים
שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא:
וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה
וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד
תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ
אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ

ברוך — אשר בחר

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der aus allen (heidnischen) Völkern uns hat erwählt und sein Gesetz uns hat gegeben. Gelobt seiest du, o Herr, der uns das Gesetz hat gegeben.

יברכך

Der Herr segne dich und behüte dich, der Herr lasse dir leuchten sein Antlitz und sei dir gnädig. Der Herr wende dir sein Antlitz zu und gebe dir den Frieden.— »Das sind die Dinge, die kein gesetzliches Maß haben: die Peah [1], die Erstlingsgaben, das mit dem dreimaligen Erscheinen zu Jerusalem (an den drei Festtagen) verbundene Opfer, die Mildthätigkeit und das Forschen im Gesetze. Das sind die Dinge, deren Früchte der Mensch in diesem Leben genießt, und deren Stammgut stehen bleibt für das künftige Leben; sie sind folgende: Die Ehrerbietung vor Vater und Mutter, die Mildthätigkeit, der Eifer, mit dem wir des Morgens und des Abends in das Lehr- und Andachtshaus gehen, die Gastfreundlichkeit, die Krankenpflege, die Ausstattung der Braute, die Begleitung des Verstorbenen zu Grabe, die Andacht beim Gebete, das Friedenstiften zwischen dem Einen und dem Andern; doch das Forschen im Gesetze geht über Alles.«

אלהי

Mein Gott! die Seele, die du mir gegeben hast, ist rein; du hast sie erschaffen, du hast sie gebildet und mir eingehaucht; und

---

1) Das ist der Winkel des Ackers, den der Landmann bei der Ernte den Armen überlassen mußte, (3. B. M. 19, 10; 23, 22).

בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים וּמֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם / נשים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה: / אנשים הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

---

du bewahrst sie auch in mir und wirst sie einst von mir nehmen, aber sie mir auch, wenn die Zeit kommen wird, zurückgeben. So lange die Seele in mir lebt, will ich dir danken, o Herr, mein Gott und Gott meiner Väter, du Meister aller Werke und Herr aller Seelen! Gelobt seiest du, o Herr, der wiedergiebt den todten Leibern ihre Seelen.

ביך

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der dem Hahne die Einsicht verleiht, um zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der mich nicht zum Heiden hat werden lassen.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der mich nicht zum Sklaven hat werden lassen.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der mich nicht zum Weibe erschaffen. (Frauenzimmer sagen dieses:) Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der mich nach seinem Willen erschaffen hat.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der die Blinden sehend macht.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der die Entblößten kleidet.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der die Gefesselten befreiet.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der die Gebeugten aufrichtet.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der die Erde wölbet über die Wasser.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der meines Lebens Bedarf mir gewährt.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der des Menschen Schritte leitet.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der Israel mit Kraft ausrüstet.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der Israel mit Ruhme krönet.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der dem Müden neue Kraft verleihet.

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der den Schlaf von meinen Augen, und den Schlummer von meinen Augenlidern scheucht.

ויהי רצון

So möge es denn dein Wille sein, Herr unser Gott und Gott unserer Väter, uns zu deiner Lehre anzuleiten. Laß uns fest halten an deinen Geboten, laß uns nie der Macht der Sünde, nie der Übertretung und der Schuld heimfallen; bringe uns auch nicht in Versuchung

וְלֹא לִידֵי בְזָיוֹן וְאַל תַּשְׁלֵט בָּנוּ יֵצֶר הָרַע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת־יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית בְּדִין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶּן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶּן־בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר. וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וְיַשְׁכֵּב וְיֹאמַר:

---

und in Schmach. Laß die sündhafte Neigung nie über uns Gewalt gewinnen, und halte uns fern von schlechten Menschen und schlechter Gesellschaft. Laß uns fest halten an guter Gesinnung und frommen Werken, beuge unsern Herzenstrieb, damit wir uns dir unterwerfen. Laß uns heute und alle Tage, Liebe, Gnade und Erbarmen finden in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen, und laß über uns ferner deine wohlthuende Gnade walten. Gelobt seiest du, o Herr! der seine wohlthuende Gnade erweiset seinem Volke Israel.

יהי רצון

Möge es dem Wille sein, Herr mein Gott und Gott meiner Väter, mich heute und alle Tage zu bewahren vor Unverschämten und ihrer Frechheit, vor schlechten Menschen und schlechten Gesellen, vor einem bösen Nachbar, vor feindlichem Verhängniß und verderblichem Verführer, vor einem harten Gericht und einem harten Gegner, er sei unseres Bundes oder nicht.

לעולם

Es sei der Mensch zu jeder Zeit gottesfürchtig, auch im Verborgenen; er möge die Wahrheit bekennen, die Wahrheit sprechen, wie er sie im Herzen hegt, und des Morgens beim Aufstehen beten:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ. שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן׃

רבון כל העולמים

Herr aller Welten! nicht ob unseren eignen Verdiensten bringen wir unser Gebet vor dich, sondern nur auf deine große Barmherzigkeit verrrauend. Was sind wir? was ist unser Leben? was unsere Güte, was unsere Verdienste? was unser Heil? was unsere Kraft? und was unsere Stärke? was könnten wir vor dir, Herr unser Gott und Gott unserer Väter, vorbringen? sind doch alle Helden ein Nichts vor dir, und die berühmten Männer, als wären sie nie da gewesen, und die Weisen, als wären sie unwissend, und die Verständigen ohne Verstand. Ist doch der größte Theil ihres Treibens vergeblich, und die Tage ihres Lebens vergänglich vor dir; und der Vorzug des Menschen vor dem Thiere ist nichts, denn Alles ist ja eitel.

אבל אנחנו עמך

Doch sind wir dein Volk, die Kinder deines Bundes, die Nachkommen Abrahams, die du ihm auf dem Berge Moria zugeschworen hast, weil er mit Liebe dir ergeben war; die Nachkommen Isak's, seines einzigen Sohnes, der auf dem Opferaltare schon gebunden lag; die Gemeinde Jakob's, deines erstgebornen Sohnes, den du, weil du ihn innig liebtest, und deine Freude an ihm hattest, Israel und Jeschurun (das rechtschaffene Volk) nanntest.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבְּחֲךָ וּלְפָאֲרְךָ
וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ: אַשְׁרֵינוּ
מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה
יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים
עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם.
אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ
עַל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: וְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ. וִישׁוּעָתְךָ
תָּרִים וְתַגְבִּיהַ קַרְנֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. וּבִשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה

לפיכך אנחנו חייבים

Darum sind wir auch verpflichtet, dir zu danken, dein Lob und deinen Ruhm zu verkunden, deinen Namen zu preisen und zu heiligen, und Lob und Anerkennung ihm zu verschaffen. Wohl uns, wie herrlich ist unser Antheil! Wie lieblich unser Loos, und wie schön das uns gewordene Erbe! wohl uns, die wir jeglichen Tag zweimal, des Morgens und des Abends laut verkünden:

שמע ישראל

»Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!«

ברוך שם Gelobt sei sein Name, verherrlicht sein Reich immer und ewig.

אתה הוא

Du warst derselbe, ehe noch die Welt erschaffen war; du bist derselbe noch jetzt, da die Welt erschaffen ist; du bist derselbe in diesem Leben, und wirst derselbe sein im kunftigen Leben. Heilige deinen Namen an denen, die ihn als heilig verkunden; verherrliche deinen Namen in deiner Welt, und durch deine Hulfe moge uns herrliches und großes Heil werden. Gelobt seiest du, o Herr, der du deinen Namen öffentlich verherrlichst.

אתה הוא יי אלהינו

Du, Herr unser Gott, bist derselbe im Himmel und auf Erden, auch in der Himmel höchsten Himmeln. Fürwahr, du bist der Erste,

הוּא אַחֲרוֹן׃ וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים׃ קַבֵּץ קְוֵיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם׃ כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃ אֶת־הַיָּם׃ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם׃ וּמִי בְּכָל־מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ׃ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַּתַּחְתּוֹנִים׃ שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה׃ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃ וְקַיֵּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב׃ בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם׃ וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם׃ כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ׃ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃

---

du bist auch der Letzte, außer dir ist kein Gott. Bringe wieder zusammen, die auf dich hoffen aus allen vier Enden der Erde; mögen die kommenden Geschlechter erkennen und einsehen, daß du allein Gott bist über alle Reiche der Erde. Du hast den Himmel und die Erde geschaffen, das Meer und Alles, was darin ist; und welches unter allen deinen Geschöpfen, von den höhern und den niedern, darf dir sagen: was thust du? Unser Vater im Himmel! erweise Gnade uns um deines großen Namens Willen, der an uns genannt wird, und erfülle an uns, Herr unser Gott, was geschrieben steht: »Einst zu jener Zeit bringe ich euch wieder zusammen; und zu jener Zeit, wenn ich euch wieder vereinigt, und eure Gefangenen wieder vor euren eigenen Augen zurückgeführt haben werde, dann verschaffe ich euch unter allen Völkern der Erde Namen und Ruhm; so spricht der Herr!«

וידבר

Der Ewige sprach zu Moses, wie folgt: Du sollst auch ein kupfernes Becken machen, und ein kupfernes Gestell dazu, zum Waschen, dieses sollst du setzen zwischen das Stiftzelt und den Opferaltar, und sollst Wasser hinein thun. Darin sollen sich Aaron und seine Söhne Hände und Füße waschen. Wenn sie hinein gehen in das Stiftzelt sollen

בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־
הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־
הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־
הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:

במדבר ב׳׳ח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב
לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם:
וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת
הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשָׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה:

---

sie sich waschen, damit sie nicht umkommen, oder wenn sie zum Opferaltar hintreten, ihr Amt zu verrichten, dem Ewigen zu Ehren ein Brandopfer in Rauch aufgeben zu lassen. So sollen sie sich Hände und Füße waschen, und nicht umkommen. Dieses soll ihnen ein ewiges Gesetz sein, ihm und seinem Samen, bei ihren Nachkommen.

Der Priester soll alsdann des Morgens sein leinenes Kleid anziehen, und leinene Beinkleider an seinen bloßen Leib anlegen, die Asche wegnehmen, in welcher das Feuer auf dem Altar das Brandopfer verzehrt hat, und sie neben den Altar hinlegen. Er ziehe aber diese Kleider aus, und lege andere an, wenn er die Asche aus dem Lager hinaus bringt, an einen reinen Ort.

ירבי Der Ewige redete mit Moses, und sprach: Gebiete den Kindern Israels, und sprich zu ihnen: mein Opfer, nämlich meine Speise, die mein Feuer verzehrt, mir zum angenehmen Geruche, mußt ihr sorgfaltig sein, jedes zu seiner Zeit darzubringen. Sage ihnen also, dieses ist das Feueropfer, das ihr dem Ewigen zu bringen habt: einjährige Lammer ohne Leibesfehler, jeden Tag zwei, zum Brandopfer, und dieses beständig. Das eine Lamm bringst du des Morgens, und das andere zwischen beiden Abenden. Dazu ein Zehntheil Epha feinen Mehls zum Mehlopfer, eingerührt mit einem Viertel Hin gestoßenen Baumöls. Das tagliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai gebracht, und dem Ewigen zu Ehren, zum angenehmen Geruch vom Feuer ver-

וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

(ויקרא ד׳) וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים. בְּזוֹמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ. כַּדָּבוּר בְּתוֹרָתֶךָ׃

(שמות ל׳ ל״ד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֶאֱצַר וְהָקְטַרְתָּ עָלָיו אֶרֶן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבְךָ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

הֵנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת בֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמֹנָה כְּנִים הָיוּ בְּבֵית. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה. וּשְׁלֹשָׁה כֵּנִים יְתֵרִים שֶׁמִּיָּדֵם מְכַנִּים כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַהֲוִירָם לְמַחֲשַׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. כְּדֵי לְקָיֵם מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה: וְאֶחָד עָשָׂר סַמָּנִין הָיוּ בָּהּ. אֵלּוּ הֵן. הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן. הַחֶלְבָּנָה. וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר. וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְד. וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר. שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁט שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בְּרִית כַּרְשִׁינָא תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין מָאתַיִם תִּלְתָּא וְקַבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוָּרִין עַתִּיק: מֹרַּת סְרוֹמִית רְבַע הַקַּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף בֹּצֶת הַגַּרְדָּם כָּל־שֶׁהוּא: וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם־חִסַּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃

רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרַף הַנּוֹטָף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בְּרִית כַּרְשִׁינָא כָּמָה הִיא בָּאָה. כְּדֵי לְיַשּׁוֹת בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין

---

zehrt ward. Zu jedem Lamme gehört ein Viertel Hin Trankopfer. Auf das Heilige soll der unvermischte Opferwein, dem Ewigen zu Ehren, ausgegossen werden. Das andere Lamm bringst du zwischen beiden Abenden, mit eben dem Mehlopfer und Trankopfer, wie des Morgens, dem Feuer bestimmt, ein angenehmer Geruch dem Ewigen zu Ehren.

ישחט Man soll es auf der mitternächtlichen Seite des Altars vor dem Ewigen schlachten, und die Söhne Aarons, die Priester, sollen das Blut um den Altar sprengen.

קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בָּא. כְּדֵי לְשַׁחֵת בִּי אֶת־הַצִּפֳּרִים כְּדֵי שֶׁתִּהְא עֲזָה: וְהֲלֹא מִי־רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מִי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תָּנִיא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הֵרֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הֵרֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַכְּשָׂמִים: פִּטְמָהּ רַבָּעִין כְּשָׂרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרִבְעָ֫ו לֹא שָׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה. זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִתָּתָהּ כְּשֵׁרָה. לְהַצְעִין אוֹ שֶׁהִסְפִּיר מִכְּלוֹ סָמְנִית חַיִּב מִיתָה: תָּנִיא בַּר קַפָּרָא אַחַת לִשְׁשִׁים אוֹ לִשְׁבְעִים שָׁנָה. הָיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירַיִם לְהַצְעִין: יְעִיד תָּנִי בַּר קַפָּרָא. אִלְּוֵי הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטִיב שֶׁל דְּבַשׁ. אֵין אָדָם וְכֹל הָעוֹלָם מְבַטְּלִין רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מַעֲרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל־שְׂאוֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיי:

יֵ֫ עִבְאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יֵ֫ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יֵ֫ הוֹשִׁיעָ֫ה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה כֹהֵן לְי מְעַר הִצְּדִּיקִנוּ רַנֵּנוּ פַּלֵּט תְּכוֹבְבֵנוּ סֶלָה: וְעָרְבָה לַיי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָ֫ם כִּימֵי עוֹלָם וְכָשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

תְּפִלַּת רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן הַקָּנָה.

אָנָּא בְכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה	אבג׳יתון
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא	קרע׳שט׳
נָא גְּבֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם	נגד׳יכש
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גְּמֹל	בצ׳ר טת׳
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרֹב טִיבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ	הקם שנע
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמֶּךָ פְּנֵה וְזָכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ	יגל צוק
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת	שקי צית

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Sabbat:) וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

(Rubetage:) אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל עֲרוּכִים עֲרֻכֵי עֲרָכִים שֶׁהִרְמָתָן בְּצָפוֹן עֲרֹךְ וְשָׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שֶׁהִרְמָתָן בְּצָפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בְּצָפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל

(An Sabbat:) וביום השבת

Am Rubetage zwei einjährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Zehntheil feinen Mehls mit Öl eingerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dieses ist das Brandopfer für jeden Rubetag außer dem täglichen Brandopfer, nebst dem Weinopfer dazu.

מְזִבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁלַּמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁלַּמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁלְמוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית־מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: חַטַּאת הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: וְכִחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשָׁם גְּזֵלוֹת אֲשָׁם מְעִילוֹת אֲשָׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשָׁם נָזִיר אֲשָׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לִזְכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֶזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמְּזֹרָק מֵהֶם כֵּיוָצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמְּזֹרָק נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשֵּׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֶזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד:

דְּמוּתָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוֹתָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנָשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שְׁנָּה בַּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא כַּלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת. מִקַּל וָחֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא: כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹם טַעַם אֶחָד שֶׁהוּא כָּעֵנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחְמִיר: כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹם טַעַם אַחֵר שֶׁלֹּא כָּעֵנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחְמִיר: כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מְעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

סדר עטיפת ציצית

נוטל ציצית בידו הימנית ומנשקם:

בְּרִיכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ. עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

ומחזיר ציצית מצידו ואוחזן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

ויכבה הנר כשיגיע ל' ממקום שלו ומזמור ל"ו:

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיוֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

נלוה קהלות פיורים ומזמור זה קודם בחנוכת בתים.

לְ מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי:
יְיָ אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר:
זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע | בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי
וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי־
עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה־בֶּצַע בְּדָמִי
בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע־יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה־עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ
מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן | יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם
יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

נוהגים אומרים לפחות שבע פעמים בלשכניות ימין לעת יציאם מיהו עד שיסיים בתשובות.
ואומר לפסיק מקפילת ברוך שאמר עד לאחר התפלה, וזריך לאומרו בעמידה.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ עוֹשֶׂה
בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם.
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת.
בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם
לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ

(Psalm 30). מזמור שיר חנכת הבית לדוד

Ein Psalm David's, bei der Einweihung des Hauses abzusingen. Ich will dich, Ewiger! erheben, daß du mich aus der Tiefe hast gezogen, daß meine Feinde sich nicht freuen über mich. Ich flehte zu dir, o Herr, mein Gott! du machtest mich wieder gesund, brachtest meine Seele aus der Unterwelt zurück, erhieltest mich, daß ich nicht in der Gruft versank. Die ihr ihn liebet, lobsingt dem Herrn! rühmt seinen heiligen Namen! denn sein Zorn währt einen Augenwink, sein Wohlwollen lebenslang; des Abends kehrt Betrübniß ein, des Morgens Freudenruf. In meinem Glückesstand wähnt' ich zwar: ich liege nimmermehr darnieder; allein dein Wohlgefallen, Herr! hat meine Höhe festgestellt; kaum hieltest du dein Angesicht verborgen, so fuhr ich mit Schrecken dahin. Ich schrie zu dir, o Herr! empor; ich flehte den Ewigen an: »was nützt mein Blut, daß ich soll ins Verderben »sinken? wird Staub dir danken, verkünden deine Wahrheit? Erhöre mich, »o Herr! erbarm dich mein, sei du mein Helfer, Ewiger!« Und du verwandeltest mir in Reigen meine Klage, du zogst mir aus mein Trauerkleid, umgürtetest mit Freude mich: daß meine Ehre dir lobsinge, und niemals stille werde. Auch will ich, Ewiger, mein Gott! in Ewigkeit dir danken.

ברוך שאמר (Soll stehend gebetet werden.)

Gelobt sei, auf dessen Wort die Welt entstanden; gelobt sei er. Gelobt sei, der den Anfang der Dinge gemacht; gelobt sei, der da spricht und es vollführt; gelobt sei, der da beschließt und es auch hält; gelobt sei, der sich der Erde erbarmt; gelobt, der sich der Geschöpfe erbarmt. Gelobt sei, der reichlichen Lohn ertheilt Allen, die ihn ehrfürchten. Gelobt sei, der ewig lebt, und in Ewigkeit besteht; gelobt sei, der da rettet und erlöset; gelobt sei sein Name. Gelobt seiest du,

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבָחוֹת וּבְזִמִּירוֹת נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֶּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עַדִי־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ. שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ. יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ. בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ. בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־

Herr unser Gott, König der Welt! allbarmherziger Gott und Vater, dessen Lob sein Volk im Munde führt, und dessen Ruhm und Preis die Zunge seiner Frommen und seiner Diener verkündet, und seines treuen Knechtes Davids Lieder feiern; dich, o Herr unser Gott, wollen wir preisen durch Lobgesänge und Dankes-Lieder; wollen deine Größe und dein Lob verkünden, deinen Ruhm verbreiten, deinen Namen verherrlichen, und dich, unsern Gott, als König anerkennen, dich den Einzigen, ewig Lebenden, dich o König, dessen großer Name gepriesen und verherrlicht wird in aller Ewigkeit. Gelobt seiest du, o Herr und König, dessen Ruhm in Lobliedern gefeiert wird.

הודו לי׳

Danket dem Herrn, ruft an seinen Namen, thut kund unter den Völkern seine Thaten. Ihm singet, ihm laßt euer Saitenspiel ertönen, und redet von seinen Wundern allen. Rühmet euch seines heiligen Namens, daß froh en Herzens werden, die den Herrn suchen. Forschet nach Gott und seiner Macht, suchet unaufhörlich sein Angesicht. Gedenket der Wunder, die er gethan, seiner Wahrheitszeichen und der Aussprüche seines Mundes. Nachkommen Israels seines Knechtes! Kinder Jakobs, seine Auserkornen! er ist der Herr unser Gott, seine Gerichte gehen über die ganze Erde. Gedenket seines Bundes für die Ewigkeit, des Wortes, das für tausende Geschlechter er geboten; (des Bundes),

אַבְרָהָם. וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק.
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן. חֶבֶל
נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר. כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ:
וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־
הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם. וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־תִּגְּעוּ
בִּמְשִׁיחָי. וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ.
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ. סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ.
בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה
בִּמְקוֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז:
הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו. הִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ

---

den er mit Abraham geschlossen, und des Eides, den er dem Isak geschworen, und den er für Jakob zum Gesetz hat aufgestellt, für Israel zum ewigen Bunde. Damals sprach er: »dir gebe ich das Land Canaan, als euer durch's Loos zugewiesenes Erbe.« Als ihr noch waret gering an Zahl, wenig noch und fremd darin; als sie zogen von Volk zu Volk, und von einem Reiche zu eines andern Volkes Reich: damals ließ er Keinen sie bedrücken, und selbst Könige züchtigte er ihretwillen: »Rühret nicht meine Gesalbten an, und füget kein Leid meinen Propheten zu!« Singet dem Herrn alle Lande, verkündet von Tag zu Tag sein Heil. Erzählet unter den Völkern seine Herrlichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ist der Herr und hochgepriesen, furchtbar ist er über alle Götterwesen. Denn all die Götter der Völker sind nichtige Götzen, aber Gott hat die Himmel gemacht. Vor seinem Antlitz ist Hoheit und Pracht, Macht und Freude, wo er weilt. Gebet dem Herrn, ihr Geschlechter der Völker, gebet dem Herrn Ruhm und Triumph. Gebet dem Herrn den Ruhm seines Namens, bringet Geschenke und erscheinet vor ihm, und bücket euch vor dem Herrn im heiligen Schmucke. Erzittert vor ihm, alle Lande! steht auch die Welt fest und wanket nicht. Es frohlocken die Himmel, es freue sich die Erde, daß es kund werde

וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ יַעֲלֹץ
הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי־הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־
בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְיֹאמְרוּ
כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן
וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ:
אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ
עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת

---

unter den Völkern, daß Gott regiert. Es brause das Meer und was es enthält; es frohlocke die Flur und alles, was darauf ist. Auch alle Bäume des Waldes jauchzen vor dem Herrn, wenn er kommt, die Erde zu richten. Danket dem Herrn, denn er ist gütig, denn ewig währt seine Gnade; und sprecht: hilf uns, o Gott unseres Heiles! bringe uns zusammen und befreie uns von den Völkern, auf daß wir loben deinen heiligen Namen, und uns rühmen deines Ruhmes. Gelobt sei der Herr, der Gott Israels, von Ewigkeit zu Ewigkeit! und alles Volk sprach: Amen! und Lobpreis dem Herrn. — Erhebet den Herrn, unsern Gott, und fallet nieder an seiner Füsse Schemel, denn heilig ist er! Erhebet den Herrn, unsern Gott, und fallet nieder an seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Herr, unser Gott! Er, der Allbarmherzige, vergiebt die Schuld, und vertilget nicht; läßt oft von seinem Zorn ab, und reget nicht auf all seinen Grimm. Du, o Herr! wirst auch vor mir dein Erbarmen nicht verschließen, deine Liebe und Treue werden mich immerdar bewahren. Gedenke, o Herr, deiner erbarmenden Liebe und Gnade; denn von Ewigkeit her sind sie. Gebet Gott den Ruhm, dessen Hoheit über Israel waltet, und dessen Macht in lichter Höhe ist. Furchtbar bist du, o Gott, in deinem Heiligthume; der Gott Israels, seinem Volke ver-

לָעַם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵ־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:
הִנָּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה
עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בָּטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ
יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ
לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי
הָעָם שֵׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי | בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל | לִבִּי
בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי:

* יהגיד מה שנ הכתה.

---

leiht er Macht und Stärke; gelobt sei Gott! — Gott der Rache, o Herr! Gott der Rache, erscheine! erhebe dich, Richter der Erde! vergilt den Übermüthigen ihr Thun. — Beim Herrn ist Rettung; über dein Volk komme dein Segen, Selah! — der Herr der Heerscharen ist mit uns, eine Burg ist uns der Gott Jakobs. Selah! — Herr der Heerscharen, Heil dem Erdensohne, der auf dich vertraut! Hilf, o Herr, erhöre uns König, wenn wir flehen.— Stehe bei deinem Volke und segne dein Erbe, leite sie als Hirte, und erhebe sie in Ewigkeit. — Unsere Seele sehnt sich nach Gott; unsere Hülfe und unser Schild ist er; denn sein freut sich unser Herz, und auf seinen heiligen Namen vertrauen wir. So möge deine Gnade, o Herr, walten über uns, wie wir denn auf dich harren.— Laß uns schauen, o Herr, deine Gnade, und verleihe uns dein Heil.— Steh auf, uns zur Hülfe, und erlöse uns um deiner Gnade willen.— »Ich bin der Herr dein Gott, der dich herausgeführt aus dem Lande Egypten; öffne nur deinen Mund, ich fülle ihn.« — Heil dem Volke, dem es so ergehet; Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist. — Darum vertraue auch ich auf deine Gnade, und es frohlockt mein Herz ob deiner Hülfe; singen will ich dem Herrn, denn er hat mir wohlgethan

יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל.
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה
לְלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם. וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם.
לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ
יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וּמוֹצָאוֹ.
וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם. וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת
יְיָ תְּמִימָה מְשִׁבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת
פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה
מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד.
מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים וּמָזָהָב
וּמְפָז רָב. וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם־עַבְדְּךָ
נִזְהָר בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם וּמִזֵּדִים וּ חֲשֹׂךְ עַבְדְּךָ אַל־

(Psalm 19.) למנצח מזמור לדוד

Dem Sang-Meister, ein Psalm David's. Die Himmel erzählen die Ehre Gottes; seiner Hände Werk verkündet die Feste. Ein Tag strömt es dem andern zu, und Nacht giebt diesen Unterricht der Nacht. Keine Lehre, keine Worte, deren Stimme man nicht höre. Über den ganzen Erdkreis tönt ihre Saite; ihr Vortrag dringt so weit, als die bewohnte Welt; dorthin, wo er dem Sonnenglanz ein Zelt aufschlug. Er strahlt hervor gleich einem Bräutigam aus seinem Baldachin, und freudig, wie ein Held, durchläuft er seine Bahn. Von jener Himmelsgränze geht er aus, den Kreislauf durch, bis wieder zu ihr hin, und nichts bleibt seinem Schein verborgen. — Die Lehre Gottes ist vollständig, labt die Seele; sein Zeugniß immer treu, macht Alberne weise. Grade sind des Herrn Befehle, erfreuen das Herz; lauter ist sein Gebot, erleuchtet blode Augen; rein ist die Furcht vor Gott, besteht ewig! Seine Rechte ewige Wahrheit, allesammt gerecht; erwünschter noch als Gold und köstlich Erz, dem Munde lieblicher als süßer Honigseim. Wohl ist dein Knecht gewarnet durch sie; großer Lohn erwartet den, der sie bewahrt. Unwissentliche Fehler, wer bemerkt die? bewahre mich vor unerkannten Sünden! entferne mich auch von übermüthigen Gedan-

יִמְשַׁל־בִּי אָז אִיתָּם׃ וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ־
לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי פִי׃ וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ׃ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלֶךְ׃
אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת׃ תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיְיָ תִּתְהַלֵּל
נַפְשִׁי׃ יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי׃ וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ
יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי׃ וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ
אֵלָיו וְנָהָרוּ׃ וּפְנֵיהֶם צַּלֵּחֻפָּרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָאוְיָ שָׁמָע׃ וּמִכָּל־
צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ
וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְיָ׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ יְרֵאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשָׁיו׃
כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ׃ וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־
יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃ לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ לִי׃ יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי
הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים׃ אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע׃
וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב׃ בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם

---

ken, laß sie nicht herrschen über mich! so kann ich, von Verbrechen frei, mich der Vollendung nahen. Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

(Psalm 34.)

לדוד

Von David, als er seinen Verstand verleugnete vor Abimelech, dieser ihn von sich trieb, und er entkam.— Lobpreisen werde ich alle Zeit den Ewigen; sein Lob bleibt immerdar in meinem Munde. Meine Seele rühmt sich des Ewigen, daß die Bedrängten hören, und sich freuen. Preis't mit mir des Ewigen Größe! Laßt uns zusammen seinen Namen ehren! Da ich den Herrn suchte, antwortete er mir, und rettete mich aus aller meiner Angst. Die auf ihn hinschauen, glänzen freudenvoll, nie wird ihr Angesicht zu Schanden. Dieser Bedrängte rief, der Herr vernahm's, und half aus allen Nöthen ihm. Des Ewigen Engel lagern sich umher, um seine Verehrer, und erretten sie. Erkennt, schauet, wie gut er ist, der Ewige! Heil dem Manne, der auf ihn vertrauet! Verehret den Herrn, ihr seine Heiligen! keinen Mangel haben seine Verehrer. Junge Löwen darben, hungern; dem Gottesverehrer fehlt kein Gut. Kommt Kinder! höret mir zu, ich lehr' euch Gottesfurcht! Wer ist der Mann, der Lust zum Leben hat? im Alter gerne glücklich ist? Bewahr' vor Bösem deine Zunge, deine Lippen vor betrüglich Reden. Weich' vom Bösen, thue Gutes! suche Frieden, lauf ihm nach! Auf

וַרְדְּפֻהוּ׃ עֵינַיִ אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶ־שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע. לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵע. וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃ קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב. וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק. וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ׃ שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו. אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃ תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃ פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו. וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים. אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל. וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא. וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ. בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף. לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ. וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ. עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־

Gerechte merken die Augen des Herrn, auf ihr Flehen seine Ohren. Sein Zornblick trifft die Uebelthäter, vertilgt ihr Angedenken von der Erde; wenn jene schreien, so hört's der Herr, und rettet sie aus aller Noth. Zerbrochenen Herzen ist der Ewige nahe, und hilft zerschlagenen Gemüthern; viel Leiden hat oft der Gerechte; doch rettet ihn der Herr aus allen; bewahrt all sein Gebein, nicht eins wird versehrt davon. Das Laster bringt den Frevelhaften um, Verdammniß trifft die Feinde des Gerechten; der Herr erlöst die Seele seiner Knechte; die ihm vertrauen, werden nie verdammt.

תפלה למשה

Gebet von Moses, des göttlichen Mannes. Herr! unser Zufluchtsort warst du, von Menschenalter zu Menschenalter. Ehe noch die Berge gezeugt, geschaffen wurden Welt und Erde, und von Ewigkeit in Ewigkeit bist du allmächtig! Du führst das Menschengeschlecht bis zur Zerknirschung; dann sprichst du: Menschenkinder! kehrt wieder! Denn tausend Jahre sind vor dir einem Tage, der Gestern verging, einer Nachtwache gleich. Du strömst sie hin: in Schlummer entstehen sie, des Morgens, wie wandelndes Gras; Früh blühet es und wandelt, am Abend abgehauen und verdorrt. So vergehen wir in deinem Zorne, so schleudert uns dein Grimm dahin. Du stellest unsere Missethat vor dich unsere Heimlichkeit vor deines Angesichts Licht. Nun schwinden unsere

יָמֵינוּ פָּנוּ בְעַבְרָתֶךָ. כַּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגֶה: יְמֵי־
שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה. וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים
שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן. כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי־
יוֹדֵעַ עוֹ אַפֶּךָ. וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן־
הוֹדַע. וְנָבֵא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי. וְהִנָּחֵם
עַל־עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה
בְּכָל־יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ. שְׁנוֹת רָאִינוּ
רָעָה: יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ. וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם:

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי
וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ.
מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה. צִנָּה
וְסֹחֵרָה אֱמוּנָתוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם:

Tage alle durch deinen Zorn! wir bringen unsere Jahre zu, wie ein Geschwätz. Unsere Lebenszeit währt siebenzig Jahr, achtzig ist ihr fernstes Ziel, und ihr Stolz ist Mühe und Kummer; schnell abgeschnitten, so fliegen wir hin! Doch wer erkennet deines Grimmes Allgewalt, daß er ihn fürchte, so furchtbar du bist? Ach! lehre uns unsere Tage zählen, damit wir weises Herzens seien! Wende dich, Ewiger! ach wie lange! sei deinen Knechten wieder gnädig! Erfülle uns früh mit deiner Huld, so jubeln wir frohlockend unser Leben lang. Erfreue uns nun so lange Zeit, als du uns plagtest, so viele Jahre wir nur Unglück sahen! Zeige dein erhabenes Werk an deinen Knechten, an ihren Kindern deine Majestät.

ויהי נעם Des Herrn, unsres Gottes Huld werde uns beschieden; so gelingt unser Hände-Werk; all unser Thun gelingt nur durch ihn.

(Psalm 91.) יושב בסתר עליון

Der du im Schirm des Höchsten sitzest, und ruhest in der Allmacht Schatten! Gott, meine Burg und meine Zuversicht! der Herr, auf den ich stets vertraue! Er, sag' ich, wird dein Retter sein, wenn Netze drohen, wenn Seuchen tödten; mit seinem Fittig deckt er dich, dein Schirm ist unter seinen Flügeln, seine Treue ist Schild und Harnisch. Erzittre nicht bei nächtlicher Gefahr, für Pfeile, die des Tages schwärmen; nicht

מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ. מְקֶטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ וְאֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ. לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ. אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה. אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: ארך ימים וכו׳

קלה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ: שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ. בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב יְיָ. זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְיָ. וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂיאִים מִקְצֵה

---

wenn die Pest im Finstern schleicht, nicht wenn am Mittag Seuche wüthet. Ob Tausend dir zur Seite fallen, und Myriaden dir zur Rechten: dir naht kein Unfall sich. Du schauest sie nur mit deinen Augen, die Strafe, die den Frevler trifft; denn du hast Vertrauen auf Gott, den Höchsten, meine Zuversicht! Dir kann kein Unglück widerfahren, und keine Noth sich deiner Hütte nahen; denn er befiehlt den Himmlischen, auf allen Wegen dich zu schützen. Sie müssen dich auf Händen tragen, daß deinen Fuß kein Stein verletze. Du wirst auf Leopard und Otter treten, zerdrucken Löwenbrut und Drachen. »Denn er begehrt mein, darum rett' ich ihn, ich heb' ihn hoch empor, denn er erkennt mich; er ruft mich an, ich höre, bin in der Noth ihm nah'; entreiß ihn der Gefahr, und setz' ihn hoch in Ehren. Des langen Lebens satt, soll er mein Heil erblicken.

(Psalm 135.) הללויה

Hallelujah. Lobet den Namen des Herrn! lobet, ihr Knechte des Herrn! die ihr dient im Hause des Herrn, im Vorhofe unseres Gottes-Tempels, lobet Gott! denn er ist freundlich, preiset seinen Namen, er ist liebreich! Er hat Jakob sich erkoren, zu seinem Eigenthume Israel. Dies weiß ich: größer ist der Ewige, unser Gott, denn alle Götterwesen; er schafft was ihm wohlgefällt im Himmel und auf Erden, im Meer und allen Tiefen; führt Wolken herauf vom Ende der Erde, schafft zum Regen

הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה. מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה
בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה: שָׁלַח אוֹתֹת וּמוֹפְתִים
בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם. בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים.
וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן ו מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן. וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: כִּי־יָדִין
יְיָ עַמּוֹ. וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ. עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם
לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ. אַף אֵין יֵשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ
עֹשֵׂיהֶם. כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ.
בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. יִרְאֵי יְיָ
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ ו מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָם. הַלְלוּיָהּ:

קְהִ הוֹדוּ לַיָי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

Blitze, entläßt aus seiner Verwahrung den Wind. Er schlug Egyptens Erstgeburt von Menschen und vom Viehe; ließ über dich, Egypten, Zeichen aus, und Wunder, an Pharao und seinen Dienern. Er, der große Völker schlug, erlegte mächtige Könige. Der Emoriter König Sichon, Og, den König Baschans und alle Reiche Kanaans, und gab ihr Land ein zum Besitz seinem Volke Israel. Herr! dein Name währt ewig, für und für dein Ruhm! Der Herr schafft seinem Volke Recht, nimmt sich wieder seiner Diener an. Der Heiden Götzen, golden, silbern, sind der Menschenhände Arbeit; haben Mäuler, reden nicht, haben Augen, sehen nicht. Haben Ohren, hören nicht, auch weht kein Hauch in ihrem Munde. Die solche machen, sind wie sie, die auf sie hoffen, alle so. Ihr, vom Hause Israels, benedeiet den Herrn! Ihr, vom Hause Aarons, benedeiet den Herrn! Ihr, vom Hause Lewi, benedeiet den Herrn! Die ihr den Herrn ehrfürchtet, benedeiet den Herrn! Der Ewige sei von Zion aus gelobt, er, der zu Jerusalem thront. Hallelujah!

(Psalm 136.) הודו ליי

Danket dem Herrn! denn er ist freundlich; ewig währt seine Güte.
Danket dem Gotte aller Götterwesen ewig währt seine Güte.
Danket dem Herrn aller Herren! ewig währt seine Güte.

לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Der große Wunder thut allein; ewig währt seine Güte.
Der mit Vernunft die Himmel geschaffen; ewig währt seine Güte.
Die Erde aufs Wasser ausgebreitet; ewig währt seine Güte.
Der große Lichter hat geschaffen; ewig währt seine Güte.
Die Sonne vorzustehen dem Tage; ewig währt seine Güte.
Mond und Sterne vorzustehen der Nacht; ewig währt seine Güte.
Der Egypten schlug an ihrer Erstgeburt; ewig währt seine Güte.
Und führte Israel heraus; ewig währt seine Güte.
Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme; ewig währt seine Güte.
Der das Schilfmeer abgetheilt; ewig währt seine Güte.
Und Israel hindurch geführt; ewig währt seine Güte.
Und stürzte Pharao mit seinem Heer hinein; ewig währt seine Güte.
Der sein Volk führte durch die Wüste; ewig währt seine Güte.
Erlegte große Könige; ewig währt seine Güte.
Erwurgte mächtige Beherrscher; ewig währt seine Güte.
Der Emoriter König Sichon, ewig währt seine Güte.

וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ לַיי בְּכִנּוֹר׃ בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר חָדָשׁ׃ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי יָשָׁר דְּבַר־יי׃ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט׃ חַסְדֵּי יי מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ׃ וּרְוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ מֵיי כָּל־הָאָרֶץ׃ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי׃ הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יי הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם׃ הֵנִיא

Dg, zu Baschan König; ewig währt seine Güte.
Und gab ihr Land ein zum Besitz; ewig währt seine Güte.
Besitz für Israel, sein Volk; ewig währt seine Güte.
Der in unserem Drucke an uns dachte; ewig währt seine Güte.
Und uns vom Feinde erlöste; ewig währt seine Güte.
Der allem Fleische Speise giebt; ewig währt seine Güte.
Danket dem Gotte des Himmels! ewig währt seine Güte.

(Psalm 33.) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיי

Frohlockt, ihr Gerechten, frohlockt im Ewigen! Lobpreis geziemt nur redlich Gesinnten. Danket dem Herrn mit Harfenklang, schlagt Zehnsaitenpsalter ihm an! singet ihm ein nie gehörtes Lied, rührt beim Jubelgesang euer bestes Saitenspiel; denn redlich ist des Ewigen Verheißung, und all sein Thun treuerfüllt; er liebt Billigkeit und Recht: die Erde ist voll des Ewigen Güte. Die Himmel entstanden durch des Ewigen Wort, durch seines Mundes Hauch ihre Heere alle; er thürmt Meereswogen, wie eine Mauer; verwahrt in Tiefen den Abgrund. Den Ewigen fürchte alle Welt; vor ihm scheue sich jeder Erdbewohner. Denn so er spricht — geschiehts; gebeut — steht's da! Der Herr zerstört

מְחַשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד. מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהָיו. הָעָם וּבָחַר
לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ. רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי
הָאָדָם: מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין־הַמֶּלֶךְ
נוֹשָׁע בְּרֹב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרֹב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס
לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו
לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם
בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר

---

der Heiden Rathschluß, vereitelt der Völker Entwürfe: aber ewig besteht des Ewigen Rathschluß, Entwürfe seines Herzens für und für. Heil der Nation, dessen Gott er ist, der Ewige; dem Volke, das er sich zum Eigenthum erkoren! Vom Himmel sieht der Ewige herab, blickt auf alle Menschenkinder; beschauet alle Erdbewohner von seinem festen Thronsitze. Er, der ihre Herzen alle gebildet, bemerkt auch all' ihr Thun. Der König siegt nicht durch Heeresmacht; Helden rettet keine große Kraft. Trüglich ist das Roß zum Siege; alle Heereskraft zur Rettung. Siehe! des Ewigen Auge schauet auf seine Verehrer, die seiner Gute allein vertrauen; daß er von Todesfahrlichkeit sie rette, sie erhalte in der Hungersnoth. Unsere Seele harret auf den Herrn; unsere Hulfe, unser Schild ist er; sein erfreuet sich unser Herz; denn wir vertrauen seinem heiligen Namen. Deine Gute, Ewiger! walte über uns, wie wir auf dich harren.

(Psalm 92.) מזמור שיר ליום השבת

Psalmlied für den Sabbat. Lieblich ist's dem Ewigen danken! Höchster, deinem Namen singen! Des Morgens deine Gute rühmen, des Abends deine Vatertreue; unter Saitenspiel und Psalter,

עַלֵי־נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֲלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: בְּפָרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֶשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן. לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ. יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי. בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי. בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים. תִּשְׂמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח. כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ. בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה. דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי. וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ. עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ. יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

*עירובין כח:

zum Denken von der Harfe erweckt. Herr! deine Werke ergötzen mich, fröhlich sing ich deine Thaten. Wie groß sind deine Werke, Herr, wie tief deine göttlichen Gedanken! Die Unvernunft sieht das nicht ein, Undenkende begreifen nicht: wenn Frevler grünen gleich dem Grase, wenn alle Uebelthäter blühen, damit sie ewig untergehen! Denn du bist ewiglich erhaben, Gott! Siehe, deine Feinde, Herr! deine Feinde kommen um, Uebelthäter fahren hin. Aber wie des Waldstiers Krone steigt mein Horn empor, mein Alter glänzt vom frischen Öle. Ich sehe Lust an stolzen Neidern, ich höre Lust an Uebelthätern, die wider mich sich setzen. Der Fromme grünt wie Palmen-Wipfel; so schießt die Ceder Libanons empor! Was im Hause Gottes steht, was in seinem Vorhof grünt, muß noch im höchsten Alter blühen, immer frisch und saftvoll bleiben, muß lehren, daß der Herr gerecht, mein Hort ohne allen Tadel sei.

(Psalm 93.) יְיָ מָלָךְ Der Herr ist König, herrlich geschmückt! der Herr hat sein Gewand, die Majestät, angelegt und fest umgürtet; so steht sie da die Welt, und wanket nie! Unerschüttert steht dein Thron seitdem, du selbst von Ewigkeit her! Wasserströme erheben, Herr! Wasserströme erheben ihr Ungestüm, die Ströme heben die Wellen empor. Erhabner als der Fluthen Getöse, brausen die Wogen des Weltmeeres; erhabner noch ist Gott in jener Höhe. Dein Zeugniß bleibt immer treu, deinen Tempel ziert Heiligkeit, o Herr, auf ewige Zeit!

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ
מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ. רָם עַל כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין
כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ:
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
מַחְשָׁבוֹת בְּלֵב־אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ
לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי
לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר

יהי כבוד

Des Herrn Ruhm dauert für ewige Zeit, es freuet sich der Herr seiner Werke. Der Name des Herrn sei gepriesen, von nun an bis in Ewigkeit. Vom Sonnenaufgang bis zu ihrem Niedergang wird der Name des Herrn gefeiert. Erhaben über alle Völker ist der Herr, über dem Himmel seine Herrlichkeit. Herr! dein Name währt in Ewigkeit, dein Andenken, o Herr, für jegliches Geschlecht. Der Herr hat im Himmel errichtet seinen Thron und seine Herrschaft waltet über Alles. Es freue sich der Himmel, es frohlocke die Erde, und man verkünde unter den Völkern: »Der Herr ist König!« Der Herr regiert, der Herr hat regiert und der Herr wird ewiglich regieren. Der Herr bleibt König für ewige Zeiten, wenn auch die Völker schwinden aus seiner Welt. Der Herr vereitelt den Rathschluß der Völker, macht zu Nichte die Gedanken der Nationen. Viele Gedanken sind in des Menschen Herz, aber Gottes Rathschluß, der allein hat Bestand. Der Rathschluß des Herrn besteht ewiglich, die Gedanken seines Herzens bleiben für alle Geschlechter. Denn so er spricht — geschieht; gebeut — und es steht da. Der Herr hat Zion erkoren, es zum Wohnsitze sich gewählt. Gott hat Jakob sich erkoren, Israel zu seinem Eigenthum. Denn der Herr verstößt sein Volk nicht und verläßt sein Eigenthum nicht. Er, der Allbarmherzige, ver-

עָוֹן וְלֹא תַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־
חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ
יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־חָסֶד:
טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ

---

gibt die Schuld, und vertilget nicht; läßt oft seinen Zorn sich legen und reget nicht auf all seinen Grimm. Hilf, o Herr, erhöre uns, König, wenn wir rufen.

אשרי יושבי ביתך

Heil den Bewohnern deines Tempels, sie preisen dich unaufhörlich. Heil dem Volke, dem es so ergehet! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist.

(Psalm 145.) תהלה לדוד

Lobied David's. Mein Gott, o König! dich will ich erheben, deinen Namen ewig benedeien. Täglich benedeie ich dich, lobe deinen Namen ewig. Groß ist Gott und hochgepriesen; doch unerforschlich seine Größe. Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke, machen deine Allmacht kund. Pracht und Schöne deiner Majestät, deine Wunderthaten will ich singen. Alles spricht von Ehrfurcht deiner Allmacht; auch ich will deine Herrlichkeit verkünden. Alles singt ein Denkmahl deiner großen Güte, und ruhmt deine Allgerechtigkeit. Allgnädig, allbarmherzig ist der Herr, langmüthig und von großer Güte. Allen ist der Herr wohlthätig, erbarmt sich aller seiner Werke. Herr! dir danken alle deine Werke, dich benedeien deine Heiligen; besingen deines Reiches Majestät, unterhalten sich von deiner Allmacht, den Menschen deine Allmacht zu verkunden, die Majestät und Schöne deines Reiches.

מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֹׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנוֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה

Dein Reich ist aller Ewigkeit Reich, deine Herrschaft währet für und für. Alle Fallende erhält der Herr, richtet die Gebeugten auf. Aller Augen schauen nach dir hin, und du giebst ihnen Speise zur Zeit. Allmilde öffnest du die Hand, und sättigst, was da lebt, mit Wohlthun. Auf allen seinen Wegen ist der Herr gerecht, in allen seinen Thaten gütig. Der Herr ist nahe Allen, die ihn rufen, Allen, die aufrichtig ihn anrufen. Er thut, was Gottesfürchtigen behagt, erhört ihr Schreien, hilft ihnen aus. Er schützet Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Mein Mund soll Lob dem Ewigen singen; alles Fleisch lobsingt dem Namen deiner Herrlichkeit, ewiglich und immer! Wir aber preisen den Herrn von nun an und in Ewigkeit, Hallelujah!

(Psalm 146.) הַלְלוּיָהּ

Hallelujah. Den Ewigen lobe meine Seele! ich lobe meinen Gott, so lang' ich lebe; mein Saitenspiel ertönt dem Ewigen, so lange ich da bin. Vertrauet nicht auf Fursten, auf den Menschensohn, der wenig helfen kann. Der Geist verlaßt ihn, dann kehrt er wieder hin zu seiner Erde, aus ist's mit seinen weisesten Entwürfen. Wohl dem, der Jakobs Gott zur Hülfe hat, der auf den Herrn vertraut, auf Gott, der Himmel, Erde, Meer und Alles, was in ihnen ist, geschaffen, der Treue und Wahrheit ewig hält; der Unterdruckten Recht verschafft, der Speise

מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ מַתִּיר
אֲסוּרִים: יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים יְיָ זוֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֹהֵב
צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד
וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קיז הַלְלוּיָהּ | כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה:
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב.
וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים. לְכֻלָּם שֵׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ. לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד
עֲנָוִים יְיָ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדִי־אָרֶץ: עֱנוּ לַיְיָ בְּתוֹדָה. זַמְּרוּ
לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם | בְּעָבִים. הַמֵּכִין לָאָרֶץ
מָטָר. הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ. לִבְנֵי
עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ. לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ
יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת־יְרֵאָיו. אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי
יְרוּשָׁלַם | אֶת־יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ.

---

giebt den Hungrigen. Der Ewige löst Gebundene, der Ewige macht Blinde sehend, der Ewige richtet die Gebeugten auf, der Ewige liebt gerechte Männer, der Ewige schützt die Fremdlinge, er richtet Wittwen auf und Waisen, und führt auf krummen Pfad die Frevler; der Herr regieret ewiglich, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. Hallelujah!

(Psalm 147.) הַלְלוּיָהּ

Hallelujah. Wie köstlich ist es, unserm Gotte Lob anzustimmen, Solcher Lobgesang ist schön und lieblich. Der Herr erbauet Jerusalem, versammelt wieder Israels Verstossene. Zerbrochene Herzen heilt er, verbindet ihre Schmerzen. Der Sterne Zahl hat er bestimmt, und nennet alle sie mit Namen. Groß ist unser Herr und allgewaltig, unaussprechlich sein Verstand. Der Ewige richtet auf die Unterdrückten, und stößt die Frevler hin zur Erde. Stimmt dem Ewigen Wettgesänge an! rührt unserm Gotte ein Harfenspiel! Ihm, der den Himmel deckt mit Wolken, der Erde Regen zubereitet, und Gras auf Bergen wachsen macht! Ihm, der dem Vieh' sein Futter giebt, den jungen Raben giebt, wonach sie schreien. Er hat nicht Lust an Rosses Stärke, an Mannes kraft nicht Wohlgefallen; dem Herrn gefällt, wer ihn ehrfürchtet, wer nur auf seine Güte hofft. Jerusalem, o preise deinen Herrn! lobe, Zion, deinen Gott! er macht die Riegel deiner Thore fest, und segnet deine Kinder

בְּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם. חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ:
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ. עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג
כַּצָּמֶר. כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים. לִפְנֵי קָרָתוֹ
מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם. יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ־מָיִם: מַגִּיד
דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב. חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן וּ לְכָל־
גּוֹי. וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

קהה הַלְלוּיָהּ וּ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים:
הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר וּ
מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם
לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים
וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ:
הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה
רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי
אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת. זְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־

innerhalb; er schaffet deinen Gränzen Sicherheit, und sättigt dich des besten Weizens. Sendet er sein Wort auf Erden, wie schnell läuft sein Befehl. Er bringt Schnee, wie Wollenflocken, streuet Reif, wie Asche hin. Würft Schollen Eis in Stücken, wer kann vor seinem Frost bestehen? dann sendet er sein Wort, es schmilzt — läßt seine Winde wehen, es thauet auf. Seinen Willen macht er Jakob kund, gab Israel Recht und Gesetz. So that er keinem Heidenvolke, noch offenbarte er ihm seine Rechte. Hallelujah!

(Psalm 148.) הללויה

Hallelujah! Lobet den Herrn vom Himmel her! lobet ihn dort in jener Höhe! Lobet ihn, alle seine Engel! lobet ihn, alle seine Heere. Lobet ihn, Sonne und Mond! lobet ihn alle Lichtgestirne! Lobet ihn, aller Himmel Himmel! Gewässer in der Himmelsluft! Alles lobe seinen Namen! denn er gebot — sie wurden, und er erhält sie ewiglich. Er gab Gesetz, unübertretbar. Lobet den Herrn, ihr von der Erde! Seewunder! Meerestiefen alle! Blitz, Hagel, Schnee und Nebel! Sturmwind, der sein Geheiß vollstreckt! Gebirg' und alle Hügel! Fruchtbäume und Cedern alle! Gewild und zahmes Vieh! Gewürm und luftiges Gefieder! der Erden Könige und Nationen! ihr Fürsten und Beherrscher! Jünglinge und Jungfrauen, im Alter, in der Jugend!

שֵׁם יְיָ. כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי־רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ ו הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו. הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כִּי־הִתְעָלָה

---

des Ewigen Namen lobe Alles; denn er allein ist hoch erhaben; sein Ruhm geht über Erde und Himmel, er hebt seines Volkes Horn. Er ist Lobgesang für seine Freunde, für Israel, ihm verwandtes Volk. Hallelujah.

(Psalm 149.) הַלְלוּיָהּ

Hallelujah! Singet ein neues Lied dem Herrn, sein Lob im Chore seiner Frommen! Es freue sich seines Stifters, Israel! Zions Kinder frohlocken ihres Königs, und loben ihn im Reihentanz, und rühren Pauken ihm und Harfen; denn er ist seinem Volke gnädig, er krönt mit Sieg die Unterdrückten. Nun freuen sich seines Ruhms die Frommen, frohlocken laut auf ihrem Lager; Lob Gottes führen sie im Munde, zweischneidig Schwerdt in ihrer Hand, und üben Rache an Barbaren, Züchtigung an Heidenvölker aus; und binden ihre Könige mit Ketten, mit eisernen Fesseln ihre Edlen, das Urtheil, das geschrieben steht, an ihnen zu vollziehen, ehrenvoll für seine Frommen. Hallelujah!

(Psalm 150.) הַלְלוּיָהּ

Hallelujah! Lobet Gott in seinem Heiligthume! lobet ihn in seiner Allmacht Feste! lobet ihn in seinen Wunderthaten, nach seiner großen Herrlichkeit! lobet ihn im Klange der Posaunen! lobet ihn mit Harfe und Psalter! lobet ihn mit Pauk' und Reigen, mit Saitenspiel und Flöten! lobet ihn mit hellem Zimbelklang, mit schmetterndem Getös der Zimbeln! lobet den Ewigen, was nur Odem hat! Hallelujah!

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן.
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים וֵאלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ ו שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
אָמֵן וְאָמֵן:

דברי ס' נ"ט ל"ג. מן ויברך דוד עד משתחוים טיקון לעמוד.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל וְלָרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד
מִלְפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל. וּבְיָדְךָ כֹחַ וּגְבוּרָה. וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל
וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ. אַתָּ עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם. הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ. הַיַּמִּים וְכָל־

ברוך יי

Gelobt sei der Herr in Ewigkeit, Amen! Amen! gelobt sei der Herr von Zion aus, der da thront in Jerusalem, Hallelujah! Gelobt sei Gott der Herr, der Gott Israels, der Wunder thut allein; und gelobt sei sein herrlicher Name in Ewigkeit, und seiner Herrlichkeit werde voll die ganze Erde. Amen! Amen!

ויברך דוד

Und David lobte den Herrn vor den Augen der ganzen Versammlung und David sprach: gelobt seiest du, o Herr, Gott Israels, unser Vater, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Dein, o Herr, ist die Größe und die Macht, und der Ruhm und der Sieg, und die Herrlichkeit, so wie Alles im Himmel und auf Erden. Dein ist, o Herr, das Reich, dein, der sich uber Alles als Haupt erhebt. Und der Reichthum und die Ehre kommen von dir, und du herrschest uber Alles. In deiner Hand ist Kraft und Macht; in deiner Hand steht es, Jeglichen groß und stark zu machen. — Und nun, unser Gott, danken wir dir und lobpreisen deinen glorreichen Namen. Du, o Herr, du allein bist es, du hast geschaffen den Himmel, des Himmels Himmel und all ihr Heer, die Erde, und Alles was darauf ist; die Meere, und Alles was in ihnen ist, und du erhaltst

אֲשֶׁר בָּחַם. וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וָתִמְצָא אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ. וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתִּרְאֶה אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם. וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ: כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה. וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

---

sie auch alle am Leben, und des Himmels Heer beugt sich vor dir. Du bist Gott, der Herr, der du den Abram hast erkoren, ihn geführt aus Ur-Kasdim, und ihm den Namen Abraham gegeben; du hast auch sein Herz dir treu befunden. Deßhalb schloßest du den Bund mit ihm, das Land des Kanaani, Chithi und Emori, Prisi, Jebussi und Girgaschi seinen Nachkommen zu verleihen; und du hast auch gehalten dein Wort, denn du bist gerecht. Du sahest das Elend unserer Väter in Egypten, und ihren Klageruf hörtest du am Schilfmeer: da thatest du Zeichen und Wunder an Pharao und an allen seinen Knechten, und an all dem Volke seines Landes; weil du wußtest, daß sie freventlich gegen sie gehandelt; und du hast dir einen Namen gemacht bis auf den heutigen Tag. Du hast das Meer vor ihnen gespaltet, daß sie zogen mitten durch's Meer im Trockenen. Die sie aber verfolgten, stürztest du in die Tiefen, wie einen Stein in die gewaltigen Fluthen.

An demselben Tage errettete der Ewige das Volk Israel aus der Hand der Egyptier. Israel sah die Egyptier todt am Ufer des Meeres. Als nun die Israeliten die große Macht sahen, welche der Ewige an den Egyptiern ausgeübt, da fürchtete das Volk den Ewigen, glaubte auch an den Ewigen und an seinen Diener Moses.

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ: יְהוָה אִישׁ
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טְבֻעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ
יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן: יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ
יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ־
מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב־יָם:
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם
צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים: מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם

אז ישיר משה

Damals sangen Moses und die Kinder Israels diesen Gesang dem Ewigen zu Ehren und sprachen: ich singe dem Ewigen, der hoch erhaben sich zeigte, Roß und seinen Reiter stürzte er in's Meer. Mein Sieg, mein Saitenspiel ist Gott; er war mir Errettung! Der ist mein Gott, ihn will ich rühmen, meines Vaters Gott, ihn will ich erheben. Der Ewige ist Herr des Kriegs, ewiges Wesen sein Name. Kriegsgespann Pharaos und Heeresmacht schleuderte er in's Meer, der Ausbund seiner Kriegsgebern versank in den Binsensee. Abgrund bedeckte sie; sie sanken in Tiefen, wie Stein. Deine Rechte, o Ewiger, verherrlicht durch Macht, deine Rechte, o Ewiger, zerschmettert den Feind. Durch deine große Majestät zermalmest du deine Widersacher, du lässest ihn aus, den brennenden Zorn, er verzehrt sie wie Stoppeln. Vom Hauch deiner Nase thurmen sich Wasser empor. Fließendes stand aufrecht wie die Wand; der Abgrund ward feste mitten im Meere. Der Feind sprach: ich verfolge, hole ein, theile Beute aus, mein Muth soll ihrer voll sein, ich ziehe mein Schwert aus, meine Hand vertilge sie. Du bliesest mit deinem Hauche — das Meer bedeckte sie, sie sanken wie Blei in strömende Gewässer. Wer ist unter den Mächten, o Ewiger! wie du, wer ist ver-

יְיָ מִי כָמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־
פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אֶרֶץ: נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעֻזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ
עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְלֶשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹל יֹשְׁבֵי כְנָעַן:
תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאָבֶן
עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ: תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ
מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה
לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

---

herrlicht mit Heiligkeit wie du? furchtbar im Lobe, Wunderthäter! Du neigtest deine Rechte hin — die Erde verschlang sie. Nun führest du mit deiner Gnade dieses Volk, das du befreiet, du leitest es mit deiner Macht zu deiner heiligen Wohnung. Völker hören es, sie beben; Angstweh ergreift die Einwohner von Philistäa. Plötzlich erschrecken die Stammherren Edoms, die Fürsten Moabs, Zittern ergreift sie; es zagen alle Bewohner Kanaans. Angst und Furcht wird über sie fallen, durch deines Armes Größe erstarren sie wie Stein, bis dein Volk hindurch zieht, Ewiger! bis dieses Volk hindurch zieht, das du erwarbst. Du bringst sie hin, pflanzest sie ein in dein Erbgebirge, an jenem Sitz, den du zur Wohnung dir, Ewiger! eingerichtet, in das Heiligthum, o Herr! das deine Hande gegründet. Der Herr wird immer und ewig regieren. Der Herr wird immer und ewig regieren. Denn des Herrn ist das Reich, und er herrscht über die Völker; und einst ziehen sie siegreich hinauf den Berg Zion, um zu richten den Berg Esau's, und dann wird das Reich des Herrn sein; und der Herr wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Herr einzig sein, und sein Name einzig.

ובתורתך Auch in deiner Lehre steht geschrieben also: »Höre, Israel! der Herr unser Gott ist ein einiges, ewiges Wesen.«

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת. הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד. וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת

נשמת כל חי

Der Odem alles Lebenden lobe deinen Namen, o Herr unser Gott, und der Geist alles Fleisches verherrliche und erhebe dein Andenken immerfort, unser König! Von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du, o Gott, und außer dir giebt es keinen Erlöser und Helfer, der da befreiet und errettet, erhält und sich erbarmt in jeglicher Zeit der Noth und der Bedrangniß; wir haben keinen König außer dir. — Er ist Gott der Vorwelt und der Nachwelt, der Gott aller Geschöpfe, der Gott alles Entstandenen, der da gepriesen wird durch der Loblieder Fulle, der seine Welt lenkt in seiner Gnade, und seine Geschöpfe alle in seiner Barmherzigkeit. Der Herr schlummert nicht und schlaft nicht; er ist's, der da weckt die Schlafenden und macht wach die Schlummernden, und macht redend die Stummen, und loset die Gefesselten, und stutzet die Fallenden, und richtet empor die Gebeugten; dir allein danken wir. — Wäre unser Mund des Liedes voll, wie das Meer, und unsere Zunge des Gesanges voll, wie des Meeres sturmende Wogen, und unsere Lippen des Lobes voll, wie des Himmels weite Raume; und waren unsere Augen leuchtend, wie Sonne und Mond; und breiteten wir unsre Hände aus, wie die Aoler des Himmels (ihre Fittige); und waren unsre Füsse so flink,

כָּאֵלּוּת. אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאֶלֶף
אֶלֶף אַלְפֵי אַלָּפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים. הַטּוֹבוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ. וּבְשָׂבָע
כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם
רָעִים וְנֶאֱמָנִים דְּלִיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ.
וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח:
עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפָּלַגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ
בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ. וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ
אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן
לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ
תִשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת

---

wie die der Hindinnen: nimmer könnten wir genug dir danken, Herr unser Gott und Gott unsrer Väter, und deinen Namen loben, auch nicht für eine der Wohlthaten, die du so viel tausend und tausend-und myriadenmal uns und unsern Vätern erwiesen hast. Du, o Herr unser Gott, hast uns aus Egypten erlöset und aus dem Hause der Knechtschaft befreiet; du hast in der Hungersnoth uns gespeist, und bis zur Sättigung uns genährt; du hast vom Schwerdte uns gerettet, und von der Pest uns bewahrt, und aus bösartigen und schweren Krankheiten uns gerissen. Bis hieher hat deine Barmherzigkeit uns beigestanden, und deine Gnade uns nicht verlassen, und du wirst uns auch, o Herr unser Gott, nicht verstoßen in Ewigkeit. — Darum sollen die Glieder, die du uns gegeben, Geist und Seele, die du uns hast eingehaucht, und die Zunge, die du uns in den Mund gelegt, ja, sie sollen dir danken, und loben und preisen und rühmen und erheben und verherrlichen und heiligen deinen Namen, und dir huldigen, o König! denn jeder Mund muß dir danken, und jede Zunge dir Schwören, und jedes Knie sich vor dir beugen, und Alles, was aufrecht steht, sich vor dir bücken, und alle Herzen müssen dich fürchten, und die geheimsten Gedanken deinem Namen lob-

יְצַפְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁבָּתוּב. כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ. וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וְנִשְׁתַּבַּחֲךָ וְנִפְאָרְךָ וְנָבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר. לְדָוִד וּבָרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

---

singen, nach dem Worte, das geschrieben steht: Alle meine Gebeine werden sprechen: Herr, wer ist wie du, der den Gedrückten rettet von den Stärkern, und den Armen und Dürftigen von seinem Bedrücker? Wer ist dir gleich? wer dir ähnlich? und wer vermag sich mit dir zu messen? Großer, allmächtiger und furchtbarer Gott, höchster Gott, Schöpfer des Himmels und der Erde! wir wollen dich loben und preisen und rühmen, und deinen heiligen Namen benedeien, wie es in Davids Psalmen heißt: Lobe meine Seele den Herrn, und all mein Innerstes seinen heiligen Namen!

האל

Du bist allmächtig durch die Allgewalt deiner Macht, groß durch die Herrlichkeit deines Namens, stark in aller Ewigkeit und furchtbar durch dein furchtbares Wirken. Du bist der König, der da thront auf hohem und erhabenem Throne. Er thront in Ewigkeit; »Erhabener und Heiliger« ist sein Name. Es steht geschrieben: Freuet euch, ihr Gerechten, des Herrn; es ziemt den Redlichen Lobgesang.

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל: וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם: וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה
וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל
וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה
וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל
מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים: חצי קדיש

בפי ישרים

Darum wirst du gelobt durch den Mund der Redlichen, gebenedeiet durch die Worte der Gerechten, verherrlicht durch die Zunge der Frommen, und verheiliget im Chor der Heiligen.

ובמקהלות

Und in den Versammlungen der Myriaden deines Volkes, des Hauses Israel, wird dein Name, o König, im Jubel gepriesen in jeglichem Geschlechte. Denn so ist es die Pflicht aller Erschaffenen, dir, o Herr unser Gott und Gott unserer Väter, zu danken, dich zu loben und zu preisen, zu rühmen und zu erheben, zu verherrlichen und zu verehren und zu feiern, zu singen dir mit jeglicher Sanges-Weise deines Knechtes David, Sohn Isai's, deines Gesalbten.

ישתבח

Es werde immerdar gepriesen dein Name, unser König, der du allmächtig und ein großer und heiliger König bist, im Himmel und auf Erden. Denn dir, unser Gott und Herr und Gott unserer Väter, ziemet Lied und Lob, Preis und Sang, Macht und Gewalt, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm und Herrlichkeit, Heiligkeit und Herrschaft; dir werde Benedeiung und Dank von nun an bis in Ewigkeit. Gelobt seiest du, o Herr, allmächtiger König! der groß ist im Lobe, der Allmächtige, dem Alles dankt, der Herr, der Wunderdinge thut, der Gefallen hat an Lied und Sang, der allmächtige König, der ewig lebt.

יִיז בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ׃
קְבֻרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם׃ יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל׃

יהִבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר יְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מַלְכֵּנוּ תָּמִיד׃ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר׃
שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַמַּכְרִיזִים לִפְנֵי הַמְבֹרָךְ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים׃ סִלּוּ לְרֹכֵב
בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וְשִׂמְחוּ
מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהִלָּה׃ בָּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיְהִי׃

הפיוט הזה נכנס על הפסוקים נחצבי כ״ג כ״ט על סדר א״ב מצלע בצפ קרחים ותחריסם עדות הכתובים המכריזים, וסם נתלקים כפי לורך הענין והקדוש, ונסוף הסדר תמוס סם המתנר שמעון בר יצחק הזק ואמץ.

אָדוֹן אִמְּנָנִי׃ אֵצְלוֹ שִׁכְּנָנִי׃ אָדָם הֲקָנָנִי׃ יְיָ קָנָנִי׃
בִּנְיָן בְּעֶרְכּוֹ׃ בִּי עָיַן צָרְכּוֹ׃ בְּשַׁעֲשׁוּעַ בִּרְכּוֹ׃ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ׃
גַּשְׁתִּי לְרַגְלָיו׃ גָּרִתִּי בְּצִלּוֹ׃ גִּעֲגּוּעַי עָלָיו׃ קֶדֶם מִפְעָלָיו׃
דָּתוֹתַי עֹלָם׃ דּוֹדִי לְהוֹעִילָם׃ דַּעַת הַנֶּעְלָם׃ מֵאָז מֵעוֹלָם׃

(Vorbeter:) ברכו Lobet den Herrn, den Hochgepriesenen!

(Gemeinde:) Gelobt sei der Herr, der in Ewigkeit Hochgepriesene!

ברוך אתה Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt, der da hat das Licht gestaltet und die Finsterniß geschaffen, den Frieden gestiftet, und das All geschaffen.

אור עולם Das ewige Licht bewahrte der Herr im Urborn alles Lebens; die Sonnenwelten rief er aus nächtigem Chaos ins Dasein.

ארון אמנני

So spricht die göttliche Lehre (die Thora):

Ich bin ein Pflegling des Herrn; von ihm großgezogen, der mich den Menschen zutheil werden ließ; von ihm, meinem Schöpfer! — Als er den Weltenbau in Gedanken ordnete, zog er mich zu Rathe, und wie ein Kind auf seinem Schooße spielend, war mein Wort ihm über Alles theuer. — Ich folgte seinem Schritte, weilte in seinem Schutze, ich war seine Wonne, der Anfang seiner göttlichen Schöpfung! — Meine Gesetze hat er aufbewahrt, meinen Günstlingen zum Heil; mein geheimster Sinn war von Ewigkeiten her gedeutet. — Was dem Ge-

חֲגִינִי לְאֵרוֹשׁ. הַמְזֻקָּק לִפְרוֹשׁ. הַנִּפְלָא לְדָרוֹשׁ.
נִפְלָאתִי מֵרֹאשׁ:

אֲהִיָּה בְּעֵרִין. וְשַׁעֲשׁוּעַי יָרִין. וְקִדְמַנִי בְּמֵרִץ.
מְקֻדָּמַי אָרֶץ:

זֹאת נִכְלָלְתִּי. זְכִיּוֹת נִבְלָלְתִּי. זֹאת נִתְהַלָּלְתִּי.
בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלָלְתִּי:

חֶקֶר עוֹנוֹת. חָלָל וּמְעוֹנוֹת. חַק בִּי עֲנָנוֹת. בְּאֵין מַעְיָנוֹת:

טִפּוּחֵי שְׁחָקִים. טַפְּכְרֵי אֵשׁ וּמָיִם. טִרְמַנִי יוֹמָם.
נִכְבְּדֵי מָיִם:

יְקֻרוֹתַי נִבְעוּ. יְתֵדוֹתַי נִקְּבָעוּ. יְרִיעוֹתַי רֻבָּעוּ.
בְּטֶרֶם הָרִים חֻבָּעוּ:

כְּלָלוֹת נִבְלָלְתִּי. בֵּן בָּרֵט נִתְלָלְתִּי. כְּמַדְתִּי נִגְלָלְתִּי.
לִפְנֵי נְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי:

לִי שֵׁת מוּעֲצוֹת. לָדִין בְּדִיצוֹת. (עַד) לֹא עָשָׂה קְצוֹת.
אֶרֶץ וְחוּצוֹת:

---

fühle eigen auszusprechen, die Wahrheit klar darzustellen, das Wunderbare zu ergründen, lag mir von je her ob. — Vom Himmel stamm' ich her, meine Anmuth reizte ihn, er kam mir liebevoll entgegen — bevor noch der Erde Zeitenlauf begonnen. — Ein Lichtschein ist meine Krone, meine Wesenheit Güte und Milde, dessen darf ich mich rühmen, ich, die da war, bevor noch des Meeres Tiefen entstanden! Das geheimnißvolle Wesen der Zeit, des Raumes und des Weltall's hat er durch mich bestimmt, bevor noch die Erde Quellen hatte. Jene saphirblauen Himmelswölbungen, die Feuer- und Wasserbildungen in sich hegten, so wie die dem Gesetze der Schwere folgenden Fluthen, wurden zwei Tage nach mir erschaffen[1]). Meine Lebensquellen sprudelten schon, meine Pfeiler waren festgegründet und meine Teppiche lieblich ausgespannt, bevor noch die Urgebirge sich gesenkt. Ich bin ein All dem Geiste, mich in jedem einzelnen Wesen harmonisch offenbarend, so winzigen Raum auch meine Rolle umfaßt. Ich war geschaffen, bevor noch Hügel waren. — Mir hat er Geistesreichthum verliehen, entzückende Frucht beschieden, als noch im öden Raume kein Himmelskörper

---

1) Nach dem Psalmisten (Psalm 90, 4) ist unter diesem "zwei Tage, zwei tausend Jahre zu verstehen, wie die Tradition lautet: כי אלפים שנה בעיני קדמה לפני.

מִצּוֹתַי לְקַבֵּל. מָנָה וָחֶבֶל. מֵרֻבָּקִים לֹא גִבֵּל.
וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל:
נָוֵי שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם. נֹעַם נְתִיבוֹתַיִם. נֶהֱדַר בִּי שְׁפַתַּיִם.
בְּהַבְנִינוֹ שָׁמָיִם:
סְפִינוֹת חֶרְאֵנִי. סוֹדוֹ קָרְאֵנִי. סָמְכוֹ לְגָאוֹנִי. שָׁם אָנִי:
עֲצָתִי תָּהוּג. עוֹלָם נָהוּג. עֵגֶד בָּמָחוּג. בְּחֻקּוֹ חוּג:
פְּצוּמָה לְהוֹם. פֶּקֶד קוֹרָחוֹם. פֶּלֶס לְתָהוֹם. עַל פְּנֵי תְהוֹם:
צוֹפִיָּה לְמֵרַחֲקִים. צְפִצוּפֵי מְשַׁחֲקִים. צְעָדַי לֹא
דוֹחֲקִים. בְּאַמְצוּ שְׁחָקִים:
קְבוּעָם כִּוַּוּ. קְדֵרָתָם לַחֲזוּ. קְרִישָׁתָם לְפָזוּ.
מִמְּעַל בַּעֲזוּ:
רוֹגְעִים בְּנָהוֹם. רְגָבִים יְגִיהוֹם. רְתֵק חוֹל לְתָהוֹם.
עֵינוֹת תְּהוֹם:

---

sich bewegte. Die Gesetze der Schwere und Anziehungskraft sind meinen Gesetzen unterworfen, sonst hätten die Erdschollen sich nicht zum festen Stoffe fügen können, zum festen Grunde der alten Erde. Zwei und dreißig anmuthige Lebenspfade winden reizend sich innerhalb meines Bereiches[1]), seit die wundervoll-ausgespannten Himmel bestehen. — Alles Verborgene hat der Herr mir offenbaret, mich in seine Geheimnisse eingeweihet; als der Grundstein des Weltalls sich senkte — da war ich zugegen! Mein Rath leitete wundervoll die Ordnung der Welten; ich war gleichsam der Zirkel in seinen Meisterhänden, als er den Umriß des Weltgebäudes gezogen. — Kälte und Wärme erhalten abwechselnd des Erdballs Leben, so wie jener erfrischenden Fluthen, die mit krystallenem Gurtel die Erde umschlingen. — In die fernste Zukunft vermag mein Seher-Auge forschend zu dringen; mein Wort erquickt, und mein Wandel ward nicht verdrängt, als die Himmel sich in die Unendlichkeit ausdehnten. — Das Firmament ruhet auf unerschütterlichen Säulen, in seiner blauen Wölbung zuckt des Blitzes Strahl, wenn dichte Wolken dort in jenen Höhen sich bilden. — Sturmend rauschen die Meeres-Wogen herab, wie Berge sich heranwälzend, die Küste bekämpfend; allein die Sandhügel-Kette wird als Gebüsch dem wüthenden Abgrunde angelegt, und er waget nicht, seine

1) Das sind die bei ältern Autoren erwähnten תכסי כוכבים ג"כ.

שָׁוֵה אַרְקוּ ׀ שַׁפֵּר מָתְקוּ ׀ שָׁב בְּהַנָּתְקוּ ׀ בְּשׁוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ׃
תֵּבֵל בְּשַׁכְלְלוֹ ׀ הוֹשִׁיעָה שֶׁת שִׁכְלוֹ ׀ תְּכוּנִים קֶדֶם מִלְּאוֹ ׀ יְמֵים לֹא׃
שָׁתוֹת חָבְרוּ ׀ מְלוֹאָם הוֹגְבְּרוּ ׀ עֲבוֹדָתוֹ יוּגְבְּרוּ ׀
וּפִיו לֹא יַעֲבוֹרוּ׃
וְעַל נֶאֱמָנִי אֶרֶץ׃ בִּרְיָתוֹ הִתְרִיץ׃ צִדְקָם חָשַׁף קֶרֶץ׃
בְּחָקוֹ מוֹסְדֵי אֶרֶץ׃

ג״כ תקע שמעון בר יצחק הזק ואמץ קיוסי נרתני התקוסיס לנץ פתקדים
ברתם כל תרוז תינק תקת מסמוקי ואהד אצלו אמון וגו׳ נתצלי סי׳ ת׳.

	קהל וחזן
וְאֶהְיֶה שְׁכוּנָה ׀	בְּחֶבְיוֹן עֹז אַרְמוֹן׃
אֶצְלוֹ מְיוּחֶדֶת ׀	בְּתוֹךְ גְּנָזָיו לְטֶמוֹן׃
אָמוֹן עֲמוּסָה ׀	מִלּוּי מְעוֹת כָּרְמוֹן׃
וְאֶהְיֶה וְעוּדָה ׀	לְנִינֵי פְּצֵל לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן׃
קהל	שֶׁעֲשׁוּעִים נַחֲלִיאֵל מַתָּנָה מִמִּדְבָּר לְזֶמוֹן ׀
יוֹם	בָּאוּ לְסִינַי נוֹחֲלֵי דַּת אָמוֹן ׀
יוֹם	רָדוּ מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת בְּחָמוֹן ׀

---

ihm vorgeschriebenen Gränzen zu überschreiten! Geebnet werden dann die Wasserberge, das Fluthenreich wird besänftiget, die hochgethürmten Wasserhöhen ebben nach und nach, weil auch dem Meere Schranken gesetzt worden sind! — So ist die Welt prangend aus Schöpferhand hervorgegangen, auf der Weisheit Basis festgegründet; nicht Urstoff, nicht das Wasserelement hat sonst eine andre Grundfeste. Die Atome der chaotischen Vorzeit fügte er im All zusammen, auf daß sie, ihrer Bestimmung getreu, Gottes Ausspruch vollziehen mögen.

ועל Aber auf den Treugesinnten der Erde ist die ganze Schöpfung gleichsam gegründet; ihre Tugend wendet jegliches Mißgeschick ab, weil sie der Grundpfeiler ist, der den ganzen Bau der Schöpfung trägt!

ואהיה Ich war die Bewohnerin jenes geheimnißvollen, himmlischen Gottestempels; ihm besonders theuer unter allen seinen kostbaren Schätzen. Ich ward von ihm zärtlich gepflegt, der heiligsten Gedanken des Ewigen mich erfreuend; wurde endlich in Liebe angetrauet den Nachkömmlingen des Erzvaters Jakob.

מְשַׁחֶקֶת יְדִידוּת עַל נִשְׁמַעַת כְּבַעֲמוֹן׃
לְפָנָיו צָגוּ מְלָכִים בְּפָרֵשׁ בָּזָּה חַשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן׃
בְּכָל עֵת חָשְׁכוּ מִישׁוֹר מוֹאָב וְעַמּוֹן׃
מְשַׁחֶקֶת קִלְקְלוֹן כָּאָרֶן וּבוּז וַאַדְרְמוֹן׃
בְּתֶבֶל חִמְּדוּנִי קִבְּלוּנִי הוֹלְכִי יְלֵל יִשְׁמוֹן׃
אַרְצוֹ זָרַח אוֹרִי וְנָדַף רֵיחִי כַּאֲפַרְסְמוֹן׃
וְשָׁעְשָׁעַי קִדְּשׁוּ חוֹרֵב וְנָדְרוּ תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן׃
יזון אֶת אֱלוֹהַּ קְדֻשָּׁה וְכָבוֹד כֹּל יְשִׁימוּן׃
בְּנֵי מַעֲלָה מוֹרָאוֹ יַעֲרִיצוּן וְיַעֲצִימוּן׃
אָדָם נֶצַח תְּהִלָּתוֹ יַקְדִּישׁוּן וִירוֹמְמוּן׃

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם. תָּמִיד. מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת־עוֹלָם. אֱלֹהֵי־עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדֹל־דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זִהֲרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וְקָדֻשָּׁתוֹ׃

המאיר לארץ

Er ist's, der in seiner Barmherzigkeit Licht gewährt der Erde und ihren Bewohnern, und in seiner Güte jeglichen Tag und immerfort das Schöpfungswerk erneuert. Wie viel sind deiner Werke, o Herr! Du hast sie alle mit Weisheit geschaffen; was die Erde füllt, ist dein Eigenthum. Du bist der König, der allein seit dem Anbeginn verherrlicht, und gelobt und gepriesen und hocherhaben ist seit dem die Welt entstanden. Herr der Welt! erbarme dich unser in deiner großen Barmherzigkeit! Du Herr unserer Macht, Fels unserer Burg, Schild unsres Heils, und Feste zu unserem Schutze! Gott der Hochgepriesene, der groß ist an Einsicht, hat der Sonne Glanz bereitet und geschaffen, Alles so gut gemacht zur Verherrlichung seines Namens. Er hat Lichter eingesetzt, die seine Allmacht nach allen Seiten zeigen; Häupter seiner heiligen Heere, die den Allmächtigen erheben, und unaufhörlich verkünden die

תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים. וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא:
וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Herrlichkeit Gottes und seine Heiligkeit. Sei gelobt, Herr unser Gott, durch den Ruhm deiner Handewerke; und durch die leuchtenden Welten-Lichter, die du geschaffen. — Selah!

תתברך צורנו

Sei gelobt unser Hort, unser König und Erlöser, Schöpfer der Heiligen! Ewiglich gepriesen sei dein Name, unser König, der du deine Diener (Engel) geschaffen, welche sämmtlich in des Weltalls Höhen stehen, und allesammt in Ehrfurcht mit lauter Stimme die Worte des lebendigen Gottes und des Weltenbeherrschers verkündigen. Sie sind alle geliebt, alle auserkoren, alle mächtig, und alle vollziehen mit Zittern und Furcht den Willen ihres Meisters, und alle öffnen den Mund in Heiligkeit und Unschuld mit Lied und Sang, und loben und preisen, und rühmen und verherrlichen und heiligen und huldigen den Namen Gottes, den großen und allmächtigen und furchtbaren König — heilig ist er; und wechselseitig unterziehen sich alle dem schweren Dienste des himmlischen Reiches, und gestatten es gegenseitig einander ihren Schöpfer zu heiligen; mit freudigem Sinne in klarer Sprache und in Anmuth rufen sie Alle wie einer die Verheiligung und sprechen ehrfurchtsvoll:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen, die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit:

אופן סם המקנר קתוס נרחצי קרחות שמעון.

וְעַתָּה בָּנִים שִׁירוּ לַמֶּלֶךְ בְּתִפְאֶרֶת מְפוֹאָר בְּרַקְמֵי שִׁיר מְעֻטָּף וּמְעֻטָּר וּמְתוֹאָר. בְּחוֹד וְהָדָר עֲשֻׂבָּח מְבוֹאָר. בַּעֲטֶרֶת גַּאוּת וְכֶתֶר נוֹרָא יְתְפָּאָר:

שִׁמְעוּ לִי מְלָלוֹ. עִוּוּן נוֹרָא פְּלָאִי גָדְלוֹ. שֶׁשִׁמּוֹ עָרֵב לוֹ. וְזִכְרוֹ נָעִים לְהַלְלוֹ. וְהֵיכָלוֹ נֶחְמָד לוֹ. וּכְבוֹדוֹ נֶהְדָּר לוֹ. וְהוֹדוֹ נָאֶה לוֹ. וּמִשְׁרָתָיו מְנִיעִים לוֹ:

וַאֲשֶׁרֵי עֲבָדָיו הַמְּשַׁמְּשִׁים בְּקוֹל שִׁבְחוֹ. כִּי עֲרֵבִים לְפָנָיו וּמְקֻבָּלִים נִכְחוֹ. שֶׁמְּעִיל הַשֵּׁשׁ מְשַׁמְּשִׁים עִמּוֹ בְּכֹחוֹ. לְשַׁתֵּק הֲמוֹן מַעֲלָה בְּרֹן בְּנֵי אוֹרְחוֹ:

דְּרָכִי וְחוֹבִי תִּתְקַדָּשׁ לְמַקְרֵה אֲוִירִים. הַמְּשׁוֹגֵב וּמְכֻתָּר בְּבַרְכֵי כְתָרִים. פְּאֵר מַלְכִים תְּהִלָּה לִבְרוּרִים. מְשַׁחֲרוֹ יָחִילוּ אֵיתָנִים וְצוּרִים:

יִשְׁמְרוּ נִכְמָפִים לְחַצְרוֹת מְעַט מִקְדָּשׁוֹ. בְּפַחַד וְיִרְאָה לְהַעֲרִיצוֹ וּלְהַקְדִּישׁוֹ:

קדושה אַחַר שְׁתֵּי תֵּבוֹת מְיֻחָדִים שָׁם קָדְשׁוֹ.
לְהוֹדִיעַ לְכָל כִּי הֵם וֶרַע קְדוּשׁוֹ:

וְחַיּוֹת יִשְׁרְרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֲרוּ וּשְׂרָפִים יְרַנְּנוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרְכוּ. פְּנֵי כָל־תָּוֶךְ וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמָּתָ שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם וְיִשְׁתַּחֲוִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

יהודית Und die heiligen Thiergestalten singen, die Cherubim verherrlichen, die Seraphim feiern, und die Engel benedeien den Herrn; jede heilige Thiergestalt, jede Sphäre und jeder Cherub sind den Seraphim zugewendet, und stimmen in ihrer Huldigung ein:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit des Herrn an der Stätte, wo er waltet!

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ
וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת
בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת
נוֹרָא תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ
עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם
חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם
רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד
וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד
תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּליִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד.

לאל ברוך

Dem hochgepriesenen Gott weihen sie liebliche Gesänge, singen Lieder dem allmachtigen, ewiglebenden und immer dauernden Herrscher, und lassen ihm Lobeslieder ertönen. Denn er allein thut Wunderdinge, bewirkt das Unerwartete, ist Herr der Kriege; er säet Gerechtigkeit, läßt Heil erblühen und schafft Heilung, ist furchtbar im Ruhme, und Herr der Wunder, der in seiner Güte jeglichen Tag und immerfort das Schöpfungswerk erneuert, wie es heißt: »Dem, der die großen Lichter geschaffen, denn ewig währet seine Güte«. Laß ein neues Licht über Zion strahlen, damit wir alle bald seines Lichtes theilhaftig werden. Gelobt seiest du, o Herr! der die Lichter hat geschaffen.

אהבה רבה

Mit überschwänglicher Liebe hast du uns, o Herr unser Gott, geliebt, mit großem und vorzüglichem Erbarmen dich unser erbarmt. Unser Vater und König, um unsrer Väter willen, die auf dich vertraut, und welche du die Gesetze des Lebens gelehrt, nimm dich auch unser gnädig an, und belehre uns. O Vater des Erbarmens! der du dich stets erbarmst, erbarme dich auch unser, und mache, daß wir mit unsrem Herzen einsehen und begreifen, hören, lernen und lehren und mit Freuden beobachten, befolgen und festhalten alle Worte, die deine Lehre lehrt. Erleuchte unsere Augen in deine Lehre, laß uns festhalten an deinen Geboten, und einige unsere Herzen, daß wir insgesammt deinen Namen lieben und fürchten, und niemals zu Schanden werden; denn

כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה־בִּישׁוּעָתֶךָ: * וְהַבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

* נכתן לוקחין הבציה כיו.

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ו אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה ו אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם ו אֶת־דְּבָרַי

auf deinen heiligen, großen und furchtbaren Namen vertrauen wir, frohlocken und freuen uns deiner Hilfe. Bringe uns friedlich zusammen aus allen vier Enden der Welt, und führe uns zur Selbstständigkeit in unser Land ein; denn du bist allmächtig, kannst fördern das Heil, und hast uns erkoren aus allen Völkern und Zungen, und durch Wahrheit uns genähert deinem heiligen Namen, um dich zu preisen und dich als den Einzigen in Liebe anzuerkennen. Gelobt seiest du o Herr! der in seiner Liebe Israel zu seinem Volke erkoren.

* Die Übersetzung von קריאת שמע siehe Seite 23 — 25.

אֱלֹהַּ עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשַּׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יש לנוקף אלהיכם לאמת.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קָיֶמֶת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְנַאֲלֵנוּ כְּנֵאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

אָנֹכִי שְׁמַעְתָּ וְנִתְאַיָּמוּ׃ קַבֵּל מַלְכוּתִי וְלֹא תֵאָשֵׁמוּ׃
שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ׃

לֹא יִהְיֶה מִקְוִיכֶם זָר וְתָרֵעוּ׃ וּמֵעֲבוֹדָתִי בַּל תִּגָּרֵעוּ׃
וְאַל תִּפָּרֵעוּ׃

לֹא תִשָּׂא עָנֶשׁ לְחַלְלִי׃ וְתִנָּצֵל מִמַּכְאוֹב וּמֵחָלִי׃
אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי׃

זָכוֹר וְשָׁמוֹר אֶת יוֹם׃ וְתִמְצָא כֹּפֶר וּפְדְיוֹם׃
לִשְׁקוֹד עַל דַּלְתוֹתַי יוֹם יוֹם׃

כַּבֵּד נָא הוֹרֶיךָ בְּמִכְטָחֲי׃ וַאֲרִיךְ יָמִים וְתִהְיֶה חָי׃
לִשְׁמוֹר מְזוּזוֹת פִּתְחָי׃

לֹא תִרְצָח בְּנֶפֶשׁ מְחַיִּים׃ וִיהִי חֶלְקְךָ בַּחַיִּים׃
כִּי מוֹצְאַי מְצָא חַיִּים׃

לֹא תִנְאָף רֶשֶׁת פְּוִיוֹנִי׃ מַרְחִיקָהּ יִשְׂבַּע עֲדָנַי׃
עֵבֶק רָצוֹן מֵינִי׃

אנכי Ich bin das ewige Wesen! — riefst du mit Ehrfurcht gebietender Stimme. — Huldiget meiner Herrschaft, und meidet die Sünde! merket auf meine Unterweisung, und handelt weise.

לא Die fremde nichtige Gottheit verlocke euch nicht; weichet vom reinen Gottesdienst nicht ab.

לא Entweihe meinen göttlichen Namen mit voreiligem Worte nicht, damit dich kein Mißgeschick strafend heimsuche. Heil dem Menschen, der auf meine Worte achtet!

זכור Erinnere dich des heiligen Ruhetages und feiere ihn, dann wird dir Heil und himmlischer Segen zu Theil, und die Pforten des Tempels stehen dir zur Seligkeit immer offen!

כבד Ehre deine Eltern, und vertraue meiner Verheißung, dir langes Leben dafür zu verleihen, gesundes Geistes zu seyn, aufzuwarten an den Pforten meines Tempels.

לא תרצח Du sollst nicht morden, meuchlings ein Leben nicht vertilgen. Dein Antheil sei am Leben, denn wer mich gewonnen, dessen Loos ist das wahre Leben!

לא תנאף Du sollst nicht Unzucht treiben; die buhlende Begierde ist verzehrende Gluth; wer sie fern hält, der genießt das reinste Glück, und er erwirbt sich das Wohlgefallen des Ewigen.

לֹא תִגְנֹב יְגִיעַ אִישׁ לְאִישׁוֹ. כִּי עֲכָלוֹ לָרִיק יְחִישׁוֹ.
וְהֹוֶה אֹהֵב חָמָס נַפְשׁוֹ:

לֹא תַעֲנֶה צֶדֶק לְעַוֹּת. מִלְּשָׁנַי יִרַשׁ צַלְמָוֶת.
כָּל מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת:

לֹא תַחְמֹד חֲפָצִים הַרְבֵּיתָה. תְּעוּדָה קָשֹׁר אַהֲבָתָהּ.
חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ:

וְכָל קִנְיָנֶיךָ שָׁבְעָה. יָקָר מְאֹד טִבְעָהּ.
הֲצֵבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה:

יוּ חֲזַק וֶאֱמַץ בְּגִזְרָתָהּ. בְּרֹאשׁ צִוִּיךָ לְהַתְאַוְּרָהּ.
וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְעֻזָּרָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ.
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ.

לא תגנוב Du sollst dir unrechtmäßigerweise das erworbene Gut deines Nächsten nicht zueignen; des Fremden Habe kann dir keinen Segen bringen. Wer mich durch Sünde beleidiget, der schadet nur sich selbst!

לא תענה Lege wider der Wahrheit kein falsches Zeugniß ab; trügerische Verleumder fahren zur Hölle; die sich meinen Haß zuziehen, sind Günstlinge des Todes!

לא תחמוד Trage kein unersättliches Verlangen nach überflüßigen Schätzen; die Liebe des göttlichen Gesetzes sei dir Schmuck und Zierde. Ihr herrliches Prachtgebäude hat schon die Weisheit vollendet!

וכל Allen Erdenherrlichkeiten folgt Überdruß, die Thora allein bleibt ein Wesen höherer Art; ihr Tempel ruht auf sieben unerschütterlichen Säulen (שבע הכמות).

חזק Ihre Krone biethet dir ehrenvolle Macht, rüstet dich mit wahrer Gottesfurcht, verleihet dir Kraft, auf daß er dir immer in der Noth zu Hilfe eile.

עזרת אבותינו

Du warst von jeher unserer Väter Hilfe, ein Schild und Helfer ihrer Nachkommen, durch jegliches Geschlecht. Dein Sitz ist in des Weltalls Höhen, aber deine Verordnungen und deine Gerechtigkeit reichen bis an die Enden der Erde. Heil dem Manne, der auf deine Gebote merkt, und deine Lehre und dein Wort sich zu Herzen nimmt! — Es ist

וּמַלְכְּךָ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא. גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים. וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן. בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הודו והמליכו ואמרו:

---

wahr, du bist der Herr deines Volkes, und ein mächtiger König, so du für ihr Recht kämpfst. Fürwahr, du bist der Erste und der Letzte, und außer dir gibt es für uns keinen König, der so retten und helfen kann. Du, unser Gott und Herr, hast uns erlöset aus Egypten, und uns befreiet aus dem Sklavenhause. Du hast alle ihre Erstgebornen erschlagen, aber deinen Erstgebornen erlöset. Du hast das Schilfmeer gespaltet und die Übermüthigen versenkt; deine Lieblinge aber durchgeführt, und die Fluthen bedeckten ihre Feinde, nicht einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen und erhoben die Gottgeliebten den Allmächtigen, und es brachten die Lieblinge Gesang und Lied, Preis und Lob und Dank dem allmächtigen, ewiglebenden und unwandelbaren König, der hoch und erhaben ist, groß und furchtbar, der die Hochmüthigen erniedrigt, und die Gebeugten erhöhet; der die Gefesselten zur Freiheit führt, die Gedrückten erlöset, den Armen hilft und sein Volk erhört, so oft es zu ihm flehet. — Drum Lob dem höchsten Gott! gelobt sei er und gepriesen! — In ihrer großen Freudigkeit stimmten auch Moses und die Kinder Israel dir einen Lobgesang an, und riefen insgesammt:

שירה חדשה

Ein neues Lied sangen die Geretteten deinem Namen an des Meeres Ufer; und alle dankten und huldigten einstimmig dir und riefen:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

צור ישראל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךְ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

»Der Herr wird regieren immer und ewig!«

צור ישראל

O, Israels Hort! eile Israel zu Hilfe, und erlöse nach deiner Verheißung Jehuda und Israel, du unser Erlöser, der Heilige Israels, dessen Name ist »Herr der Heerscharen.« Gelobt seiest du, o Herr, der Israel erlöset.

אתה בחרתנו

Du hast uns erkoren aus allen Völkern, du liebtest uns, und hattest Wohlgefallen an uns, darum erhobst du uns über alle Nationen, und heiligtest uns durch deine Gebote, und führtest uns, o König, deinem Dienste zu, und nanntest uns nach deinem großen und heiligen Namen.

* Die Übersetzung hievon siehe Seite 6.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם הַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה וְמַן מַתַּן
תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה
וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וַהֲשִׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם

ותתן לנו

Du hast in deiner Liebe, o Herr unser Gott, uns gegeben Feste zur Freude und feierliche Tage und Zeiten zur Wonne; diesen Tag des Wochenfestes, die Zeit der Verleihung unsres Gesetzes, als heilige Verkündigung, als Andenken an den Auszug aus Ägypten.

אלהינו

Unser Gott und Gott unsrer Väter! möge vor dir aufsteigen, kommen und gelangen, möge dir vorschweben und in Gnade aufgenommen werden; möge Erhörung, Beachtung und Würdigung vor dir finden unser Andenken, und was uns zugedacht wurde, so wie das Andenken an unsere Väter, das Andenken an den Messias, den Sohn David's, deines Knechtes, das Andenken an Jerusalem, deine heilige Stadt, und das Andenken an dein ganzes Volk, das Haus Israel. O, möge es uns gereichen zur Erlösung und zum Glücke, zur Liebe, Gnade und Barmherzigkeit, zum Leben und zum Frieden an diesem Tage, des Wochenfestes. Gedenke unser, o Herr unser Gott, an demselben zum Guten, und erinnere dich unser am selben zum Segen, und gewähre uns an ihm ein heilvolles Leben; und um des verheißenen Heiles und Erbarmens willen, laß uns Milde und Gnade finden; habe Erbarmen mit uns und laß dein Heil uns werden, denn auf dich sind unsre Augen gerichtet, weil du, allmächtiger König, gnädig und barmherzig bist.

והשיאנו

Laß uns hinnehmen, o Herr unser Gott, den Segen deiner Feste, zum Leben und zum Frieden, zur Freude und Wonne, wie du in Gna-

לִשְׂבְעָהּ וּלְשָׂשׂוֹן בַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן.
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שַׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וְנִסַּפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ.
וְהַמְרַחֵם. כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ.
כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת

---

den verbeißen hast, uns zu segnen. Heilige uns durch deine Gebothe, und laß deine Lehre unser Antheil sein. Sättige uns aus der Fülle deiner Güte, erfreue uns deines Heiles, und laß uns reinen Herzens sein, daß wir dir in Wahrheit dienen. Laß uns, o Herr unser Gott in Freude und Wonne theilhaftig werden deiner heiligen Feste, damit sich freuen in dir Israel und die deinen Namen heiligen. Gelobt seist du, o Herr, der da heiligt Israel und des Festes Zeiten.

• Die Übersetzung hievon siehe Seite 11

חֶסֶד. וְצִדָּקָה וּרְכָבָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בחורת התפלה.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

מְיֻחָד חֲכָמִים וּגְבוֹרִים. וּמְלֻמָּד דַּעַת מְבִינִים אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל כְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

מח מיניגען קהלות ומגוד יתן בן בריטשען טעג אדר חיים זו פיונדען בייך זוויישען טעג מיוסד ע"פ א"ב

אֶרֶץ רָמְטָה וְרָעֲשָׁה. בְּסַהַר שְׁלִישִׁי הִתְגַּעֲשָׁה. גָּרְיָה חַיָּתָם נִרְעָשָׁה. דּוֹר בְּשׁוּרָה וַתִּתְרַעֲשָׁה: הוֹד אַפְּרְנוֹ נָטָה. וְעַל גַּבְנוּן אוֹתוֹ חִטָּה. זֶה סִינַי גְּאוּת עָטָה. חִידָתוֹ בְּעֵל אֶבְרָה הוֹגֶטָה: טַהַר צוּף שְׁלִישִׁי. יְשָׁרִים הִרְגִּיל לְפַלְּשִׁי. יוֹ כְּתֵב שָׁלִישִׁים שִׁלְשִׁי. לְעֵת גָּעָה בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי:

קהל גּוֹרָלִי תָּמַכְתָּ לְגוֹנְנִי. כָּיִן בָּאתִי לְגַנִּי. יוֹ עָזְרִי וּמָגִנִּי. בְּמָגְנוֹ לְגוֹנְנִי: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

מִן הָהָר לְמִעוֹנָיו. מִדֵּר וְקָרָא לְעָנָו. נִקְדַּשׁ שִׁבְעָה

ארץ מטה ורעשה

Die Erde wankte und erzitterte am dritten Monat (Sivan), auch alle ihre Bewohner zitterten. Sie sah den Ewigen — und bebte. Er spannte sein Prachtgezelt, den blauen Himmel aus, nahe dem heiligen Berge Sinai, von himmlischer Glorie umstrahlt. Die schwer zu enträthselnde göttliche Lehre schwebte noch wie auf Cherubs Flügeln der Erde fern, bis der dritte Monat erschien, zu ihrer Offenbarung bestimmt, den Frommen zu Theil zu werden. Dreimal heilig ist das göttliche Buch; am dritten Monat begann sein beseligender Glanz zu strahlen!

גורלי Zu meinem Antheile, zu meinem Schutze ward es mir bestimmt, als der Allmächtige seine Verheißung in Erfüllung brachte, mir in seiner unendlichen Huld erschienen, Er, mein Schirm und mein ewiges Heil! Gelobt seiest du, o Ewiger! Schild Abrahams

מן ההר למעוניו

Von jenem Berge aus, seinem himmlischen Wohnsitze nahe, rief er liebevoll den demuthvollen Moses, mit siebenfacher Weihe um-

בְּעַנָּנָיו. נֶהֱגוּ לְפַעְנֵחַ לוֹ עִנְּנָיו: שַׂר וְנֶאְמָן בְּהוֹשֶׁת
לַבַּיִת. שֵׁשׁ וְדַיָּן שְׁלוּל נוֹת בַּיִת. עוֹדוֹ נָגַשׁ בְּפַרְזְדוֹר
הַבַּיִת. עֶלְיוֹנִים נַעֲלוּ בַּעֲדוֹ בָּיִת: פָּצוּ מָה אֱנוֹשׁ לְהַזְכִּיר
בְּמַעֲלָה. פְּאֵר מִבְטָחָה לְהוֹרִיד מִמַּעֲלָה. יוֹ צָעַד
וְגָבַר וְעָלָה וְנִתְעַלָּה. צְוָה צִוּר לְצִיר עֲלֵה וְגַשׁ וְעָלָה:

יהוה אֱלֹהִים הַוִּיל מִשְׁחָקִים. בְּטַל אִמְרֵי חִקִּים.
יוֹ מִפְּרִחֲקִים. נְקוּדִים קָקִים: בָּא יְ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קָדוֹשׁ הוֹפִיעַ מִפָּארָן. רָד בְּאַלְפֵי שִׁנְאָן. כֵּן הַשִּׁית
שַׁאֲנָן. וְדָתוֹ בּוֹ שִׁנֵּן: רָכַב רָד בְּמִרְכָּבוֹת בְּעֶשְׂרִים
וּשְׁנַיִם אָלֶף. לְהַכְתִּיר מַטֵּה כָּפִיר בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
אָלֶף. שִׁנֵּן בְּפָארָן וְשֵׂעִיר. וְאוֹתָם אֵל הִטְעִיר: וְאָתָּה

---

strahlte er ihn aus seinem verklärten Wolkensitze, führte ihn belehrend in die göttlichen Geheimnisse der heiligen Lehren ein; erhoben ward er als Völkerhaupt, freudig die holde Gespielen des Himmels (die Thora) zur Erde zu entführen. In der Vorhalle des Heiligthums stand unser Lehrer erwartungsvoll, denn die himmlischen Engel verschloßen dem Sterblichen des Himmels Pforten, sprechend: »Was ist der Erdgeborne, daß er in diesen Höhen genannt werden soll? daß er die liebliche Zierde des Himmels uns entführe?« — Doch er drang gottergeben vorwärts, erklimmte die heiligen Höhen, denn der Allmächtige rief seinem Diener zu: »Steige zu mir empor!« — und er stieg hinan.

אלהים Von des Allmächtigen Himmeln rieselten sanft wie Thau die lieblichen Gesetze nieder; so wird er einst aus der Erde Fernen, die im Staube Schlummernden zum ewigen Leben wecken. Gelobt seiest du, o Ewiger! der die Todten einst wird beleben!

קדוש הופיע מפארן

Der Heilige strahlte von Paran einher, von Tausenden der Engel umgeben. In Sin war seine Glorie sichtbar, denn hier ertheilte er seine Lehre den Menschenkindern. In einem Gefolge von Myriaden der heiligen Heerschaaren ließ sich der erhabene Welterhalter milde herab, seinen geliebten Stamm, viele Tausend Sprößlinge ausbreitend, huldvoll zu segnen. Manchem Volke der Vorzeit trug er die heilige Lehre

מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ. אֲדָנָי בָּם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ: תּוֹרָה חִנְּנִי.
תּוֹשִׁיָּה אַנְכִי. יז תַּכְלִית פָּז אָנֹכִי. לֶכֶן פָּתַח בְּאָנֹכִי:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:
אָנֹכִי בְּשֵׁם אֵל שַׁדַּי. פָּצִיתִי מֵאָז לְעוֹלָמִי דַּי. וּבְבָשָׂן
בְּאַרְתִּיו בְּפִרְוִשׁ לִידִידַי. כְּשֶׁקִּבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתִי עֲבָדַי.
הִשָּׁמֵר לְךָ יִהְיֶה לְךָ אֶל אַחֵר מִבַּלְעָדַי. לֹא תֹאשָׁא שֵׁם
לַשָּׁוְא וְתִנָּקֶה עָדַי. זָכוֹר וְשָׁמוֹר כִּי הֵם שְׁנֵי עֵדַי. כַּבֵּד
תּוֹרִיךְ כִּי כְּבוֹדָם כְּבוֹדִי. לֹא תִרְצַח תֹּאַר כַּיֹּצְרִי.
לֹא תִּנְאַף אַף בְּסָפֵק פֶּן תֵּעָנֵשׁ בְּוַדַּאי. לֹא תִּגְנֹב
וְתִתְבָּרֵךְ עַד בְּלִי דַי. לֹא תַעֲנֶה עֵדוּת שֶׁקֶר בְּעֵדַי. לֹא

---

an, aber sie verschmäheten wild die göttliche Gabe. Nun nahete er inmitten der Myriaden Heiligen, die göttliche weihevolle Glorie auf Sinai entfaltend! Die Thora ward meine Lebensführerin, ihre beseligende Lehre meine Leiterin. Wie einst sein Befreiungswort ich bin erscholl[1]) so war auch das erste der zehn Gebote: Ich bin (der Ewige dein Gott!)

יִמְלֹךְ Der Herr wird in Ewigkeit regieren, dein Gott, o Zion! zu allen Zeiten. Hallelujah!

וְאַתָּה Du bist der Allerheiligste, thronest unter den Lobgesängen Israels, dich bete ich an!

Ich bin es, spricht der Ewige, dem der Name Allmächtiger geziemt. Ich bestimmte einst mit meinem Schöpfungsworte die Grenzen des Weltalls. Auf dem Offenbarungsberge erleichterte ich genau meinen Lieblingen des göttlichen Namens heilige Bedeutung, als sie sich dem sanften Joche meines Himmelreiches unterzogen. Hüte dich, ein anderes Götterwesen außer mir anzubeten! — Entwethe durch keine Falschheit meinen heiligen Namen, damit du immer makellos erscheinest. »Gedenke« und »Beobachte« den Sabbat zu heiligen — sind die zwei Zeugen meiner Schöpfungsmacht. Ehre deine Erzeuger; ihre Ehre ist der meinigen gleich. — Du sollst nicht morden mein Ebenbild, das Meisterwerk meiner Schöpfung. — Fröhne nicht der Wollust, meide selbst den Schein der Sünde, damit dich keine Strafe treffe. — Du sollst nicht stehlen, auf daß dir der Himmel reichlichen Segen ver-

1) Siehe 1. B. M 46, 3.

תַּחְמֹד כִּי אִם מַחֲמַדַּי. אֵלֶּה הֵם עֵדַי. כַּחֲדֵי כְּעִידַי.
כְּזֹרֵי שְׁרִידַי. רְאוּ כִּי אֵין בִּלְעָדַי. וַאֲנִי אֵל שַׁדַּי:

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

תפיסון תפיר עלת אנכי ופס תחתי קתוס ניקי קדושת אלעזי ביתכי קליר.

אָז בְּכִתְבָם אַשּׁוּרִית. וּבִלְשׁוֹן עִבְרִית. וּבְדִבּוּר מִצְרִית. הִנְהַלְתָּ
לָבַד עִבְרִית: לְאָלָף הִתְדַּמֵּתָ בֵּית בִּיצִירַת בְּרֵאשִׁית. כִּי הוּכַן
מֵאָז לְמַתַּן הֶגְיוֹן רֵאשִׁית: עוֹלָם הוּכַן בְּאוֹת שֵׁנִי. כִּי יֵשׁ עוֹלָם
שֵׁנִי. אָנֹכִי בְּאוֹת רִאשׁוֹן כִּי הוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי: עָף אָלָף וְרֵדָא
מוּל כְּפָא עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה דוֹרוֹת. עַד שֶׁנִּתַּן תַּחְלָה לַדִּבְּרוֹת:
רוֹן דַּת אָנֹכִי בִּכְתָב נוֹטָרִיקוֹן נִחְבָּאת. אָנֹכִי אֶנָא נַפְשִׁי כְּתִבִית
יְחִבִית: בְּאֵרָה לְעַמּוֹ פָּנִים בְּפָנִים. עַל כָּל נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה תִּשְׁעִים
וְשִׁמְנָה פָּנִים: יָהּ רָאָה וַיְסַפְּרֵהוּ. הֵכִינָהּ וְגַם חֲקָרָהּ. לְאוֹהֲבֶיהָ
וְלִשׁוֹמְרֵיהָ וַיַּשְׂגֵּהוּ וַיִּתְּנֵהוּ: רִשְׁם לְמִפְרַע אוֹתוֹתֵי מֵאֲמָרֶיהָ.
יְחִידָה כְּתִיבָה נְעִימִים אִמְרֶיהָ: בְּשִׁנַּיִם רָאשׁוֹנִים חָתָם
עָלְבָּהּ. כִּי הִכְבִּיתוּם מִפֶּה אֶל פֶּה: יְשַׁקְּנִי מִנְּשִׁיקוֹת וְלֹא כָּל
נְשִׁיקוֹת. סָחוּ אֶל יֶרֶד אוֹתָם מִיַּיִן דָּרֵחַ לְהַשְׁקוֹת: קְצוּבוֹת
וְנֶעֱימוֹת. וּפֶרֶט מַחְכִּימוֹת. רְשׁוּמוֹת וַחֲתוּמוֹת. פְּתוּחוֹת
וְסְתוּמוֹת: לְעֵם אֲשֶׁר אֲהַב. בְּחִבָּה יָהַב. וְהִנְחִיל נֶחְמָדִים
מְחָבָּב. לְעֵם לוֹ מִיאֲהָב: יָהּ שׁוֹבֵן עֲרָבוֹת. רָד לְהַנְחִיל רְבָבוֹת.
בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף מְרֻבּוֹת. אֲשֶׁר מֵאֵשׁ וְשָׁלֵג חֲצוּבוֹת:
יְרַחוּם הָדַר בְּשָׁחָקִים. יַסֵּד עֹז מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים. וּבְכוֹת
אַפְסֵי אֶרֶץ הֵחֵלִים. וְהֵר תּוֹרוֹת וְחֻקִּים:

---

leibe. — Du ſollſt nicht falſches Zeugniß ablegen, die göttliche Wahrheit zu verrathen. — Du ſollſt nicht nach fremder Habe em Geluſten tragen; nur nach meinem Himmelsgute ſei dein Verlangen, nach den Zeugniſſen meiner Lehren, die meine Göttlichkeit offenbaren, die mit wunderbaren Stimmen der Welt verkünden, daß außer mir kein Gott vorhanden, daß ich allein der allmächtige Herrſcher des Weltalls bin!

Ich, der Ewiglebende, Unwandelbare, bin geehrfürchtet, erhaben und verheiligt!

אֵל נָא לְעוֹלָם תּוֹעֵרָץ. וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ. וְלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּתְמַלּוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ: כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ נֶצַח. נוֹרְאוֹתָיו שֵׁיחוּ. סַפְּרוּ עָזּוֹ. פְּאֵרוּהוּ צְבָאָיו. קְדֻשּׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ. רוֹן שִׁיר וְשָׁבַח. תְּהִלָּה תְּפִלּוֹת תְּפָאֲרוֹתוֹ.

וּבֶן יְקָנְנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

מיוסד ע"פ א"ב חלק זהקדיש לכל מקום תימות מפסוקי משלי כ' ח'.

יְקָנְנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ. עַלַּפִּים שָׂנָה נִמְתַּקְתִּי בְּחִכּוֹ. עַד לֹא מָדַד עוֹלָם רָחְבּוֹ וְאָרְכּוֹ. מֵרֹם מָתַח רוֹם עַד כֹּה וְעַד כֹּה. וְקֶדֶם הֵכִין בָּם־רֶכֶב אַרְתַּכּוֹ. אֲנִי הָיִיתִי מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל בְּרֵכּוֹ. מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו לְהַלְלוֹ וּלְבָרְכוֹ. מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אוֹתִי אָיוֹם (כ"ל היום) בְּעָרְכוֹ. לְהוֹדִיעַ לַכֹּל כִּי אֵין כְּעָרְכּוֹ. וְאֶהְיֶה אָמוֹן אֵצֶל אָרוֹן. וְאֶהְיֶה שַׁעֲשׁוּעִים יוֹם יוֹם. מְשַׂחֶקֶת עַד וֶה הַיּוֹם:

קֶדֶם מִפְּעָלָיו מֵאָז. בְּטֶרֶם נֶדֶמוֹנִים קְדָמְתִּי מֵאָז. קֶדֶם עַתּוּרֵי רוֹם הָיִיתִי עָמוּד מֵאָז. קֶדֶם פָּעַל יְסוֹד הָיָה יִסַּדְתִּי מֵאָז. קֶדֶם אֶבֶן פִּנָּה הָיִיתִי אֶבֶן פִּנָּה מֵאָז. קֶדֶם כָּל נְסִיכִים הָיִיתִי נְסוּכָה מֵאָז. וּבְחִיוֹת עוֹלָם מַיִם בְּמַיִם הָיִיתִי חֻקּוֹקָה מֵאָז. וּבְחִיוֹת עוֹלָם תְּהוֹמוֹת הָיִיתִי כַּנֵּר מֵאָז. וּבְחִיוֹת חֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם הָיִיתִי כְּמִנּוֹרָה מֵאָז. קֶדֶם כָּל אֱלֹהַּ הוּא וַאֲנִי הָיִינוּ מֵאָז:

פ"פ פ"ו וְהָיִיתִי אָמוֹן מְכֹרָתָיו לְמַעֲנֵהוּ: וְאֹמַר בִּלְבִּי אֶבְרָא עוֹלָם בְּבִינָה בְּעֵבוּר אֶמְצָנָה:

מֵעוֹלָם נְסַכְתִּי מֵרֹאשׁ. גְּזֵרָה שָׂוֹחָה גָּזַר בִּי מֵרֹאשׁ. לַחֲקוֹר וְלִדְרוֹשׁ. הַכֹּל מֵרֹאשׁ. מִי יַעֲלֶה בְרֹאשׁ. מִי יִהְיֶה בְּרֹאשׁ. מַה שֶּׁהָיָה מֵרֹאשׁ. הוּא שֶׁיִּהְיֶה בְּסוֹף לָרֹאשׁ. נְסִיכֵי אָדָם נָסַכְתִּי בִי מֵרֹאשׁ. וְנָסַכְתִּי לְמַלְכֵי הַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

פ"פ פ"ח וְהָיָה אֵלָיו בְּרִבְרֻחַ. וְנִשְׁתַּעֲשַׁע בְּרִבְרֻחַ. וְאֹמַר בְּעֵבִירָה אֶבְרָא עוֹלָם לְהַגְבִּירָה. וְלַדּוֹרוֹת לְהַסְבִּירָה:

מְקֻדְמֵי אָרֶץ. (מִקְּרוֹמֵי אָרֶץ). דְּבָרִים שִׁבְעָה קָדְמוּ לָאָרֶץ. כִּסְא רָם וְנִשְׂא קָדַם לִשְׁמֵי עֶרֶץ. כְּמֹא יִשְׂרָאֵל קָדַם לַמַּלְכוּת הָאָרֶץ. אֲבוֹת הָעוֹלָם קִדְמוּ לְמוֹסְדֵי אָרֶץ. שֵׁם

מָשִׁיחַ קָדֶם לְשָׁמוֹת אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. גַּן עֵדֶן קָדְמָה לְעַנְוֵי אָרֶץ. עָרוּךְ מֵאָתְמוֹל תֹּפֶת קָדֵם לִרְשָׁעֵי אָרֶץ. יִשְׂרָאֵל וַהַתְּשׁוּבָה קָדְמוּ לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. וַאֲנִי לָהֶם קַדְמָתִי מְקַדְּמֵי אָרֶץ:

פ פ ״ וְהָיָה מֹלֵךְ בִּמְסִבּוֹ. מְהֵרְהֵר בְּמִדַּת טוּבוֹ. וְאֹמֵר בְּלִבּוֹ. אֶבְרָא עוֹלָם לְיֹשְׁבוֹ. בַּעֲבוּר יְשׁוּבוֹ:

בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלָלְתִּי. הָאָרֶץ עַד לֹא נִתְחוֹלָלָה נִתְחוֹלָלְתִּי. וּבְאֵין חֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם הֵאִרְתִּי וְהַגַּהְתִּי. וּבְאֵין קוֹרֵא תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם בְּפִיז נִקְרֵאתִי. וּבָעֵת נִבְקְעוּ בְּרֵעֲתוֹ נִבְקְעוּ בְּרֵעֲתִי. וּבִתְהוֹם רַבָּה מִשְׁפָּטַי מוֹלֵאתִי. וַעֲלֵיהֶם חוֹק חָג וְנִגְבַּלְתִּי. וּבְתַנִּינִים אֲשֶׁר בְּתְהוֹמוֹת נִתְחַלָּלְתִּי:

בְּאֵין מַעְיָנוֹת נִכְבְּדֵי מָיִם. וּבְאֵין מַעְיָנוֹת מַעֲנֵי נוֹבַעַת מָיִם. וּבְאֵין נְהָרוֹת נֶהֱרֵי מוֹשֵׁךְ מָיִם. וּבְאֵין בְּאֵרוֹת בְּאֵרֵי נוֹבַעַת מָיִם. וּבְאֵין מְקוֹרוֹת מְקוֹרֵי חַיִּים מָיִם. וּבְאֵין מַיִם חָיִיתִי כִּבְרֵכַת מָיִם. וּבְאֵין מִקְוֶה מַיִם. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ לְהַזּוֹת מִמִּקְוֵה מָיִם:

בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ. זְוִיּוֹת עוֹלָם בִּי נִטָּעוּ. הָרְרֵי יִשְׂרָאֵל בִּי נִתְקָעוּ. הָרְרֵי עַד בִּי נִתְיַדָּעוּ. הָרְרֵי אֵל בִּי נִתְנַדָּעוּ. בְּפֶלֶס וּבְמֹאזְנַיִם בִּי נִשְׁקְלוּ וְנוֹדָעוּ. תּוֹעֲפוֹת גָּבְהָם וּמְחֻקְרֵי יְסוֹדָם בִּי נִשְׂתַּכָּעוּ. וּבְהַוְדְּעִי בְּסִינַי כֻּלָּם נִזְדַּעֲזָעוּ. וּלְהַר הַמּוֹרִיָּה כֻּלָּם נִבְרָעוּ. וְעַל מָה אֲדֵנֵיהֶ הָטְבָּעוּ. בְּטַבַּעְתִּי אֶרֶץ וַאֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ:

לִפְנֵי גְּבָעוֹת חוֹלָלְתִּי. חֵקֶר גְּבָעוֹת עוֹלָם נִתְחוֹלָלְתִּי. גִּבְעַת חַלְבּוֹנָה אֲנִי חִלַּתִּי. וְגִבְעָה נְשָׂאָה אֲנִי הוֹלַדְתִּי. וּגְבָעוֹת כִּנְשָׂאוּ בְּצִדָּקָה נִתְנַשֵּׂאתִי. וּלְכָל הַר וְגִבְעָה קֶדֶם גִּבְעָתִי. וּמִגִּבְעוֹתַי לְגִבְעוֹת עוֹלָם דָּלַגְתִּי. וּמִגִּבְעוֹת עוֹלָם לְגִבְעַת סִינַי נִגְבַּלְתִּי:

עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת. טֶבּוּר הָאָרֶץ וְטַבּוּר חוּצוֹת. טַבּוּרֵי הָיָה מַשְׂתִּית אֶרֶץ וְחוּצוֹת. וּמַשְׂתַּת טַבּוּרֵי הוֹשָׁתוּ אֶרֶץ וְחוּצוֹת. מֵחֵיקִי אֶל חֵיק הָאָרֶץ וּמֵחֵיק הָאָרֶץ אֶל חֵיק חוּצוֹת.

וּמַשְׁתִּיתִי הָיָה מַשְׁתִּית הָאָרֶץ וְחוּצוֹת. בְּפִי תַּחֲרָא בֵּין אֶרֶץ וְחוּצוֹת:

וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. יְצִיר אֲשֶׁר יָצַר רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. מִמֶּנּוּ חִצֵּי מְצוּדֵי תֵּבֵל. וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל. כְּתִרְוָטָה הוּרַם רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. כְּהַלָּה מֵעֵטָה הִכְרִישָׁם לְהַתֵּבֵל. וּמִנֵּה אֲדָמָיָה הָיָה רֹאשׁ לְתֵבֵל. מִנּוּשׁ הוּשְׁלַךְ עָפָר לְתֵבֵל. וְהוּא הָיָה רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל.

בַּהַכְינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי. כְּאֹהֶל עֵת טֶרֶם מְתָמָם יוֹתֵר מֵהֶם מְתָמַנִי. בַּחוֹק עֵת טֶרֶם נָמַם אֶפְלוֹ נָמַנִי. בִּימִין טֶרֶם טִפְּחָם מְרוֹמִינוֹ אֻשְׁדַּת טִפְּחַנִי. וּבְוֵרֵת טֶרֶם תִּכְּנָם בָּהּ תְּכִנַנִי. וְאֶצְבָּעוֹת טֶרֶם רָבְעָם בְּאֶצְבְּעוֹתָיו קִבְּעָנִי. וְעֵת אֲשֶׁר פֵּרְשָׁם כְּאֹהֶל לַיְרִיעָה פָּרְשַׂנִי. וְלִירִיעוֹתָם אָמַר יַי וְלִירִיעוֹתַי לֹא אָמַר דַּיֵּנִי:

בָּחַקּוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם. לְמַעֲנֵי חָקַק שְׁלֹשָׁה חֻקִּים עַל רוֹם וְעַל תַּחַת וְעַל הַתְּהוֹם. בְּשׁוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ חֻקִּי חָג עַל פְּנֵי תְהוֹם. בְּחָקּוֹ אֶבֶן שְׁתִיָּה עַל פְּנֵי תְהוֹם. בְּחָקּוֹ לְיָתָן עַל דַּלְיוֹת תְּהוֹם. בְּחָקּוֹ אֶבֶן פִּנָּה שְׁלֹא יָצִיף לְעוֹלָם תְּהוֹם. בְּחָקּוֹ חוּג חֻקִּי כָּבוֹשׁ עַל תְּהוֹם:

בְּאַמְצוֹ שְׁרָקִים מִמָּעַל. מִתְאַמֶּצֶת הָיִיתִי בִּמְרוֹמֵי מַעַל. בְּאַמְצוֹ עֲרֻכוֹת לְרִכּוּבוֹ. הָיִיתִי רְכוּבוֹ. בְּאַמְצוֹ שְׁחָקִים לְעֻוּזּוֹ. הָיִיתִי מָעוּזּוֹ. בְּאַמְצוֹ מְעוֹנָה בְּזִרְזוֹ. הָיִיתִי כְּרַמֵּיעַ עַל זִרְזוֹ. בְּאַמְצוֹ וְכוּל לְרָדְשׁוֹ. הָיִיתִי וְכוּלָה בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ. בְּאַמְצוֹ עֲרֻכָּל תַּחַת רִגְלָיו. הָיִיתִי מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל אַרְכּוּבוֹת רַגְלָיו. בְּאַמְצוֹ שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם. בְּאַמְצוֹ כִּי־אֵלֶּה אִמְּצֵנִי נוֹטֶה שָׁמַיִם:

בַּעֲזוֹז עֵינוֹת תְּהוֹם. נַעֲזָזָה מַעֲנֵי מַעֲיָנוֹת תְּהוֹם. נִתְעַזּוּ מֵימֵי מְעֵימֵי תְהוֹם. בְּטֶרֶם נֶעֱזוּ עֵזִים עָזָה הָיִיתִי עַל תְּהוֹם. בְּשׁוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ. שָׂם עֲלֵיהֶם חֻקִּי. וּמַיִם לֹא־יַעַבְרוּ פִּיו. כֵּן לֹא יַעַבְרוּ עַל פִּי. וְנִשְׁתַּכְלֵל עוֹלָם בְּמַאֲמַר פִּי שְׁהָיִיתִי בְּפִיו:

בְּחִקּוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ. סָד בִּמוֹסְדֵי מוֹסְדֵי אָרֶץ. הַמַּיִם הַיּוֹצְרִים הַיְצוּרִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. וְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים נִטִּיעַת שׁוֹרֵק בָּאָרֶץ. לִנְטוֹעַ שָׁמַיִם וּלְיסֹד אָרֶץ. וּגְדֻלָּה נַעֲשֵׂיתִי נֶגֶד בָּאָרֶץ. עִם הַמְּלֵךְ בְּמוֹלַאכְתּוֹ כָּמָךְ בִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. הִמְלִיכֵנִי וְהַמְלַכְתִּיו עַד לֹא שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּמִזּוֹם דִּבֵּר וַיַּקְרֵא אָרֶץ. קָרָא לִי רָאשֵׁי דוֹרוֹת אָרֶץ: קָרָא לְאָדָם הַנּוֹצָר מֵאֶרֶץ. קָרָא לְנֹחַ אִישׁ צַדִּיק בָּאָרֶץ. קָרָא לַאֲבְרָהָם מֵאֲצִילֵי אָרֶץ. קָרָא לִיצְחָק הַיּוֹרֵשׁ בָּאָרֶץ. קָרָא לְיַעֲקֹב הַנֶּחְתָּם בְּשִׁמְשֵׁי עֶרֶץ. קָרָא לִשְׁבָטִים לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שָׁאָלַנִי יְצוּר הָאָרֶץ:

עָמַד אָדָם רֹאשׁ לִנְשָׁמוֹת. זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם רִשּׁוּמִית. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה הָכָם מָלֵא חָכְמוֹת. בְּצֶלֶם וּבִדְמוּת אֹתוֹ לְדַמּוֹת. כְּאַחַד מִמֶּנּוּ מְעוּלֶה בְּאֵימוֹת. וּמוֹרְאוֹ עַל חַיּוֹת וּבְחֵמוֹת. וְכֻלָּם יְצַרְתִּי עַלֵי אֲדָמוֹת. וּבְרַעְתִּי קָרָא לָהֶן שֵׁמוֹת. וְאַחֲרֵי בֵּן קָרָא שְׁמִי הַנִּבְחָר וְהַנּוֹרָא בַּשָּׁמוֹת:

פֶּרֶשׁ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. וְנִמְצָא דּוֹר שְׁלִישִׁי דָּחוּף מִבְּנֵי אָדָם. כְּהוּכַל לִקְרוֹא בְּשֵׁם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. וְקָם דּוֹר עֲשִׂירִי מְהֻלָּל בָּאָדָם. וַיִּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. וַיַּרְא יְיָ כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶמְחֶה אֶת הָאָדָם. לוּלֵי נוֹלַד אִישׁ צַדִּיק בָּאָדָם. זֶה יְנַחֲמֵנוּ אוֹמְרִים מִלְמַעְלָה פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וּלְכֻשָּׁה אוֹמְרִים זֶה יְנַחֲמֵנוּ בְּנֵי אָדָם. וְאָמַר אֱלֹהִים הִנֵּה זֶה אָדָם תַּחַת אָדָם. וְנָצָא הֵן וְשֶׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

צֵץ מִמְּיַרָה וְכִשַּׁחַר עֲלָה. וְנִקְרָא עֵט סוֹפֵר עַל פְּנֵי מַעֲלָה. אַב הֲמוֹן נִקְרָא וְנִתְעַלָּה. וּבַעֲשָׂרָה נִצְרָף וְלֹא נִמְצָא בּוֹ עֲוֹלָה. עֲבוֹדַת אֱלִילִים עַל יָדוֹ בְּטֵלָה. וְקֶרֶב רְחוֹקִים קְוֹכִית מְנֻעָלָה. הִכִּירַנִי וְהִכַּרְתִּיו בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה. כְּרִי הוּא לָךְ לְשֵׁם וּלְתִהִלָּה. לְשַׁמּוֹר כְּיוֹתֵיךְ יוֹמָם וָלָיְלָה. דּוֹרוֹת אֲשֶׁר לְבָנָיו לֹא זָכוּ לְמִילָה. וּמֵעֵת נִתְהַוָּיָה בּוֹ נִתְבַּנָּה רֹאשׁ לְכָל תִּפְיָה.

חֲרֵבַן שָׁלֵם יְחִידוֹ נִמְצָא. כְּמֵנָא בְּכוּרִים אָז נִרְצָה. כְּשֵׁה

לָטֶבַח־לָךְ בִּמְרוּצָה. שְׁלֻשָׁה יָמִים טוֹרַף וְנַבָּשׁוֹ לֹא קָצָה. הָעֲצֵי נָא עִמִּי דַּת מוֹעֲצָה. וְלֶקַח אִתּוֹ לְחַפֵּת עֲלִיצָה. לָשׁוּחַ בַּשָּׂרֶה לְקָרְאתְךָ יָצָא. וּלְמַעֲנוֹ אֶרְאֶלִים מְחִיצָה מַר צָעֲקוּ חוּצָה:

רַחַק אֵישׁ שָׂרֶה וְקָרֵב אִישׁ תֹּם. יֹשֵׁב אֹהָלִים בְּאָהֳלֵי רוֹם נֶחְתָּם. וְגַם בַּמֶּרְכָּבָה הָאֵרוּ נָחְתָּם. עוֹלִים בְּמַעֲלוֹתָם וְיוֹרְדִים בִּירִידָתָם. תְּמִחִים מַרְאֵה זֶה חוֹתָם. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה חוֹתָם רָפָה מִכָּל חוֹתָם. חוֹתָמוֹת שְׁנֵים עָשָׂר נֶחְתָּמוּ מִזֶּה חוֹתָם. בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ טְבוּעִים בְּאֶחָד חוֹתָם. עַל לֵב וְעַל זְרוֹעַ לְמַעֲנֵךְ חָתַמְתִּי חוֹתָם:

שָׁלְמוּ כָּל אֵלֶּה בָּעֲמוֹד עַם עוֹלָם. כְּשָׁלְמוּ אַלְפַּיִם עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא עוֹלָם. וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁנֵי שָׁנָה מִשֶּׁנִּבְרָא עוֹלָם. אָמְרָה תּוֹרָה וְהִשָּׁה אֲשֶׁר נִקְרָא עָנִי מֵעוֹלָם. וַיַּדְבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֲשֶׁר נִכְתָּב מֵעוֹלָם. הוּא יִירָשׁ מוֹרֶשֶׁת עוֹלָם. וְהוּא יִקָּחֵי מַתַּנַת עוֹלָם. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַאֲמִינוּ בִּי לְעוֹלָם:

תּוֹלְדוֹת רוֹם וְתַחַת בְּהוֹדִיעָם. וְשִׁבְעָה קוֹלוֹת בִּגְרוֹאוּ בְנֹעַם. שְׁתַּיִם זוּ שָׁמַעְנוּ שְׁמָעָם. וְלִשְׁתִּי שְׁמִיעוֹת נֶחְלַק קוֹל רַעַם. לָעַמִּים קוֹל וַעַם. וּלְיִשְׂרָאֵל קוֹל נֹעַם. וְאָמְרוּ הַכֹּל מַה זֶּה קוֹל מוֹרָעָם. הוֹלֵךְ וּמִתְגַּלְגֵּל כְּגַלְגֵּלִי רַעַם. וְאוֹמַר לָהֶם יֵשׁ לִי טַעַם בֵּינִי וּבֵין עָם. וְרֶכֶב רִבּוֹתַיִם. נִתְבַּוְנוּ מוּל עָם. וְשִׁבְעָה רְקִיעִים נָטוּ בְּזוּ עָם. בְּזֹרַת אֲשֶׁר תִּכְנָם בָּהּ קָרָעָם. וַיִּסַּם וַיְסִיעֵם מִמְּקוֹמָם וּמִסָּעָם. וְהָיוּ נוֹטְפִים בְּשֵׁם מִזְעָם. וְאָמְרוּ מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַה זֶּה הַטַּעַם. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקָדָשׁוֹ הַמּוּנְעָם. אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם. וּבְבֵן אָמַר לָעָנָוֵר הָעֵר בָּעָם:

וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הָעָם: בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי נֹעַם. וְנִתְמַנָּה צִיר רַעַם:

וּבְכֵן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

מיוסד ע"פ א"ב הפיטן מזכיר עשרת הדברות והנכללו בם.

אֹתוֹ מִצְוֹת וְחֻקִּים. בָּאֵר הֵיטֵב חֲקוּקִים. גְּמוּלֵי חָלָב מְנִיקִים. דַּדֵּימוֹ חָכְמָה מְפִיקִים. הַשְׁפַּע מְקוֹר חַיִּים מַזְנִיקִים. וּמִנְפַּת צוּפִים וּמְרֻבָּשׂ מְתוּקִים. זוֹהַר לָעֵינַיִם מַבְהִיקִים. חִבֵּשׁ לַעֲצָמוֹת מַשְׁקִים. טוֹבִים יְשָׁרִים וְצַדִּיקִים. יְקָרִים מִפְּנִינִים וּמִכָּרֵי חָשׁוּקִים. כִּתֵּב אֶצְבַּע שׁוֹכֶן שְׁחָקִים. לְנוֹצְרֵימוֹ מַחֲטֶא מָנְקִים. מַצְדִּיקִים לְכָל בָּם עוֹסְקִים. נִדְבָּרֵימוֹ בַּסֶּפֶר נֶחֱקָקִים. סוֹפְרֵימוֹ בְּצֶדֶק מְחֻקָּקִים. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים. פְּאֵר לְרֹאשׁ חֵן וְעֲנָקִים. צַדָּקוֹת מְלֵאִים וְלֹא רֵקִים. קְדוֹמִים טֶרֶם יְסוֹד אֲרָקִים. רוֹם וְעֹמֶק אֵל בָּם הֲקִים. שִׁמְעָם לְשׁוֹשַׁנַּת עֲמָקִים. תּוֹצְאוֹתָם לְחַיֵּי מַמְתַּקִים:

מַמְתַּקִים דִּבְרֵי אֱלֹהִים. לְאוֹמְרֵי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים.

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:

ע"פ תשר"ק

Moses kam hinab vom Berge zum Volke! ובכן

Er brachte mit sich Satzungen und Lehren, klar in die Gesetztafeln eingeprägt. Sie sind das dem menschlichen Herzen, was die Labung der Muttermilch den Säuglingen ist; ihnen entströmt die höchste Weisheit, entquillt des Lebens reinster Quell. Sie sind süßer als Honigseim, erquickender als Balsam. Sie gleichen dem Augenlichte, der markigen Kraft der Gebeine; denn Gottes Lehren sind alle sanft, alle gerade und gerecht, köstlicher als die kostbarsten, wünschenswerthesten Kleinodien. Denn der Finger des himmelthronenden Allvaters schrieb sie hin auf ewig mit seiner leuchtenden Flammenschrift, um die Gerechten von Sünden zu schützen und zur Tugend einzuleiten. Alle, die des Gesetzes Lehren befolgen, werden ins ewige Buch des Lebens verzeichnet, denn ein Baum des Lebens sind jene Allen, die sie fassen, Geschmeide und Schmuck der Seele, die reinste Sittenlehre enthaltend. Sie sind älter, als der Grund des Weltenbaues. Alle Höhen und Tiefen sind nach ihrer Richtung geformt, um dem Volke — der Rose im Thale vergleichbar — liebliche Labung zu biethen.

מיתקים Ja, liebliche Labung sind die Worte des Allmächtigen, Allen die des Ewigen Größe huldigend anerkennen.

וידבר Der Allmächtige sprach:

תִּתּוֹ קוֹל עֹז אֵל אֵלִים. שֶׁלַּהֲבוֹ לַפִּידֵי נֶהֱלִים. רָצוּ בְרָקִים
קַלִּים. קוֹלוֹת הִרְעִימוּ גַלְגַּלִּים. עֵרָה שׁוֹאָה מִמַּעֲלִים. כְּצַעֲדָה
רְקוּעַת שְׁעוֹלִים. עַמִּים אֲהָוּם בְּהָלִים. כַּעֵר צִירִים וַהֲבָלִים.
נֵהִים נֶהִי וַיֹּלֶדֶת חֲלִים. מְרָצְדִים הָיוּ מוּגָבָלִים. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן
כַּעֲנָלִים. כַּרְמֶל וּבָשָׁן כְּמוֹ אֵלִים. יַחַד הָבוּר וְכָל תְּלוּלִים. טוֹרָדוּ
בְּגוֹבַהּ וְנִמְצְאוּ פְסוּלִים. חַי רָם רוֹאֶה שְׁפָלִים. וְהִ סִינַי כְּדַךְ
לֹא הִכְלִים. וְחִטָּה אֵלָיו וְבוּלִים. הֶעֱטִירוֹ עֲנָנִים וְעַרְפִּלִים.
דָּר בּוֹ בִּשְׁנַאן אֶרְאֶלִים. גְּאוֹן קוֹלוֹ הִשְׁמִיעַ רִגְדָּלִים. בְּסָבִיב
הָהָר נִגְבָּלִים. בְּנַעֲשָׂה וְנִשְׁמָע דַּת מְכֻבָּלִים. אֹזְנָם שָׁם רֹאשׁ
מִלִּים. אֲנֹכִי שִׁמַּע לְכָלוּלִים:

לְכָלוּלִים הִשְׁמַעְתָּ מִלֶּיךָ. מְפוֹצֵץ הָרִים חוֹלֶךְ.

אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

Er, der Herr der Himmelsmächte ließ seine mächtige Stimme erschallen; verzehrende Flammen entloderten seinen Worten, den zuckenden Blitzen vergleichbar. Die Himmelswölbungen donnerten, die schmetternde Posaune ertönte, als sollte sie die Erde auseinander sprengen. Alle Völker erzitterten, erbebten angstgemahnt, und Qualen und Wehen gleich einer Kreissenden erfaßten sie. Die erhabenen Gebirgsketten wankten, Libanon und Schirjon hüpften gleich Kälber, Karmel und Baschan, wie Widder[1]). Tabors erhabene Höhen wollten mit Sinai wetteifern; doch wurden diese zur göttlichen Weihe als unwurdig befunden. Der Ewiglebende, der auf Niedere milde herabsieht, wählte den unscheinbaren Sinai, wie immer er Gebeugte aufzurichten pflegt, und spannte auf ihm des Himmels Zelte aus, krönte sein Haupt mit einer Wolkenkrone, und erschien auf seinem Gipfel, von einer Unzahl seiner heiligen Schaaren begleitet. Die versammelten Stämme Israels vernahmen mit Ehrfurcht seine majestätische Stimme, um Sinai rings herum gelagert. Sie nahmen an das göttliche Gesetz, einstimmig ausrufend: »Wir wollen alles befolgen, was wir vom Ewigen vernehmen werden!« Der Herr theilte ihnen den Anfang seiner Lehren mit. Ich bin! ließ er zuerst seine Auserwählten vernehmen.

לכלולים Den Auserwählten thatest du deine göttlichen Worte kund die, Berge zersplitternd, wunderbar erschollen:

אנכי יי אלהיך Ich bin der Ewige dein Gott! –

---

1) Ausdrücke den Psalmen entlehnt.

אֲשֶׁר כָּל פְּעֻלּוֹתָמִים. בּוֹנֶה מַעֲלוֹת בַּמָּרוֹמִים. גּוֹדֵר תַּהְתִּיּוֹת
הֶהוֹמִים. דֵּלֶת סוֹגֵר בְּעַד הַיָּמִים. הַמְּזוּרִים מְאוֹרוֹת רָמִים.
וּמַנְהִיגָם לֵילוֹת וְיָמִים. זִיקִים עֹשֶׂה וְרַעֲמִים. חֹשֶׁךְ טְלָלִים
וְגַשְׁמִים. טִיעוֹת מְנַהֵל וְצִמְחֵי תִלָּמִים. יוֹצְרוֹבוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמִים.
כָּל רוּחוֹתָם בְּיָדוֹ שָׂמִים. לַחֲמָם אָכֵן בְּמַטְעַמִּים. מְמִית וּמְחַיֶּה
וַאֲנִי חַי לְעוֹלָמִים. נִסֵּי גְדוֹלִים וַעֲצוּמִים. סֶלָה לְעוֹלָמִים קַיָּמִים.
עִוַּרְתָּ בְּבְרִית אָבוֹת תְּמִימִים. פּוֹדֶךְ מִסִּבְלוֹת עֲנָמִים. צִלָּלָם
בְּגַבְנֵי תְהוֹמִים. קוֹרֵץ לְפָנֶיךָ יַמִּים. רוֹעֲךָ בְּתֵן מַטְעַמִּים.
שָׁבַרְתָּ לְבַהֲרֶךָ לוֹ מְאֻמִּים. תַּרְתִּי לְסַגְּלֶךָ לִי מְעַמִּים:

מַעֲמִים חַשְׁתִּי לְהַבְדִּילֶךָ. תְּמוּרִי אֵל לֹא יִהְיֶה לָךְ.

לֹא יִהְיֶה לְךָ:

ע"פ תשר"ק

תָּעוּת וְזִרְחִים וְצוֹלְלִים. שְׁקוּץ תּוֹעֵבוֹת וְגִלּוּלִים. רֵק וָהֶבֶל
הֵם הָאֱלִילִים. הֶעָב שְׁעִירֵי בָעֲלִים. צַלְמֵי מַסֵּכוֹת יִפְכְּלִים.

Dessen Wirken tadellos, der seine Himmelshoben am Firmament gewölbt, der dem Erdball seine Granzen angewiesen. Ich bin es, der den brandenden Wogen des Meeres Dämme gesetzt, der am Himmelsraume leuchtende Sonnen aufgezündet, und Tag und Nacht sie auf ihre Bahnen leitet; der Blitze und rollende Donner geschaffen, Thau und Regen zur Befruchtung der Erde bestimmt, Pflanzen und Krautern Wachsthum verliehen. Ich erschuf alle lebende Wesen, was nur athmet und lebt. Aller Geist und Lebensbauch ist in meine Macht gegeben; ich verschaffe ihnen köstliche Nahrung, tödte und belebe wieder; doch ich dauere in alle Ewigkeit! Unendlich sind meine Thaten, meine Wunderzeichen, sie bestehen für und für. Durch den Bund, den ich mit deinen Vorfahren geschlossen, stehe ich auch dir immer hilfreich zur Seite, erlöste dich aus der Sklaverei Egyptens, versenkte deine Dränger in des Meeres Tiefen, bahnte dir aber durch die Fluthen eine sichere Bahn. Ich speiseste dich mit des Manna lieblicher Kost, erhob dich erleuchtet aus der Barbarei der heidnischer Völker, daß du mir und meinem Dienste geweihet bleibest, fern von Barbarenvölkern.

מעמים Von Barbarenvölkern habe ich dich immer gesondert, auf daß du keine Gottheit anbetest außer mir!

לא יהיה לך Du sollst nicht anbeten —

Die Truggestalt, die Abbildungen himmlischer oder irdischer Wesen; Scheusale, verabscheuungswurdige Mißgestalten. Eitel und nichtig sind alle Gegenbilder; grauslich ist der schreckliche Baals-Dienst,

פְּעֻלַּת תַּכְנִית כָּל סְתָמִים. עֲצַבֵּי עוֹבְרֵי הָאוּמְלָלִים. סוּמִים חֵרְשִׁים וְלֹא מְמַלְלִים. נִשָּׂאִים עַל כָּתֵף וְנִסְבָּלִים. מְאוּמָה לְהוֹעִיל לֹא יְכוֹלִים. לֹא עוֹזְרִים וְלֹא מַצִּילִים. כְּנוֹפָלָם נִשְׁבָּרִים כִּנְבָלִים. יְכוֹשׁוּ כָּל בָּם מִתְהַלְלִים. טוֹעֵיהֶם לַחֹשֶׁךְ מוֹבָלִים. חֲגֵיהֶם מְאוּסִים וּגְעוּלִים. זְבְחֵיהֶם מֹרֶק פְּגוּלִים. וְנִסְכֵּיהֶם יַיִן תַּרְעֵלִים. הֵכְלֵיהֶם קְבְרֵי חֲלָלִים. דָּתֵיהֶם חִקּוֹת הַבָּלִים. גּוֹיָם לְחֻתַּת נִדָּבָלִים. בְּנֵי לְבוֹרָאֲךָ תְּנָה הִלּוּלִים. אַל תִּתֵּן אֶת שֵׁם לְחִלּוּלִים: לְחִלּוּלִים לֹא תִתֵּן אֶת שֵׁם. וְסוּר מֵרָע פֶּן תֵּאָשֵׁם:

לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם:

ע״פ א״ב

אֶת שֵׁם אַדִּיר בָּאֲדִירִים. בָּרוּךְ וְכָרוּ לְדוֹר דּוֹרִים. גַּחֲלֵי אֵשׁ מִמֶּנּוּ בּוֹעֲרִים. דָּתוֹ חֶרֶב לְלֹהֵּ מְפִירִים. הַמַּרְעִישׁ אֶרֶץ וּמַרְגִּיז הָרִים. וְגוֹעֵר בַּיָּם וּמַחֲרִיב קָרִים. זַעֲמוֹ לְאָכְלוֹ יְצוּרִים. חֲמָתוֹ מְנַתֶּצֶת צוּרִים. טוֹב לַיְשָׁרִים וְנוֹקֵם לְצָרִים. יַחֲתוֹ מִמֶּנּוּ אַבִּירִים.

---

die phantastischen Gebilde trügerischer Larven, jegliche wesenlose Truggestalt. Die bethörten Götzendeiner gleichen ihren unbeseelten Götzenbildern, blind, taub und stumm sind jene diesen gleich. Getragen, wie eine andre Last, müssen sie werden; sie können weder Vortheil biethen, noch Rettung bringen. Fallen sie zur Erde, sie zerbrechen wie irdenes Geschirr. Bethört müssen werden alle, die ihnen huldigen. Ihre betrogenen Anbeter, sind der Hölle Finsterniß verfallen; eckelhaft sind ihre Feste, ihre Opfer ein Gräuel, ihre Libationen einem Gifttranke zu vergleichen; ihre Tempel Grüfte für Menschenopfer, ihre Gesetze, nichtige Satzungen, ihr Leben ist der Hölle Beute. Darum mein Sohn! bete nur deinen gütigen Schöpfer an, und entweihe seinen heiligen Namen nicht!

לחלולים Entweihe nicht seinen heiligen Namen, meide die Sünde, daß dich nicht ein Unheil heimsuche.

Sprich den göttlichen Namen nicht vergeblich aus —

Den Namen des Allmächtigen, gebenedeit sei er in alle Ewigkeit! Feuerflammen umringen seinen Himmelsthron, sein Gesetz — ist ein schneidend Schwert gegen alle Übertreter des Gesetzes. Vor ihm erzittert die Erde, erbeben die Urgebirge; er bändigt den Ocean, läßt fließende Bäche versiegen. Keines der Geschöpfe kann vor seinem Zorn bestehen; sein Grimm zermalmt Granitfelsen. Gütig aber ist er den Frommen, wie er eifervoll ist gegen Abtrünnige. Die Mächtigsten zittern vor ihm, wie vom Sturme aufgeschreckt. Seine himmlische

כְּלָם מַפְחִדוּ נִסְעָרִים. לוֹ מְשָׁרְתִים וְתֹאֲרוֹ לֹא שָׁרִים. מִזָּרָא שִׁמוֹ לַשָּׁוְא לֹא תָּרִים. נֶגְעֲךָ בוֹ יֵרֵעֲדוּ בָךְ אֲבָרִים. סוֹר מִשְּׁבוּעַת שְׁקָרִים. עָרוֹךְ בָּהּ אָלוֹת וַאֲרָרִים. פּוֹרַעַת מְעוֹר וּמְבַשֶּׁרֶת. צוֹפֶרֶת בָּעוֹף וּבָאָדָם בַּחֲדָרִים. קִירוֹת הוֹבָכָת עִם מְכָרִים. רְחַק מִמֶּנָּה בְּכָל דְּבָרִים. שְׁמוֹר שְׁבוּעַת אֹפֶר וּנְדָרִים. תִּירָא אֵל נוֹתֵן שַׁבָּת לַשּׁוֹמְרִים:

לַשּׁוֹמְרִים יוֹם שַׁבַּת נְפִישׁוּ. עֲתִידִים בְּקִדֵּשׁ לְהַקְדִּישׁוּ.

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

ע"פ תשר"ק

תַּכְלִית כָּל פֹּעַל רוֹם וְתַהְתּוֹנִים. שְׁבִיעִי לַיָּמִים חַנְמָנִים. רֹאשׁוֹן לְמִקְרָאֵי וְמַנִּים. קָדוֹשׁ לַאֲדֹנַי הָאֲדֹנִים. צְבִי קֹדֶשׁ שַׁבָּת שַׁאֲנַנִּים. פְּדֵה מִדִּין יְצִיר מְלֻכָּנִים. עָנְתָה שִׁירָה וְכִבְּדָה פָּנִים. סִימָה לְאוֹת וְלַעַד בֵּין אָב לַבָּנִים. נְצוֹר יְצִיאָתִיךָ כְּחוֹרֵב וְעִבּוֹנִים. מֹשֶׁא בְּלִי לְהוֹצִיא מִבִּפְנִים. לְמַחֲלֹלֶיהָ מִיתוֹת דָּנִים. כָּרֵת

Diener selbst sahen sein Angesicht nicht. Seinen furchtbar erhabenen Namen sprich nicht vergeblich aus! mit Zittern nahe dich seinen heiligen Zeichen. Fliehe alle falschen Schwüre, die der Hölle Fluch und Schrecken in ihrer Begleitung haben, deren Leib und die Seele verzehrend durchdringen, die geflügelt nahen, deine innersten Gemächer zu verwüsten, Grund und Pfeiler deines Hauses zu zerstören. Fliehe die Lüge in allen deinen Aeußerungen; befolge treu jedes Gelübde, jede Betheuerung, und fürchte Gott, der des Sabbat-Tages selige Feier seinen Anhängern verliehen.

לשומרים Seinen Anhängern, die des Sabbats Feier beobachten, wird einst gegönnt sein, ihm auch jenseits in Heiligkeit zu huldigen.

Darum sei eingedenk den Ruhetag weihevoll zu feiern.

An ihm war die Schöpfung der Höhen und Tiefen vollendet, er krönte die sechs Schöpfungstage, und bildete das erste aller Feste; geheiligt vom Herrn der Herren ist die liebliche Zierde, der wonnereiche Ruhetag! Der Sabbat vertrat den ersten Menschen nach seinem Falle beim Ewigen[1]) und sühnte seine Schuld. Er ist noch immer ein Zeichen und Zeugniß zwischen den himmlischen Vater und seinen Menschenkindern! Beobachte denn alle seine Vorschriften, wie sie die Weisen vorgetragen; bewege keine Last von einem Gebiethe in das andere.

---

1) So lautet die rabbinische Tradition; und ist hier als eine poetische Ausschmückung zu betrachten, deren Sinn folgendermaßen zu verstehen ist: Adam büßte das Paradies ein und erhielt als Ersatz von Gott die Wonne des Ruhetages.

וְרִגְיַמַת אֲבָנִים. יְרוּעָה הָיא לְךָ בְּמָן מְיֻמִים קְדֻמוֹנִים. טַעֲמוּ לֹא רָד בָּהּ מְמָעוֹנִים. חוֹבְרֵי אוֹב בָּהּ לֹא נֶעֱנִים. זְכוֹר כִּי בָהּ יִשְׁבּוֹת נָהָר צְפוּנִים. וְנַח בָּהּ מְמֻלְאֶכֶת הוּץ וּפְנִים. הֲגֵה בָהּ לָאֵל קְדֻשׁוֹת וּרְנָנִים. דַּשֵּׁן עַל שֻׁלְחָנְךָ מַעֲדַנִּים. גַּם עֶבֶד וְאָמָה אֲשֶׁר לְךָ נְקִנִּים. בָּהּ נָנוּחוּ עַמְּךָ בְּכָל פִּנִּים. אֵל הוֹדָה לְךָ לְכַבֵּד הוֹרִים וּוְקֵנִים: וְזִקְנֵים הַנְעִימוּ מְיֻמֶיךָ. בְּפֶרֶם סְלָהוּ וּרְבִיעֵימֶיךָ.

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ׃

אֵזוֹן לְהוֹרֶיךָ בְּחִבּוּר אֲמוּנִים. בְּעַתִּירוֹת אוֹתְךָ קְיוֹנִים. גְּרֹרוּךָ בִּבְרִית אֵיתָנִים. דִּיחֲלֵב שָׁרִים לְךָ מְרַשְּׁנִים. הַמַּלְבִּישִׁיךָ לְבוּשׁ עֲדָנִים. וּמַאֲכָלִים בְּפִיךָ נוֹתְנִים. זוֹעֲקִים בַּעֲדְךָ הַחֲנוּנִים. חַיּוּתְךָ לְמוֹ דָּר עֲלִיּוֹנִים. טִיעֲנֶיךָ עַל שִׁכְמָם כְּאוֹמָנִים. יְגִיעֵי בְךָ שִׁבְעֵי אוֹנִים. כְּאֵב אִם יְקָרָאֲךָ הֵם מִתְעַנִּים. לְיִרְאַת שַׁדַּי

Wer den Sabbat entweiht, wird zum Tode verurtheilt, ausgerottet und gesteinigt (nach dem Gesetze). Dir ist es durch das Manna kund geworden, daß am Sabbat die Himmelskost nicht von oben kam. Die Zauberer sind unvermögend ihre unheilige Kunst an diesem Tage zu üben. Gedenke auch, daß jener geheimnißvolle Fluß [1]) der stürmisch die ganze Woche wogt und schäumt, an der heiligen Sabbatfeier ruhig und spiegelhell hinzufließen pflegt. Weihe an diesem Tage der Ruhe Lobgesänge dem Allmächtigen, laß deine Tafel der köstlichen Gerichte nicht ermangeln. Selbst dein Diener und deine Magd müssen die Ruhe des heiligen Tages nicht stören und entweihen. — Der Allmächtige lehrte dich ferner deine Eltern zu ehren.

מקנים Die Eltern, die dich liebevoll seit deiner Kindheit gepflegt, ehre sie immer, auf daß du lange lebest!

כבד Ehre deinen Vater und deine Mutter!

Befolge die Weisung deiner Erzeuger, welche dir durch die heiligsten Bande verbunden sind, die dich durch ihre frommen Gebete von Gott erflehet und dich in den Bund der Erzväter eingeführt. Die Mutter nährte dich in frühester Kindheit an ihrer Brust, dann kleidete der Vater dich in köstliche Gewande. Sie bereiteten dir alle deine Bedürfnisse, sendeten deinetwegen Gebete zum Himmel, daß dein Dasein der allgütige Vater segne. Sie trugen dich als Kind auf ihrer Schulter, bemüheten sich sorgenvoll um deine Pflege. Sie litten mit dir, wenn dir ein Leid zustieß und wendeten sich zu Gott, um deine Erhaltung ihn

1) Der aus der Tradition des Talmud's bekannte Fluß סמבטיון oder Sabbaticus wie ihn spätere Schriftsteller nennen.

אוֹתְךָ מַכְאִים. מִצְוֹת וְדָתוֹת לְךָ מְבוֹנְנִים. נַחֲלַת הוֹן וּבַיִת לְךָ מַרְכִּינִים. סוֹמְכִים לְךָ עֹזֶר וּמִתְחַתְּנִים. עֲשֵׂה חֶפְצָם וְלֹא תָעֹז פָּנִים. בְּנֵי־עַמִּידוֹךְ לִבְנֵי־דָנִים. צוֹפִים בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה בַּבָּנִים. חֲתֹל יְרֻכְּךָ בְּאַבָּנִים. רְאֵה בֶּן תַּעֲזֹבֶם לְעֵת זְקוּנִים. שֶׁרְתֵם כְּעֶבֶד לַאֲדוֹנִים. תְּפַלָּתָם קַח וַהֲאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים:

יְשָׁנִים תַּאֲרִיךְ וְתוֹכֵחַ בְּנִי צַח. יְצִיר צֶלֶם אִם לֹא תִרְצָח.

לֹא תִרְצָח:

ע"פ תשו"ק

הוֹר וְכוֹר מְאַנְשֵׁי דָמִים. שׁוֹמְרִים בְּלִבָּם אֵיבָה וְשׂוֹטְמִים. רִשְׁעַת סוֹד מְעָרִימִים. חֲתַת נַפְשָׁם צְרִיךְ וּמוֹמִים. צוֹפִים וְאוֹרְבִים עַל תְּמִימִים. פֶּתַח טוֹמְנִים לְמְיַשְּׁרִים פְּעָמִים. עַל דַּם רֵעַ בְּזָדוֹן רָמִים. שְׁאֵת כְּלִי מָוֶת בְּאַף מְוִיעָמִים. נְקִי רוֹצְחִים בְּאֵין רַחֲמִים. מְאַבְּדִים מֵעֵשׂ הַצּוּר תָּמִים. לְנִבְרָא בְצַלְמוֹ לְשַׁחֵת חוֹמִים. בְּרֵעַ נִשְׁמָה מַשְׁחִימִים. יִרְאַת אֵל בְּלִבָּם לֹא שָׂמִים. מוֹרְדִים

---

anstehend. Sie lehrten dich die heiligen Gesetze, die himmlischen Lehren befolgen, und vermachen dir ihr Eigenthum, unterstützen dich und deine, dir von Gott beschiedene Ehegenossin. Darum befolge ihre Wünsche und sei nicht starrsinnig, damit sie dich nicht vor den Richtern laden und dich als widerspenstigen Sohn verklagen. Die ganze Menschheit wurde dich dann steinigen! — Hüte dich, sie im Alter nicht zu verlassen; warte ihrer wie ein Diener seines Herrn, mache dich ihres elterlichen Segens würdig, und du erreichst so ein hohes Alter.

ישנים Ein hohes Alter wirst du erreichen, des seligen Anschauens der ewigen Gnade dich erfreuen, wenn du nicht vernichtest das Ebenbild des Herrn!

לא תרצח Du sollst nicht morden!

Meide das Treiben blutgieriger Menschen, deren Brust eine Drachenhöhle des Hasses ist; fliehe die Bosheit der Tückevollen, Arglistigen, die da lauern, der Unschuld ein Verderben zu bereiten, den Arglosen eine Schlinge zu legen; die des Verderbens Waffe schwingen, die Unschuldigen ohne Erbarmen hinzuschlachten. Sie richten sie zu Grunde das Meisterstück des Allgütigen, das Ebenbild Gottes, und liefern ihre fluchbeladene Seele der Hölle aus. Sie wagen sich, verdorben wie sie sind, an den Lebenshauch des Herrn der den Menschen beseelt, und suchen seine Seele vor dem natürlichen Ende vom Leibe zu trennen. Meide, o meide jede blutige Spur, gedenke daß unschuldig

נֶפֶשׁ לַמָּוֶת בְּלֹא יָמִים. חֲדַל מִלְּהַחֲנִיף גֵּיא בְּדָמִים. וְכוֹר כִּי יֹעֵץ דָּם לִמְרוֹמִים. וְשׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם נִנְקָמִים. חֹן נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ מוּשְׁלָמִים. דִּין חֶרֶב לְנַפְשָׁם גּוֹרְמִים. גּוּר מִפְּנֵי חֶרֶב וְעָמִים. בְּרַח לְךָ מִגַּחֲלֵי רְתָמִים. אַשּׁוּרֵיךְ תַּצְעִיד בְּתָמִים:

בְּתָמִים תֵּלֵךְ וְתִנָּצֵל מֵאָף. סוֹטָה אִם לֹא תִנָּאֵף.

לֹא תִנָּאֵף:

ע"פ א"ב

אַל תִּתְעָרֵב בְּמִנָּאֲפִים. בְּמַגֵּפָה עֲרָיוֹת גּוֹפִים. גֶּוֶם בְּתוֹעֲבוֹת מְטַנְּפִים. דּוֹרְשֵׁי רָע וּמְבַקְשֵׁי כְשָׁפִים. הַמְטַמְּאִים אֶרֶץ וּמַחֲנִיפִים. וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָן מְסַלְּפִים. זֶרַע לְשֵׁם יַאֲחֵר מַחֲלִיפִים. חֲמַת אֵל וְקָצְפּוֹ מַאֲנִיפִים. טוֹר עַצְמָךְ מִסּוֹטַת נֹאוּפִים. יָפְיָהּ יַדִּיחֲךָ לִרְשָׁפִים. כָּל נוֹגְעֶיהָ בָּאוּר נִשְׂרָפִים. לַחֲדֵרֵי מָוֶת הֵם נִשְׁאָבִים. מַעֲמִיק שְׁאוֹל נֶהֱדָפִים. נוֹפְלִים לַשַּׁחַת וְלֹא נִנָּקִים. שִׁמַּח בְּחֶלְקְךָ בְּחַיִּים יָפִים. עִם לָקוּחָה לְךָ וְהַכֵּל צוֹפִים. פּוֹרְיָהּ תַּכְרִיחַ לְךָ עֲנָפִים. צְמוּדִים לְשֻׁלְחָנֶךָ

---

vergossenes Blut zum Himmel um Rache schreiet, daß wer Menschenblut vergießt niemals der Rache des Richters, seiner verdienten Strafe entgehet! Leben für Leben! So lautet das göttliche Gericht, das über sie unerbittlich ergehen wird. O, fürchte das gezückte Schwert der Wiedervergeltung, fliehe die flammende Hölle, die unter den Füßen des Mörders lodert, und wandle in Unschuld friedlich durch das Leben hin.

בתמים In Unschuld wandle, so bleibst du geschützt vor jeglichem Unheil; hüte dich, daß dich die Unkeuschheit nicht verlocke!

לא תנאף Du sollst nicht Unkeuschheit treiben!

אל Geselle dich nicht zu Wollüstigen, die der Unzucht schamlos ergeben sind, die Leib und Seele durch ihre Sinnenlust schnöde verunreinigen. Sie jagen der Sünde nach, dem Zauber eitler Schönheit, sie entweihen das Land, das sie geboren und entstellen das Ebenbild Gottes mit ihren Handlungen. Die Frucht ihrer Zeugung trägt unbewußt einen fremden Namen — und so regen sie Gottes Rache gegen sich auf. O meide die verlockende, trügerische Lust, die dich mit sündigen Reizen zur Hölle treibt. Wer ihr nahe kommt, stürzt sich selbst in verzehrende Flammen, in des Verderbens düstere Gruft, ohne je sich erheben, ohne sich vom tiefen Falle je wieder aufrichten zu können! Freue in Unschuld deines Lebens dich, theile deines Daseins Loos mit deiner treuen Ehegenossin; sie bluhe dir froh zur Seite und trage dir unver-

מַקִּיפִים. קְדֵשׁ הִלּוּלִים לָךְ מַצְנִיפִים. רִנָּה בִּלְבָבְךָ אָז מוֹסִיפִים.
שְׁתֵה מִבּוֹרְךָ מַיִם כְּסוּפִים. תַּעֲב גְּנֵבַת מַיִם טְנוּפִים:

טְנוּפִים מַיִם לֹא תִגְנֹב. שְׁמַח בְּחֶלְקְךָ וּבְטוֹב תָּנוֹב.

לֹא תִגְנֹב:

ע"פ תשר"ק

תִּרְחַק מֵחֲבוּרַת גַּנָּבִים. שׁוֹדְדִים לְלֹא לָמוֹ אוֹרְבִים. רוֹאִים
בְּאֶשְׁנַבֵּי עֲרָבִים. קִירוֹת בַּחֹשֶׁךְ נוֹקְבִים. צוֹרְרִים וּבָאִים
בְּאַשְׁנַבִּים. פְּעֻלַּת יְגִיעַ אֲחֵרִים גּוֹנְבִים. עֲשִׁירִים עֲרוּמִים
מַצִּיבִים. שִׁבְעִים לַלֶּחֶם מְרֵעִיבִים. נְפָשׁוֹת מַפִּיחִים וּמַדְאִיבִים.
מְאֹרָבִים עַל דְּרָכִים יוֹשְׁבִים. לְגַוֵּל לְכָל עוֹבְרֵי נְתִיבִים. כְּלֵי
זַיִן עֲלֵיהֶם מַלְהִיבִים. יַחַד גַּם לְהָרְגוֹ רוֹהֲבִים. טַעֲנוֹ וּבְגִדּוֹ
שׁוֹלְלִים כְּאוֹיְבִים. חוֹטְפִים וְטוֹרְפִים כְּזֹאֲבִים. זֶה עֲמָלָם לָרִיק
חוֹשְׁבִים. וּמְאֵרָה לְבָתֵּיהֶם שׁוֹאֲבִים. הוֹן בְּרָכָה אַחֲרֵיהֶם לֹא
עוֹזְבִים. דִּבְרֵי אָלוֹת עֲלֵיהֶם קוֹבְרִים. גֶּוֶם לְמַהֲלֻמוֹת מְחִיבִים.

---

dorbene labende Früchte, die wonnevoll deinen Tisch umgeben, wo Lobgesänge dem Herrn erschallen. Welche Freude gewähren solche Nachkommen der Vaterbrust! Drum trinke nur von deinem reinen, labenden Quell, und meide den verstohlenen Genuß des schlammichten Pfuhls!

טנופים Nahe dich nicht verstohlen dem schlammichten Pfuhle, freue dich deines dir beschiedenen Looses, auf daß es dir wohl ergehe!

לא תגנב Du sollst nicht stehlen!

Halte dich fern von Diebesrotten, die fremdem Eigenthume frevelnd nachstellen, die im nächtigen Dunkel auf der Lauer liegen, als wollten sie die dichte Hülle der Nacht mit ihren stechenden Blicken durchdringen. Sie durchbrechen Mauern, steigen durch Fenster ein, fremdes, mühsam erworbenes Gut zu entwenden. Reiche werden durch sie schnell zu Armen, Wohlhabende der Hungersnoth preisgegeben, und Jammer und Elend überall durch sie verbreitet. Im Hinterhalt umweit den Straßen liegen sie, arglose Wanderer zu berauben. Es zuckt der verderbende Stahl flammend in ihren Händen, sie scheuen selbst das Blutvergießen nicht, um mit Gewalt dem Unschuldigen seine Güter zu entreißen, denn sie sind den reißenden Wölfen zu vergleichen. - Doch ihr Raub, im Fluch errungen, bringt nur Fluch über sie und ihr Haus; keine Spur des Segens hinterlassen sie ihren Erben, denn die Rache folgt ihnen auf die Ferse nach und ihr Körper ist dem Henkerbeil verfallen.

בָּשְׁתָּם בִּרְחוֹבוֹת מְסוֹבָבִים. אֵידָם בְּבוֹא יִרְאוּ רַבִּים. אֱסוֹף יְגִיעֲךָ הַטּוֹבִים. אֱבוֹל וּלְנַפְשְׁךָ יְהוּ עֲרֵבִים. אַל תִּפְנֶה בְּנֵי אֵל הַבָּבִים. וְאַל תְּחִי עִם שָׁטֵי כָזָבִים:

כְּזָבִים בִּרְעָךְ לֹא תַעֲנֶה. וְרָעָה אֵלֶיךָ לֹא תְאַנֶּה.

לֹא תַעֲנֶה:

ע"פ א"נ

אֱמוֹם שְׂפָתֶיךָ מִתַּפְלוּצִים. בַּל תִּתְחַבֵּר לַלֵּצִים. גּוֹלְשִׁים דְּבָרִים נִמְרָצִים. דַּרְדַּר זוֹרְעִים עִם קוֹצִים. הַשּׁוֹנְנִים לְשׁוֹנָם כְּחֵצִים. וּפִימוֹ יְפוֹצֵץ נְצוּצִים. זוֹמְמִים אָוֶן וּמִרְמָה יוֹעֲצִים. חֲנֻפִּים וְלֵרֶכֶל אָצִים. טַפְלוּת עֲדוּת שָׁוְא פּוֹצִים. יְחִירִים וּבְעַיִן קוֹרְצִים. כְּצִפְעוֹנִי נוֹשְׁכִים וּמוֹהֲצִים. לָרַע רָצִים וּלְאֵד דָּצִים. מָדָנִים בֵּין אַחִים מְנַצִּים. נוֹתְנִים מַחֲלֹקֶת וְגֶדֶר פּוֹרְצִים. שְׁנוּאִים לָאֵל וּמְשֻׁקָּצִים. עֲתִידִים לְמִדְרַת אֵשׁ נָעֲצִים. פֶּעֱלָם עַל רֹאשָׁם קוֹבְצִים. צָרַעַת בְּעוֹרָם מְנַבְּצִים. קְלָלוֹת בִּבְשָׂרָם

Ihre Schande müssen sie öffentlich zur Schau tragen, und des Volkes Menge bebt entsetzt vor ihrer Schmach zurück! — Darum sammle dir dein Gut, durch Fleiß erworben; süß ist der Genuß des redlich erworbenen Antheils. Strebe nicht nach gierig errungenem Überfluß, nach Gutern durch Lug und Trug gewonnen!

בתים Sei kein lugenhafter Zeuge gegen deinen Nächsten, so wird dich nie ein Unheil treffen!

לא תענה Du sollst nicht falsches Zeugniß ablegen!

Schließe deine Lippen, will dir ein falsches Wort entfahren; ahme nicht lügnerischen Zungen nach, die durch falsche Aussagen Dornen unter gedeihliche Saaten säen. Siehe die Falschen! wie sie ihre Zungen als Pfeile gebrauchen, ihre Worte als zuckende Flammen, um Lug und Trug, Lästerung und Verleumdung überall auszustreuen. Sie öffnen den Mund, um falsches Zeugniß abzulegen, welches sie mit Blick und Miene zu bekräftigen suchen. Wie giftige Schlangen verwundet ihr Zungen-Stachel. Sie beeilen sich, Unheil und Jammer herbeizuführen, Haß unter Bruder zu werfen, Hader unter friedliche Freunde zu streuen. Sie reißen gottverhaßt den Zaun der heilsamen Gesetze nieder! Doch fallen sie einst den Flammen der Hölle einheim, ihre Frevel haufen sich auf ihre Scheitel, wie ein böser Aussatz ist das Brandmal ihrer Schandthat, der Fluch ihrer Handlung ihrer Stirne eingeprägt, und der bittre Giftkelch ist für sie schon längst bereitet. —

רוּבְצִים. רוֹשׁ וְלַעֲנָה בְּכוֹסָם מָצִים. שְׁמוֹר לְשׁוֹנְךָ מִנְּאוּצִים.
תִּתְעֵב תַּרְמִית שֶׁקֶר וְשִׁקּוּצִים:

שִׁקּוּצִים וְנִוּת אַל יְהִי מִרְעֶךָ. וּבְמִרְעֶה טוֹב (הוא) יִרְעֶךָ.

לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ:

ע"פ דרש

חַמְּדוּת בָּתִּים וְאַחֲלִים. שֶׁקֶר חַתָּן וְיוֹפִי הֲבָלִים. רֵשַׁע
חוֹמְסִים וְגוֹזְלִים. חֶנְוָן אֲשֶׁר חָנוּ עֲמָלִים. צוֹפָה עֵין תַּאֲוַת
שְׁלָלִים. פֶּה וָחֶרֶב וְכָל בֶּצַע בְּלוּלִים. עָשׁ בְּגָדִים וְרֵחֶב בְּלִים.
שָׂדֶה וְכֶרֶם לָרוּחַ נִנְחָלִים. נֶפֶשׁ וְכָל אֲשֶׁר לָהּ נוֹטְלִים. מְלַהֲמוֹד
אֶחֵיהֶן עֵינֵי תַּעֲלִים. לָמָּה תִּתְהֵיֵּה בְּפִלִּילִים. כְּסוּת אַלְמָנָה חוֹבָלִים.
יְתוֹמִים חוֹמְסִים וְלֹא חוֹמְלִים. טוֹרְדִים לַהֲשִׂיג גְּבוּלִים. חוֹטְפִים
עֲנִיִּים וְדַלִּים. יַעַת יְגֵעַ אֲחֵרִים גּוֹזְלִים. וְנַשְׁךְ וְתַרְבִּית מַכְבִּידִים.
הֲלֹא לְחַבְרוּת הֵם מוּבָלִים. דִּבְרֵי הוֹן בְּיָדָם לֹא מוֹבִילִים. גָּהֲלִים
כְּבֹשׁ אוֹתָם אוֹכְלִים. בְּיוֹם עֶבְרָה לֹא מְצָלִים. אֲנָשִׁים אֲשֶׁר
עוֹלָה סוֹעֲלִים: יח אַתָּה הִדַּבָּרִים בְּלֹא תַחְמֹד תְּלוּלִים. אִם

Darum hüte vor Verleumdung deine Zunge, verabscheue Lug und Trug und jeglichen Gräuel.

עיר״צ Greueltat und Unzucht entferne von dir, so wird der Herr dich auf des wahren Glückes Weide führen.

Trage kein Gelüsten nach dem Hause deines Nächsten!

Die köstlichen, prachtvollen Paläste und Lustschlösser, nichtig und eitel ist ihre Herrlichkeit! Wie Raub der Frevler, die sich fremdes Gut aneignen, so ist ein neidisches Verlangen, das nach fremder Habe lüstern blickt, nach Gold, Silber und sonstigen Kostbarkeiten. Sind doch alle köstlichen Gewande und Geräthschaften nichtig, der Verwesung preisgegeben! Feld und Weinberg kann sie so wenig freien, wie Spreu, vom Wind verweht. Der Neid zehrt ihnen am innern Dasein und verkurzt ihre Lebensjahre. — Drum hüte vor Neid und Mißgunst dich! Warum willst du gleich werden den Hartherzigen, die das Gewand der Wittwe pfänden, die Waisen berauben ohne Erbarmen, die Grenzen der Armen verrücken, die Durftigen bedrücken und vom Schweiße und der Mühseligkeit anderer schwelgen, jenen Gefühllosen gleich, die sich von Zinsen und Wucher bereichern; doch wenn sie zu Grabe wallen, nichts von ihren durch Unrecht gehäuften Schätzen mit sich nehmen, sondern von der Hölle Flammen ohne Rettung verzehrt werden, gleich allen Frevlern die ein sündiges Leben auf Erden geführt. Alles hier angedeutete ist im Verbote: »Du sollst nach frem-

תִּשְׁמֶרֶם וְלֵב לָאֵל תַּשְׁלִים. אָז תַּצְלִיחַ בְּכָל מִפְעָלִים. אוֹרְךָ יָזְהִיר כְּמַשְׁכִּילִים. אֲשֶׁר שְׁנֵי עוֹלָמוֹת נוֹחֲלִים. וְיַאַשְׁרוּךָ קְטַנִּים וּגְדוֹלִים.

גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים נָעוּ מִקּוֹלוֹת. וּנְשָׁמוֹת עָפוּ מִקּוֹלֵי קוֹלוֹת.

וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת:

וּבְנוֹ וּלְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמְשׁוֹשִׁיעַ:

כוונת הסיוק הזה להודיע מעלת התורה וחוק כתיבתה.

אֵלֶּה הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים. אֲשֶׁר נִתְּנוּ לְעַם חֲשׁוּקִים. בְּקוֹלוֹת וְשׁוֹפָרוֹת וְלַפִּידִים וּבְרָקִים. בְּרַעַשׁ וּבְרַעַד בְּאֵימָה וְיִקִים. בְּנִשְׂקָה מִפִּי שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. מְכוֹאָרִים וּמְחֻוָּקִים. מְשׁוּלִים בְּכָל מֻרְתָּק אוֹכְלִים וּמַשְׁקִים. מִנֶּפֶת צוּפִים וּמְדֻבָּשׁ מְתוּקִים. בְּתִשְׁעִים וּשְׁמוֹנָה פָּנִים בְּפֵרוּשׁ חֲקוּקִים. בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָמֵא נֶחְתָּרִים. אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָהוֹר מְחֻשָּׁקִים. מִנְיָן וְדִגְלוֹ נִדְרָשִׁים וְנֶחְקָקִים. בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת וְקוּקִים. מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה בַּעֲשֵׂה לְחָקִים. וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ בִּלְא תַּעֲשֶׂה מְתֻחָזִקִים. בַּעֲלֵי שִׁבְעָתַיִם מְיֻקָּרִים. וְשׁוֹמְרֵימוֹ כָּעֵד לֹא נוֹזָקִים. וְלִירֵאת חֵן לִרְאשָׁם מַעֲנִיקִים. וּלְגַרְגְּרוֹתָם עִטּוּר עֲנָקִים. מְשַׁמְּחִים לֵב וְעֵינַיִם מְבָהִיקִים. מָתוֹק לַנֶּפֶשׁ וּמַרְפֵּא לָעֶצֶם מְפֻקִּים. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים: וּכְעֶלְתָּהּ עַל דַּעְתּוֹ לִתֵּן הוֹרָה לְעַמּוֹ. בָּא מִסִּינַי בְּכָבוֹד נוֹאֲמוֹ.

---

der Habe kein Gelüsten tragen!« mitbegriffen. Beobachtest du es mit freudigem, gottergebenen Gemüthe, dann wird all dein Thun gelingen; dein Licht wird strahlen, wie die Glorie der Glückseligen, welchen diese und jene Welt zu Theil geworden, und Groß und Klein werden dich glückselig preisen!

גדולים Groß und Klein erbebten einst vor Gottes allmächtiger Stimme, fast verließ sie der Lebensgeist als sie den gewaltigen Donner vernahmen.

Das ganze Volk fühlte sich durchdrungen von der Stimme des Ewigen!

וְרוּחַ מְשַׁעִיר לָמוֹ. וְעָרְךְ לֹא תַרְצֵה לְבָנֵימוֹ. וְעַל כִּי בְּחַרְבָּם
הֵם חַיֵּימוֹ. לֹא קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עֲלֵימוֹ. וּמֵהַר פָּארָן הוֹפִיעַ לָמוֹ.
לֹא תִּגְנַב שִׁגְנַן בְּמַהֲנֵימוֹ. וְעַל כִּי בִּגְנֵיבוֹת וּבְגִזֵּילוֹת הֵם מְפָעֲלֵימוֹ.
לֹא קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עֲלֵימוֹ. וְאָתָה מְרַבְבוֹת קֹדֶשׁ לְתֵן עוֹ לְעַמּוֹ.
הֵם קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עֲלֵימוֹ. וְנַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע חִקְּדֵימוֹ. טֶרֶם
נִשְׁמַע נַעֲשֶׂה נָמוֹ. וּצְדָקָה בָּהּ נֶחְשְׁבָה לָמוֹ. וְלִשְׁנֵי כְתָרִים
בֵּימוֹ. לִמְלוֹכָה וְלִכְהֻנָּה וּלְוִיָּה אֵימוֹ. וּבַעֲשָׂרָה קְדוּשִׁים קְדָשָׁם
אֵל לִשְׁמוֹ. וּבְשִׁבְעִים שְׁמוֹת יְחֻסָּם לְאָמוֹ. וּבְשֶׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
הוֹצִיאָתָם בְּרֵימוֹ. וְכָלַל שָׁכַם בְּשִׁכְמוֹ. וְכָאֲוֹר לַחֵלְיוֹ הִדְבִּיקָם
לְנוֹאֲמוֹ. וּלְסַנֵי חַשָּׂה שְׁמֵי מְרוֹמוֹ. וַיֵּרֶד הוּא וְכָל קְדוֹשָׁיו עִמּוֹ.
וְהֵנֵּעִישׁ וְהֵרִעִישׁ וְהֵרְעִיד חֲדוֹמוֹ. וְאַחַת דִּבֶּרוֹ הֶחֱרִיד עוֹלָמוֹ.
וְעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה כְּיוֹל מַהֲלַךְ נָעוּעַ מוֹ. שְׁתִּים וּבְהַשְׁמִיעוֹ נוֹאֲמוֹ:
וְרָגְזוּ וְחָלוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם. מֵאֵימַת חֵי הָעוֹלָם. בְּרִדְתּוֹ לְדַבֵּר
לְעֵם עוֹלָם. רָעֲשׁוּ אֻמּוֹת הָעוֹלָם. פַּחַד הָרָאָם וְרַעַד הֶחִילָם.
חִיל בְּיוֹלְדָה הֶבְחִילָם. נָעוּ וְרָעֲדוּ וָסָר צַלָּם. וְאֵבֶל קָמוּאֵל בָּאוּ
כֻלָּם. לְנַחֵשׁ בְּחָסְמֵי חֶלְקוֹלָם. וְשָׁאֲלוּ לוֹ מַה זֶּה בָּא לְעוֹלָם.
שֶׁבָּא הַיּוֹם לְמִימָיו חוֹזֵר עוֹלָם. יֵי לַמַּבּוּל נָשַׁב לָבוֹא לְעוֹלָם.
וְהֵשִׁיב אוֹתָם בְּשְׁאֵלָם. יֵי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן דָּתוֹ לְהַנְחִילָם. וּכְשָׁטְעָם
כַּךְ נָמוּ כֻלָּם. יֵי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם. וְרִתּוֹ לְהַשְׁכִּילָם: וְכָל
דּוֹר וָדוֹר וּמַנְהִיגֵיהֶם. אֲשֶׁר עָמְדוּ לִפְנֵיהֶם. וְהָעֲתִידִים לַעֲמוֹד
אַחֲרֵיהֶם. כֻּלָּם הֶעֱמִידָם בְּסִינֵי עִמָּהֶם. לְהוֹדִיעָם כִּי דּוֹר דֵּעַ
נֶחְשַׁךְ מִבָּלֵהֶם. טוֹב טַעַם וָדַעַת לְהַשְׂכִּילֵיהֶם. וְכָל מוּם לֹא
הָיָה בָהֶם. כִּי שְׁלֵמִים וּמוּשְׁלָמִים הָיוּ כֻלָּהֶם. בְּחִנּוּתוֹ בְּסִינֵי
עֲלֵיהֶם. וּבְפָנִים הַרְבֵּה נִרְאָה לָהֶם. מְדַבֵּר אָנֹכִי עִם כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מֵהֶם. פָּנִים בְּפָנִים לְהַרְאוֹתִידֶם. פָּנִים בְּאֵימָה לְמָרְרָא
לְמוּדֵיהֶם. פָּנִים בִּינוֹנִיוֹת לְמִשְׁנַת עֵרְכֵיהֶם. פָּנִים שׂוֹחֲקוֹת
לְתַלְמוּד חֲכָמֵיהֶם. פָּנִים מַסְבִּירוֹת לְאַגָּדוֹת טַעֲמֵיהֶם. כִּעֲתִיק
יוֹמִין וְצָפָה נִרְמָה לָהֶם. נֶהְמָדִים בְּהֵיכַל חָכְמָה עֶרֶךְ לִפְנֵיהֶם.
וְחִקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וּשְׁכַר אֶתְנַנֵּיהֶם: אֲשֶׁר עָשָׂה אוֹתָם הָאָדָם

יָחֵי בָּהֶם. כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם. לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיהֶם וִימֵי
בְּנֵיהֶם: וְדִבּוּר אֶחָד מִפִּיו בְּמַלּוֹ. שְׁתַּיִם זוּ בְּהַשְׁמִיעוֹ לְקָדְלוֹ.
רָחֲקוּ שְׁנַיִם עָשָׂר מִיל מִפַּחַד חֵילוֹ. וּפָרְחָה נַפְשָׁם מִמִּשְׁמַע
הוֹד קוֹלוֹ. וְהַעֲמִיד עֲנָנִי כְּבוֹד נָדְלוֹ. וְגִשְׁם נְדָבוֹת הֵנִיפוּ וְהוֹילוֹ.
וְחָיוּ וְשָׂבְעוּ שְׁנַיִם עָשָׂר מִיל בְּתֹקֶף חֵילוֹ. וְדִבְּרוּ לְצִיר וְאָמְרוּ לוֹ:
קָרַב אַתָּה וּשְׁמַע מִלּוֹלוֹ. וַדַּבֵּר עִמָּנוּ קֶנֶן פָּעֳלוֹ. פֶּן נָמוּת
מֵאִימַת קוֹלוֹ. וַיִּשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי קָהָלוֹ. וַיִּיטַב לְפָנָיו וְגַם עָרַב
לוֹ. וַיִּקְרָא לְצִיר וְלִמְרוֹמוֹ הֶעֱלָה. בֵּינוֹ לְבֵין עַם שְׁלִישִׁי עִלָּה.
וְהֶעֱמִידוֹ וְנִגַּשׁ אֵ עַרְפֵּלוֹ. וּפָנִים בְּפָנִים דִּבֶּר לוֹ. וְקָרְנַיִם מָדָה
לוֹ. יְהִדוּן יְהִדוּן רָעֲשׁוּ לְמוּלוֹ. וְדִבְּרוּ לִבְנֵי צוּר וַאֲמָרוּ לוֹ. מָה
אֱנוֹשׁ כִּי תִגְדְּלוֹ. וּמָה תְּחַשְּׁבֶהוּ לְמִקּוֹמְנוּ לְהַעֲלוֹ. הֵבִין שַׁעֲשׁוּעִים
לְהַנְחִילוֹ. וְהִשִּׁיבָם אֶל הַנִּיחוּ לוֹ. מֵאָז חָשַׁקְתִּיו לְהַגְדִּילוֹ. הָבִין
שַׁעֲשׁוּעִים לְהַנְחִילוֹ. וּלְהַכְנִס לִפְנֵי וְלִפְנִים רְשׁוּת נָתַתִּי לוֹ.
שִׁבְעִנִּית מָרוֹם לָתֵת לוֹ. מְנַת חֶלְקוֹ וְגוֹרָלוֹ. לְלַמֵּד לִבְנֵי כָל אֲשֶׁר
יִדְבָּר לוֹ: וּמֵהַר סִינַי קִבְּלוּ תּוֹרָה. לֹא מִפִּי מַלְאָךְ וְלֹא מִפִּי
שָׂלִיחַ אֲמוּרָה. כִּי אִם מִפִּי מֶלֶךְ עוֹטֶה אוֹרָה. טְהוֹר עֵינַיִם
וְיָרְאָתוֹ טְהוֹרָה. מִפִּי גְּבוּרָתוֹ לְבָחִירוֹ הוֹרָה. דַּת בָּאֵר הֵיטֵב
מְבוֹאָרָה. בְּדִבּוּר בַּאֲמִירָה. בְּצִוּוּי בְּאַזְהָרָה. בְּתַלְמוּד בְּאַגָּדָה
בְּמִשְׁנָה בְּמִקְרָא. בְּחֶקֶק בְּמִצְוָה בִּבְרִית גְּמִירָה. עֲרוּכָה בַּכֹּל
וּשְׁמוּרָה. וְכָל מִצְוָה שֶׁבָּהּ בְּעֶנְיַן סְדוּרָה. לְהִתְבָּרֵךְ בְּהוֹגֶיהָ
בְּכָל יוֹם בְּרוּךְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה: וּבְאָלֶף שֶׁהִיא לְכָל אוֹתִיּוֹת רֹאשׁ.
פָּתַח בְּאָנֹכִי לִדְבָרוֹת רֹאשׁ. לְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא אֱלֹהֵי קֶדֶם רֹאשׁ.
בְּרֹאשִׁית רֹאשׁ. וּבְאַחֲרִית רֹאשׁ. רֹאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן בְּסוֹף וּבְרֹאשׁ.
צוֹפָה מַה יִּהְיֶה בְּסוֹף מֵרֹאשׁ. וְלָמָּה בְּאָלֶף פָּתַח בָּרֹאשׁ. כְּנֶגֶד
אֶלֶף דּוֹר שֶׁצָּפָה מֵרֹאשׁ. לְתֵּן לָהֶם אֲמוּנַת רֹאשׁ. לְצַוּוֹת לָהֶם
דָּבָר מֵרֹאשׁ. וְעִבֵּר מֵהֶם תְּשַׁע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה לְפָרוֹשׁ.
וְלִסּוֹף עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה הוֹרוֹת תָּשַׁק תְּבוּאַת רֹאשׁ. דָּבָר צִוָּה
לְאֶלֶף דּוֹר מֵרֹאשׁ. לְנַחֵל חוֹק נִסּוֹכַת רֹאשׁ. בְּתַעֲצוּמוֹתֶיהָ
לַחֲקוֹר וְלִדְרוֹשׁ. לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִכְרוֹעַ וְלִקּוֹד רֹאשׁ. לְאֵלֵי וְהָיָם

הַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וּבְשׂוּרָם צְבָאוֹת אֱלִים. כִּי לְמַתָּן דַּת
זָכוּ סְגוּלִים. וַיִּכְבְּדוּ בָהּ נִדְגָּלִים. נָתְנוּ שֶׁבַח וְתִהְלָּה לְאֵ אֱלִים.
וַהֲמוֹן גְּדוּדִים וְכִתֵּי אֶרְאֵלִים. שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת מְפָאֲרִים
וּמְהַלְּלִים. וְשִׂרָפִים מִמַּעַל לָהֶם עוֹמְדִים וּמְעוֹלִים. וְלִיוֹשֵׁב עַל
כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא מַגִּידִים. וְצִבְאוֹת גִּבּוֹרֵי חַיָּלִים. מַגְעִימִים שִׁיר
הִלּוּלִים. וּפְאֵר כְּרוּבִים וְרַעַשׁ גַּלְגַּלִּים. בְּמַתַּן אָמֵן הָיוּ גִילִים.
וּמַלְאֲכֵי אֵשׁ וּמַיִם בְּלוּלִים. בְּשִׁמְחַת נְוֹת בֵּית מְסַלְּדִים וּמְהַלְּלִים.
וְזֶה אֶל זֶה קוֹרְאִים וְשׁוֹאֲלִים. לְקַדֵּשׁ וְבָרוּךְ תִּפְאֶרֶת מְכֻלָּלִים.
רוֹמְמוּת לְמַלְכָּם מְמַלְּלִים. וְעֻזּוֹ נוֹרְאוֹתָיו מַגִּידִים. וְשָׁלוֹשׁ
קְדֻשָּׁה לְקַדֵּשׁ בַּקְּדֻשׁ מַעֲלִים:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזל אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

חזל ויקו בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ.
מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן. תִּתְגַּדַּל
וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים:

בנתוב Wie es durch deinen Propheten geschrieben steht: und Einer rief dem Andern zu und sprach:

Heilig! Heilig! Heilig ist der Herr der Heerschaaren, die ganze Welt ist voll seiner Herrlichkeit.

חזל או בקול Alsdann lassen sie mit dem Getöse eines großen, gewaltigen und starken Sturmes ihre Stimme ertönen, erheben sich gegen die Seraphim und rufen einander zu: Gelobt!

ברוך כבוד

Gelobt sei die Herrlichkeit des Herrn von der Stätte, wo er waltet!

ממקומך מלכנו

Erscheine, o König, in strahlender Herrlichkeit an der Stätte, wo du waltest, und regiere über uns, denn wir hoffen auf dich. Wann wirst du wieder in Zion regieren? Bald in unsern Tagen da thronen für immer und ewig? O, daß du verherrlicht und geheiligt werdest in Jerusalem, deiner Stadt, für alle Zeiten und für alle Ewigkeiten, daß unsere Au-

וְעֵינֵנוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בִּשְׁירֵי עָזֶךָ עַל יְדֵי דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

קי״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

מ״ה לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּנְצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה וְזֵמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתַשְׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה

---

gen schauen mögen dein Reich nach dem Worte, das verkündigt ward in deines Ruhmes Liedern, durch David, deinen frommen Gesalbten:

קי״ח Der Herr wird regieren in Ewigkeit, dein Gott, o Zion, durch jegliches Geschlecht. Hallelujah!

לדור ודור

Durch jegliches Geschlecht wollen wir deine Größe verkünden, und in aller Ewigkeit dich in deiner Heiligkeit verherrlichen, und dein Lob, o Gott, soll aus unserem Munde in aller Ewigkeit nicht weichen, denn du, o Gott, bist ein großer und heiliger König. Gelobt seist du, heiliger Gott!

וְלִשְׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. תְּדַשְּׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מְטוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בִּידִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵ־לֹהֵי הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ פֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה הָאֲמוּרָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמִירָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

קיג הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל־
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת:
הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר
דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם
נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים
שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז:
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה
וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים

ברוך — לקרוא את ההלל

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt! der uns geheiligt hat durch seine Gebote, und es uns zur Pflicht gemacht, das Hallel-Gebet zu lesen.

(Psalm 113). הַלְלוּיָהּ

Hallelujah! Lobet den Herrn, lobet, ihr Diener des Herrn! lobet den Namen des Herrn. Des Herrn Name sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang bis zu ihrem Niedergange sei des Herrn Name gefeiert. Erhaben über alle Völker ist der Herr, über den Himmel seine Herrlichkeit. Wer ist wie der Herr unser Gott, der so hoch erhaben thront, der so tief herunter schauet, — im Himmel und auf Erden? Der aus dem Staube aufrichtet den Armen, aus dem Kothe empor hebt den Dürftigen, um ihn zu setzen neben Fürsten, neben die Fürsten seines Volkes; der wohnen läßt, die unfruchtbar im Hause war, als freudige Mutter von Kindern. — Hallelujah!

(Psalm 114). בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל

Als Israel aus Mizraim zog, Jakobs Haus weg von dem Barbaren Volke, da war Jehuda sein Heiligthum, Israel das Reich, in dem seine Macht waltet. Das Meer sah es — und floh, der Jordan wandte sich zurück. Die Berge hüpften wie Widder, die Hügel, wie

גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן
תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־
צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב:
הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

קט לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־
אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם
כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא
יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ
בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ
בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־

---

junge Schafe. Was ist dir, Meer, daß du fliehest? Jordan, daß du dich wendest zurück? ihr Berge, daß ihr hüpft wie Widder? ihr Hügel, wie junge Schafe? Vor dem Antlitz des Herrn erzittre, o Erde, vor dem Antlitze des Gottes Jakob's, der da den Felsen umwandelt in einen Wasserstrom, und Kieselstein in Wasserquellen.

(Psalm 115). לֹא לָנוּ

Nicht uns, o Herr, nicht uns, sondern deinem Namen gieb die Ehre, um deiner Gnade, um deiner Treue willen. Warum sollen die Heiden sagen können: Wo doch ist ihr Gott? und doch ist unser Gott im Himmel; alles, was er will, thut er; aber ihre Götzenbilder sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Sie haben einen Mund, und reden nicht; haben Augen, und sehen nicht; sie haben Ohren, und hören nicht; haben eine Nase, und riechen nicht; ihre Hände — sie tasten nicht; ihre Füße — sie gehen nicht; sie bringen keinen Laut hervor mit ihrer Kehle. Ihnen gleich mögen ihre Verfertiger sein, jeder, der auf sie vertrauet. Israel! Vertraue auf den Herrn: ihre Hülfe und ihr Schild ist er. Haus Aaron's! vertraue auf den Herrn: ihre Hülfe und ihr Schild ist er. Ihr, die ihr den Herrn fürchtet! vertrauet auf den Herrn: ihre Hülfe und ihr Schild ist er.

יי זכרנו

Der Herr hat sich unser erinnert, er segnet; er segnet das Haus Israel, er segnet das Haus Aarons. Er segnet, die den Herrn fürchten,

בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קטז אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ. אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי־יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

---

die Kleinen sammt den Großen. Möge der Herr euch noch mehr werden lassen, euch und eure Kinder. Gesegnet seid ihr dem Herrn, dem Schöpfer des Himmels und der Erde. Der Himmel ist des Herrn Himmel, die Erde aber hat er gegeben den Menschenkindern. Nicht die Todten preisen den Herrn, auch nicht jene, die hinabgesunken zur Ruhe. Wir aber loben den Herrn, von nun an bis in Ewigkeit; Hallelujah!

(Psalm 116).

אהבתי

Wie ist es mir so lieb, daß der Herr meine Stimme, mein Flehen erhört; denn er hat sein Ohr mir zugeneigt, und darum will ich mein Leben hindurch ihn anrufen. Mich hatten die Bande des Todes umgeben, und der Hölle Angst mich betroffen; nur Leid und Kummer fand ich, aber den Namen des Herrn rief ich an: »Ach Herr, rette doch meine Seele!«— Gnadig ist der Herr und gerecht, und voll Erbarmen unser Gott. Ein Hüter der Einfältigen ist der Herr, ich war elend, und er stand mir bei. Kehre wieder zurück, meine Seele, zu deiner Ruhe, denn der Herr hat mir wohl gethan. Fürwahr du hast bewahrt meine Seele vor dem Tode, mein Auge vor Thränen, meinen Fuß vor dem Anstoß. Ich werde wandeln vor dem Herrn, in den Landen des Lebens. Ich vertraue, ob ich auch spreche: »Ich bin so sehr gebeugt;« ob ich auch in meiner Bestürzung ausrufe: »Alles Menschliche ist trügerisch!«

מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת
אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא
לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ
כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי:
לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ
בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ־נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מה אשיב

Wie kann ich vergelten dem Herrn alle seine Wohlthaten an mir? Den Kelch des Heils will ich erheben, und den Namen des Herrn anrufen. Meine Gelubde will ich dem Herrn bezahlen, Angesichts seines ganzen Volkes. Theuer ist in den Augen des Herrn der Tod seiner Frommen. Ach Herr, bin ich doch dein Knecht; ich bin dein Knecht, der Sohn deiner Magd; du hast gelöst meine Bande. Darum will ich dir opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Herrn anrufen. Meine Gelubde will ich dem Herrn bezahlen, Angesichts seines ganzen Volkes, in den Höfen des Gotteshauses, in deiner Mitte, Jerusalem. Hallelujah! —

(Psalm 117.) הללו את יי

Lobet den Herrn, all ihr Völker! verherrlicht ihn, all ihr Nationen! denn außerordentlich waltet über uns seine Gnade, und des Herrn Treue währt ewiglich. Hallelujah; —

(Psalm 118.) הודו ליי

Danket dem Herrn, denn er ist huldreich, denn ewig währt seine Güte.
Es möge sprechen Israel: denn ewig wahrt seine Güte.
Es möge sprechen das Haus Aarons: denn ewig währt seine Güte.
Es mögen sprechen, die den Herrn fürchten, denn ewig wahrt seine Güte.

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַּמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא
אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה
בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי
אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי
כִּדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה
דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ
עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא
אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ
וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם
אודֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי
עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: אבן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה

מן המצר קראתי יה

Aus dem Drangsal rief ich zum Herrn, mich erhörte der Herr; verschaffend mir freien Raum. Der Herr ist mit mir, ich fürchte nichts, was kann ein Mensch mir thun? Der Herr ist mit mir, ist unter meinen Helfern, und ich sehe (meine Lust) an meinen Feinden; besser ist's, Schutz zu suchen bei dem Herrn, als auf Menschen zu vertrauen; besser ist's, Schutz zu suchen bei dem Herrn, als auf Fürsten zu vertrauen. Allerlei Völker haben mich umringt, ich tilgte sie aus im Namen des Herrn; haben sie mich auch umringt, und abermals umringt, ich tilgte sie aus im Namen des Herrn. Haben sie mich auch wie Bienen umringt, sie verloschen wie Dornenfeuer, ich tilgte sie aus im Namen des Herrn. Stießest du mich auch heftig, daß ich fiel, so stand der Herr doch mir bei. Mein Sieg und Sang ist Gott, er ward meine Errettung. Stimme des Jubels und der Errettung tönt in den Zelten der Gerechten; die Rechte des Herrn schafft Sieg, die Rechte des Herrn ist erhaben, die Rechte des Herrn schafft Sieg. Laß mich nicht sterben, sondern laß mich leben und erzählen die Thaten Gottes. Wohl hat Gott gar stark mich gezüchtigt, aber dem Tode mich nicht preis gegeben. Öffnet mir die Pforten der Gerechtigkeit, daß ich einziehe durch sie, und danke Gott. Das ist die Pforte des Herrn, die Gerechten ziehen durch selbe ein. Ich danke dir, daß du mich gebeugt, und geworden bist meine Errettung

לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹאת הִיא נִפְלֵאת
בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ביה אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ
אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אלי אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הוד

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי
רְצוֹנֶךָ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ
וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ טוֹב
לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת: קדיש תתקבל.

Der Stein, den die Bauleute verworfen hatten, ist zum Eckstein geworden. Von dem Herrn ist dieses geschehen, wunderbar ist's in unsern Augen. Diesen Tag hat der Herr geschaffen, laßt uns frohlocken und uns freuen am selben.

אנא יי

Ach Herr, stehe uns doch bei! — Ach Herr, stehe uns doch bei! — Ach Herr, schaffe uns Gedeihen! — Ach Herr schaffe uns Gedeihen! —

ברוך הבא

Gesegnet sei, der da kommt im Namen des Herrn; wir segnen euch aus dem Hause des Herrn. Gott ist der Herr, er leuchtet uns; bindet das Festopfer mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist du, dir danke ich; mein Gott, dich erhebe ich! Danket dem Herrn, denn er ist huldreich, denn ewig währt seine Güte.

יהללוך

Es loben dich, o Herr unser Gott, uber Alles deine Werke, und deine Frommen, die Gerechten, die da deinen Willen thun, und dein ganzes Volk, das Haus Israel. Mit Jubel danken sie dir, und loben und preisen, und rühmen, und erheben, und verherrlichen und heiligen deinen Namen, unser König! und huldigen ihm. Denn schön ist es, dir zu danken, und geziemend deinem Namen zu singen; denn von Ewigkeit bis in Ewigkeit bist du Gott. Gelobt seist du, o Ewiger, Herr, hochgepriesen in Lobesliedern!

ועתה יגדל נא כח אדני. באשר דברת לאמר: וכי תתיק יי ותכריך כי מיעולם המה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די־ברא כרעותה
וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל־בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעילא מן כל־ברכתא
ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל־ישראל קדם אבוהון
די בשמיא ואמרו אמן: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל־ישראל
ואמרו אמן: עושי מעם יי עשה שלום ארץ:

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל־
ישראל ואמרו אמן:

אין כמוך

אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: מלכותך מלכות כל־עלמים וממשלתך בכל־דור ודר: יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד: יי עז לעמו יתן. יי יברך את־עמו בשלום:

אב הרחמים

אב הרחמים היטיבה ברצונך את־ציון תבנה חומות ירושלם:
כי בך לבד בטחנו מלך אל רם ונשא אדון עולמים:

Keiner unter den Götter-Wesen ist dir gleich, o Herr! und nichts gleicht deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten und deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Der Herr ist König; der Herr hat regiert, und der Herr wird regieren immer und ewig. Möge der Herr verleihen Macht seinem Volke; der Herr segne sein Volk in Frieden.

Allbarmherziger Vater, laß in deiner Gnade es Zion wieder wohl ergehen, baue wieder auf die Mauern Jerusalems; denn auf dich allein, den allmächtigen König, den hohen und erhabenen Herrn der Ewigkeit, vertrauen wir.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אוֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזָכֵה לִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנֶפֶשׁ חֲפֵצָה (וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) וְכָל־בְּנֵי בֵיתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ בְּתוֹכֵנוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. וַיְתַקְּיֵם־בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ

Beim Ausheben der Tora.

ויהי בנסוע הארון

Und als die Lade aufbrechen sollte, da sprach Moses: Erhebe dich Herr! damit sich zerstreuen deine Feinde, und deine Hasser vor deinem Antlitz fliehen. — Von Zion geht die Lehre aus, und das Wort des Herrn von Jerusalem! —

ברוך Gelobt sei, der in seiner Heiligkeit die Lehre hat gegeben seinem Volke Israel!

יי יי Gott der Herr ist allmächtig, barmherzig, gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit; er bewahrt die Gnade bis ins tausendste Geschlecht, vergibt Schuld, Missethat und Sünde, und macht von Sünden rein.

רבונו של עולם

Herr der Welt! erfülle meine Wünsche zum Guten; willfahre und gewähre mir meine Bitte. Mache mich, deinen Knecht den Sohn deiner Magd,[1]) mein Weib, meine Söhne und Töchter und alle meine Angehörigen würdig, daß wir in Reinheit und aufrichtigen Herzens deinen Willen thun. Entreiße mich dem sündigen Triebe, und laß deine Lehre unser Antheil sein. Laß uns würdig werden, daß deine Herrlichkeit in unsrer Mitte weile, auch laß den Geist der Weisheit und Einsicht über uns leuchten, damit erfüllt werde an uns, was in der Schrift geschrieben steht: »Es wird auf ihm ruhen der Geist des Herrn, der Geist der Weisheit und Einsicht, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist

1) Hier geschieht die Erwähnung des eigenen Namens

דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּזַכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ: לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁנוּ בְּקָדֻשָּׁתֶךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזָּכֶה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: וְתַשְׁמִרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמַּתְרִגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם וְהַבּוֹטֵחַ בְּיָי חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ. אָמֵן:

וחתר לך לומרים ג׳ פעמים ואני תפלתי, וחתר כך ברוך שמיה.

וַאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בָּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרְא עָלְמָא בְּרִיךְ בְּתִּיךְ וְאַתְּרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקָן יְמִינָךְ אַחֲוֵי לַעֲמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וְאַמְטִיָּא לָנָא מֵטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵיו וְהָא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִתֵּיךְ לָן מְזוֹנָא דְּקִיּוּמָא. וְתֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסַגִּידְנָא קַמֵּהּ וּבַקְמֵהּ דְּיַקִּיר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אַלָהִין כְּמִימְרָנָא. אֶלָּא בְּאֱלָהָא דְּשַׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמְסַגֵּא לְמֶעְבַּד טָבָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תִּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דִּלְבָאִי. וּלְכָא כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטָב וּלְחַיִּין וּלִשְׂבָע:

יז ויקהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

יז ויקהל אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

יז גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

---

der Erkenntniß und der Gottesfurcht. So möge es denn dir wohlgefällig sein, o Herr mein Gott und Gott meiner Väter, uns würdig zu machen, daß wir gute Werke vor deinen Augen üben, den Weg der Frommen vor dir gehen; und heilige uns in deiner Heiligkeit, damit wir wurdig werden eines langen und glücklichen Lebens. Bewahre uns vor bösen Thaten und vor sündigen Stunden, die oft stürmisch in die Welt kommen. Möge den, der auf den Herrn vertrauet, Gottes Gnade umgeben. Amen!

שמע Höre Israel, der Ewige unser Gott ist ein einziges, ewiges Wesen.

אחד Einzig ist unser Gott, erhaben unser Herr, heilig ist sein Name.

גדלו Lobpreiset mit mir den Ewigen, und laßt uns allesammt seinen Namen verherrlichen.

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ
יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁוִישְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא:
שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת
שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כְּרָצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת:
הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: חַדְשָׁתוֹ עַל
הַחֲדָשׁוֹת וְקַדְשָׁתוֹ עַל בְּנֵא הַבְּכוּד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים
זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶה
עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ בַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן:
וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיוֹסִיף בְּרִית אוֹתָנִים וְיַעְטִיר
נַפְשׁוֹתֵינוּ בֵּין חֲשׁוּעוֹת הָרְעוֹת וְיַגְעֵר בְּעוֹף הָרַע מִן הַחֲשׁוּאִים יְחִידוֹ אוֹתָנִי
לְפִיּוֹטֵי עֲלָמִים וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

מי וְעָוֹר וְגַם וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֵּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ
וְתֵנוּ כָּבוֹד לְתוֹרָה הַהִיא קְרֵב. וַעֲשׂוֹר (פלוני בר פלוני הכהן) בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת
פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

יקומון נעלית לתורה, יקדש נרכת תתורה תומיים אקדמות. (יום קלנית שתתקיים לקרות
יתפנה קהק ותומיים אקדמות תחד מפוק רחנון).

קמיש תיום תיים ע"ב א"ב פכול כל בית נפני תדשים ותית כפלה ופסיפס תתיים זס
תמקנר מאיר ביזבי יצחק.

אַקְדָּמוּת מִלִּין וְשָׁרִיוֹת שׁוּרָתָא.
אֵילָא שָׁקִילְנָא הַרְכָּן וְרִשְׁוָתָא:

אקדמות

א Am Anfang der Worte, bevor ich ſie laut werden laſſe,
א bitte ich vorerſt, um Wohlwollen und Erlaubniß!

ב בְּבֵי תֵרֵי וּתְלַת דְּאַפְתַּח בְּנַקְשׁוּתָא.
בְּבָרֵי דְּבָרֵי וְטָרֵי עָדֵי לְקַשְׁשׁוּתָא:
ג בּוֹרֵן עָלְמִין לֵיהּ וְלָא כְּפַק פְּרִישׁוּתָא.
גְּוִיל אִלּוּ דְּקִיעֵי קָנֵי כָּל חוּרְשָׁתָא:
ד יוֹ אִלּוּ יַמֵּי וְכָל מֵי כְּנִישׁוּתָא.
דְּיֵרֵי אַרְעָא סַפְרֵי וְרַשְׁבֵי רַשְׁוָתָא:
ה הַדַּר מָרֵא שְׁמַיָּא וְשַׁלִּיט בְּיִבֵּשְׁתָּא.
הָקֵם עַלְמָא וְחֵדָאי וְכִבֵּשׁ בְּכִבֵּשׁוּתָא:
ו בְּלָא לֵאוּ שַׁבְלֵלֵיהּ וּבְלָא תְּשָׁשׁוּתָא.
וּבְאָתָא קַלִּילָא דְּלִית בַּהּ מְשָׁשׁוּתָא:
ז מִן כָּל עֲבִידְתֵּיהּ בְּהַדְּ יוֹמֵי שְׁתָּא.
זְהוֹר יְקָרֵיהּ עַלַּי. עֲלֵי כַּרְכֵּיהּ דְּאֶשְׁתָּא:

ב Mit zwei, drei Worten, will ich das Lied einleiten,

ב und von der Heiligkeit des Allmächtigen einen schwachen Laut anstimmen; von Ihm, der das Weltall erhält bis in's graue Alter der Ewigkeit.

ג Die Allmacht ist ewig sein; das Menschenwort ist schwach, es auszusprechen.

ג Wären auch des Himmels weite Räume Pergamen, Schreibfedern

ד alle gezweigreichen Waldungen, Dinte die unendlichen Meere

ד und die weltumgürtenden Oceane, und alle Erdenbewohner Schriftkundige, fähig Gedanken in Worte zu kleiden:

ה nicht vermöchten sie zu verkünden die Herrlichkeit des Herrn der Himmel, und des Beherrschers des Erdenrundes.

ה Allein hat Er die Welt gegründet und geheimnißvoll erbaut

ו und ohne Mühe und ohne Ermattung glänzend vollendet,

ו mit einem einzigen leichten Wort, der kaum ausgesprochen, verhallt.

ז Das unendliche Werk der Schöpfung hat er binnen sechs Tagen vollbracht,

ז und darauf in seinem leuchtenden Sonnengewand den Feuerthron bestiegen.

חֵיָל אֶלֶף אַלְפִין וְרִבּוֹא לְשַׁמְּשׁוֹתָא׃
חַדְתִּין נְבוֹט לְצַפְּרִין כַּגִּיאָה טָרְשׁוֹתָא׃
טְפֵי וְקִדְּין (כ׳ יְדִיד) שְׂרָפִין כְּלוֹל גַּפֵּי שְׁתָּא׃
טְעֵם עַד יִתְיַהֵב לְחֵוֹן שְׁתִיקִין בְּאַדְּשְׁתָּא׃
יְ קַבְּלִין דִּין מִן דִּין שָׁוֵי דְּלָא בְּשַׁשְׁתָּא׃
יְקַר מְלֵי כָל אַרְעָא לְתֻלּוֹתֵי קְדוּשְׁתָּא׃
כְּ קָל מִן קֳדָם שַׁדַּי בְּקַל מִי נִפְּשׁוֹתָא׃
כְּרוּבִין קֳבֵל גַּלְגַּלִּין מְרוֹמְמִין בְּאוֹשָׁנָא׃
לְ מְחֵוֵי בְּאַנְפָּא עֵין כְּוֹת גִּירֵי קַשְׁתָּא׃
לְכָל אֲתַר דְּמִשְׁתַּלְחִין זְרִיזִין בְּאַשְׁיָתָא׃
מְבָרְכִין בְּרִיךְ יְקָרֵיהּ בְּכָל לְשָׁן לְחִישׁוֹתָא׃
מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ דְּלָא צָרִיךְ בְּחִישׁוֹתָא׃

ח Myriaden und tausendmahl tausend himmlische Legionen, stehen zu seinem Dienste bereit;

ח die täglich neu erschaffenen Heere verkünden seinen unendlichen Ruhm,

ט und die ruhmstrahlenden Seraphim mit sechs schwungreichen, glänzenden Flügeln,

ט harren lautlos des göttlichen Befehles, in feierlicher Anbetung.

י Und schnell, ohne Säumen, ruft es Einer dem Andern zu:

י »Voll ist die ganze Erde der Herrlichkeit des dreimal Heiligen!

כ Wie die Stimme des Allmächtigen, wie das Toben des stürmenden Meeres,

כ so ertönet abwechselnd der Cherubim und der rollenden Sphären feierliche Bewegung,

ל um empor zu schauen zur hell leuchtenden göttlichen Erscheinung,

ל —dem wundersam strahlenden Regenbogen vergleichbar— harrend und lauschend, den Bestimmungsort ihrer heiligen Sendung zu vernehmen.

מ Und sie benedeien: »Gelobt sei seine göttliche Majestät! Gelobt, von »jeder ehrfurchtsvoll und geheim lispelenden Zunge;

מ »von jedem Orte, den seine Herrlichkeit füllt, den man nicht erst auf»suchen müßte« (denn Gott ist überall).

ג הִים כָּל חֵיל מְרוֹמָא כִּקְלִסִין בַּחֲשַׁשְׁתָּא׃
נְהִירָא מַלְכוּתֵיהּ לְדָר וְדָר לְאַפְרָשְׁתָּא׃
ס דִּירָא בְּהוֹן קְדוּשְׁתָּא וְכַד חָלְפָא שַׁעְתָּא׃
סְיוּמָא דְּקָלָם וְאַף לָא לְשִׁבּוּעָתָא׃
ע דַּב יְקַר אַחְסַנְתֵּיהּ חֲבִיבִין דְּבִקְבָעָתָא׃
עֲבִידִין לֵיהּ חַטִּיבָה בְּרַנָּן וּשְׁקַעְתָּא׃
פּ רִישָׁן לְמָנָתֵיהּ לְמֶעְבַּד לֵיהּ רְעוּתָא׃
פְּרִישְׁתֵּיהּ שְׁבָחֵיהּ יְחִוּן בְּשָׁעוּתָא׃
צ בִּי וְחַמִּיד וְרַגִּיג דְּיִלְאִין בְּלָעוּתָא׃
צְלוֹתְהוֹן בְּבֵן מְקַבֵּל וְהַנְיָא בָּעוּתָא׃
ק טִירָא לְחַי עָלְמָא בְּתָנָא בְּשִׁבּוּעָתָא׃
קָבֵל יְקַר טוּטְפֵּתָא יְתִיבָא בְּקַבִּיעָרָא׃

ג Und einstimmig ertönt der erhabene Chorgesang der himmlischen Heerschaaren, im erwidernden Wettgesang:

ד »Die Glorie seines göttlichen Reiches leuchtet in aller Ewigkeit!«

ד Nach Beschluß des Hymnenliedes und nach Verlauf dieser Zeit ist

ד auf ewig die sangreiche Lippe geschlossen, und nie mehr kömmt an ihnen die Reihe.

ע Jedoch das Volk, das der Herr zu seinem Dienste erkoren, hat sich

ע des Vorzuges zu erfreuen, beim Auf- und Untergang des Tageslichtes seine Heiligkeit verherrlichen zu dürfen.

ד Er hat sie (die Israeliten) zu seinem Antheil auserkoren, um ihnen ihre Wünsche zu erfüllen,

ד damit sie stets seines Ruhmes Herrlichkeit verkünden, zu bestimmten Zeiten;

ש damit sie sich mit dem holden, anmuthreichen Gesetze immer beschäftigen.

ש So nimmt er auch ihr andächtiges Gebet mit Wohlgefallen an,

ק und ein Engel empfängt es und schlingt es zum Diadem um das heilige

ק Haupt des Herrn, der ewiges Leben dem Weltall ist: mit der leuchtenden Inschrift: »Eine weise, vernünftige und große Nation ist Israel, die dem Ewigen huldiget[1]).« —

1) Nach einer rabbinischen Legende, auf 5. B. M. 4, 6, anspielend.

ך שִׁבְחָא הֵיא גְּוָפָא בְּחָכְמְתָא וּבְרַעְתָּא׃
רְבוּתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל קָרֵאי בְּשִׁמְעֲתָא׃
שְׁבַח רַבּוֹן עָלְמָא אֲמִירָא דְּכוֹתָא׃
שְׁפַר עֲלַיהּ (ה״א ע״ב) לְחַוָּוֹרָה בְּאַפֵּי מַלְכוּתָא׃
תָּאִין וּמִתְפַּנְּשִׁין בְּחֵיזוּ אִדְּוָתָא׃
תְּמִהִין וְשַׁלִּין לֵיהּ בְּעִכָּק אַתְרָוָתָא׃
מִנָּן וּמָאן הֵיא רְחִימָךְ שַׁפִּירָא בְּרִיוָתָא׃
אַרוּם בְּגִינֵיהּ סָפֵית מְדוֹר אַרְיוָתָא׃
יְקָרָא וְאָה אַתְּ אִין תְּעַרְבִי לְמַדְיָוָתָא׃
רְעִיתָךְ נַעֲבִיד לִיךְ בְּכָל אַתְוָתָא׃
בְּחָכְמְתָא מְתִיבַתָּא לְהוֹן קְצַת לְהוֹדְעוּתָא׃
וְרַעְיוֹן חַבִּימִין לֵיהּ בְּאִשְׁתְּמוֹדְעוּתָא׃
רְבוּתְכוֹן מֵיהּ חֲשִׁיבָא כָּכֹל הַהִיא שְׁבַחְתָּא׃
רְבוּתָא דַּיְעִבַּד לִי כַּד מִטְיָא יְשׁוּעָתָא׃
בְּמֵיתֵי לִי נְהוֹרָא וְתֶחְפֵּי לְכוֹן בַּהֲרָא׃

ש Das Lob des Weltenbeherrschers, das beibevoll ausgesprochene, ziemt mir der Welt zu verkünden, selbst im Angesichte erhabener Herrscher. —

ת Barbarenhauptlinge rotten sich zusammen, wie Meereswogen heranstürmend, verwunderungsvoll erkundigen sie sich nach jenem ewigen Wunderthäter:

מ »Was ist, wer ist dein Angebeteter, du holde Schöne!

א »daß du seinetwegen so geduldig des Kummers Last getragen? —

י Viel anmuthiger und zauberreicher wärest du, wenn du dich uns anschließen möchtest!

ר »Wie wollten wir dann deine Wünsche erfüllen, an allen Orten!« —

כ Alles wohl erwägend, lautete darauf sie meine Entgegnung:

י O wüßtet ihr, die ihr Ihn durch irrige Forschung mißkennt!

ר Wie unbedeutend eure Größe ist, im Vergleich zu jener Größe, zu welcher der Allerhöchste mich einst emporhebt, zur Zeit des Heiles!

ב als er mir jenes ewige Licht, ihm entstrahlend, aufgeben läßt, und euch aber — noch ewige Finsterniß deckt!

יָקָרִיתָ כַּד אִתְגְּלִי בְּתָקְפָּא וּבְגְבוּרְתָּא׃
יְשַׁלֵּם גְּמוּלָיָא לְסַנְאֵי וְנִגְוָתָא׃
צְדַקְתָּא לְעַם חַבִּיב וְסַגִּי זְכוָתָא׃
חֲדוּ שְׁלַמָּא בְּמֵימְרֵי וּמָטָא (ס״ת ובמטא) דַּכְיָתָא׃
קָרְיְתָא דִירוּשְׁלֶם כַּד יְכַנֵּשׁ גָּלוָתָא׃
יְקָרִיתָ מָטֵיל עֲלַיְתָ בְּיוֹמֵי וְלֵילְוָתָא׃
גְּנוּנֵיתָ לְמַעְבַּד בַּתְּ בְּרַתּוֹשְׁבְחָן כְּלִילְתָא׃
דְּזָהוֹר עַנָּנָיָא לְמִשְׁפַּר כֵּילְתָא׃
לְפוּמֵיתָ דְּעַבִּידְתָּא עֲבִידָן מִטַּלְלָתָא׃
בְּתַכְתִּקִי דְּהַב פְּיָא וּשְׁבַע מַעֲלָתָא׃
תְּחֵימִין צַדִּיקֵי קֶדֶם רַב פָּעֲלָתָא׃
וְרֵיוִיהוֹן דָּמֵי לְשָׁבְעָא חֶדְוָתָא׃
רְקִיעָא בְּזָהוֹרֵיתָ וְכוֹכְבֵי זִיוָתָא׃

י Wenn er in seinem göttlichen Glanz erscheint, allmächtig in erhabener Majestät,
י dann übt er Rache an seinen Feinden, jenen trotzigen Insulanern[1]);
צ und belohnt die Tugenden seines huldenden, vielfach geprüften Volkes.
ח Dann kehrt jubelnde Freude und heilige unentweihete Wonne zurück
ק zur heiligen Stadt Jerusalem, die jene zurückkehrenden Auswanderer wieder liebevoll aufnimmt in ihre Mitte.
י Seine (des Herrn) Herrlichkeit waltet dann über ihr, Tag und Nacht,
ג und frohe Reigen werden dort ausgeführt, beim lieblichen Klange des zauberreichen Saitenspieles,
ר unter prachtvoll ausgespannten Baldachinen rosenschimmernden Gewölkes.
ל Nach des Verdienstes Stufe, werden prachtvolle Thronhimmel,
ב beschirmende goldne Thronen, mit sieben Stufen versehen,
ת den Tugendhelden ehrenvoll angewiesen, vom allgewaltigen Schöpfer der Welt.
ר Ihr Angesicht strahlt freudenvoll, der ewigen Wonne genießend,—
ר dem ätherischen Himmel, den leuchtenden Sternen an Heiterkeit gleich;

---

1) Anspielung auf das alterthümliche צר (Tyrus)

הַדָּרָא דְּלָא אִפְּשַׁר לְמִפְרַט בִּשְׁפָוָתָא׃
וְלָא אִשְׁתְּמַע וְחָמֵי נְבִיאָן חֲזָוָתָא׃
בְּלָא שָׁלְטָא בֵּיהּ עַיִן בְּגוֹ עֲדֶן גִּנְּתָא׃
מְטַיְּלִי בֵּיהּ חִנָּנָא לְבַחֲדֵי דְּשָׁבְנְתָּא׃
עֲלֵיהּ רַמְזִי דֵּין הוּא בְּרַם בְּאֵמְתָנוּתָא׃
שַׁבְּרָנָא לֵיהּ בְּשִׁבְיָן תְּקוֹף הֲמָנוּתָא׃
יְדַבַּר לָן עָלְמִין עָלְמִין מְרַמּוּתָא׃
מְנָת דִּילָן דְּכִלְקְדְמִין פְּרִישׁ בְּאָרְמוּתָא׃
טְלוּלֵיהּ דְּלִוְיָתָן וְתוֹר טוּר רָמוּתָא׃
וְחָד בְּחָד כִּי כָּבִיד וְעָבִיד קְרָבוּתָא׃
בְּרַקְרְנוֹהִי מְנַגַּח בְּהֵמוֹת בְּרְבוּתָא׃
יְקַרְטַע נוּן לְקִבְלֵיהּ בְּצִיצוֹי בְּגִבּוֹרְתָא׃

ה ein bezaubernder Anblick, den zu schildern der Lippe Worte mangeln,
ו den selbst kein Prophet je in erhabener Erscheinung gesehen. Denn
ז kein sterblicher Blick ist je in Edens wonnereichen Garten gedrungen,
ח wo sie luſtwandeln die seligen Schaaren, am Abglanz der Gottheit
sich sonnend.
ט Auf den Ewigen hinweisend, werden sie ausrufen: »Er ist es, dem wir
י »glaubensfest, treu vertrauet, als wir in Fesseln im Exile duldend
»geschmachtet.
יא »Nun führt er uns wonnereich durch der Ewigkeit unendliche Räume,
יב »und wir sind im Besitz jener himmlischen Gabe, uns im Anbeginn
»huldvoll verheißen[1])«.
יג Darauf beginnt das Kampfspiel zwischen dem Leviatan und dem ge-
waltigen, unüberwindlichen Bergstier (שור הבר).
יד Sie fallen sich beide grimmig an, von Kampfes Lust durchflammt,
טו mit seinen gewaltigen Hörnern um sich stoßend, sucht das Mahmuth[2])
den Feind zu bekämpfen,
טז doch des Meeres Ungeheuer schnellt ihn todt darnieder, mit seinen
ehernen Flossen.

---

1) Die hier folgende poetische Schilderung wird der sachverständige Leser, ohne daß wir es erst zu bemerken benöthigen, als Allegorie (wie sie im Talmud und bei den alten Griechen häufig vorkommt) zu würdigen wissen.

2) Das ist das in Hiob 29, erwähnte מחמות.

מ מְקָרֵב לֵיהּ בְּרֵישׁ בְּחַרְבֵּיהּ רַבְרְבוֹתָא׃
א אַרִיכְטוֹן לְצַדִּיקֵי יְתַקֵּן וְשַׁרְוֵיתָא׃
ס מְסַחֲרִין עֲלֵי תַּבֵּי דְּכַרְכּוֹד וְגוֹנֵירְתָּא׃
נ נְגִידִין קַמֵּיהוֹן אַפְרְסְמוֹן נַהֲרָתָא׃
ו וּמִתְפַּנְקִין וְרָוֹוּ בְּכַבֵּי רְוֵיתָא׃
ח חֲמַר מְרַת דְּמִבְּרֵאשִׁית נְטִיר בֵּי נַעֲוָתָא׃
ז זָכִין כַּד שְׁמַעְתּוּן שְׁבַח דָּא שִׁירָתָא׃
ק קְבִישִׁין בֶּן תְּהוֹוֹן בְּחַנְגֵּהוֹ חֲבוּרָתָא׃
ר וְתוּבוֹן דֵּי תֵּיתְבוּן בְּעֵלָּא דָּרָתָא׃
ש אֲרֵי תְּצִיתוּן לְמִלּוֹי דְּנָפְקִין בְּחַדְרָתָא׃
ת מְרוֹמָם הוּא אֱלָהִין בְּקַדְמָא וּבַתְרָיְתָא׃
צ צָבֵי וְאִתְרְעִי בָּן וְכְסַר לָן אוֹרַיְתָא׃

מ Sie erliegen Beide endlich, und des Ewigen gewaltiges Schwert zergliedert sie,
א und er bereitet sie zum köstlichen Male für die Seligen, Frommen,
ס die dort sitzen in Reihen, um Tische von Jaspis und funkelndem Edelgestein;
נ ihnen vorbei fließen balsamströmende liebliche Bäche,
ו und sie ergötzen sich wohlgemuth, aus köstlichen Pokalen den Labetrank schlürfend,
ח jenen köstlichen Wein, der seit Erschaffung der Welt in den schwellenden Trauben aufbewahrt ist, in den paradiesischen Gefilden. —
ז Ihr habt ihn vernommen, ihr Reinen! den Inhalt meiner Hymne,
ק möchtet auch ihr einst in der Gesellschaft der Seligen eingereihet werden!
ר Ja, euer Verdienst wird euch zu jener Stufe ewiger Wonne leiten,
ש wenn ihr beherzigen werdet die göttlichen Worte, die melodisch seinem Munde entflossen.
ת Hochgepriesen sei der Ewige, der Anfang und Ende in sich vereint,
צ aus Liebe zu uns hat er uns auserkoren und beglückt mit seinem göttlichen Gesetze[1]).

---

1) Der Verfasser dieser aramäischen Hymne hat seine Namensunterschrift am Anfang der letzten Verse im Urtexte folgendermaßen gegeben

מאיר בירבי יצחק, יגדל בתורה ובמעשים טובים אמן חזק ואמץ

סדר ברכות התורה

העולה לתורה יאמר: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והצבור עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: והעולה חוזר ואומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

לאחר הקריאה יאמר העולה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי: וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיִּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר: וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְיָ מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגִּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי: וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְיָ: וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְיָ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי

בחדש השלישי

Im dritten Monat nach dem Auszuge der Kinder Israel aus dem Lande Mizraim, am ersten Tage des Monats, kamen sie in die Wüste Sinai. Sie brachen nemlich von Rephidim auf, und kamen in die Wüste Sinai, lagerten sich in der Wüste; Israel lagerte sich daselbst gegen über dem Berge. Moses stieg hinauf auf den Berg vor Gott, und der Ewige rief ihm zu von dem Berge, und sprach: So sollst du dem Hause Jakob sagen, und den Kindern Israel kund machen! Ihr habt gesehen, was ich den Mizraiten gethan; ich habe euch auf Adlerflügeln getragen, ich habe euch zu mir gebracht. Werdet ihr also meiner Stimme gehorchen, und meinen Bund halten, so sollt ihr mein besonderes Eigenthum unter allen Nationen sein, denn mein ist die ganze Erde. Ihr aber sollt mir ein priesterliches Reich sein, und ein heiliges Volk. Dieses sind die Worte, welche du den Kindern Israel sagen sollst. Moses kam, ließ die Aeltesten der Nation rufen, legte ihnen alle die Worte vor, die ihm der Ewige befohlen. Die gesammte Nation antwortete einmüthig sprechend: Alles, was der Ewige gesprochen, wollen wir thun. Moses brachte die Worte der Nation wieder vor Gott zurück. Der Ewige sprach zu Moses: Ich werde mich in

בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם: וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי: וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת: לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם: וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הְיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר: וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר מְאֹד: וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הַר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר

---

einer dicken Wolke dir offenbaren, damit die Nation es höre; wenn ich mit dir rede, so werden sie auch an dich immer glauben; hier berichtete Moses die Worte des Volkes an Gott. Der Ewige sprach zu Moses: Gehe zu dem Volke hin, laß sie sich heilig halten, heute und morgen, und ihre Kleider waschen. Damit sie bereit sein mögen auf den dritten Tag, denn am dritten Tage wird sich der Ewige herablassen vor den Augen der ganzen Nation auf den Berg Sinai. Du mußt aber rings um das Volk eine Granze machen, ihnen nemlich sagen: hütet euch, den Berg zu besteigen, oder einen Theil davon zu berühren! Wer den Berg berührt, der soll getödtet werden. Es soll ihn aber keine Hand anrühren, sondern er soll gesteinigt oder mit Pfeilen erschossen werden, es sey Vieh oder Mensch, so soll es nicht leben bleiben. Sobald die Trompete in einem Tone fort blast, sollen diese den Berg besteigen (nemlich Aaron, seine Söhne und die siebzig Aeltesten). Moses ging vom Berge hinab zum Volke, ließ das Volk sich heilig halten, und sie wuschen ihre Kleider. Er sprach zum Volke: Haltet euch auf den dritten Tag bereit, kommt unterdessen zu keiner Frau. Es war am dritten Tag, als der Morgen anbrach, da war Donner und Blitz und eine dichte Wolke auf dem Berge, auch war ein sehr starker Trompetenschall zu hören; das Volk zitterte im Lager vor Schrecken. Moses führte das Volk aus dem Lager hin vor Gott; sie stellten sich unten hin am Berge. Der Berg Sinai rauchte überall, weil sich der Ewige im Feuer auf ihn herabließ; sein Rauch stieg in die Höhe, wie der Rauch aus einem Brennofen, und der ganze Berg ward heftig erschüttert. Der Trompetenschall ward immer stärker, Moses that die Anrede, und Gott antwortete ihm mit lauter Stimme. Als sich nun der Ewige auf den Berg Sinai nemlich auf die Spitze des Berges herabgelassen, rief der Ewige

וַיַּעַל מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ
אֶל־יְהוָה לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב: וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־
יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן־יִפְרָץ בָּהֶם יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הַר סִינָי כִּי־אַתָּה הַעֵדְתָּה בָּנוּ לֵאמֹר
הַגְבֵּל אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֵךְ־רֵד וְעָלִיתָ
אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה
פֶּן־יִפְרָץ בָּם: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: (*) ס וַיְדַבֵּר

den Moses auf den Berg hinauf; Moses stieg hinauf. Der Ewige sprach zu Moses: Gehe hinab, warne das Volk, sie möchten vielleicht durchdringen, um den Ewigen zu sehen, und viele von ihm umkommen. Auch die Priester, die zu dem Ewigen nahen, sollen sich heilig halten, der Ewige möchte eine Niederlage unter ihnen machen. Moses sprach zu dem Ewigen: Das Volk wird so wohl nicht kennen auf den Berg Sinai steigen, denn du hast uns schon gewarnt, und geisprochen: ziehe die Gränzen um den Berg, und sondere ihn als heilig ab. Der Ewige sprach aber zu ihm: Gehe gleichwohl hinab, komme sodann wieder herauf, du und dein Bruder Aaron mit dir, die Priester aber und das Volk sollen nicht vordringen (jeder von seinem Standort nemlich) zu der Erscheinung des Ewigen hinauf zu steigen, er möchte sonst eine Niederlage unter ihnen machen. Moses ging hinab zu dem Volke, und sagte es ihnen.

(*) נקוד קדמית תיתרים ארכין וכו' קוסס קרוסת עשרת הדברות, וסס קוסן ר' נגרי תיתרים חוסו קוסס אחנרך תיבישי ניכת תיתרת. מיוסד ע"פ א"ב.

אֲרֻכִּין יָ שְׁמַיָּא לְסִינַי . וְאָמַר לְמֹשֶׁה מְהֵמְנֵיהּ תָּא סוּק: בְּנֵי
בַּלְטִין דִּידִי לָא בַהֲלוּנָךְ . דִּכְבַשׁ יַתְהוֹן סָבָךְ טִן רֵישׁ: גּוּמְרִין
דְּאַתּוּן חֲתַת נוּרַיָּה דְּנִמְרוֹד . וְלָא יָכִיל לְמִכְבֵּא רְגִלוּי דְּסָבָךְ:
דַּבֵּךְ לֵית הוּא נוּרָא דְּמַלָּאכֵי בָּךְ . דְּעִמָּךְ אֲשָׁא אָכְלָא אֲשָׁא:
הָא אֲנָא מַלְבֵּישׁ לָךְ פּוּרְפֵּירוֹן דִּידִי . דְּאִין קָרִיב מַלְאָכָא
תִּנַּשְׁנִיג בְּהוֹן: וְקַבָּעִית קֳרָנִי הוֹדָא בְּרֵאשָׁךְ . דְּלֵית גְּבַר דְּקָרֵב
לְוָתָךְ : וְעָרָא לָא תֶחֱזֵי בְּאַפָּךְ מֹשֶׁה דְּלֵית אַתְּ יָדַע מָה חֲפָתָךְ
עָלַי: תַּי וְקָיֵם אֲנָא דְּבָרֵאת אִקּוֹנָךְ עַד לָא שַׁכְלִלִית רוּמָא
וּמוֹכָא: טִירוֹנֵי מְרוֹמָא קָמוּ לְהוֹן תְּמִהִין דֵּין אַכְסָנָאָה הָכָא
מָאן הוּא: יָהּ יְהַב רְשׁוּ לְכַשְׁרָא וְרָמָא לְמִקְרַב הָכָא וּמָאן כַּדּוּ
אִכְּרֵטִין (י) וּמָן בַּדּוּ אֲנָא אִכְּרֵטִין: כַּד חֲמוֹן מַלְאָכַיָּא דְּעָנֵי כְּדֵין
לְהוֹן דֵּין אַכְסָנָאָה אֲנָא מוֹדַע לְכוֹן: לְעַנְוָתָנָא דְּאִיתְקְרֵי מֹשֶׁה
בַּעֵיהוֹן דְּבָנֵי מְהֵמְנֵיהּ דְּבֵיתִי: מָכוּ שְׁמַיָּא וְרַמַת אַרְעָא

אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: ס אָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֹא יִהְיֶה
לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם וּמִתַּחַת
לָאָרֶץ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: ס לֹא
תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־
יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: פ
זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־
מְלַאכְתֶּךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת ו לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל־

Sodann redete der Ewige alle diese Worte, wie folgt: Ich bin der Ewige dein Gott, der ich dich aus dem Lande Mizraim geführt habe, aus dem Hause der Sklaven. Du sollst keine andere Götter haben vor meinem Angesicht. Du sollst dir kein Götzenbild machen, auch keine ähnliche Gestalt von dem, was oben im Himmel, oder unten auf der Erde, oder im Wasser unter der Erde ist. Du sollst dich vor ihnen nicht bücken, auch sie nicht gottesdienstlich verehren, denn ich, der Ewige, dein Gott, bin ein allmächtiger eifervoller Gott, der das Verbrechen der Väter ahndet an Kindern, Enkeln und Urenkeln, nemlich bei denen, die mich hassen; der aber Gnade erzeigt bis in das tausendste Geschlecht, denen die mich lieben und meine Gebote halten. Du sollst den Namen des Ewigen deines Gottes nicht vergeblich aussprechen, denn der Ewige wird nicht ungestraft lassen, denjenigen, welcher seinen Namen vergeblich aussprechen wird. Erinnere dich stets des Ruhetags, um ihn zu heiligen. Sechs Tage kannst du arbeiten, und all dein Geschäft verrichten. Der siebente Tag aber ist ein Ruhetag, dem Ewigen, deinem

וְאִשְׁתַּבַּח דְּרָאִים בֵּין חַוָּתָא: נְעִי מַלְאָכִי וְדַחֲילוּ אוֹכַנִּין דַּד
חַמוֹן מֹשֶׁה דְּרָחֵב לְעַרְבָּלָא: שַׁעֲרוֹת רֵישֵׁיהּ רָמוּ לְחוֹן כַּחֲדָא
דְּאִקְּנִין דְּיַעֲקֹב חֲיָא מִוֵּיהּ לְקִבְלֵיהּ: עוֹל וְקָרֵב לָךְ הָכָא רַעֲיוֹהִי
דִּבְנֵי צֹזֵה מִן בָּרְסִיהּ מַלְבָּא רָמָא: פְּסַל לָךְ תְּרֵין לוּחִין מִן
סַנְפְּרִנִין דְּתַחוֹת כָּרְסִיהּ דְּמַלְבָּא רָמָא: צָהִיל הֲוָה לִבֵּהּ דְּמֹשֶׁה
וְחָדֵי דְּהָוָה אָרַחוּם אַפֵּלְגוֹס דִּירֵהּ: קְרִיבוּ מַלְאָכַיָּא לוֹת כָּרְסִיהּ
דְּקָרִיס וְאָמְרִין בְּבָעוּ מִנָּךְ דְּלָא יְשׁוֹטְבָן: רֵישָׁא דְּכָא אִבְּהוֹמְרָה
תְּבַר וְאָנַן קַשְׁיָן לִיהּ לְמִנְּשָׂא: שַׁדַּי אֲמַר לֵיהּ לָא תִדְחַל מֹשֶׁה
דְּמֵימְרֵי יְהֵוֵי לָךְ בְּסַעֲדָךְ: תַּפְּאוֹרַיְתִי וְתִתְחוֹת לָךְ דְּלָא אַשְׁכָּחִית
בְּנְבִיאֵי מְהֵימָן בְּוָתָךְ: וידבר אלהים וגו׳:

מְלַאכְתָּה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ
יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ס כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ
וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ: ס לֹא תִרְצָח: ס לֹא תִנְאָף: ס לֹא
תִגְנֹב: ס לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר: ס לֹא
תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ ס לֹא־תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ
וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: פ וכל העם ראים
וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וַיֹּאמְרוּ אֶל־
מֹשֶׁה דַּבֶּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־
נָמוּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת
אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי
תֶחֱטָאוּ: וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר־שָׁם
הָאֱלֹהִים: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: לֹא

Gotte, zu Ehren. Du sollst kein Handwerk verrichten, weder du selbst noch dein Sohn, oder deine Tochter, dein Sklave, deine Sklavin, auch nicht durch dein Vieh oder durch deinen Fremden, der sich in deinen Thoren aufhält. Denn in sechs Tagen hat der Ewige Himmel, Erde und Meer, nebst Allem, was darauf ist, verfertigt, und am siebenten Tage gerubet, darum hat der Ewige den Tag der Ruhe gesegnet (er hat ihm wichtige Vorzüge gegeben) und ihn heilig erklärt. Ehre deinen Vater und deine Mutter, damit du lange lebest auf dem Erdreich, welches der Ewige dein Gott, dir geben wird. Du sollst nicht morden. Du sollst nicht ehebrechen. Du sollst nicht stehlen. Du sollst nicht aussagen wider deinen Nachsten ein falsches Zeugniß. Du sollst nicht begehren das Haus deines Nachsten. Du sollst nicht begehren das Weib deines Nachsten, noch seinen Knecht, noch seine Magd, noch seinen Ochsen, noch seinen Esel, noch irgend etwas, das da ist deines Nachsten. Das ganze Volk empfand die Donnerstimmen, die Feuerflammen, den Schall der Posaune, und den rauchenden Berg. Als das Volk es gewahr ward, erbebten sie, und stunden von ferne. Sie sprachen zu Moses: Rede du mit uns, so wollen wir gern horen, laß nur Gott nicht mit uns reden, wir möchten des Todes sein. Moses sprach zum Volke: Fürchtet euch nicht, denn Gott ist nur gekommen, euch auf die Probe zu stellen, und damit auf euerem Angesichte Ehrfurcht vor ihm sei, daß ihr nicht sündiget. Das Volk blieb also von ferne stehen, Moses aber naherte sich der finstern Wetterwolke, wo Gott erschien. Der Ewige sprach zu Moses: So sollst du den Kindern Israels sagen: Ihr habt nun gesehen, daß ich vom Himmel herab mit euch

תַּעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ: וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֹתָן גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ: וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו: ח"ק

למפטיר בפרשת פינחס.

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד: עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם:

כשמגיעים הספר תורה ליד לוחות הכתוב על ס"ת לעט ולוחות יש:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל־נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

---

geredet. Ihr sollt nicht neben mir machen silberne Götter und goldene Götzen sollt ihr euch nicht machen. Einen Altar von Erde sollst du mir machen, darauf sollst du schlachten deine ganzen Opfer, und deine Verehrungsopfer, dein kleines Vieh, und dein Rindvieh. An allen Orten, wo ich meinen Namen zu nennen verordnen werde, will ich zu dir kommen, und dich segnen. Wenn du mir mit der Zeit einen Altar von Steinen machen wirst, so erbaue ihn nicht von gehauenen Steinen, denn sobald du deinen Meißel daran bringst, so entheiligst du ihn. Du sollst auch nicht auf Stufen zu meinem Altar steigen, damit deine Schamglieder nicht entblößt werden mögen.

וביום הבכורים

Am Tage der Erstlinge, wenn ihr dem Ewigen zu Ehren ein neues Mehlopfer darbringet, nämlich wenn euere Wochen zu Ende sind, soll euch heilige Verkündigung sein, und ihr dürft keine Kunstarbeit verrichten. Dabei habt ihr dem Ewigen zu Ehren, als ein Brandopfer, zum angenehmen Geruch darzubringen: Zwei Stiere, einen Widder, sieben jahrige Lämmer. Zum Mehlopfer dazu vom feinsten Mehle, mit Oel eingerührt, drei Zehntheil auf jeden Stier, zwei Zehntheil auf jeden Widder, ein Zehntheil zu jedem Lamme, von den sieben Lammern. Dazu einen Ziegenbock, euch zu versöhnen. Dieses bringt ihr außer dem täglichen Brandopfer. Alles muß ohne Fehler sein, und dazu das gehörige Trankopfer.

קודש קריאת ההפטרה יכוף המפטיר נרכה ז׳:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

הפטרת יום ראשון של שבועות

יחזקאל סימן א׳ עד ואשמע קול מדבר, ומפטיר
כמסוק ותאניר רוח מפרשת שלחך סי׳ ג׳ פסוק י״ג.

(א) וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ וְאָנִי
בְּתוֹךְ־הַגּוֹלָה עַל־נְהַר כְּבָר נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה
מַרְאוֹת אֱלֹהִים׃ (ב) בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הִיא הַשָּׁנָה
הַחֲמִישִׁית לָגָלוּת הַמֶּלֶךְ יְכָנְיָה׃ (ג) הָיֹה הָיָה דְבַר־
יְהוָה אֶל־יְחִזְקֵאל בֶּן־בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל־
נְהַר כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יַד־יְהוָה׃ (ד) וָאֵרֶא וְהִנֵּה
רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת
וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב וּמִתוֹכָהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
(ה) וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מַרְאֵיהֶן דְּמוּת

ויהי בשלשים שנה

1) Es war im dreißigsten Jahre am fünften Tage des vierten Monats, da befand ich mich unter den Vertriebenen am Flusse Gebar. Siehe, da öffneten sich die Himmel und ich sah göttliche Erscheinungen. 2) Am fünften Tage des Monats im erwähnten Jahre, welches das fünfte war nach der Gefangenschaft des Königs Jojachin. 3) Da erging des Ewigen Wort an Ezechiel, Sohn Busis, Priester im Lande der Chaldaer am Flusse Gebar; allda ruhete auf ihm die Hand Gottes. — 4) Ich sah, wie ein Sturmwind vom Norden kam, ein starkes Gewölk und flammende Blitze; um das Gewölk ein Strahlenglanz, inmitten ein Chaschmal im Flammenlicht; 5) in der Mitte der Gestalt von vier Thiergestalten; sie waren auf folgender Art gebildet, sie hatten eine

אָדָם לָהֵנָּה: (ו) וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע כְּנָפִים
לְאַחַת לָהֶם: (ז) וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף
רֶגֶל עֹגֶל וְנֹצְצִים כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל: (ח) וְיַד אָדָם
מֵהֲתַת כַּנְפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם
לְאַרְבַּעְתָּם: (ט) חֻבֶּרֶת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ כַּנְפֵיהֶם לֹא
יִסַּבּוּ בְלֶכְתָּן אִישׁ לְעֶבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ: (י) וּדְמוּת פְּנֵיהֶם
פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיְמִין לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי שׁוֹר
מֵהַשְּׂמְאִיל לְאַרְבַּעְתָּן וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן.
(יא) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְמַעְלָה לְאִישׁ שְׁתַּיִם
חְבֻרוֹת אִישׁ וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֶת גְּוִיֹּתֵיהֶנָּה: (יב) וְאִישׁ
אֶל עֶבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁפָה הָרוּחַ לָלֶכֶת
יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְלֶכְתָּן: (יג) וּדְמוּת הַחַיּוֹת מַרְאֵהֶם
כְּגַחֲלֵי אֵשׁ בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּידִים הִוא מִתְהַלֶּכֶת
בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרָק: (יד) וְהַחַיּוֹת
רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק: (טו) וָאֵרֶא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה

וַיְדַבֵּר

---

menschliche Gestalt, 6) jede hatte vier Angesichter und vier Flügel. 7) Ihre Füße waren gerad, deren Sohle aber wie die Klaue am Fuße eines Kalbes, und funkelnd wie geglätteres Erz. 8) Menschenhande ragten unter ihren Flügeln hervor auf allen vier Seiten, wo ihre Angesichter und Fittige zu sehen waren. 9) Ein Flügel war am andern befestiget, im Gehen wenderen sie sich nicht um, ein jeder ging grade aus. 10) Die Form ihres Angesichtes war die eines menschlichen Antlitzes, zur Rechten ein Löwenangesicht, zur Linken das eines Stieres und eines Adlers, so bei allen vieren. 11) Nachst ihren Gesichtern waren ihre Flügel nach oben getrennt; zwei von diesen waren mit zweien von den andern vereinigt, und mit zweien deckten sie ihren Leib. 12) Jeder ging grade aus, wohin der Wind wehte, dahin gingen sie, sie wendeten sich im Gehen nicht um. 13) Der Anblick der Thiergestalten war wie der Schein glühender Kohlen, wie der Anblick der Flammen, die zwischen ihnen war; das Feuer hatte einen Strahlenglanz, aus dem der Blitz zuckte. 14) Die Thiergestalten bewegten sich häufig hin und her

אוֹפַן אֶחָד בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו׃(יט) מַרְאֵה
הָאוֹפַנִּים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד
לְאַרְבַּעְתָּן וּמַרְאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפָן
בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃ (כ) עַל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ
לֹא יִסֹּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ (כא) וְגַבֵּיהֶן וְגֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם
וְגַבֹּתָם מְלֵאוֹת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן׃ (כב) וּבְלֶכֶת
הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם וּבְהִנָּשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל
הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים׃ (כג) עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם הָרוּחַ
לָלֶכֶת יֵלֵכוּ שָׁפָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים יִנָּשְׂאוּ
לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ (כד) בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ
וּבְעָמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְהִנָּשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ
הָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ (כה) וּדְמוּת
עַל־רָאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־
רָאשֵׁיהֶם מִלְמָעְלָה׃(כו) וְתַחַת הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם יְשָׁרוֹת

---

wie der zuckende Blitz. 15) Ich betrachtete diese Thiergestalten, und siehe! die Gestalt eines Lichtkreises war bei ihnen auf den vier Vorderseiten. 16) Die Gestalt dieser Lichtkreise und ihre Form war wie der Anblick eines Tarschisch und alle vier sahen sich gleich; ihr Anblick und ihre Gestalt war wie ein Kreis in den andern geschlungen. 17) Nach ihren vier Seiten hin wandelten sie, sie wendeten sich im Gehen nicht. 18) Ihre Rückseite war erhoben und furchtbar, ihre Rücken waren voller Augen ringsum zu allen vier Seiten. 19) Während die Thiergestalten wandelten, rollten die Lichtkreise ihnen zur Seite; erhoben die Thiergestalten von der Erde sich, so erhoben sich auch die Lichtkreise. 20) Wohin der Wind wehte, gingen sie; vom Winde getragen, erhoben sich die Lichtkreise in gleicher Richtung, denn der Geist der Thiergestalten war gleichsam auch die Seele der Lichtkreise. 21) Gingen jene, so gingen diese gleichfalls; hielten jene stille, blieben auch diese stehen; erhoben jene sich vom Boden wieder, erhoben sich auch die Lichtkreise: denn der Geist der Thiergestalt war gleichsam auch die Seele der Lichtkreise. 22) Über die Häupter der Thiergestalt war eine Wölbung, die aussah wie furchtbares Eis, zeltartig ausgedehnt; 23) unter dieser Wölbung waren ihre gerade ausgespannten Flügel einer neben dem

אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֶנָּה וּלְאִישׁ
שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֶנָּה אֶת גְּוִיֹּתֵיהֶם: (כה) וְאֶשְׁמַע אֶת־
קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם קוֹל
הֲמוֹלָה כְּקוֹל מַחֲנֶה בְּעָמְדָם תִּרְפֶּינָה כַנְפֵיהֶן:
(כו) וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם בְּעָמְדָם
תִּרְפֶּינָה כַנְפֵיהֶן: (כז) וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם
כְּמַרְאֵה אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא
דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמָעְלָה: (כח) וָאֵרֶא וּכְעֵין
חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ סָבִיב מִמַּרְאֵה מָתְנָיו
וּלְמָעְלָה וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה רָאִיתִי כְּמַרְאֵה־
אֵשׁ וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב: (כט) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה
בֶּעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה
דְּמוּת כְּבוֹד־יְהוָה וָאֵרֶא וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל

---

andern, denn jeder hatte deren zwei, die ihm umhüllen, und zwei, die ihren Leib deckten. 24) Wie ich das Rauschen ihrer Flügel vernahm, war es, wie das Getöse mächtiger Fluthen, wie die Stimme des Allgewaltigen; wenn sie sich bewegten, wars eine sturmartige Stimme, dem Geräusch eines Kriegsheeres zu vergleichen; wie sie stille stehen, ließen sie die Flügel sinken. 25) Das Getöse war noch immer vernehmbar oberhalb der Wölbung, die über ihrem Haupte ausgespannt war, selbst wenn sie stehen blieben und ihre Flügel sinken ließen. 26) Oberhalb der Wölbung, die sich ausdehnte über ihr Haupt, war die Gestalt eines Thrones saphirblau, und auf dem Throne die Gestalt eines Menschen sichtbar. 27) Ich sah die Gestalt eines Chaschmals der wie ein feuerstrahlendes Behältniß um sich hatte, von den Lenden nach oben ihn glänzend umschließend, und von seinen Lenden nach unten sah ich wie Feuerglanz und eine Verklärung ringsum; 28) wie der Schein des Regenbogens der auf dem Gewölke zu sehen am Regentage, so war der Schein der Verklärung um ihn, ein Abglanz des Wesens göttlicher Glorie. Ich sah es, und fiel auf mein Angesicht nieder, und vernahm

תפלת מוסף ליום ראשון של שבועות.

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
וְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

יחיון יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא־דִי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

חזן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא
וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

---

* אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ׃
מַכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃ וְנֶאֱמָן
אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

Die Übersetzung hievon siehe Seite 6 — 7.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים׃ אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ׃ וְרָצִיתָ
בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת׃ וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ׃
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ׃ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן
תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

וּבְפֻקְּדֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
אַדְמָתֵנוּ׃ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת
וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ׃ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ׃ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו׃
מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן׃ שֶׁתָּשׁוּב
וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ וְתִבְנֵהוּ
מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ׃ גַּלֵּה כְּבוֹד

ומפני חטאינו

Aber unsrer Sünden wegen gingen wir in die Verbannung weg aus unserem Lande, und wurden entfernt von unsrem heimatlichen Boden, und wir können nicht mehr hinaufziehen und erscheinen und uns beugen vor dir, und unsere Pflichten erfüllen in dem Hause deiner Wahl, in jenem großen und heiligen Hause, das nach deinem Namen genannt wird, wegen der Gewalt, die an deinem Heiligthume verübt wurde. Möge es dein Wille sein, Herr unser Gott, und Gott unserer Väter, allbarmherziger König, dich wieder unser und deines Heiligthums zu erbarmen in deiner großen Barmherzigkeit, es bald aufzubauen und seine Herrlichkeit wieder groß sein zu lassen. Unser Vater und König! laß bald wieder die Herrlichkeit deines Reiches über uns

מַלְכֵּנוּ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהָנָּשֵׂא עָלֵינוּ. לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וְנִפּוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם וְאֶת־מוּסַף יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְיָ בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

---

sichtbar werden, erscheine in deinem Glanze, und zeige dich an uns in deiner Erhabenheit vor den Augen aller Lebenden; führe uns zusammen die wir zerstreut sind unter den Völkern, und sammle unsre zerstreuten Überreste von den Enden der Erde; bringe uns wieder nach Zion, deiner Stadt, in Jubel, und nach Jerusalem, der Stätte deines Heiligthums, in Freuden, wie in der Vorzeit; und dort wollen wir dir die schuldigen Opfer darbringen, die täglichen in ihrer Ordnung mit den Zugabsopfern nach ihrer Vorschrift. Auch die Zugabsopfer am Tage der Feier des Wochenfestes, bringen und opfern wir dann in Liebe nach dem Gebote deines Willens, wie du es uns in deiner Lehre vorgeschrieben durch deinen Knecht Moses, wie es aus dem Munde deiner Herrlichkeit befohlen wurde:

וביום הבכורים

Am Tage der Erstlinge, wenn ihr dem Ewigen zu Ehren ein neues Mehlopfer darbringt, nemlich wenn euere Wochen zu Ende sind, soll euch heilige Verkundigung sein, und ihr dürft keine Kunstarbeit verrichten. Dabei habt ihr dem Ewigen zu Ehren, als ein Brandopfer, zum angenehmen Geruch darzubringen: zwei Stiere, einen Widder, sieben jährige Lämmer.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר.
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. יַיִן בְּנִסְכּוֹ.
וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלֹךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ.
טוֹב וּמֵטִיב הָדֵרֵשׁ־לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַכְלִין רַחֲמוּדְ.
בְּגָלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶדְ. בְּנֵה בֵיתְדְ כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן
מִקְדָּשְׁדְ עַל־מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ.
וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם. וְהָשֵׁב
יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ
בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְדְ אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג

ומנחתם

Zum Mehlopfer dazu vom feinsten Mehle, mit Öhl eingerührt, drei Zehntheil auf jeden Stier, zwei Zehntheil auf jeden Widder, ein Zehntheil zu jedem Lamme, von den sieben Lämmern. Dazu einen Ziegenbock, euch zu versöhnen. Dieses bringt ihr außer dem täglichen Brandopfer. Alles muß ohne Fehler sein, und dazu das gehörige Trankopfer.

אלהינו

Unser Gott und Gott unserer Väter! allbarmherziger König! erbarme dich unser. Allgütiger und Wohlthuender! laß dich von uns erbitten; wende dich uns wieder zu in der Fülle deiner Barmherzigkeit, um der Vater willen, die deinen Namen befolgt. Baue wieder auf dein Haus, wie es ehemals gewesen, und gründe fest dein Heiligthum auf seiner (vorigen) Stätte. Laß uns den Wiederaufbau desselben schauen, und erfreue uns mit dessen Wiederherstellung. Führe die Priester wieder zu ihrem Dienste zurück, die Leviten zu ihren Liedern und Gesängen. Führe auch Israel wieder in seine Wohnungen zurück; alsdann wollen wir dorthin ziehen und erscheinen und uns beugen vor dir an den dreimaligen Wallfahrtsfesten, wie es geschrieben steht in deiner Lehre. Dreimal im Jahre sollen alle deine Männlichen erscheinen vor deinem Herrn und Gotte an dem Orte, den er erwählen wird, am Feste des ungesäuerten Brodes, am Wochenfeste und am Laubhütten-

הַסִּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלּוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

---

feste; aber man erscheine nicht leer vor dem Herrn; jeglicher nach dem, was er zu geben vermag, nach dem Segen des Herrn deines Gottes, den er dir hat zu Theil werden lassen.

והשיאנו

Laß uns hinnehmen, o Herr unser Gott, den Segen deiner Feste, zum Leben und zum Frieden, zur Freude und Wonne, wie du in Gnaden verheißen hast, uns zu segnen. Heilige uns durch deine Gebothe, und laß deine Lehre unser Antheil sein. Sättige uns aus der Fulle deiner Güte, erfreue uns deines Heils, und laß uns reines Herzens sein, daß wir dir in Wahrheit dienen. Laß uns, o Herr unser Gott in Freude und Wonne theilhaftig werden deiner heiligen Feste, damit sich freuen in dir Israel und die deinen Namen heiligen. Gelobt seist du, o Herr, der da heiligt Israel und des Festes Zeiten.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ
נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי
תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ.
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה
הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן
יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו
הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח ציבור בחזרת התפלה.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

הלל כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה:
אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

קדיש בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: הלל מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים: קהל ויחי **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:**

הלל אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: קדיש אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

נערצך Wir wollen dich verherrlichen und heiligen wie in andachtiger Versammlung heiliger Seraphim, die in Heiligkeit deinen Namen anbeten, wie es durch deine Propheten geschrieben steht: und Einer rief dem Andern zu und sprach:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren, die ganze Welt ist voll seiner Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit ist voll die ganze Welt. Seine Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit? und die ihnen gegenüber rufen: »Gelobt!«

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit des Herrn von jeglicher Statte.

מנקומו Möge er aus seiner Stätte mit Erbarmen sich zu uns wenden und einem Volke gnädig sein, das an jeglichem Tage zweimal, des Abends und des Morgens, seines Namens Einheit immerfort mit Liebe bekennet, ausrufend: »Höre!«

שמע Höre Israel! der Herr unser Gott ist ein einziger Gott!

אחד Ja, einzig ist unser Gott; er ist unser Vater, er ist unser König, er ist unser Helfer und er wird in seiner Barmherzigkeit uns zum zweitenmale vor den Augen alles Lebenden verkunden: »Ich will euer Gott sein.« אני »Ich der Herr bin euer Gott!«

ק אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ. וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

קיי יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

מיז לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ
לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם חַג הַשַּׁבָּעוֹת הַזֶּה. זְמַן
מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ. מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין
אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ. וְלַעֲשׂוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וְשִׁנְקְרָא שִׁמְךָ
עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וְתִרָחֵם וּ עָלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וְתַגְדִּיל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ.
לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס

אדיר Allmächtiger, Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name auf Erden! Einst wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Herr einzig sein und sein Name einzig.

וכתבי Und in deinen heiligen Worten steht geschrieben:

ימיך Der Herr wird regieren in Ewigkeit, dein Gott, o Zion, durch alle Zeiten, Hallelujah!

לדור ודור

Durch jegliches Geschlecht wollen wir deine Größe verkünden, und in aller Ewigkeit dich in deiner Heiligkeit verherrlichen, und dein Lob, o Gott, soll aus unserem Munde in aller Ewigkeit nicht weichen, denn du, o Gott, bist ein großer und heiliger König. Gelobt seiest du, Heiliger Gott!

מַיְרִכְתֵי־אָרֶץ. וַחֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְיָ בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם בִּמְיֻחָד שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן בְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

קהל מיוסד ע"פ א"ב

אַתָּה הִבְחַלְתָּ תּוֹרָה לְעַמְּךָ: וְכֹאָב אֶת בֵּן אוֹתָם יִסַּרְתָּ: בְּיָמִינְךָ כַּתַּבְתָּ דִּבְרוֹת חַיִּים. וּבְאַשְׁבְּעוֹתֶיךָ חָתַכְתָּ הוֹכָחוֹת מוֹרָה: גָּדֵל עוֹנָשָׁן וְאַזְהָרוֹת חַרְפָּה. מִצְוֹת עָשֵׂה וְכִבּוּיוֹת לֹא תַעֲשֶׂה: דִּינֵי מְמוֹנוֹת וְדִינֵי נְפָשׁוֹת. וְנָתַתָּ מוּם בְּנוֹתְנֵי מוֹכִיחַ: הַיְּחָרֶת שׁוֹקְטִים כָּל שֹׁדֵד רָשָׁע לָמוּת. וְצַוָּאת שׁוֹמְרִים לְכָל חַיָּב פָּגִים: וּשְׁבוּעַת הָעֵדוּת וּשְׁבוּעַת הַפִּקָּדוֹן. וּשְׁבוּעַת הַיְּלָפִים דָּבָר וְשָׁלוֹם גּוֹזְלָהּ וְכַשְׁבְּאַבְדָה. וְקוֹרְבִית דִּין בְּדִרְשָׁה וּבַחֲקִירָה. כַּחֲדָרֵי גְדוּלָה וְכַחֲדָרֵי קְטַנָּה: חוֹשֵׁן בֵּית דִּין בְּאַרְבַּע כִּיתוֹת. עֶבְרָה וַעֲבֵירָה וְעוֹנֶשׁ שִׁלּוּחַ: בִּרְכָּה לְהַשְׁלִיךְ וְנִבְלָה לְטַמֵּא לְנָכְרִי. כָּל הֵלֶב וְכָל דָּם שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל: יַיִן לְנַסֵּךְ וְשֵׁמֶן לְהַדְלִיק. וְעִשָּׂרוֹן וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם גֶּרֶשׁ כָּלִי וְכַרְמֶל: בְּהֵמָה לְשָׁרֵת וְלִיהֵם לְשׁוֹרֵר. תְּרוּמוֹת וּמַעֲשְׂרוֹת וְעָרֵי מִגְרָשׁ: לְחֲלִיב וְהִזּוּעַ וְהַקְהָה

לָתֵת לַכֹּהֵן מֵאֵת הָעָם וּמֵאֵת זוֹבְחֵי הַזֶּבַח. רֵאשִׁית דְּגָנְךָ מְגוּוֵי צֹאן: מַעֲשַׂר בְּהֵמָה וְקָדְוֹשׁ בְּכוֹרוֹת. וּפְרִיזוֹן הַבֶּן וְנֶדֶר וְהֶחֱרֵם: נְטַעְרָבָעִ וְדוּ מַעֲשֵׂר. מְרֻבָּא בְּכוּרִים בְּרָכוֹת וְקִלָּלוֹת: שְׁמִטַּת בֵּית הַשְּׁאִבָה לִשְׁמוֹחַ בֶּחָגּ. סְכָּה וְלוּלָב וַעֲרָבָה וְנִסּוּךְ הַמָּיִם: עֲרָיוֹת לְהַפְרִישׁ נִדָּה לְהַרְחִיק. חֲלִיצָה וְיִבּוּם וְסֵפֶר כְּרִיתוּת: פָּרָשַׁת סוֹטָה וּפָרָשַׁת עֶגְלָה עֲרוּפָה. תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וְמִצְוַת צִיצִית: צָוָאַת כֹּהֲנִים לְבָרֵךְ חָכָל וָעֵדָה. וּפְקוּד לְוִים לַעֲנוֹת בְּקוֹל רָם: קְרִיאַת מוֹעֲדִים וּמִנְיַן רְגָלִים. תְּקִיעָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעִנּוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים: רְגָלִים לַעֲלוֹת בִּשְׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי שָׁנָה. וּמַתָּנוֹת עֲנִיִּים מִבְּרְכוֹתֵיהֶם: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת וְבָהִים וְנְסָכִים. נְדָרִים וּנְדָבוֹת חַטָּאוֹת וַאֲשָׁמוֹת: ז׳ תְּבִידִין וּמוֹסָפִין בְּשַׁבָּתוֹת וּבְחֲדָשִׁים וּבְמוֹעֲדִים. וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ לְשָׁרֵת לְפָנָיו:

ע״פ תצ״ר.

תּוֹדָה וּמִנְחָה כְּשִׁבָּה וּשְׁעִירָה. תּוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה: שְׁמִטִּים וְיוֹבְלוֹת וְהַשּׁוּב תְּקוּפוֹת. וְסִפְרַת הָעֹמֶר שְׁבָעָה שָׁבֻעוֹת: רִבִּית הָאֹכֶל וְנֶשֶׁךְ הַכֶּסֶף. הַשְׁמָטַת מִלְוָה וּגְאֻלַּת מִמְכָּר: קְרִיאַת דְּרוֹר וְשִׁלּוּחַ חָפְשִׁי. חִפּוּשׁ הַנֶּרֶץ בַּיּוֹבֵל וְהָאָטָה בְּסַמָּן: צֶדֶק צֶדֶק לְרִדּוּף אֱמֶת וּמִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹת. פְּעֻלַּת שָׁכִיר בַּל תָּלִין עַד בֹּקֶר: פְּלִיאַת חַדִּין לְלַמֵּד מִלְשַׁבַּת הַנָּיִית. וּמִיתַת חֹנֵק לְעֹשֶׂה בְנָדוֹן: עֲשֵׂיַת מַעֲרֶה לְבַל יִפּוֹל הָנוֹפֵל. וְעָרֵי מִקְלָט לְרוֹצֵחַ בִּבְלִי דָעַת: סִדְרֵי קָרֵב וּמִשּׁוּחַ מִלְחָמָה. אַזְהָרַת שׁוֹמְרִים וְשָׁרֵי צְבָאוֹת: נְקִיוּת לְבֵית לָבָא לִשְׁמוֹחַ בַּבַּלָּח. מְאֵרַס וּבוֹגָה וְנוֹטֵעַ וְרֵךְ הַלֵּבָב וְקָדוֹשׁ מַחֲנֵה מְעֹרַת דָּבָר: מוֹצָא שְׂפָתַיִם בְּרָבָר וּשְׁבוּעַת הָאִפֹּד. וּפְצַת פֶּה בְּנֶדֶר לְהָפֵר וּלְקַיֵּם: לְבִישַׁת שַׁעַטְנֵז וְכִלְאֵי הַכֶּרֶם. הַרְבָּעַת בְּהֵמָה וְהַרְכָּבַת הָאֵילָן: בָּתֵּנוֹת כָּבוֹד לְהַלְבִּישׁ לַכֹּהֲנִים. וְאַזְהָרַת עֲבֹדָה לָבַל יֶחֱרַב כָּל יָר: יְדִעוֹנִים לְהַשְׁמִיד וְאוֹבוֹת לְהַכְרִית. לְהִיוֹת תְּמִימִים לְקַבֵּל תְּמִימָה: טַהֲרָה וּנְקִיוּת מִלְבָא מַמְזֵר בְּקָהָל. עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי פְּצוּעַ דַּכָּה וּכְרוּת שָׁפְכָה: חֲסִימָה וּפְרִיקָה

וְתוֹבַחַת וְשִׁנְאָה. וְקִלְלַת חֵרֶשׁ וּמַכְשׁוֹל עִוֵּר: וְרִיזוּת לְהַכְדִּיל
בֵּין הַטָּמֵא לַטָּהוֹר. וְשִׁקּוּץ בְּהֵמָה טְמֵאָה הַמַּבְדָּלָה לְטַמֵּא:
וְאוֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ בְּיוֹם אֶחָד. וְגִיד הַנָּשֶׁה וְאִבְּרוֹ מִן הַחַי וּבָשָׂר
בֵּחָלָב: הַהֲיָאַת אָח וְהַלְוָאַת אֶבְיוֹן. חֲכִירַת־הַיָּם וְרֶכֶב וַהֲשָׁבַת
הָעֲבוֹט: דִּבְרֵי הוֹדָיַת עָוֹן וְקַרְבַּן חַטָּאת. סְמִיכָה וּתְנוּפָה כַּפָּרָה
וְסָלִיחָה: גְּנֵבָה וַאֲבֵדָה טָרָפָה וּשְׁבוּרָה וּשְׁבוּיָה. תַּשְׁלוּמֵי כָּפֶל
וְתַשְׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. שׁוֹמֵר חִנָּם וְהַשּׁוֹאֵל נוֹשֵׂא שָׂכָר
וְהַשּׂוֹכֵר: בִּיעוּר חָמֵץ וַאֲכִילַת מַצָּה. וְכָרוֹן חוֹק לָחוֹג כָּל שִׁבְעַת
הַיָּמִים: יח אַף פָּרָשַׁת שְׁקָלִים לְהַזְכִּיר אוֹתָהּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.
וּפוּרְעָנוּת עֲמָלֵק וּפָרָה אֲדֻמָּה וְהַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם:

ע"פ ח"כ:

אַבְהָנַת בּוּמִים מִלְּהַגִּישׁ בַּעַל מוּם. מוּמֵי אָדָם וּמוּמֵי בְּהֵמָה:
בְּרִית מֶלַח שֶׁלֹּא לְהַשְׁבִּית. לְהַקְרִיב אוֹתָהּ עַל כָּל קָרְבָּנֵי. גַּם
בְּלִילָה וּפִתִּיתָהּ רְמִיצָתָהּ וְהַקְטָרָתָהּ. הַקְרָבָתָהּ וְהַגָּשַׁת קְמִיצָתָהּ וְהַנָּתָהּ:
דִּין הַבְּכוֹר לִטּוֹל פִּי שְׁנַיִם. וּמִשְׁפָּט אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֶן אֵין לוֹ:
הַנְּצִים יַחַד לָקוֹץ כַּף שׁוֹלַחַת יָד בְּמִכְוַשָּׁיו. מְגֵרָה מָדוֹן. כְּלִי
גֶּבֶר עַל אִשָּׁה וְשִׁכְבַת אִשָּׁה עַל גָּבֶר: וְהַקְרָבַת גְּרִי צֶדֶק לָגוּר
יַחַד. וּלְקֹב חֻקֵּי חֲבָשֵׁי מִפְּרֶךְ צוֹעֲנִים. וְלָחוֹן גֵּרִי שַׁעַר
וְלַאֲבִילֵם נִבְלוֹת: זְרִיקַת דָּם וְהִקְטֵר חֲלָבִים. לִשְׁרוֹף בָּאֵשׁ
בְּבֹקֶר כָּל הַנֶּאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד: הֵרֶם וַהֲלָה וְשִׁמְנָן שֵׁרְפָה לָתֵת
לַכֹּהֵן. וְהָאָשָׁם הַמּוּשָׁב מִמִּי שֶׁאֵין לוֹ גּוֹאֵל: טְמֵאִים לְגֶפֶשׁ
אָדָם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שֵׁנִי. וְכָל הוֹצָאַת כֶּשֶׂר הוֹצָה וּשְׁבִירַת הָעֶצֶם:
יְצִירַת שְׁבִין הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל. לְמַלֵּא יָדָיו לְכֹהֵן תַּחַת
אָבִיו: כָּל מַעֲשֵׂה יוֹם הַכִּפּוּרִים לַעֲשׂוֹתָן כְּתִקָּנָן. לְכַפֵּר עַל
הַטֻּמְאָתֵינוּ אַחַת בַּשָּׁנָה. לָקוּם מִפְּנֵי שֵׂיבָה וּלְהַדֵּר פְּנֵי זָקֵן.
אֲזָהָרָה שֶׁלֹּא תֵּלֵךְ רָכִיל וְשֶׁלֹּא לַעֲמוֹד עַל דַּם רֵעֶךָ: מְצִוַּת דִּין
הַחוֹבֵל בַּחֲבֵרוֹ לְהַזְכּוֹ בַּחֲמִשָּׁה דְבָרִים בְּגֶזֶק וְצַעַר וְרִפּוּי וְשֶׁבֶת
וּבוּשֶׁת. וְנוֹגֵף אִשָּׁה הָרָה יְשַׁלֵּם דְּמֵי וְלָדוֹת: נְקִיטָה וּנְטִירָה
לְהַרְחִיק מִלֵּב. וְשׁוֹכֵב עִם נַחֲרֶפֶת לְהָבִיא אֵיל אָשָׁם: שְׁרֵט

לְנֶפֶשׁ וּכְתֹבֶת קַעֲקַע. קָרְחָה וְהַקְּפַּת רֹאשׁ וְהַשְׁחָתַת פְּאַת זָקָן:
עוֹרֵף וּמַכֶּלְיא בְּנֶגֶר וּתְמוּרַת בְּהֶמָה בִּבְהֶמָה. אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר
כֶּלֶב לְתָעֵב מִדְּבִיר קֹדֶשׁ: פּוֹעֵל הַבָּא בְּקָמַת רֵעַ שֶׁלֹּא לְהָנִיחַ
חֶרְמֵשׁ. וְשָׂכִיר הַבָּא בְּבֶרֶם שֶׁלֹּא לִתֵּן אֶל כֵּלִי: צוֹאַת בּוֹצֵר
הַבָּרֶם לְהַשְׁאִיר עוֹלְלוֹת. וְחוֹבֵט וְיִתִּים שֶׁלֹּא לְפָאֵר אַחֲרָיו:
קָרֵב בַּחֲלַל חֶרֶב וְנוֹגֵעַ בְּמֵת אוֹ בְּעֶצֶם אָדָם אוֹ בְּקֶבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים. לְהַזּוֹת עָלָיו מִי הַנִּדָּה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:
רֹאשׁ נָגָעִים לְהַחֲלִיט וּלְהַסְגִּיר. בַּהֶרֶת וְצָרֶבֶת שְׂאֵת וְסַפַּחַת:
שְׁחִין וּמִכְוָה וּנְתָקִים רֹאשׁ וְזָקָן. קָרַחַת וְגַבַּחַת וְכָל בַּהַק לְטַהֵר:
יז תּוֹרַת צָמֶר וּפִשְׁתִּים בְּגֶד הַשְׁתִּי וְהָעֵרֶב. לִקְרוֹעַ וְלִשְׂרוֹף
וּלְכַבֵּס שְׁנִית:

ע״פ תשר״ק.

תּוֹצָאַת מְשֻׁרֶת אֶל מְחוּץ לַמַּחֲנֶה. לְטַהֵר הַמְּצוֹרָע בְּעֵין אֶרֶז
וְאֵזוֹב וּבְשָׁנִי תּוֹלָעַת: שְׁחִיטַת צִפּוֹר אַחַת וְשִׁלּוּחַ אַחַת. תִּגְלַחַת
שֵׂעָר רֹאשׁוֹ וּזְקָנוֹ וְגַבּוֹת עֵינָיו: רֹאשׁ בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו לְהָצִיק
בְּשָׂמָנִים. וְתִנּוּף אָזְנוֹ לְחַטָּא בָּדָמִים: קִירוֹת בָּתִּים לְטַהֲרָם
מִנֶּגַע. וַעֲפַר נִתְּצָה לְהַשְׁלִיךְ אֶל חוּץ: צוֹאַת טְמֵאַת הַיָּב
וְנִבְלוֹת דָּוָה. זָבָה נִדָּה וְיוֹלֶדֶת לְטַהֲרָם בְּרָבָּן: פִּהוּי לֵב אִישׁ
אִם יִרְאָה קָרִי. יָבֹא בַּמַּיִם לִכְנוֹת עָרֵב: עַל רֹאשׁ כֹּהֲנִים שֶׁלֹּא
לְהַעֲלוֹת פֶּרַע. וּבַל יְשַׁבְּרוּ גֶּבֶשׁ עֵת יָבֹאוּ לָאֹהֶל: כְּנֵגֶד
וָקֶשֶׁקֶשֶׁת בְּנֶפֶשׁוֹת הַמַּיִם. וְעוֹף טָמֵא לְשַׁגֵּן וְלֶאֱכוֹל כְּנֵגֶד:
נְתִיצַת פֶּסֶל וּמַצֵּבָה. וַאֲלֹהֵי מַסֵּכָה גְּלוּלִים וּפְסִילִים בַּל יַעֲלוּ
עַל לֵב: מוֹרָא וְכָבוֹד אָב וָאֵם. הַרְחָקַת חָמוּד בָּתִּים וְתַאֲוַת
נָשִׁים: לַעֲזוֹב שִׂכְחָה וּלְהָנִיחַ פֵּאָה. לְהַשְׁאִיר לֶקֶט וּפֶרֶט לֶעָנִי
וְלַגֵּר: כָּל חֹבֵר חָבֶר וְרוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים. מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף
וּמַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ: יוֹצֵר שְׂנָאָם וְחֵם הוֹעֲבַת נַפְשׁוֹ. כָּל תַּדְרוֹשׁ
מֵהֶם פֶּן לְשַׁחֵת תְּוָרֵשׁ: מֻכֶּל וְעֶרְלָה וַדַּאי וּדְמַאי וּמְתֻקָּן וְעֹשֶׂק
וְגָזֵל וְתִשּׂוּמֶת יָד. וּבַל תֹּאכְלוּ עַל הַדָּם: חוֹק שְׁמִירַת שַׁבָּת
וּמוֹרָא מִקְדָּשׁ וְקִדּוּשׁ הָאָרֶץ. פֶּן תִּמָּלֵא וָמָה: זְכוּת וּמִשְׁוֹר

לְהִתְהַלֵּךְ בָּמוֹ. וּנְתִיב יְרָאָה לַעֲשׂוֹתוֹ מֵאַהֲבָה: וְאָרְחוֹת יְפוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. בְּלִי לַעֲשׂוֹת עָוֶל בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְּשׂוֹרָה:
הֵינִין לְצַדֵּק וּמִדּוֹת לְהַאֲמִין. לְהַרְחִיק אֶבֶן וְאֶבֶן מְכִיס אֵיפָה
וְאֵיפָה מְבֵית: דִּבַּת לָשׁוֹן הֲרָע לְהַרְחִיק מִפֶּה. וְדוֹבֵר שָׁלוֹם
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: גְּרוּשָׁה וַחֲלָלָה וְזוֹנָה לְהַבְדִּיל מִשְּׁאָר כֹּהֲנִים.
וְכֹהֵן גָּדוֹל לָתֵת זַרְעוֹ בְּאִשָּׁה בְּתוּלָה: בַּשְּׁאָרוֹ לֹא יַסְמָא בְּמֵת
מִצְוָה יַסְמָא. בְּנַפְשׁוֹת אָדָם וְלֹא בִּנְפָשׁוֹת בְּהֵמָה: יח אָנָּא יְלִידֵי
בִּיתוֹ חֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ אַב יַגִּיעַ בְּטֻמְאָתוֹ וְיֹאכַל בַּקֹּדֶשׁ הוּא וּיְבֹרַךְ:

ע"פ א"ב

אֶת שֵׁם הַמְיֻחָד שֶׁלֹּא לְקַלֵּל. וְשֶׁלֹּא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים: בַּת כֹּהֵן כִּי תִזְנֶה מִיתָתָהּ בְּשִׂרְפָּה. וְאִם תִּתְחַלֵּל זֶרַע
לֹא תֹאכַל בַּקֹּדֶשׁ: גְּרִישַׁת טְמֵאִים אֶל מְחוּץ לַמַּחֲנֶה. וְגוֹזֵל
הַגֵּר וְיָתוֹם בַּעֲמִיתוֹ מְשֻׁלָּם קֶרֶן וְחֹמֶשׁ וּמְעִילוֹת: דִּבְרֵי נְזִירוּת
לְטַמְּאָה וּלְתַגְלַחַת. וּמְלֶאכְוֹל כָּל מִשְׁרַת גֶּבֶן מְחֻרְצָנִים וְעַד
גָּמְ: הֲעָבָרַת תַּעַר עַל כָּל בְּשַׂר לְיוֹם. וּלְהָרִים תְּרוּמָה מִמַּעֲשֵׂר
נַחֲלָתָם: וְכִסּוּי הַדָּם וּמַגָּע וּמַיָּא וְאֹהֶל וְחֻפְּט. וְאוֹנֵן וּטְבוּל
יוֹם וְטָהֳרַת בְּכוֹרִים: זְבִיחַת בְּשַׂר לְאָכוֹל בְּתַאֲוָה. וְנִבְיא הַמַּשְׁקֵר
שֶׁלֹּא לִשְׁמוֹעַ לוֹ: חֲקִירַת עֵדִים וּמִטַּת וּמַדַּיַּן. וְעִיר הַנִּדַּחַת
לְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ: טָמְאַת אַרְבַּע כְּקִיזוֹת וְסוֹד הַשִּׁטְעוֹעַ. וּמַעֲשֵׂר
רִאשׁוֹן וְקָרְבַּן נְשִׁיאִים: יוֹפִי חֵלֶק כְּהֵלֶק וּמִכְּבֵר אָבוֹת. וּפָרָשַׁת
הַמֶּלֶךְ וּמִשְׁנֵה גְּבוּל רֵעֵהוּ: כָּל עֵד זוֹמֵם לַעֲנוֹשׁ וּגְדִילִים לַעֲשׂוֹת.
מִשְׁפַּט אֲהוֹבָה וּשְׂנוּאָה וּבֶן סוֹרֵר וּמוֹרֶה: לְשַׁלַּח הַקֵּן לְהָבִיא
יַפַּת תֹּאַר. מְצִירַי וַאֲדוֹמִי עַד דּוֹר שְׁלִישִׁי: מִילָה וּרְחִיצָה דְּמֵי
טוּמְאָה וּדְמֵי טָהֳרָה. וּבַל תַּסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו. וְקָדֵשׁ וְקָדֶשָׁה
וְנוֹגֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחָיו. נְגִיחָה וּנְגִיפָה נְשִׁיכָה רְבִיצָה וּבְעִיטָה.
וְדִין יוֹם אוֹ יוֹמַיִם וְחִפּוּשׂ עֶבֶד כְּנַעֲנִי בְּעֵינוֹ אוֹ בְשִׁנּוֹ: סְפוּק
נוֹפֶל לַמִּשְׁכָּב לְרַפְּאוֹת שִׁבְרוֹ. וְאִם יִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ לָתֵת שִׁבְתּוֹ:
עֲבֵרַת דְּלָקָה וְשִׁלּוּחַ בְּעִירָה. וְהוֹרֵג בְּעֵרָמָה וְנִמְצָא בְּמַחְתֶּרֶת:
פִּיתַּח וְכוֹרֶה בּוֹר בִּרְשׁוּת הָרַבִּים לְשַׁלֵּם נִזְקֵי נוֹפֶל. מְפַתֶּה

בְּתוּלָה לִשְׁקוֹל מֹהַר וְתוֹפְשָׁהּ לְשַׁלֵּם קָנָם: צַוָּאַת בַּל קְלָלַת חֵרֶשׁ שׁוֹפֵט וְנָשִׂיא. מְלָאָה וְדִמְיַת שֶׁלֹּא לַאֲחֹר: קוֹל לְהָרִיעַ בַּחֲצוֹצְרוֹת וּלְהַפְקִיעַ מַחֲנוֹת. וּמְשִׂים עֲלִילוֹת לְעָנְשׁוֹ בְּמָמוֹן: רְחָבָה בְּגִבּוֹלֹתֶיהָ לְהַנְחִיל אָרוֹן לְשִׁבָטִים. וְשֶׁלֹּא תִּסּוֹב נַחֲלָה מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחַר: שְׁבוּעַת שָׁוְא וְחִלּוּל חֻשָּׁם. וְשׁוֹכֵב עִם בְּהֵמָה וְהָאִשָּׁה הַנִּרְבַּעַת לִבְהֵמָה: יז תּוֹעִים בַּדֶּרֶךְ לְהָשִׁיב לְאָח וּלְאוֹיֵב. וְאִם רָחוֹק מִמֶּנּוּ תְּהֵא עִמּוֹ עַד דְּרִישָׁה:

ע״פ תשר״ק

תּוֹרָה לִשְׁמוֹר תְּעוּדָה לִנְצוֹר. תְּקוּנַת מְכַשֵּׁף לְסַקְלוֹ בָּאָבֶן: שְׁמַע שָׁוְא שֶׁלֹּא לִשְׁמֹעַ. וְנָקִי וְצַדִּיק שֶׁלֹּא לַהֲרוֹג: רִיב דַּלִּים שֶׁלֹּא לְהַטּוֹת. אַחֲרֵי רַבִּים בַּל תְּהִי לְרָעוֹת: קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּבְנֵי אֱלֹהִים. לִקְרוֹא שָׁלוֹם בְּמַלְחָמָה וְשֶׁלֹּא לָקוּץ בָּל עַיִן מֵאֲכָל: צֹאן פְּסָחִים שֶׁלֹּא לִזְבּוֹחַ עַל חָמֵץ. נָאוֹבֵשׁ מִכְשָׁל בַּל תֹּאכְלוּ מֵמֶנּוּ: פֶּן יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה. בִּצְאֵת הָעֲבָדִים בַּל יוֹצִיאֻנָּה: עַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ. אָדוֹן אִם לֹא יִעָדָהּ יִפְדֶּנָּה הָאָב: שָׁמָּה צָלַע לָנוּנוֹ בְּבֵית. יְכַבֵּד אוֹתָהּ כְּמִשְׁפַּט חַבָּנוֹת: נַפְשׁוֹ אִם תִּתְאַוֶּה לְשָׁא אַחֶרֶת. שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע מִמֶּנָּה: מִשְׁלֹשׁ אֵלֶּה אִם יִמְנָעֶנָּה. תֵּצֵא חִנָּם בְּלֹא מַתַּת כָּסֶף: לֹא יִתְחַתֵּן בִּגְוִיִּים הָאֲרָצוֹת וְלֹא לְחָנָּם וְלֹא לִכְרוֹת בְּרִית עִמָּם. וְנִבְרַת חוֹטֵא נִתְלֶה בַּל תָּלִין עַל עֵץ: כְּנוֹס סַמְמָנִים וְסֵדֶר פְּטוּמִים. וְשֶׁמֶן מִמְלָה וְקִטֹּרֶת הַסַּמִּים: יְרִיעוֹת וְלֻלָאוֹת קְרָסִים וְקְרָשִׁים. וָוִים וּבְרִיחִים וַעֲמוּדִים וַאֲדָנִים וְיִתְּרוֹת לַמִּשְׁכָּן: טַהֵר מְזִבַּח הַזָּהָב וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת. וּמִכְבַּר וְכַרְכּוֹב וְסִירוֹתָיו לְדַשְּׁנוֹ: חִנּוּךְ מְנוֹרָה וְנֵרוֹתֶיהָ קָנֵיהָ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתּוֹרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ. וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתּוֹתֶיהָ לַעֲשׂוֹת מִכִּכָּר זָהָב: זֵבֶד לֶחֶם הַפָּנִים לַעֲרוֹךְ עַל הַשֻּׁלְחָן. וְקִדּוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלַיִם מִן הַכִּיּוֹר: וְקַלְעֵי הֶחָצֵר וְשִׁתֵּי כְתָפוֹת. בָּתִּים לְבַדִּים וּנְבוּב לוּחוֹת: הֲבָאַת הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת הָאָרוֹן. מָסָךְ וּמְכַסֶּה לָאוֹהֶל פָּרֹכֶת וְכַפֹּרֶת וּשְׁנֵי כְרוּבִים: דַּקָּה וְקִדָּה קָנֶה וְקִנָּמוֹן. מוֹר נָטָף וּשְׁחֵלֶת

וְהַלְּבָנָה וּלְבוֹנָה לְרִקּוּחַ בְּשָׂמִים: גַּם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁלֹּא לְבַעֵר אֵשׁ. לְהַסִּיק עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. אוּרִים וְתוּמִים אַרְבָּעָה טוּרִים: יי אֵפוֹד וְחֹשֶׁן וּמְעִיל וְצִיץ הַמָּתֻכָּד וְגֵר הַמְקֻדָּשׁ כְּתָנֶת וּמִכְנְסֵיהֶם וּמִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט בַּד וּמִגְבָּעוֹת:

אֹהֶל מוֹעֵד לִנְטוֹתוֹ בְּחֶסֶד. לְהַנְכוֹ בְּאֹשֶׁס בְּיוֹם הֲרָמָתוֹ: בְּמַחֲבַת וּבְמַרְחֶשֶׁת בְּחַלּוֹת וּרְקִיקִים. בְּסֹלֶת בְּשֶׁמֶן יִלְבּוֹנָה וּבְאֲבָרָה. שֶׁלֹּא לְהַרְקִיב לְשֵׁם כָּל שְׁאוֹר וְכָל דְּבָשׁ: גַּם נָשִׂיא וּמְשׁוּחַ עֲדָה וְיָחִיד. אִם יְחַטָּאוּ בִּשְׁוֹגֵג בְּרֶכֶב בָּנָיו לַמְּלֶךְ: דָּבָר שְׁמִיעַת קוֹל אָלָה אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע. אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ: הוֹרַאַת בֵּית דִּין וְשִׁבוּעַת בִּטּוּי וּפֶר הַבָּא עַל כָּל הַמִּצְוֹת. אָשָׁם וַדַּאי וְאָשָׁם תָּלוּי: וָרֶבֶן אַהֲרֹן וּבָנָיו לַחֲצוֹת בַּבֹּקֶר וּבָעֶרֶב. מְרֻבֶּכֶת תַּפְנִי מִנְחַת כֹּהֵן וְלֹחֶנֶת: וְכַף מְרָאָה וְנִיצָּה מְלֵיקָה וְהַנְּוָיָה. וְהַפָּשָׂט וְנִתּוּחַ בַּבְּהֵמָה וְשִׁטּוּעַ וּבַל הַבְדָּלָה בָּעוֹף: חֻלִּין וּשְׁתֵּי הַכָּלָיוֹת וְיוֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְהָעֲצָה. שְׁחִיטַת צִפּוֹן וַחֲפִיפַת אֲלָיָה וְאִמּוּרִים. מְרִיאַת שֵׂרִין בַּבְּגֵד אוֹ בָעוֹר אוֹ בְשֵׂק אוֹ בְכָל כְּלִי עֵץ. וְאֹכֶל וַמַּשְׁקֶה וְכָל וֶרֶע וְרוֹעַ לְיָיִן וּבוֹר וְגִנּוּר וְכִירַיִם: וְגַע בִּבְשַׂר קֹדֶשׁ יִקְדָּשׁ וְטוּמְאָה מְדָמָיָה וְכַפֶּם בְּגָדָיו. שְׁבִירָה בִּכְלִי חֶרֶשׂ מְרִיקָה וּשְׁטִיפָה בִּכְלִי נְחֹשֶׁת: כָּל הַזָּכָר עַל גִּיזּוֹן וְכָל הַזָּכָר עַל אַרְבַּע. חֲגָבִים טְמֵאִים וַחֲגָבִים טְהוֹרִים: לְהַרְחִיק רֹב וְכָרִים וְלֶהָנִיחַ פְּתָחִים וְשׁוֹקֵת תָּמִיד וּפָרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשָׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ: מַלְקוֹת אַרְבָּעִים כְּדֵי רִשְׁעַת אִישׁ. לְזוֹבוֹת אֶת הַיַּבְּאִי וְלִרְיֹאֶת הַמַּיִם: נַעֲרָה הַמְאֹרָסָה כִּי תֵאָנֵס. בּוֹעֲלַת יִבָּמָל יְהִיא תִּנָּשֵׂא: סִדְרֵי עִבּוּרִים לְהַעֲנִיק לְעֶבֶד וְלַאֲמָה. וְשֶׁלֹּא לְאַמְּיָן לֹב וְשֶׁלֹּא לְכַפּוֹן יָד מְשָׁנֵי וָדָל: עִם וָכָר שֶׁלֹּא לִשְׁכַּב. וְכָל שֶׁאֵר בָּשָׂר לְהַרְחִיק מִגּוּף: פֶּטֶר חֲמוֹר לְפָדוֹתוֹ בְשֶׂה. וְהַעֲבָרַת שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְעִנּוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים: צֵאת עֶבֶד עִבְרִי בַּשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִית. אִם יֹאמַר אֲדֹנוֹ יִהְיֶה לוֹ עֶבֶד

עוֹלָם עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל: קְדוּשׁ שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים בְּיוֹבֵל. לָשׁוּב לַאֲחֻזָּה וּלְמִשְׁפָּחָה וְלָתֵת גְּאֻלָּה לָאָרֶץ שֶׁלֹּא תִמָּכֵר לִצְמִיתוּת: רֵאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר. עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מַתָּנוֹת כְּהֻנָּה: שׁוֹחֵט וּמַעֲלֶה־ בַּחוּץ לַחַיְבוֹ כָּרֵת. חָק עוֹלָם שֶׁלֹּא רִיבּוּחַ לַשְּׁעִירִים: ף תְּעוּב בֶּן נֶכָר שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל בַּפֶּסַח. כֹּהֲנִים בְּמוּמִים לִפְסוֹל וּלְוִיִּם בַּשָּׁנִים:

ע״פ תשר״ק

תְּשַׁמֵּח לֵוִי בְּיוֹם שִׂמְחָתֶךָ וּבַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ. וְגֵר וְיָתוֹם וְאַלְמָנָה: שֵׁם מֶלֶךְ לְיַחֵד שַׁחֲרִית וְעַרְבִית. בָּתֵּי הַחֲצֵרִים וּבָתֵּי עָרֵי חוֹמָה: רוֹאֶה עֵזֶר וּמְשַׁגְּחוּ בַּדֶּרֶךְ. תַּשִּׂיגֵהוּ קְלָלָה הַבְּתוּבָה בְּסֵפֶר: קוֹלֵעַ וּמַכֶּה רֵעֵהוּ בַּסֵּתֶר. שׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דְּמוֹ יִשָּׁפֵךְ: צִוּוי עַל הַסְּרוּס שֶׁרוֹעֵ וְקָלוּט. וּמָשׁוּךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת. וְשֶׁלֹּא לַעֲבוֹד בִּבְכוֹר שׁוֹר וְשֶׁלֹּא לָגֹזּוֹ בִּבְכוֹר צֹאן: פְּנוּי מַעֲשַׂר רִאשׁוֹן מִתּוֹךְ הַבַּיִת. וּמַעֲשַׂר שֵׁנִי מִן הָאוֹצָר: עַל אָזְנֶיךָ לְתִקֵּן יָתֵד. לַחְפּוֹר וּלְכַסּוֹת צֵאת מַאֲכָלֶיךָ: סְפִיחֵי שְׁבִיעִית וּפֶרֶט כֶּרֶם וְזֵית לָעֲכִיר וּלְהוֹשֵׁב וְיִתְרָם לְחַיָּה: נֶצַח תִּשְׁבּוֹת בְּהֶמְתְּךָ בְּיוֹם מְנוּחָתֶךָ וְגֵר וְעֶבֶד וְאָמָה בָּמוֹךְ יָנוּחוּ: מוֹבַח אֲדָמָה לִבְנוֹת בַּאֲבָנִים שְׁלֵמוֹת. וְלָחוֹק דַּת עֲלֵיהֶם בָּאֵר הֵיטֵב: לָתֵת לַלְוִיִּם מִנַּת חֶלְקָן בָּאָרֶץ. כִּי בִישְׂרָאֵל לֹא יִנָּחֲלוּ נַחֲלָה: כִּי יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ לָשֵׂאת מַעֲשֵׂר שֵׁנִי. יִפְדֶּהוּ בַּכֶּסֶף בְּכָל אַוַּת נַפְשׁוֹ. בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר: מֵרֵף עֲשׂוֹר תְּבוּאָה בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית. לְהוֹצִיא וּלְהַנִּיחַ בְּשַׁעֲרֶיךָ לְהַשְׂבִּיעַ דַּלִּים: חַלּוֹת פְּנֵי אֵל בְּשִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג. בִּפְרִי עֵץ הָדָר וּבְקִלּוּם עַרְבֵי נָחַל: זְמָרָה וְהַלֵּל לָתֵת בַּתֹּדָם. וְרוֹב הוֹדָיוֹת בְּכַפּוֹת תְּמָרִים: וַיָּמִים שְׁמוֹנָה עֲשָׂר וְלַיְלָה אֶחָד לְעָמִיר בָּהֶם אֶת הַהַלֵּל וּבְגוֹלָה עֶשְׂרִים וְאֶחָד יוֹם וּשְׁנֵי לֵילוֹת. וְגֵר הֶנְבֵּהּ בְּעַמְּהּ בַּל תַּשְׁבִּית מֵאַהֲלֶיךָ. בְּרָכָה וְחוֹדָאָה עַל הַמָּזוֹן בְּאָכְלְךָ וּבְשָׂבְעֶךָ: הַמְלִיכֻהוּ עָלֶיךָ בְּיוֹם חֻפָּרוֹן. אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם. וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהֶיךָ. הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע וּשְׁעִירֵי עֲבוֹדָה זָרָה וּשְׁעִירֵי רְגָלִים

וּשְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים. וּשְׁעִירֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים: דֵּית הַמַּלְאִים וּפְסוֹלֵי הַמֻּקְדָּשִׁים. וְשֶׁלֹּא לַחֲרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּיו. שֶׁהָיָה דָּרְסָה לַחֲלָדָה הַגַּרְמָה וְעִקּוּר: גַּם תְּרוּמַת בְּצִק לָתֵת לַכֹּהֵן. חֲפָפוּגוֹל וְהַלָּן וְהַנּוֹתָר וְהַיּוֹצֵא וְהַטָּמֵא וְהַנִּשְׁחָט חוּץ לִזְמַנּוֹ וְחוּץ לִמְקוֹמוֹ. נֵזֶק וַחֲצִי נֵזֶק. וְעֶשְׂרִים גֵּרָה וּכְשֶׁקִּבְּלוּ פְּסוּלִין וְזָרְקוּ אֶת דָּמָן. הַנָּתָנִין לְמַעְלָה שְׁנָתָנָן לְמַטָּה. וְהַנָּתָנִין לְמַטָּה שְׁנִּתָּנָן לְמַעְלָה. הַנָּתָנִין בִּכְנִיס שֶׁנִּתָּנָן בַּחוּץ. וְהַנָּתָנִין בַּחוּץ שְׁנִּתָּנָן בִּכְנִיס. וְהַפֶּסַח וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם שֶׁשְּׁחָטָן שֶׁלֹּא לִשְׁמָן. אִם עָלוּ לְאוּרְדּוֹ: כְּבִיאָה וּכְכֶסֶף וּכְשֶׁטַר לְקָנוֹת בָּהֶן אֶת הָאִשָּׁה. שְׁטָרֵי אֲרוּסָה וּשְׁטָרֵי מְכֵרָה. רְשׁוּמוֹת קְמוּצוֹת פְּתוּחוֹת וְקִתּוּמוֹת נוֹטָרִיקוֹן קְלוֹת וַחֲמוּרוֹת: יז אֲוֹבֶרֶת מְקָרָא מְגִלָּה וַעֲצֶת ת וְיוֹם טָבוֹחַ. רְאֵה חֲגִיגָה וְשִׁמְחָה וְהַקְהֵל וְתִקּוּן גָּדוֹל:

יח אָז שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת. פֶּרוּשׁ עוֹנָשָׁן וּמַתַּן שְׂכָרָן. אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזֻקָּקוֹת שִׁבְעָתַיִם. צְרוּפוֹת בַּכֶּסֶף וּבְחוֹנוֹת בַּזָּהָב:

אֲהוּבִים שְׁמָרוֹם. עֲמוּסִים הֲדָרוֹם. בְּכָל לֵב נְצָרוֹם. בְּהָכָמָה דָּרָשׁוֹם: אֶת אֱלֹהֵי תְּזַכֶּה לָנוּ אֱלֹהֵי מָעֻזֵּנוּ. וְתִרְצֵה לָנוּ וְתַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ:

עֶלְיוֹנִים שָׁשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַבְּתוּבָה מִסִּינַי. תֹּאַר בַּהּ מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקַבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵמֵנוּ עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים רַבִּים. בְּגָלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי רֶגֶל בַּשָּׁנָה. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי ׀ אֲדֹנָי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר

בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פָּנַי
יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כִּבְרַכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מִשְׁרַת כֹּהֲנִים וְיִשְׂרָאֵל וְעָשֹׂה בְּאַשֶּׁר
רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְנַחְתֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

סדר דוכן

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם יַשְׁכִּיל אֶת־עֲבוֹדַת לְדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

נתקוש ותהונה לוחריס ותעדה.

וְתֶעֱרַב עָלֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וְכִרְבָנָן. אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשָׁם נַעַבְדְּךָ בְּיִרְאָה
כִּימֵי עוֹלָם וְכָשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

יזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שַׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַד עוֹר חַיֵּינוּ מִמֶּנּוּ
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ
וְנִסַּפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל
נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם
הַטּוֹב. כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם.

(יייס יוסו מיידים אודיכה סלה. שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
קצי יצירנו יוצר בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו
כן תחיינו וקיימנו ואספות גליותינו לחצרות
קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך
אל ההודאות:

Segen der Kohanim.

(Wenn die Kohanim den Segen ertheilen wird יהי רצון anstatt עבודה gesagt.)

Möge unser Gebet dir angenehm sein wie Ganzopfer oder andere Opfergaben. Laß doch Allbarmherziger! in deiner großen Barmherzigkeit deine Herrlichkeit wieder in Zion deine Stadt einkehren, und die gottesdienstliche Ordnung in Jerusalem. Mögen unsere Augen es schauen wenn du in Barmherzigkeit wieder in Zion einziehest; dann wollen wir dir dort dienen in Gottesfurcht, wie in der Vorzeit Tagen und in den Jahren der Vergangenheit.

Gelobt seiest du, o Herr! du, dem allein wir dienen in Gottesfurcht

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

נאמר שלושה פעמים בשנה בחגים בלחש יהי רצון וה, ומחזירין בו צד שיכוים שיתקיים בהם לא ילוך נאה להודות כדי שיענו הקהל אמן על שתיהן.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה הַבְּרָכָה הַזֹּאת שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. בִּרְכָה שְׁלֵמָה. וְלֹא יְהִי בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמִירָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

כשאומר הש"ץ כהנים מוחים הכהנים בכפיהם ואומרים ברוך וכו' בקול רם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ
שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יי אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמַרְתָּנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

(Während der Vorbeter יהי רצון וכו' betet, sagen die Kohanim leise diesen Segen:)
Möge es dein Wille sein, o Herr unser Gott, und Gott unserer Vater, daß dieser Segen, den du uns befohlen hast über dein Volk Israel zu sprechen, ein heilbringender Segen werde, und daß dabei kein Versloß und kein Versehen vorkomme von nun an und in Ewigkeit.

אלהינו Unser Gott und Gott unsrer Vater! segne uns mit jenem dreifachen Segen, der geschrieben steht in der durch Moses, deinen Knecht, gegebenen Lehre, und der von Aaron und seinen Söhnen, den Priestern, über deine heilige Schaar gesprochen wurde.

(Wenn der Vorbeter das Wort כהנים sagt, beginnen die Kohanim folgende Segenssprüche:)

ברוך Gelobt seiest du, o Herr unser Gott, König der Welt! der uns geheiligt hat mit der Heiligkeit Aarons und es uns zur Pflicht gemacht, sein Volk Israel zu segnen in Liebe.

יברכך **Es segne dich** — Es segne dich der Herr von Zion aus, der Schöpfer des Himmels und der Erde.

יי **der Herr** — Gott unser Herr! wie herrlich ist dein Namen auf der ganzen Erde!

וישמרך **und behüte dich.** — Behüte mich, o Gott, denn auf dich vertraue ich.

נשעה אמיתיים וכדומים וישמיך, ויחנך, לומיים קהל רבונו של עולם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלְּךָ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלְּךָ חֲלוֹמִים חֲלָמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִּי וּבָהֶם בַּחֲלוֹמוֹת (שלא) יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמָרִים הַנְּבִיאָה כְּצָרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וְכֵשֵׁם שֶׁרִפַּאתָ אֶת קְרִבַת בְּשַׂר הֶעָשׁ מִקְלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתָחְנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אָמֵן:

יאר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יי יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

(Während die Kohanim die Worte וישמיך und ויחנך singen, betet die Gemeinde folgenden (רבונו של עולם.

Herr der Welt! Ich hänge ab von dir, und meine Traume hängen ab von dir, ich hatte so manchen Traum, und weiß nicht, was er bedeutet. So möge es denn dein Wille sein, mein Gott und Herr und Gott meiner Väter, daß alle meine Träume für mich und für ganz Israel von guter Bedeutung sein mögen, es sei, daß, was ich geträumt mich oder Andere betreffe, oder daß, was Andern geträumt, mich betreffe. So sie gut sind, laß sie wahr werden, und verwirkliche sie, damit sie in Erfüllung gehen an mir, oder an Andern, wie die Träume des frommen Joseph; so sie aber der Heilung bedürfen, so heile sie, wie einst den Hiskia, den König von Juda von seiner Krankheit, oder wie die Prophetin Mirjam von ihrem Aussatze, oder wie den Naaman von seinem Aussatze, oder wie das Wasser von Mara durch unsern Lehrer Moses, oder wie das Wasser von Jericho durch den Elisa. Und so wie du einst den Fluch des gottlosen Bileamé in Segen verwandeltest, so wandle auch meine Traume um, daß sie für mich und für ganz Israel von guter Bedeutung werden, und bewahre mich, und sei mir gnädig, und nimm mich mit Wohlgefallen auf. Amen!

יאר **Es lasse leuchten** — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse uns sein Antlitz leuchten.

יי **der Herr** — Gott der Herr ist ein barmherziger und gnädiger Gott, langmuthig, reich an Huld und Treue.

פניו **sein Antlitz** — Wende dich zu mir und sei mir gnädig, denn verlassen und elend bin ich.

אליך **dir** — Zu dir, o Herr, erhebe ich meine Seele.

וְיִחָנֵּךְ הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבונו של עולם

יִשָּׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: (ומצא חן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:)

יי יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשִׂמוּ וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

ויחנך **und sei dir gnädig.** — Sieh, wie die Augen der Knechte auf die Hand ihres Herrn, wie die Augen der Magd auf die Hand ihrer Gebieterin, also blicken unsere Augen auf den Herrn unsern Gott, bis daß er sich gnädig unserer erinnert.

(Herr der Welt! u.s.w.)

ישא **Es wende** — Er erhält Segen von dem Herrn und Vergeltung von dem Gotte seines Heiles. (Du findest Gunst und Wohlgefallen in den Augen Gottes und der Menschen.) —

יי **der Herr** — Herr! sei uns gnädig, denn dein harren wir; sei du ihr schützender Arm jeglichen Morgen, und auch unsere Hülfe zur Zeit der Noth.

פניו **sein Antlitz** — Birg dein Antlitz nicht vor mir zur Zeit meiner Noth, neige dein Ohr mir zu; zur Zeit da ich rufe erhöre mich bald.

אליך **dir zu** — Zu dir erhebe ich meine Augen, der du im Himmel thronst.

וישם **und gebe** — Und sie sollen meinen Namen legen auf die Kinder Israels, und ich werde sie segnen.

לך **dir** — Dein ist, o Herr, die Größe und die Macht, und der Ruhm und der Sieg und die Herrlichkeit, so wie Alles im Himmel und auf Erden. Dein ist Gott die Herrschaft, und auch der, der zum Haupt sich erhebt über Alle.

שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו׃

יהי רצון

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חַסְדְּךָ יִגְדַּל רַחֲמֶיךָ הַמְּשׁוּטִים וְלָמַעַן מַהֲרַת שִׁכְחַת הָעֵגֶל הַנָּבוֹר וְהַנִּוָּרָא בֶּן עֶשְׂרִים וְשִׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּכוּיִים שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים רָאשֵׁיהָ מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרִיב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נַאֲקָתִי וְאַנְקָתִי תָּמִיד בְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אִנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם׃ יִתֵּן לִי וְיַכְרִיעֵנִי שׂוֹשׂ בְּיָתִי מְזוֹנוֹתַי וְפַרְנָסָתִי בְּרֶוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם בְּרֶתֶר וְלֹא בְּאִיסּוּר בְּנֶדֶת וְלֹא בְּצַעַר מַהֲמַת דְּוַי הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פַּפָּא לָהֶם לֶאֱכוֹל וּבְגַד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם׃ וְתִתְּנֵנִי לְאַרְבָּה וְלֹחֶסֶר בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל־רוֹאַי וְיִהְיוּ דְּבָרַי נְשָׁמָעִים לְעֵבְדְּךָ כְּשֵׁם שֶׁעָנִיתָ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקְךָ בְּשָׁעָה שֶׁהָלְכוּ אֶחָיו בָּתֹּנֶת פַּסִּים לְחַן וְלַחֶסֶד וְלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל־רוֹאָיו וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִפִּים וְלִטְעֹם אֶת יְתַצְּלֵנִי בְּדַרְכִי׃ וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה וְלִבָּבִין וְהַשְׂכִּיל וְלָקִים אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמִיד תּוֹרָתְךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ וְתַצִּילֵנִי מִשְׁגִּיאוֹת וְתִטַּהֵר רַעְיֹנַי וְלִבִּי לְעָבְדְּךָ׃ וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וְיָמֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנֹתַי) וְיָמֵי אָבִי וְאִמִּי׃ בַּטּוֹב וּבְנְעִימִים פְּרוֹשׁ עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה׃

שלום **den Frieden.** — Friede! Friede dem Fernen und dem Nahen, spricht der Herr, und ich heile ihn.

יהי רצון

Möge es dein Wille sein, Herr unser Gott, und Gott meiner Väter, und thue es um deiner heiligen Gnade, und deiner großen Barmherzigkeit willen, die überall verbreitet ist, und um der Reinheit deines großen, erhabenen und furchtbaren Namens willen, der bezeichnet wird durch die zwei und zwanzig Buchstaben, die enthalten sind in den Aussprüchen des priesterlichen Segens, den Aaron und seine Söhne einst über dein heiliges Volk gesprochen, daß du mir nahe seiest, wenn ich dich anrufe, und stets erhörest mein Gebet, mein Seufzen und meinen Hilferuf, so wie du einst erhört hast den Hilferuf deines frommen Jakob, der genannt wird, der aufrichtige Mann. Gieb mir und allen Personen meines Hauses unsere Nahrung und unsern Unterhalt vollauf, aber nicht kärglich, auf erlaubte, und nicht auf unerlaubte Weise, in Ruhe, und nicht in Kummer, aus deiner offenen Hand, so wie du einst gegeben hast Brod zum Essen und Gewand zum Anziehen unsrem Vater Jakob, der da genannt wird: der aufrichtige Mann. Verleihe uns Liebe, Gunst und Gnade in deinen Augen, und in den Augen Aller, die uns sehen, damit meine Worte, die wir in deinem Dienste reden, Gehör finden mögen, so wie du einst deinen Joseph, zur Zeit da ihn sein Vater mit dem bunten Rock bekleidet, Gunst, Gnade und Erbarmen verliehen hast in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn sahen. Zeige Außerordentliches und Wunderbares an mir und Zeichen des Glücks, und laß mich glücklich sein auf allen meinen Wegen. Gieb mir Einsicht ins Herz, damit ich einsehe und begreife und auch halte alle Worte deiner ausdrücklichen Lehre (Tora) und auch ihren verborgenen Sinn. Bewahre mich vor Irrthum, laß mich reinen Sinnes und reinen Herzens sein in deinem Dienste, und verleihe mir, (meiner Frau, meinen Söhnen und meinen Töchtern meinem Vater und meiner Mutter langes Leben in der Fülle der Kraft und des Friedens. Amen.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בְּגבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתְּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה רְבִישִׁית מְרֵי שָׁלוֹם:

הכהנים מתעטרין בטלית ומתפללין שחרית תפלה ז', יחכיון יחד עם תפלת חז"ן.

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְשַׁלֵּשׁ בִּרְכָתֵינוּ בְּפִי עַמְּךָ בְּאַהֲבָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם. וְכָתוּב עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ לֵאמֹר. יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּשָּׁלוֹם. וְכָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְשַׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם. וְכָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ. וְכָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְנָשְׂאוּ כַפֵּיהֶם קֹדֶשׁ וּבֵרְכוּ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְכָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְנָשָׂא כַפָּיו וּבֵרַךְ

שְׁלֹשָׁה. וְהַנְּמוֹן תְּשָׁעָה. בְּרִית בַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יַיִן קַפְרִיסִין כָּאן תִּלְתָּא וְקַבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יַיִן קַפְרִיסִין מְבִיא חֲמַר חַוָּרָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רַבָּע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כְּלֹ־שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת חַיָּרְדֵן כְּלֹ־שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרֵי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בְּרִית בַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יַיִן קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שְׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים: לַיְ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ:

בְּשֵׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ:

בְּשְׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים: אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:

בְּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים: הָרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

בְּשִׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים: יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט:

בְּשַׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים: מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבוֹא לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לִחְיֵי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ. וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל־תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם: עלינו

תפלת מנחה ליום ראשון של שבועות.

קדוש אשרי קומרוס פרשת התמיד.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

קדיש תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה
וֶעָזּוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ
יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־חָסֶד׃
טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ
לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב
יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת
כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם
קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב׃ נְאֻם יְיָ׃ וַאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי
בְּפִיךָ. לֹא־יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר

ובא לציון גואל

Einst kommt nach Zion der Erlöser und für die in Jakob bekehrten Sünder; so ist des Herrn Ausspruch. Und was mich betrifft, so ist dieses mein Bund mit ihnen, spricht der Herr, mein Geist, der auf dir ruht, und meine Worte, die ich in deinen Mund gelegt, sie sollen nicht weichen aus deinem Munde und aus dem Munde deiner Nachkommen und aus

יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין. קַדִּישׁ
בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד
גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ בָּעָלַם עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא
זִיו יְקָרֵהּ: וְתֶשָּׂאֵנִי רוּחַ. וְאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ
כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא. וְשָׁמְעֵת בַּתְרַי קַל־זִיעַ
סַגִּיא דְּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דְיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם.
לְיֵצֶר מַחְשָׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא־יָעִיר כָּל־
חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד

---

dem Munde der Nachkommen deiner Nachkommen, spricht der Herr, von nun an und in Ewigkeit. — Und du, der Allerheiligste, du weilest unter den Lobgesängen Israels. Und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig heilig ist der Herr der Heerscharen, seine Herrlichkeit füllt an die ganze Erde. Und es nehmen die Einen das Wort von den Andern und rufen Heilig dort in des Himmels Höhen, dort oben, wo seine Herrlichkeit thront. Heilig hier auf Erden, wo seine Allmacht wirkt; heilig in der Ewigkeiten Ewigkeit. Der Herr der Heerschaaren füllt an die ganze Erde mit dem Abglanze seiner Herrlichkeit. Da hob mich empor ein Geist und ich hörte hinter mir eine Stimme im großen Getöse: »Gelobt sei die Herrlichkeit des Herrn an jeglichem Orte!« und es hob mich empor ein Geist und ich hörte hinter mir eine gewaltige Donnerstimme, die Gott lobte und rief: »Gelobt sei die Herrlichkeit des Herrn von jeglicher Stätte, wo sie thronet. — Der Herr wird regieren immer und ewig! — des Herrn Reich wird bestehen in der Ewigkeit und in der Ewigkeiten Ewigkeit. — Herr, Gott unserer Väter Abraham, Isak und Jakob! bewahre ewig solche fromme Gesinnung, daß sie im Herzen deines Volkes zum angebornen Triebe werde, und richte ihr Herz zu dir. Er, der Allbarmherzige, vergiebt die Schuld und verderbet nicht, läßt oft seinen Zorn sich legen und reget nicht auf allen seinen Grimm. Ja du, o Herr, bist gütig, versöhnend und reich an Huld für Alle, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit ist ein Recht für ewig, und deine Lehre ist wahrhaft. Du erwiesest Jakob deine Treue und Abraham die Huld, die du unsern Vä-

לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי
יוֹם | יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ.
מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ
בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת
וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם
בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם.
לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק. וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה
וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָּבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם
אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ. וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ
בַיְיָ עֲדֵי־עַד. כִּי בְיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים. וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ.
כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה לַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

---

tern in den Tagen der Vorzeit zugeschworen. Gelobt sei der Herr Tag für Tag; legt er auch auf die Last, so ist doch Gott unsere Hilfe, Selah! Der Herr der Heerschaaren ist mit uns, eine Burg ist uns der Gott Jakobs. Herr der Heerschaaren! Heil dem Menschen, der auf dich vertraut. Hilf, o Herr, erhöre uns König, wenn wir rufen. Gelobt seist du, unser Gott, der uns geschaffen zu seiner Verherrlichung, und uns abgeschieden von denen, die im Irrthume sind befangen, und uns gegeben die wahrhafte Lehre, und in uns hat gelegt den Keim zum ewigen Leben. Möge er unser Herz deiner Lehre öffnen, in unser Herz Gottesliebe und Gottesfurcht legen, damit wir seinen Willen vollziehen und ihm dienen mit ganzem Herzen, damit wir uns nicht abmühen um nichts und nichts Vergängliches zur Welt bringen. Es möge dein Wille sein, Herr unser Gott und Gott unserer Väter, daß wir treulich deine Gesetze befolgen in diesem Leben, damit wir würdig werden es zu erleben und zu sehen, und theilhaftig zu werden des Heiles und des Segens, zur Zeit des Messias und in dem künftigen Leben, das da kommen wird; damit deiner Herrlichkeit das Saitenspiel ertöne, und nicht verstumme; mein Gott und Herr! ewig will ich dir danken. Gesegnet ist der Mann, der auf Gott vertraut, daß Gott seine Zuversicht ist. Darum vertrauet dem Herrn für und für, denn nur in Gott dem Herrn ist der Welten Hort. Auf dich vertrauen, die deinen Namen kennen, denn du verlassest nicht, o Herr, die dich suchen. Der Herr will um seiner Gnade willen, daß groß werde die Lehre und verherrlicht.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ נוֹרָא וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כָּאָמוּר לְכָל אָדָם עָשָׂה לוֹ׃ וְנָקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃ ז״א קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ ח״א לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃ ט״א בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃ י״א וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃ י״א יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

יי״א לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּתוֹן הַזֶּה. וְאֶת זְמַן חֵרוּתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִיד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשַּׁבָּעוֹת הַזֶּה׃ זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה׃ וּפָקְדֵנוּ בּוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ. לְחַיִּים׃ וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרָכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלָשׂוֹשׂ׃ כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

(מיוחס לנחמיה)
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וְתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

עַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת רָאשׁ יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: שָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

דער חן וויסדום הקדוש ויגדל תפלה ותגש קדיש תתקבל, דעון בעטטט ויון עליני.
ען פריידטאג מבער ווירד מען מנוחה, למו נעגעך, ווען לכה דודי נישטאנט.

תפלת מעריב ליל שני של שבועות.

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

קה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

ע"ס א"ב חנה שהקדיש בי"ח כו' וחזר ת"ל לחת מי"ח פסוקי ד' תיבות. ק"ן ת"ת משם יגי.

*) וַיֵּרֶד אֱלֹהִים עַל הַר סִינַי. בְּאֵר דָּת לְנִבוֹנַי. וְיָדַבֵּר גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת לְעֵינַי. דָּגוֹל מֵעֲרִיב שִׁבְעָה מִשְׁפָּטִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים׃

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ: וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים

אָנְכִי הָאֵל עֹשֵׂה פֶּלֶא. וְהוֹצֵאתִיךָ מִבֵּית כֶּלֶא. לֹא יִהְיֶה לְךָ וָדוֹן צְמֵאָה לַחֲעֵלֶה. חֲשַׂקְתִּי בְּאַהֲבָה עָלֶיךָ לְהַגָּלֶה: בָּ"א יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

וחקהל עונים יתברך.

יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. יְשֻׁמּוֹ מֵרֹם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

*) וענין יום טוב שנת פּ"ט, ויורד מערבית ניסן גשמגט.

יחד לומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן׃

*שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ

Die Uiberſetzung hievon ſiehe Seite 23—25.

וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ יש נוהגין אלהיכם לאמת.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקָיֶם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתָהוֹמוֹת טִבַּע וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמָלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה.

מיוסד ע"פ ק"ק נרחצי התרחות.

אֵימָה נִבְהָרָה. עֲרוּגָה וּמַעֲטָרָה. בְּיוֹם מַתַּן תּוֹרָה:
בְּחוֹרָה מֵעֲמָמִים. בַּת שָׁלֹשֶׁת הַתְּמִימִים. מִפּוּט וְתוֹרָה:
גְּרָרָה בְּרוֹב נִסִּים. אֶדְוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּאָה לְמִדְבָּרָה:
דִּבֵּר עַל לִבָּהּ. יוֹשֵׁב בְּכֶם רְבָבָה. עָדָיו לְהִתְהַבְּרָה:
הֲרִיוֹן לָהּ שָׁלִישִׁי. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי. לִיצִיאַת שֵׁה פְּוּרָה:
וְחָמְדָה בְּצִלּוֹ חֲסוֹת. וְהֻשְׁיְבָה בֵּן לַעֲשׂוֹת. וְנִתְיַפְּתָה נְוֹרָה:
וְמִנְהָ רָם וְאָיוֹם. וְנִתְבַּדְּשָׁה לִשְׁלִשִׁית יוֹם. כְּרָמִים נוֹטְרָה:
חֲלָאִים נִתְקַשְׁטָה. וּבְלָאוֹתֶיהָ כָּשְׂטָה. מְמוֹר מְקֻטֶּרָה:
טָהוֹר בָּאֵשׁ וְזֹהַר. יָרַד לְרֹאשׁ הָהָר. וְנִוְדַּעְוָה בָּרָה:
יָשְׁבָה בְּנִזְקִים. מֻהֲרַת הַבְּרָקִים. וּמְקוֹל הַחֲבָרָה:
כְּלָלָהּ עֲבִיים. וַעֲנָנוֹ שַׁדַּיִם. לְיוֹנָה מְסֻתָּרָה:
לְמַדָּהּ בְּמֶה לְעָבְדוֹ. בְּכָל לְבָבָהּ לְכַבְּדוֹ. וְהֻדַּת נִפְתָּרָה:
מָלְאָה פִּיהָ שְׂחוֹק. בְּיוֹם נִתַּנַת חֹק. בְּכָל מִכְאֹבָרָה:
נֶחְמְדִים יָרְשָׁה. לְחַיּוֹת לָהּ מוֹרָשָׁה. לְעֻבִּי וְתִפְאָרָה:
סִלְסוֹל פְּנִינֶיהָ. חֲגֻרָה בְּעֹז מָתְנֶיהָ. עֶרֶב טוֹב סַהֲרָהּ:
עָרְכָה שֻׁלְחָנָהּ. וּמַלְכָּהּ שָׁם הֻנָּה. וְלִלְהוֹב נִסְבָּרָה:
פָּתוּכֵי אֵשׁ וּמַיִם. יָרְדוּ מִן הַשָּׁמַיִם. לְרַקֵּד בְּהַבְרָה:
צוֹרָהּ תּוֹךְ עִירָן. נוֹדַע בַּשְּׁעָרִים. כִּי לוֹ הַגְּבוּרָה:
קְצִיעוֹת וַאֲהָלוֹת. מְבֻשֶּׂמֶת בְּשִׁיר וְתִהֻלּוֹת. וְהִכִּיר מְרֻשָּׁרָה:
רָבוּת עָשׂוּ חֲמוֹנָהּ. וְאֵת עָלִית עַל כֻּלָּנָה. בְּיוֹאת מְאֻשָּׁרָה:
שׁוֹשַׁנַּת עֲמָקִים. רְבָבָה מְצִיוֹת וְחֻקִּים. בְּכִתְבֵי מוֹחָרָה:
תּוֹרָה מְעֻגָּנָה. וּשְׁתַּיִם בְּרֹאשׁ בְּעֻגָּנָה. כָּהֻנָּה מְוֻהָרָה:

לֹא תַעֲשֶׂה מְבִיא שֵׁם נוֹרָא עַל לָהּ.

יַחַד שְׁמוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה.

זָכוֹר בְּלִבּוֹל עֹנֶג לָכָפְלָה.

לְיוֹצְרָהּ תִּשּׁוּרַר בְּעוֹבְרֵי מָצוֹלָה:

בְּגוֹלָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה:

בַּבָּד מְאֹד אָבִיךָ וְאִמֶּךָ. נָצַח יִרְבּוּ יָמֶיךָ.

לֹא תַרְצַח סָדוֹר בְּצַלְמִי וּבְגָלֶיךָ. עֶלְיוֹן צִוָּךְ
הַמְלִיכֵהוּ בְּנַאוֹתֶיךָ: זֶה צִוּר יְשֻׁעָנוּ פָּצוּ פֶּה
וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.

לֹא תִנְאָף פַּעֲמוֹת חִוּצוֹת וּמַחֲלִיקוֹת.
צוֹדוֹת נְפָשׁוֹת בְּשׁוּחוֹת עֲמוּקוֹת.

לֹא תִגְנֹב קְבִיעוֹת זָהָב חֲשׁוּקוֹת. רַחוּם יִגְאָלְךָ
מִיְּצִיעוֹקוֹת: בָּאַיָּיְ מֶלֶךְ צִיר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ
עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב
וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.
וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

לֹא תַעֲנֶה שֶׁקֶר לַעֲנוֹת בְּעֵדוּתֶךָ. תְּרַדּוֹף צֶדֶק
בְּכָל אוֹרְחוֹתֶיךָ.

לֹא תַחְמוֹד יוֹפִי צָחוֹת קְנִין עֲמִיתֶךָ. בְּנֻוֶּה מִשְׁכְּנוֹת
הַשָּׁלוֹם תִּשְׁכַּב וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם:

נוסח וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם
בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קדיש.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (נוסח שפתי למניחה ב) מוֹעֲדִים

לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־
יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִירְקָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה
לְטוֹבָה לְחֵן. וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:
(וּבְנֵה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִּמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
(בְּרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ)מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ
בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן.
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְיִתְרַלִּי נַפְשִׁי תִדֹּם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. וִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

נוסח לחזר התפלה לחורים חזן וקהל ויכלו.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

מגן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קהל

מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי. וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְרֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

חונאתינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו יעד מקדש השבת. קדישי תתקבל וכו׳ כמה שכתוב.

ויכלו השמים והארץ

Und da waren vollendet der Himmel und die Erde und all ihr Heer. So hatte Gott vollendet am siebenten Tag sein Werk, das er gemacht, und er ruhte am siebenten Tage von all seinem Werke, das er vollbracht, und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihm; denn an demselben hat er geruht von all seinem Werke, das er geschaffen und vollendet. —

Gelobt seist du, Herr unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaks und Gott Jakobs; du großer, allmächtiger und furchtbarer Gott! allerhöchster Gott! Schöpfer des Himmels und der Erde!

מגן אבות

Er, der ein Schild war den Vätern durch seine Verheißung und der durch sein Wort die Todten belebt, ist Gott der heilige, dem Niemand gleicht, der seinem Volke Ruhe gönnt an seinem heiligen Sabbattage; denn aus Liebe zu ihnen hat er ihnen die Ruhe gegönt. — Ihn laßt uns anbeten in Gottesfurcht und heiliger Scheu, seinen Namen loben jeglichen Tag, unaufhörlich nach dem Wesentlichen der festgesetzten Lobsprüche; ihn, den Allmächtigen, dem Alles dankt; den Herrn des Friedens, der den Sabbat geheiligt und den siebenten Tag gesegnet und seinem Volke in der Freudenfulle die heilige Ruhe gegönnt, zur Erinnerung an das Schöpfungswerk.

קידוש.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם. וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם (שבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים (שבת וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ) (באהבה וברצון) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (שבת הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

בריך Gelobt seist du, Herr unser Gott, König der Welt! der die Frucht des Weinstocks hat geschaffen.

בריך Gelobt seist du, Herr unser Gott, König der Welt, der uns erkoren aus allen Völkern, und uns erhoben über jegliche Nation und uns geheiligt hat durch seine Gebote. Du hast in deiner Liebe, o Herr unser Gott, uns gegeben (die Sabbathtage zur Ruhe und) Feste zur Freude, feierliche Tage und Zeiten zur Wonne, (diesen Sabbathtag und) diesen Tag, der Feier des Wochenfestes die Zeit unserer Befreiung, (in Liebe) als heilige Verkündigung, als Andenken an den Auszug aus Egypten. So hast du uns denn erkoren, und uns geheiligt, aus allen Völkern, und (des Sabbaths und) deiner heiligen Feste (in Liebe und Gnade) in Freude und Wonne uns theilhaftig werden lassen. Gelobt seist du o Herr, der da heiligt (den Sabbath und) Israel und des Festes Zeiten.

ברוך שהחיינו

Gelobt seiest du, o Herr unser Gott, König der Welt! der uns hat am Leben und bei Gesundheit erhalten, und uns hat erreichen lassen diese Zeit.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם וּ מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּ מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן וּ נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל. כִּי־לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וְיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וְלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום. אדון עולם.

הָאֵל

בְּרַעֲצוּמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:
שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיי
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל: וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם: וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:
וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ ייָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה
וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם
וָבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה ייָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשֶׁבָחָה הַלֵּל
וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה
וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה ייָ אֵל
מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים: חצי דיום.

חזן בָּרְכוּ אֶת ייָ הַמְבֹרָךְ: יתברך ושתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מיכ מדכי הכינים הקדוש ברוך הוא. שהראשון ויא אהרון ומבעדיו ואיו אהים: בפי ירכב בערבות בוה שמו ועלו לפניו. וישמי מרומים על־כל־ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: והו שם יי מבורך מעתה ועד־עולם:

בָּרוּךְ ייָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה ייָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֵפֶל אָבִיר וַיֶּחִי:

מיוסד ע"פ א"ב בכלל (תחום בן שמעון בר יצחק).

אֵילֶת אֲהָבִים מַתְּנַת סִינַי. אָמוּן שַׁעֲשׁוּעִים מִיּרָשָׁה מִסִּינַי. בְּאוֹר תּוֹרָה אוֹר קְדֻשַּׁת סִינַי. בְּהֶחָרֵד עַם סְבִיבוֹת סִינַי:

הִשָּׁמְרוּ עִם בֶּלִי נִגּוּעַ בָּהָר. וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר. קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר. שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית הָהָר. יִזַּרַח אוֹר בְּעָמְדוֹ יִכָּהֵר. קָדוֹשׁ:

גֶּבֶר חָכָם עָלָה לְסִינַי. גְּאֵה בְּרוֹב כֹּחוֹ שִׁבֵּן בְּסִינַי. דָּת מִשְׁחֶקֶת יוֹם יוֹם לְסִינַי. הַיַּעַת מְחַוָּה הָאִירָה הַר סִינַי. הִגְבִּיל גּוֹי קָדוֹשׁ תַּחְתִּית סִינַי. הוֹפִיעַ בְּכָבוֹדוֹ וְקִדֵּשׁ סִינַי. וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד לְסִינַי. וְעִמּוֹ הִשְׁרִי נְהוֹרָא הָאִירָה הַר סִינַי. זִעַף בָּהָרִים וּבָהַר בְּסִינַי. זֹהַר אוֹר הוֹרִיחַ זֶה סִינַי. חָשׁוּ גַּבְנוּנִים לְקַדֵּם לְסִינַי. חָמַד אֱלֹהִים

אילת אהבים Das göttliche Kleinod auf Sinai war eine liebevolle Gabe des Herrn. Die Thora war das theuerste Wesen vor Gottes Thron, und wurde uns als Erbtheil von Sinai zu Theil; von ihrem ewigen Glanze leuchtete der Berg in heiliger Glorie, als die Menge zitternd den Sinai umgab.

השמרו »Hüter euch« — so lautete die göttliche Ermahnung — »dem Berge nahe zu treten!« — Ein dichtes Gewölk hüllte seinen Gipfel ein, Donner und Blitze um sich verbreitend. Die am Fuße des Berges standen vernahmen freudebebend die erhabene Kunde, daß der Schöpfer des Sonnenlichtes sie zu seinem Volke auserwählt.

גבר חכם עלה לסיני

Der weise Mittler bestieg den Berg Sinai, auf welchem der Herr in seiner Allmacht strahlend sich ihm offenbarte, das heilige Gesetz, seine ewige Gespielin, ihm zur Seite. So entstrahlte dem heiligen Berge die himmlische Weisheit, das unten stehende Volk belehrend und erleuchtend mit jenem Abglanz, den der Ruhm des Allmächtigen auf Sinai entfaltete. Denn als er die Himmel neigte und auf dem geweiheten Berge sie ausbreitete, kam auch des Himmels Glanz und Seligkeit zum Heil der Welt mit ihm hinab. — Er verwarf alle andern Gebirge und erwählte mit besonderer Vorliebe Sinai, auf ihn sein ewiges Licht leuchten zu lassen, so sehr jene sich auch bestrebten, auf ihre himmelan ragende Höhe stolz, dieser Auszeichnung sich würdig zu machen. — Die

לִשְׁבָתוֹ וְזֶה סִינַי. מְחוֹרָה יְרָאָה הִשְׁמִיעַ בְּסִינַי. טוֹב
בְּמָאוֹר טוֹב נִגַּשׁ לְסִינַי. יְרִצְדוּ הָרִים אֶל מוּל סִינַי.
יְקַבְּלוּ הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי: כַּלַּת לְבָנוֹן הָזְהִיר מֹשֶׁה.
כְּתַב שָׁלִישִׁים לְמִדָּם מֹשֶׁה. לַעֲרָפֶל נִגַּשׁ מֹשֶׁה.
לְהַשְׁמִיעַ לָעָם וַיֵּרֶד מֹשֶׁה: מִתּוֹךְ הָאֵשׁ אָמַר אֱלֹהִים.
מָתוֹק הָאוֹר בְּתוֹרַת אֱלֹהִים. נֹפֶת צוּפִים נָתַן אֱלֹהִים.
נֶחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפָּז וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים: שִׂפַּחְתָּ גּוֹי קָדוֹשׁ
בְּמַעֲשֶׂה יָדֶיךָ. עָדַרְתָּ לָעָנָו כּוֹד שַׁעֲשׁוּעֶיךָ. עַל הַר
סִינַי נִגַּלְתָּ בְּרִבְבוֹת אֱלָפֶיךָ. עָנִית וְאָמַרְתָּ אָנֹכִי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ: פּוֹרַרְתָּ יָם בְּעֻזֶּךָ וַעֲלָיו דָּרַכְתָּ רַגְלֶךָ. פָּדִיתָ
בְּלַהֲבוֹת אֵשׁ אֲשֶׁר חָצַב קוֹלֶךָ. צָהַרְתָּ אוֹר מְקַבְּלֶיךָ לֹא
יִהְיֶה לְךָ. צוּרְךָ לֹא תַשָּׂא לַשָּׁוְא כְּבוֹד שְׁמִי בְּמִלּוֹלֶיךָ:
קְדֹשִׁים זְכוֹר וְקַיֵּם שָׁמִיר. קְהִלוֹת יַעֲקֹב יַעֲנוּ מִיָּמִיר. רוּץ
לְמִצְוֹת כַּבֵּד וְאוֹר נְתִיבוֹתֶיהָ תְּגַמִּיר. רְאֵה לֹא תִרְצַח

Stimme der lautern Lehre erscholl zuerst auf Sinai, als der reinste Sterbliche (Moses) leuchtend und erleuchtend diesen erschienen. Liebevoll warnte er sein brautlichtes Volk, und bereitete sie vor zum Empfang des himmlischen Gesetzes. Durch das Gewölk drang er zum Lichte, um das flammende Wort des Herrn, das süße belebende göttliche Wort zu vernehmen, das köstlicher für die Seele als alle Schätze der Welt und alle Lebensfreuden. — Welches Heil bereitetest du, Herr! deinem befreieten Volke durch dein heilvolles Gesetz, das du dem sanftmuthigen Erdensohn lehrtest! Unter Myriaden deiner heiligen Heerschaaren ertönt das erste Gebot: »Ich bin der Ewige dein Gott!« Dem Brausen gewaltiger Meeresfluthen gleich, wenn dem Fuß sie betritt, so erbrauste durch die Welt deine gewaltige Stimme, und erleuchtet wurden die Herzen Aller beim Gebote: »Du sollst keine fremde Götter haben!« als du befohlen: »Du sollst nicht vergeblich aussprechen meinen »Namen! Heilige und beobachte die Weihe des Ruhetages, und weihet »ihm ihr frommen Gemeinden Jakobs, heilige Gesetze! Liebevoll »lauteten die Lehren: Ehre vom Herzen deine Eltern, und wandle den »Lichtpfad des Lebens dir zum Lohne! Morde nicht das Ebenbild deines

צֶלֶם צוּרֶךָ וְעַצְמָךְ הִשְׁמוֹר: שֵׁם רָע לֹא תִנָּאֵף וְנוֹנִי זְמָה. שְׁמוֹר לֹא תִגְנֹב פֶּן הוּשַׁת לִבְלָמָה. הָמִיד לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵדוּת מִזְמָה. תַּאֲוַת רֵעֲךָ לֹא תַחְמֹד וְעַד בְּהֵמָה:

הַשְׁמִרְנוּ עָם בְּלִי נִגּוּעַ בָּהָר. וְעָנָן בָּבֵד עַל הָהָר. קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר. שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית הָהָר. יוֹצֵר אוֹר בְּעָמְדוֹ יִבְהָר. קָדוֹשׁ:

*וואן יו"ט פֿאַלט שבת אויך דאָס וואָרט קדוש אין שמונה עשרה. הכל יודוך בשפתים.

הַמְאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם. תָּמִיד. מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם

»Schöpfers, du bewahreſt dadurch deine eigene Selbſterhaltung! Ver»meide böſen Leimund, und jede lockende ſinnige Begierde! Entwende »kein fremdes Gut, auf daß du nicht zu Schande werdeſt. Tritt nicht »als falſcher Zeuge gegen deinen Nächſten auf und laß dich nach dem »Eigenthume deines Mitmenſchen nicht gelüſten, was es immer ſei.

* Am Sabbat הכל יודוך

Alles lobet dich, und Alles preiſet dich, und Alles verkündet: Keiner iſt ſo heilig, wie Gott. Alles erhebet dich, Sela! — dich den Schöpfer des Alls, den Allmächtigen, der da aufthut jeglichen Tag des Oſtens Pforten, und an des Himmels Gewölbe Fenſter eröffnet, der die Sonne heraufführt aus ihrem Orte und den Mond aus ſeiner ihm angewieſenen Stätte und Licht gewährt der ganzen Welt und ihren Bewohnern, die er in ſeiner Barmherzigkeit hat geſchaffen. Er iſt's, der in ſeiner Barmherzigkeit Licht gewährt der Erde und Allen, die auf ihr wohnen, und in ſeiner Güte jealichen Tag und immerfort das Schöpfungswerk erneuert; der König, der allein ſeit dem Anbeginn verherrlicht iſt, und gelobt und gepriesen, ſeit dem die Welt entſtanden. Herr der Welt! erbarme dich unſer in deiner großen Barmherzigkeit; du Herr unſrer Macht, Fels unſrer Burg, Schild unſres Heils und Feſte zu unſrem Schutze. Niemand kann ſich mit dir meſſen, und Niemand beſteht außer dir; nichts iſt ohne dich, und wer könnte dir je gleichen? Es kann ſich Niemand mit dir meſſen, o Herr unſer Gott, in dieſer Welt, und es beſteht Niemand

ל ש ב ת

* הַכֹּל יוֹדוּךָ. וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה. יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ. וְלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבָתָהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וְלִיוֹשְׁבֵי שָׁבָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמְאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם. תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמֻּשְׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ רַחֵם. רַחֵם עַל־צִיּוֹן אַדְמַת עֻזֶּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן וְיֶשַׁע־עֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ. וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ. וּמִי דּוֹמֶה־לְּךָ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם

בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת־עוֹלָם. אֱלֹהֵי־עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ רַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מְשֻׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדֹל־דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זִהֲרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לְשִׁמּוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פְּנוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה:

תהבדך

לשבת

הַזֶּה. וְאִין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאִין דּוֹמֶה־לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל־נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלְא עוֹלָם. דַּעַת וְתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמְתְנָאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כִּסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנָיו כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נְגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים כְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לוֹבְשִׁים: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ מֵזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה. שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

Am Sabbat:

außer dir, unser König, in dem Leben der künftigen Welt. Ohne dich giebt es für uns keinen Erlöser in den Tagen des Messias, und Niemand gleicht dir, unserm Erretter, wenn die Todten zum Leben erstehen.

Allmächtiger, Herr über alle Geschöpfe, gelobt und gepriesen im Munde eines jeglichen beseelten Wesens. Von seiner Größe und seiner Güte ist voll die Welt, ihn umgeben Erkenntniß und Einsicht. Er ist's, der hocherhaben sich zeigt über den heiligen Thiergestalten und in Herrlichkeit prangt auf dem Himmelswagen. Unschuld und Redlichkeit stehen vor seinem Throne, Gnade und Barmherzigkeit gehen seiner Herrlichkeit voran.— Schön sind die Lichter, die unser Gott geschaffen hat, mit Einsicht und Vernunft und mit Weisheit hat er sie gestaltet; er hat ihnen verliehen die Kraft und die Gewalt, daß sie herrschen inmitten des Weltalls.— Sie erfüllen Alles mit ihrem Glanze, und strömen allenthalben ihren Lichtstrahl aus; ihr Glanz zieht herrlich durch alle Welt; freudig gehen sie auf und fröhlich gehen sie unter, und vollziehen in Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers.— Ruhm und Verherrlichung bringen sie seinem Namen, Jubel und Freudengesang dem Andenken seines Reiches. Er rief die Sonne, und sie strahlet aus ihr Licht; er ersah und stellte fest des Mondes Gestalt. Ihm bringen Lob alle Heere in den Höhen, Preis und Verherrlichung die Seraphim und Sphären und die heiligen Thiergestalten:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל. דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים. וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עול מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ. בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

לשבת

לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־מַעֲשָׂיו. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְנוּחָה. עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: וַה שָׁבָת (שכ) יוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שָׁבַת אֵל מִכָּל מַלַאכְתּוֹ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּשַּׁבֵּחַ וַיֹּאמַר. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָארוּ וִיבָרְכוּ לְאֵל כָּל־ יוצְרֵיו. שֶׁבַח יְקָר וגְדֻלָּה וְתֵתָּנוּ לְאֵל מֵרֵךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקָדְשָׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ פְּלָה:

תתברך

Am Sabbat

לאל אשר שבת

Ihm, dem Allmächtigen, der von allen seinen Werken geruht hat; er erhob sich am siebenten Tage und saß auf dem Throne seiner Herrlichkeit. Er hüllte sich in Glanz für den Tag der Ruhe, nannte den Sabbat-Tag eine Lust. Das ist das Lob des siebenten Tages, daß der Allmächtige geruht hat am selben von aller seiner Arbeit. Darum preiset den siebenten Tag ein Psalmlied für den Sabbat-Tag mit den Worten: »Schön ist's dem Herrn zu danken.« Darum rühmen und loben den Allmächtigen alle seine Geschöpfe; geben Preis, Verherrlichung und Große Gott dem Könige, dem Schöpfer des All's, der in seiner Heiligkeit seinem Volke Israel Ruhe läßt zu Theil werden am heiligen Sabbat-Tage. Dein Name, o Herr unser Gott, werde geheiligt, und dein Andenken, o König, verherrlicht, oben im Himmel und unten auf Erden. Sei gelobt, du unser Retter, durch den Ruhm deiner Händewerke; und durch die leuchtende Welten-Lichter, die du gemacht. Selah!

וְעַתָּה בָּנִים שִׁרוּ לַמֶּלֶךְ בְּתִפְאֶרֶת מִפְּאֵר בְּרַקְמֵי שִׁיר כִּיעֲטָף וּמְעַטֵּר וּכְתוֹאֵר. בְּהוֹד וְהָדָר וָשֶׁבַח כִּבּוֹאֵר. בַּעֲטֶרֶת גַּאוּת וְכֶתֶר נוֹרָא יִתְפָּאָר:

שִׁמְעוּ לִי מְלָלוֹ. עִוּוּ נוֹרָא פְּלָאִי גָדְלוֹ. שֶׁשָּׁמוּ עָרֵב לוֹ. וְזִכְרוֹ נָעִים לְהַלְלוֹ. וְהֵיכָלוֹ נֶחְמָד לוֹ. וּכְבוֹדוֹ נֶהְדָּר לוֹ. וְהוֹדוֹ נָאֶה לוֹ. וּמִשְׁרָתָיו מְנַעֲמִים לוֹ:

וְאַשְׁרֵי עַבָּדָיו הַמַּשְׁמִיעִים בְּקוֹל שֶׁבַח. כִּי עֲרֵבִים לְפָנָיו וּמְקֻבָּלִים נִכְחוֹ. שֶׁמְּעִיא הַשֵּׁר מַשְׁמִיעָם בְּכֹחוֹ. לְשַׁחֵק הַכִּסּוֹן מַעֲלָה בְּרוֹן בְּנֵי אֶזְרָחוֹ:

דְּרָכַי וְחוֹבֵי תֵּת קְדֻשָּׁה לְפִיקָרֵה אֲוִירִים. הַפִּישׁוּגֵב וּמִיכְתָּר בְּכַרְתֵּרֵי כְּתָרִים. פְּאֵר מְלָכִים תְּהִלָּה לְבְרוּרִים. מִפַּחְדּוֹ יָחִילוּ אֵיתָנִים וְצוּרִים:

יִשְׁמְרוּ נִכְסָפִים לְחַצְרוֹת מְעַט מִקְדָּשׁוֹ. בְּפַחַד וְיִרְאָה לְהַעֲרִיצוֹ וּלְהַקְדִּישׁוֹ:

אַחַר שְׁתֵּי תֵּיבוֹת מְזַכִּירִים שֵׁם קָדְשׁוֹ.
לְהוֹדִיעַ לְכָל בִּי דֵם זֶרַע קְדוֹשׁוֹ:

וַחֲיוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֲרוּ וּשְׂרָפִים יְרַנְּנוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרְכוּ. בְּגֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַנִּים וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם וּמְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה רֵאשִׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחֻדָּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם

חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: * וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וָלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

* נוהגין לומר הצעירת נ"י.

אֵל מָלֵא רַחֲמִים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ו אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה ו אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם

וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם וּ אֶת־דְּבָרַי
אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם וּ אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־
צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם וּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס ליק אלהיכם לאמת.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד
וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים
לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל
דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד הוֹן וְלֹא־עָבוֹר: אֱמֶת
שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא
מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה
אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה
אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

שם שמעני שמעון בר יצחק חזק ואמץ קהוס נרתיקי תקריסים חלח שהקריס נרתיק כל קרח
רחט הכתיבים מעברת הדגרים, וכל קרח מסיים על ל"ת מפסוקי שמעו מוסר וגו' (משלי ח').

אָנֹכִי שִׁפְעָתָה וְנִרְאֵימוֹ. קַבְּלוּ מַלְכוּתִי וְלֹא תֵאָשֵׁמוּ.
שִׁמְעוּ מוּסָר וַהֲכָמוּ:

לֹא יִהְיֶה מִקְוִיכֶם זָר וְתָרֵעוּ. וּמֵעֲבוֹדָתִי בַּל תִּגָּרֵעוּ.
וְאֶל תִּפְרָעוּ:

לֹא תִשָּׂא עֹנֶשׁ לְחַלְלִי. וְתִנָּצֵל מִמַּאֲוֹב וּבֵיחָלִי.
אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי:

זָכוֹר וְשָׁמוֹר אֶת יוֹם. וְתִמְצָא כֹּפֶר וּפִדְיוֹם.
לִשְׁקוֹד עַל דַּלְתוֹתַי יוֹם יוֹם:

כַּבֵּד נָא הוֹרִיךְ בְּמִטְעָמַי. וְתַאֲרִיךְ יָמִים וְתִהְיֶה חָי.
לִשְׁמוֹר מְזוּזוֹת פִּתְחָי:

לֹא תִרְצַח בְּנֶפֶשׁ מֵחַיִּים. וְיִהְיוּ חֶלְקְךָ בַּחַיִּים.
כִּי מוֹצְאַי מָצָא חַיִּים:

לֹא תִנְאַף רֶשֶׁף כְּיוֹנָי. מַרְחִיקָהּ יִשְׂבַּע עֲרָנָי.
נֵפֶק רָצוֹן מֶנִּי:

לֹא תִגְנֹב וְגִיעַ אִישׁ לְאִישׁוֹ. כִּי עֲמָלוֹ לָרִיק יְחִישׁוֹ.
וְחֹטְאֵי חֹמֶס נַפְשׁוֹ:

לֹא תַעֲנֶה צֶדֶק לְעַוֶּת. מִלְּשָׁנִי יֵרַשׁ צַלְמָוֶת.
כָּל מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת.

לֹא תַחְמֹד חֲפָצִים חֵרְבִּיתָה. תְּעוּדָה הַקְשֵׁר אַהֲבָתָה.
חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ:

וְכָל קִנְיָנֶיךָ שְׁבָעָה. יָקָר מְאֹד מִבְעָה.
חֲצִבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה:

יחזק וֶאֱמַץ בְּגִזְרָה. בְּיִרְאַת צִיּוּךְ לְהִתְאַזָּרָה.
וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְעֶזְרָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בָּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ

וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ.
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ.
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מַמְצִיאֵנוּ
גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ.
וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ.
וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ
אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים וְמֵרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא. גָּדוֹל וְנוֹרָא.
מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָיִים.
וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן.
בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לִשְׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם. יַחַד כֻּלָּם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל.
גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. *בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

---

* משלים מן ספרי שחור שם תיבה מיובש ניתק מלא ורוב יום לרבצה מיובש שמש שמש.
יום יבשי. נרפאי נצורים. שירי תרשי. שברי נאולים: רשבעת בתי עית.
רגלי בת עניות. יפעני שלמיה. יפי בעלים. שורה תרשי. שברי נאולים:
וכל ריאי ישורון. בבית הודי ושורקון. אין כאל ישורי. יאובני בקרים. שורת
תרשי. שברי נאולים: רגלי כן תרים. על נשארים. ותרטט נפורים. כמרגל
שפים. שירי תרשי. שפתי נא לום: רקאום עמי. בברית דומתך. יפעמו
לשמך. רעי נעולים. שורה תדשי. שברי נאולים: ראאר אותם. רבי ריאי
איתם. על בנפי בסותם. יעשי נדולים. שורת תרשי. שברי נאולים: לפי ואת

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (השבת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה (באדר) זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (באדר) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים

גרשׁמ׳ה. רַבָּה נָא רַחֵם. לְמִי הַחֹתֶמֶת. יִלְמֵי רַבְּהוּלִים. שִׁירַה חַדַּשַׁה. שִׁבְחִי נְאוֹרִים: וְשִׁיב שְׁנִית לְקַדְּשָׁה. וְאִי תִּיסוֹף נְרַנְּשָׁה. יַעֲלֶה אוֹר שַׁבְּשׁוּשָׁה. וְנִסּוּ הַצָּרִים. שִׁירַה חַדַּשַׁה. שִׁבְחִי נְאוֹרִים: וְרִיחִים רִיצְיִיחַ. בְּשִׁירַה קַרְמִיחַ. כִּי בָנִיחַ: יָיָ בָּאוֹרִים: שִׁירַה חַדַּשַׁה. שִׁבְחִי נְאוֹרִים:

בִּגְבֻרַּת תְּשׁוּעַת בָּנִים. וְתָבִיא גְּאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל׃

לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ.
לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשְׂאִנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה
וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (נוסח אשכנזי ואלהי אבותינו.
רצה במנחתנו) רְדֵה בְמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ (נוסח אשכנזי וקדשנו) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שבת ט׳ מועדי קָדְשֶׁךָ.
וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (השבת ו׳
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן.
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר
שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־
עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלּוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ.

כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּ״א יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: ועיבד
ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בחזרת התפלה.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

מְפוֹר חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמְלֻמָּד דַּעַת מְבִינִים אִפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל בְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

מן מגבלין קהלות ושרד טטנטש אורח חיים, הוצר ארץ מטה גשוגים.

ע"פ א"ב

אֹרַח חַיִּים מִיסַּר תּוֹכַחַת. בְּתַתְּךָ לְנוֹשָׁעִים בְּשׁוּבָה
וָנַחַת. גָּעֲשׁוּ עַמִּים רוֹם וָתַחַת. דְּבֶקְךָ בְּבוֹאָם מַתָּנוֹת
לָקַחַת: הַכַּעְתָּם בְּצֹאן לַנְחוֹת וְנִהַגְתָּם כְּעֵדֶר בְּשׁוֹבֵב
שָׁבָיחוֹת. וְכִיתָם לַתּוֹרָה בְּאַהֲבָה לַהֲאָחוֹת. חֹדֶשׁ שְׁלִישִׁי
בְּצֵאתָם לָרְוָחוֹת: טֹרַם נִגְלֵיתָ בְּשָׁעִיר וּפָארָן. יַדְעָתָם
חֻקֶּיךָ עוֹנָשָׁן וּשְׁכָרָן. כִּרְאוֹתְךָ כִּי בָיְאנוּ לְשָׁכָרָן. לֹא
חָשַׁבְתָּם וְרָאִיתָ לַהֲתִיתָרָן: מִמִּדְבָּר נִתַּנְתָּ מְקוֹם הֻכָּפֶר.
נָגַד הַשֶּׁבֶשׁ לְעֵין כָּל סוֹקֵר. סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צִחְצָחָה
לְהִתְעַקֵּר. עֵת נָבוֹאוּ בְּמִשְׁפָּט לְהִתְחַקֵּר: פֶּרֶךְ לֹא
דִבֶּר בְּמַכְתָּרִים. צֶדֶק הוֹבֵר מַגִּיד מֵישָׁרִים. קוֹלוֹת
וְלַפִּידִים וּבָרָקִים בּוֹעֲרִים. רָאוּ וְתָמְהוּ מְלָכִים וְשָׂרִים:

אורח חיים

Den Pfad des Lebens, die Ermahnung zum Tugendwandel hast du deinem Volke gezeigt, nachdem du es aus Sklavenketten zur Freiheit geführt. Damals erbebten vor Ehrfurcht des Himmels und der Erde ewige Säulen, als deine Verehrer sich naheten, das göttliche Geschenk (die Thora) zu empfangen. Wie eine geliebte Heerde führtest du dein Volk, erquicktest sie mit deiner göttlichen Wonne, und beglückten sie endlich mit deinem liebebrennenden Gesetze, am dritten Monat, nachdem sie von der egyptischen Sklaverei befreiet wurden. — Zuerst erschienst du mit deinem Gesetze im Lande Seïr und Paran, machtest ihre Bewohner mit dem Inhalte deiner Lehre, mit dem ihr verbundenen Lohne und auch mit der Strafe bekannt. Sie weigerten sich, sie anzunehmen, du schauetest sie verächtlich an, und wendetest dich von ihnen ab. — In der Wüste, auf einer freien herrnlosen Haide beim hellen Tage, vor aller Augen, hast du dein göttliches Gesetz geoffenbaret, jenen verwahrlosten Wüstenbewohnern zur Lehre und Mahnung, damit sie einst ob ihrem Lebenswandel vor Gericht gezogen werden können! — Dein göttlicher Mund hat nicht ins Geheim gesprochen; denn unter Donner-Getöse und flammenden Blitzen verkündetest du der Tugend Heil und des Rechtes Segen, daß es Fürsten und Könige sahen und in Staunen geriethen. — Ein dreifach heiliges

שָׁלִישִׁים כָּתַבְתָּ לָעָם מִשְׁלָשׁ. שְׁלֹשֶׁת שָׁלִישׁ מִשְׁבֶּט
שְׁלִישִׁי. יז תְּמִימָה וּבָרָה מִשִּׁבְרֵי נַפְשִׁי. תָּמַכְתָּ
לְהַנְחִילִי בִּירַח שְׁלִישִׁי:

קהל מֵישָׁרִים כָּל מַעְגְּלֵי טוּבוֹ. חִשְׁבִּיעַ מִיפִּיו לְעָם
קְרוֹבוֹ. יח לַחֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹל בָּחָצְבוֹ. מָגֵן הוּא
לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל
חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים

הפיוט נתן ר"ע ס' התשר"ק על סס שבתות לשנה ולקבלס

קהל תָּמְכוּ כָבוֹד נוֹחֲלֵי תְעוּדָה. שְׁתָפוּ בְּמַתַּן יְקָרָה
וַחֲמִידָה. רְצוּיָה חֲשׁוּקָה מִכָּל כְּלִי חֶמְדָּה. קְרִיאַ
בַּת מֶלֶךְ בְּבוּדָה: צִיר נֶאֱמָן קָרָאתָ לַעֲלוֹת. בְּגִינְיָךְ
בְּאַרְתּוֹ חֲמוּרוֹת וְקַלּוֹת. עוֹנְשִׁין וְאַזְהָרוֹת פְּרָטוֹת

Buch (תנ"ך) schriebst du in Flammen nieder, für das dreifache Volk (aus Kohanim Lewiten und Israel bestehend) und als Mittler wähltest du den Drittgeborenen[1]) vom dritten Stamme (שבט לוי), um die reine seelenerquickende göttliche Lehre mir zu überliefern, als geistiges Erbtheil, am dritten der Monde.

מישרים Des Herrn Wege sind grade, zur Seligkeit führend; diese offenbarte er seinem, sich ihm anschmiegenden Volke, unter dem rollenden Donner und zuckenden Feuerflammen. Der Herr ist ein Schild Allen, die ihm vertrauen!

תמכו כבוד

Hoher Ruhm wurde den Erben der göttlichen Lehre zu Theil. Gemeinschaftlich übernahmen sie die Pflichten, die herrliche Lehre zu beobachten, die gefällig ist, lieblich und unschätzbar, die preiswürdige Tochter des ewigen Weltenherrschers! Du berufst den treuen Bothen (Moses) zu dir hinauf, ihm die leichtfaßlichen wie die schweren Ge-

---

1) Moses, der nach seinen Geschwistern Aaron und Mirjam geboren wurde.

וּכְלָלוֹת. שֶׁבַע הַמִּצְוֹת וְשִׁלּוּם גְּמוּלוֹת: נָמַתָּ לוֹ כֹּה
תֹאמַר. כִּילְפָחוֹת וּמַלְהוֹסִיף מַאֲמִיר. לָנָשִׁים בְּלָשׁוֹן
רַכָּה לוֹמַר. כְּבֵד הַדִּקְדּוּק לַאֲנָשִׁים לִגְמֹר: יָרַד מִן
הָהָר וְהִשְׁמִיעָם. מַעֲמִי מֻתָּק וְאִמְרֵי נֹעַם. חָבְרוּ
וְהוֹשִׁוּו כְּאֶחָד בְּמַדָּעָם. זוֹרְזוּ לְהַקְדִּים מַעַשׂ לְמִשְׁמָעָם:
וּבַשְּׁלִישִׁי לְיוֹם הִתְקַדְּשָׁם בּוֹ. הַקְּדִים עַל יָדָם כֵּילֵךְ
בְּמוֹסְבוֹ. דֶּרֶךְ תַּלְמִיד לְהַמְתִּין לְרַבּוֹ. גָּדְלָתוֹ הִפְלִיא
לְזָרֵעַ אוֹהֲבוֹ: בְּנָסָעָם מִים סוּף אֲגוּדִים. בְּרִיב וּמְצָה
נוֹסְעִים וְעוֹמְדִים. יוּ אֲוֵי בְּעֵת נָסְעוּ מֵרְפִידִים. אֶל
סִינַי בָּאוּ בְּאֶחָד אֲחוּדִים:

הַלְלוּיָהּ כִּי הוּא הָיָה וְיִהְיֶה. בְּגֶשֶׁם נְדָבוֹת אוֹתָנוּ

---

bothe zu erklären; die Strafen und Ermahnungen, bei Übertretung einzelner oder sämmtlicher Gesetze, so wie Belohnung und Vergeltung bei Befolgung derselben. Du sprachst zu ihm: So sollst du meinen Willen verkünden, ohne aller Abkürzung oder Zusatz. Dem Frauengeschlechte bringst du die göttliche Lehre bei in sanfter Weise; den Mannern aber schärfst du alles auf's genaueste und strengste ein. Nun stieg er (Moses) herab vom Berge und belebte die Versammlung mit beredetem Vortrag und süßer Rede. Sie waren einig in ihrem Sinne, faßten alles ohne Zaudern auf in ihres Herzens Geist und Empfindung; gelobten unverbrüchlichen Gehorsam, bevor sie noch alles genau vernommen. Am dritten Tage ihrer Weihe kam ihnen der Weltenherrscher von seinem Himmelsthrone gnadenreich entgegen! Gewöhnlich erwartet der lehrbegierige Jüngling seinen weisen Meister; doch die göttliche Majestät wollte sich zuvorkommend dem Geschlechte seines Lieblings (Abraham) offenbaren. In Eintracht verließen sie des Schilfmeeres wunderreiche Kuste; jedoch wahrend ihrer Züge durch die Wüste störte Hader und Zwist den holden Frieden. In Rephidim aber trat die innere Harmonie wieder ein, und so gelangten sie, wieder vorbereitet. am Sinai an. —

הללויה Lobet den Ewigen, der da war und sein wird; Er, der uns einst zur Auferstehungszeit durch seinen milden Regen in ein

יַחַיֶּה. יוּ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כֻלָּנוּ וְנִתְיָה. וְצַדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ יְחַיֶּה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

כוונת הפייטן לכוונ[illegible] מעצד מ"ת וחתם החקנר שמו מקונע כל בית שמעון בר יצחק.

הלל שְׁלֻמִים בַּחֲנוֹתָם גֶּגֶר הָהָרָה. שָׁוִים וּנְכוֹנִים
בְּרוּחַ נִשְׁבָּרָה. שִׁמַּעְתָּם חֻקִּיךְ עֲרוּכָה וּשְׁמוּרָה.
שְׁמֻעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה: מִצְוֹת וְחֻקִּים דַּת וָדִין. מִשָּׁם
לָמַדְתָּ מַאֲמִצֵי הַדִּין. מִדֶּשֶׁן בֵּיתְךָ זָכוּ לְהַעֲדִין. מִשְׁמֵי
הִשְׁמַעְתָּ דִּין: עַד לֹא נִגְלָה לְמִצּוּקֵי אָרֶץ. עָבַר וְזָרַח
וְהוֹפִיעַ בָּאָרֶץ. עַמִּים מִשָּׁם נִפְרְצוּ פָּרֶץ. עָמַד וַיְכוֹדֵד
אָרֶץ: וּמֵרְבְבוֹת קֹדֶשׁ אָתָה בְּמִיצַד. וּלְעַם קְרוֹבוֹ
מִסִּינַי נוֹעַד. וְעַמּוּדֵי תֵבֵל נָעֲשׁוּ לְהַרְעַד. וַיִּתְפּוֹצְצוּ
הָרֵי רְעַד. נִקְבְּצוּ לְאֵמִים רָגְשׁוּ שְׁמָעָם. נֶאֱכְפוּ לְקוֹלָם
לְשַׁאֲלוֹ מַה טַּעַם. נֶאֱם יְיָ הִשְׁבָּם עַל מָה הָרַעַם. נוֹתֵן

---

schöneres Leben rufen wird. Da werden wir vom Todesschlafe erstehen, und des Lebens uns wieder erfreuen. Ja, durch seine Treue lebt der Fromme wieder auf! Gelobt seiest du, o Herr, der die Todten wieder belebt.

שלמים בחנותם

Als die Frommen einigen Sinnes dem Berge Sinai gegenüber lagerten, grades Herzens, vorbereitet in frommer Demuth, machtest du ihnen deine Gesetze bekannt, nach ihrer innern Weihe und heiliger Ordnung: »Höre mein Volk, ich rede!« Da vernahmen sie rechtskräftige Gebothe, Gesetze, Verordnungen und Rechte. Sie waren so glücklich, deines Heiligthums Heil zu genießen, als du ihnen vom Himmel herab dein Recht offenbartest. Bevor er aber den Glaubensstarken der Erde sich offenbart, zog die göttliche Erscheinung durch die Welt, die Sittenlosigkeit der Heidenvölker beobachtend, deren Frevel gleichsam die Erde wanken läßt. Da erzitterte auf einmal die Erde — denn der Herr erschien unter Myriaden seiner himmlischen Heerschaaren und offenbarte sich von Sinai aus seinem treuen Volke. Ja, der Erde feste Säulen wankten vor Ehrfurcht damals, und die ewigen Urgebirge erdröhnten; ferne Völker sammelten sich in Bangigkeit, als sie das schreckliche Getös vernahmen, und begaben sich zu dem zauberkundigen Bileam, um von ihm die Ursache all dieser Erschütterung zu vernehmen, und sie erhielten Bescheid von seiner begeisterten Rede: »Der Ewige

עז וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם: בָּנְתָה מִרָחוֹק לְנוֹחֲלִי תְעוּדָה.
בְּשֶׁלֶם יִסַּדְתָּ עַל אֶרֶץ אֲגוּדָה. בִּבְנֵי נַעֲבָדְךָ בְּגִילוּ וּרְעָדָה.
בְּבוּד יְשָׁרִים וְעֶדָה: וְרִדְתָּ לְסִינַי בְּאֵלִים בְּוֹעֲרִים. רֶשֶׁף
לְרַגְלֶךָ יָצָא בְּהַדּוּרִים. רוֹעֲדִים נְמוּגִים כָּל יְצוּרִים.
רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים: יָרְאָה וְחָלָה מִתְּאֲהַ הָאָרֶץ. וַיְהִי
בֵּן תֻּהַפְּךָ לְתַחוּ בְּחֶרֶץ. יוֹסְדוּ עַמּוּדֶיהָ בְּאַנְכֵי בְּמֶרֶץ.
יוֹדוּךָ כָּל כֹּלְכֵי אָרֶץ: צְבָאוֹת קְדֹשׁ אֲחָזוּם בָּעֲתָה.
צֶלַע כְּגִיגִית עֲלֵיהֶם כָּפַפְתָּ. צְרוּפָה קִבְּלוּ בְּמָעוֹד
וְאִמְתָּה. צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ: חָשׁוּ הָרִים לְקַבֵּל
שְׁבִינָתוֹ. חָפְצִים לְהִתְעַלּוֹת בִּיקָר תִּפְאַרְתּוֹ. חָבַב
חוֹרֵב בֵּהָרֵי אַדְמָתוֹ. חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ: קָרָאתָ
לֶעָנָו מֵרוֹם גְּבוֹהִים. לְהַנְחִיל תְּעוּדָה לְעַם כְּבֵדִים.

---

verleihet jetzt seinem Volke Sieg und Macht, daher des Donners gewaltige Stimme!« — Schon vor Anbegin der Welt bestimmtest du deinem Volke dieses heilige Erbtheil deiner Lehre, ihrentwegen hast du den Erdenbau gegründet; darum beten wir dich mit freudenvollem Schrecken an, im andachtigen Rath der frommen Versammlung. — Unter flammensprudenden heiligen Legionen ließest du dich auf Sinai herab, Blitze zuckten majestatisch dir zu Füßen, alle Geschöpfe erzitterten und bebten. Selbst die ewigen Berge sahen es und wankten. Mit Bangigkeit sah es die Erde, ihren Untergang befürchtend; sie glaubte, das alte Chaos sei bereit sie zu verschlingen! aber das Wort des Herrn: »Ich bin der Ewige dein Gott!« verlieh neue Festigkeit den wankenden Säulen der Erde, und alle Fürsten der Welt lobpriesen dann deine göttliche Allmacht. Auch die Schaaren deiner Geheiligten (Israel) erfaßte Angst und Schrecken, als du des Berges gewaltige Schwere über sie emporhieltest [1]). Und mit Zittern empfingen sie deines Gesetzes reine Lehre, die gleichsam die Schaffnerin im Hause des Herrn ist. — Die Berge wetteiferten untereinander, wegen der Aufnahme der göttlichen Majestät, und jeder bestrebte sich, den Abglanz der Gottheit auf sich ruhen zu lassen; aber der Choreb wurde vor allen Bergen der Welt auserseben; ihn erkor der Herr zu seinem Sitze. — Du riefst dem sanftmüthigen (Moses) von der Himmelshöhe, um die

1) Laut der Agada: כפה עליהם הר כגיגית

יז מְאֹד נַעֲלֵיתָה עַל כָּל אֱלֹהִים. וּמֹשֶׁה עָלָה אֱלֹהִים:

יְמָלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל נָא:

אִם לֹא אֲמָרֶיךָ הַנְּעִימִים. חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא מִתְקַיְּמִים. וְהִנְחַלְתָּם מִדְרָשָׁה לְמֵעוּטֵי עַמִּים. מֵאַהֲבָתְךָ אוֹתָם וּבְזֵכֶר שְׁבוּעַת קְדוּמִים. וּמְאֹד תִּתְאַוֶּה לָמוֹ לִהְיוֹת שְׁלֵמִים. וּבְמִשְׁפְּטֵי חֻקֶּיךָ לֵב וָדַעַת מְשִׂמִים. וּבְסוֹד יִרְאֶיךָ יָשִׁיבוּ טְעָמִים. בְּרִיתְךָ לִנְטֹר לֶכֶת בְּדַרְכְּךָ תְּמִים. וּבְעֵת הִשְׁמִיעָתָם חֻקֶּיךָ הַתְּמִימִים. עָמְדוּ בְּמוֹרָא כְּאֶחָד מִיּשְׁלֵמִים. וְנִגְלָה לָמוֹ רָז מַלְאֲכֵי מְרוֹמִים. עֲשִׂיָה לִשְׁמִיעָה הֵיוֹת מַקְדִּימִים. וְנִמְתָּ מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לְעוֹלָמִים. לְיִרְאָה אוֹתִי לְטוֹב לָהֶם כָּל הַיָּמִים. לוּ עַמִּי שׁוֹמֵעַ

Gesetzlehre dem ersehnten Volke zu übergeben.—Wie hocherhaben über alle Götterwesen bist du, o Herr! — Und Moses bestieg den göttlichen Berg.

אם לא אמריך הנעימים

Wenn deine theuern göttlichen Worte nicht wären, so beständen auch die Natur-Gesetze des Himmels und der Erde nicht. Dem winzigsten unter allen Völkern hast du deine Lehre verliehen, aus Liebe zu ihm und in Gemäßheit des Bundes, den du mit ihren Vorfahren geschlossen. Du hegtest großes Verlangen, sie tadellos zu wissen, damit sie um so geeigneter wären, reines Herzens deine göttlichen Gebothe aufzufassen, und deren wahren Sinn in der Versammlung deiner Frommen zu deuten, deinen heiligen Bund zu hüten und durchs Leben im Rechte zu wandeln. Als du ihnen deine klaren, heiligen Gesetze offenbartest, da standen sie ehrfurchtsvoll, einigen Sinnes da, fähig jenes heilige Geheimniß der Wahrheit, gleich den Engeln der Himmelshöhen zu begreifen. »Wir wollen deine Gebothe treu befolgen!« riefen sie einstimmig aus, noch bevor sie den Willen des Herrn vollständig vernommen. Worauf du, Herr, wohlgefällig sprachst: »Wenn doch diese ihre Gesinnung immer dieselbe bliebe, mich zu ehrfürchten, auf daß es ihnen stets wohlergehen möge! Wenn doch mein Volk mir immer

לִי וּבִדְרָכַי מְסוּיָמִים. וְיִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְּלוּ בְּלִי חֶיוֹת אֲשֶׁמִים. בְּמַעַם מִפְּנֵיהֶם אַכְנִיעַ שׂוֹטְמִים. וְאָשִׁיב יָדִי עַל אוֹיְבִים וְקָמִים. יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא בוֹשִׁים וְלֹא נִכְלָמִים. וְאַתָּה אֲדוֹן הַצּוּר תָּבִים. בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלְכוּן לְאֹרֶךְ יָמִים. פְּתַח דְּבָרֶיךָ הָבִינֵם בְּחִבּוּמִים. וּתְזַכֵּם לְחַיּוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים. וּבְתוֹכָם תִּשְׁכּוֹן רָם עַל רָמִים:

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

י״ק וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב. וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל לְנָקוֹב. מִזְרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

כוונת הפיוט לתך הדיבות תליקות תעשה מול תחשך ויאירו נחשלתח ויתוש סם המחנר שמעון בר יצחק בר אבון חזק.

קהל שְׂבוֹעַת מָרוֹם לְקָדְשָׁה בְּהַיּוֹם. מְצוֹתֶיהָ וְחוֹרְיוֹתֶיהָ מִפִּי אָיוֹם. מְמִדְבָּר נִתְּנָה לְיוֹצְאֵי כְּדִיוֹם: מַאֲמַר וְצִוּוִי וְעֹנֶשׁ וְאַזְהָרָה.

---

gehorsam bliebe, in meinen Wegen wandle, und mit reinem Herzen jede Sünde verabscheuen möchte! Wie wollte ich da ihre Feinde demüthigen, und gegen ihre Widersacher und Verfolger meine strafende Hand kehren! Israel fände dann ewiges Heil durch den Ewigen! Sie würden nimmer beschämt, nimmer zu Schanden werden. — O Herr der Welt, Hort der Milde! laß sie wandeln im Lichte deines Angesichts, lange Zeit. Die Einleitung deiner göttlichen Worte belehre sie, verleihe ihnen Weisheit, gewahre ihnen frohes Leben, dauerndes Heil; und wandle du in ihrer Mitte, der Hohen Höchster!

ח יקים Ewig Lebender! Furchtbarer, Allerhöchster und Allerheiligster! —

ויקם Er setzte Zeugnisse ein in Jakob, die Lehre unterwies er Israel, zum Erbtheil der Versammlung Jakobs, er der Heilige!

שבועת מרום

Die kostbare göttliche Beute wurde heute siegreich erobert (מיכ תהיה). Sie, deren Gebothe und Lehren die Worte des Allerhöchsten sind, wurde heute zum Geschenke dargereicht dem befreieten Volke in der Wüste, Befehle und Unterweisungen, Verbothe und Ermahnun-

חֹק וּמִשְׁפָּט בְּרִית וְתוֹרָה. נַעַם הֱגֵה דִּבְרוֹת עֶשֶׂרֶת: עֲרוּכִים
יַחַד זֶה אֶחַר זֶה. וְצִמּוּדִים מַחֲזֶה אֶל מַחֲזֶה. לוּחוֹת כְּתוּבִים
מִזֶּה וּמִזֶּה: וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים לְאַשְּׁשָׁה. הֲקָקָם וְזֶה כְּנֶגֶד
זֶה לְדָרְשָׁה. כְּוֻנָּם וְהִתְוָם חֲמִשָּׁה מוּל חֲמִשָּׁה: נַעַם אָנְכִי
הִשְׁמִיעַ בְּמַאֲמָר. כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִרְצָח הוֹזִיר בְּמִשְׁמָר. זֶה עַל
זֶה לְהָבִין וְלִגְמָר: בְּחָכְשָׁל יְצוּרִים לִשְׁפּוֹךְ דָּם. כְּאִלּוּ מְמַעֲטִים
דְּמוּת בַּהֲוִיָּדָם. כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם: רָמַז לֹא
יִהְיֶה בַּשֵּׁנִי דִּבּוּר. כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִנְאָף הוֹזִיר לְצִבּוּר. עַל אָפְנֵי
דָּבָר דָּבוּר: נַגִּיד וְיוֹכִיחַ עָלַי כּוֹתְרִים. דּוֹמִים לְאִשָּׁה מְנָאֶפֶת
מֵאֲחֵרִים. תַּחַת אִישָׁהּ תִּקַּח אֶת זָרִים: צְוָה לֹא תִּשָּׂא לַשָּׁוְא
שֵׁם כְּלִיּוֹת חוֹקֵר. כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִגְנֹב הוֹזִיר לְהִתְיַקֵּר. הֲגֵנֹב
רָצַחְנָאַף וְהִשָּׁבֵעַ לַשֶּׁקֶר: חָזַק וְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת. כְּנֶגְדּוֹ
לֹא תַעֲנֶה הוֹזִיר בְּמִשְׁבָּת. פְּוֻ תְּשַׁקֵּר וְתוֹצִיא רַבַּת: קְרִיאָתָם
יוֹכִיחוּ לָיְ לְלוֹן לְהוֹן: כָּל מְחַלֵּל יוֹם קֹדֶשׁ בְּזָדוֹן. כְּאִלּוּ מֵעִיד

---

gen, Gesetze und Rechte, Bündnisse, Lehren und Sinnsprüche umfassen inhaltschwer die heiligen zehn Gebothe. In weiser Ordnung folgen sie aufeinander, in sinnreicher inniger Beziehung, auf zwei steinerne Tafeln, deren beide Seiten die Feuerschrift des Ewigen geziert. Ja, der Ewige selbst hat sie hingeschrieben, und Spruch gegen Spruch, fünfe und fünfe, nach ihrer wesentlichen Beziehung zu einander geordnet. Das erste Geboth, das anmuthig dem Munde des Ewigen entquoll: »Ich bin der Ewige dein Gott!« hatte (an der steinernen Tafel) gegenüber das Verboth: »Du sollst nicht morden!« um gleichsam anzuzeigen, daß das göttliche Wesen — in dessen Ebenbilde der Erdensohn geschaffen — durch Blutvergießen entweihet werde. Das zweite Geboth: »Du sollst keine fremden Götter anbeten!« hatte gegenüber das Verboth des Ehebruchs, um den Götzendiener einer Ehebrecherin, die ihrem treuen Ehemanne untreu wird, gleichzustellen. — Ferner geboth er, den heiligen Namen des Herrn vergeblich nicht auszusprechen und gegenüber war zu lesen, nichts zu entwenden, weil Stehlen, Morden, Ehebruch und falscher Eid sich aufeinander folgende Verbrechen sind.— Darauf geboth er, des heiligen Ruhetages sich zu erinnern (um ihn zu feiern) und gegenüber diesem Gebothe prangte das Geboth des Ewigen: Du sollst nicht falsches Zeugniß ablegen, nicht lügen und nicht verleumden: das deutet darauf hin, daß wer muthwillig die heilige Ruhe des Sabbat entweihet, sich so schwer versündiget als wenn er

עֲדוּת שֶׁקֶר בָּאָדוֹן: בְּשָׁמוֹר וְיוֹצֵר שַׁבָּת מֻחֲלֶלֶ. מֵעִיד כִּי לְשִׁשָּׁה
עוֹלָם שְׁכֻלֵל. וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם יְיָ וַאֲנִי אֵל: רָשֹׁם מִצְוֹת כַּבֵּד
לְעַם נִבְרָא. אָב וָאֵם מְכַבֵּד בִּמְרָא. מִשְׁמוֹעָה רָעָה לֹא יֵרָא:
אֹמֵר לֹא תַחְמֹד שֶׁת לְנַגְדּוֹ. בַּיִת רֵעַ וַאֲתָנוֹתָו וְעַבְדּוֹ. שׁוֹרוֹ
וַחֲמוֹרוֹ וְכָל כְּבוֹדוֹ: בְּאֵר מַאֲמַר לְמַאֲמַר לְמוּלוֹ. לַגִּיד עַל הַחוֹמֵד
לְהַכְשִׁילוֹ. סוֹפוֹ לְהוֹלִיד בֵּן שֶׁהוּא מְקֻלָּלוֹ: וְאֵלּוּ עֶשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת
הַכְּלוּלוֹת. נֶחֱרְתוּ עַל לֻחוֹת הַמְּעֻלּוֹת. וּמִפִּיהֶ֫ן הוֹשְׁמָעוּ
בְּקוֹלוֹת: נְבוֹנִים שׁוֹלְחָבוּ מִלַּהַב הַמְשֻׁמָּע. וְהִשְׁמִיעוּ אֵין יְכֻלֶת
לִשְׁמָע. קֶרֶב אַתָּה וּשְׁמָע: יזן חַי הוֹדָה לַאֲשֶׁר אָמְרוּ. וָבוּ
קְדוֹשִׁים וְכֹשֶׁם נִתְאַשְּׁרוּ. כְּנֶם הֵטִיבוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבְּרוּ:

ויקב עדות ביעקב. ותורה שם בישראל לנחוב. מורשה קהלת יעקב. קדוש.

נקנת מקרושת לאמרים אל נא תתכן כיוס רלזין קף 108.

ק״ח כַּאֲשֶׁר נִגְלֵיתָה לַאֲבוֹתֵינוּ בְּיוֹם חֲוֵה. כֵּן נִזְכֶּה
שְׁבִיעִיתְךָ לַחֲוֵה. וְנֹאמַר הִנֵּה אֱלֹהֵינוּזֶה. קָדוֹשׁ:

---

gegen den Ewigen als falscher Zeuge aufträte. Denn die Feier des Ruhetages soll ja ein Zeugniß sein, daß der Herr in sechs Tagen das Weltall vollendet und am siebenten geruhet. So sprach auch der Ewige selbst: »Ihr seid meine Zeugen, daß ich der allmächtige Schöpfer bin!« Nun schärfte er den Menschenkindern die Verehrung der Erzeuger ein, mit der Versicherung, daß wer seine Eltern hochachtet, das böse Verhängniß nicht zu fürchten hat; gegenüber stand das Geboth, nach fremdem Gut kein unerlaubtes Verlangen zu tragen, weder das Haus noch die Magd, den Knecht, Ochs, Esel oder sonstige Besitzungen des Nächsten zu gelüsten. Diese beiden, sich gegenüber stehenden Gebothe deuten an, daß der Lüsterne nach fremder Habe einen ungehorsamen Sohn zeugen würde, der ihm fluchte. – Diese zehn Gebothe, die viel verbreitete Wahrheit umfassen, sind von Gottes Mund auf die geglätteten steinerne Tafeln eingeprägt worden, wie er sie laut mit göttlicher Stimme dem Hörer verkündet. Von der gewaltigen Gluth der himmlischen Rede wurden die Sinnigen im tiefsten Herzen entzündet und übermannt, und sie ließen sich vernehmen: Wir sind unfähig weiter das Wort des Herrn zu vernehmen, trete du (Moses) hinzu und vernimm das Wort Gottes. Der Ewige billigte was sie gesprochen, er heiligte und beseligte sie, und sprach: »sie haben wohl gesprochen!«

יִבָּנֶה עִיר קָנְנִי רֹאשִׁית דַּרְכּוֹ׃

שֵׁשׁ עֲשׂוֹעַ יוֹם יוֹם מְרֹאשׁ אֲמָנָה. קֶדֶם מִפְעָלָיו אֲלָפִים שָׁנָה.
אָז רָאָה וַיִּסַּפְּרֵהּ חֲקָרָהּ וְחִכְּנָהּ. בִּימִינוֹ חֲקָקָהּ וּבְחִיקוֹ נָתָנָהּ.
הֲלֹא חָכְמָה תִּקְרָא וּתְבוּנָה. בְּרֹאשׁ מְרוֹמִים קוֹלָהּ נָתָנָה.
אֲלֵיכֶם אֶקְרָא בַּעֲלֵי אֱמוּנָה. שִׁמְעוּ כִּי נְגִידִים אֲדַבֵּר לְהַבְיָנָה.
מִפְתַּח שִׂפְתַי מֵישָׁרִים וּנְכוֹנָה. בְּצֶדֶק כָּל אִמְרֵי פִי כְּלִי תוֹאֲנָה.
בְּלָם נְכוֹחִים לְיוֹדְעֵי בִינָה. חָרוּ מוּסָרִי וְאַל כֶּסֶף וְתִכּוֹנָה׃

מִקַּדְמֵי קֶדֶם מֵרֹאשׁ נְסָכְתִּי. בְּאֵין תְּהוֹם וּמַעְיָן נִתְהַלָּלְתִּי.
בְּטֶרֶם הַר נָגְבַע נִתְחוֹלָלְתִּי. בַּחֲכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם חָיִיתִי. בְּאֲמָצוֹ
שְׁחָקִים עִמּוֹ נִמְצֵאתִי. אֲנִי הָכְמָה עָרְמָה שָׁכַנְתִּי. מְשַׁחֲרֵי
יִמְצָאוּנְנִי וְאוֹהֲבֵי אָהָבְתִּי. מֶחָרוּץ וּמִפָּז נִבְחֲרָה תְּבוּאָתִי.
כִּי אֹרַח צְדָקָה וּמִשְׁפָּט הִתְהַלָּכְתִּי. וְסוּרוּ אֲלַי חֶסֶד לֵב נָפָתִי.
לְהַלְחִם בְּלַהֲמִי וְלִשְׁתּוֹת יַיִן מָסָכְתִּי. כִּי עֹשֶׁר וָכָבוֹד נִמְצָאִתִי׃

עֲצָתוֹ מֵרָחוֹק אֶתֵּן לְאַמְּנִי. חִקּוֹת שָׁמַיִם וָאֶרֶץ שָׁם לְמַעֲנִי.
רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ בְּחֶמֶד קָנָנִי. וּמְצוּף דַּשׁ וְנֹפֶת חִמְּתִיקָנִי. וָחֶב
וּפָנִינִים לֹא יַעַרְכְנִי. כִּי כָל בֵּיתִי לָבוּשׁ שָׁנִי. לוּיַת חֵן וְרִפְאוֹת
נָתְנָנִי. יָדִי וְכַפַּי לִפְרוֹשׂ לֶעָנִי. פִּי פָתְחוּ בַּחָכְמָה וּבְשֶׂבֶל חִכְּמָנִי.
וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנִי. מָטְרוּ מַטְחִי וְעָרוּךְ שָׁלָחָנִי. אֹרֶךְ יָמִים
וְכָבוֹד בְּשָׂמֹאלִי וּבִימִינִי.

וּבָעָצְתִּי נוֹעַן רוֹכֵב כְּרוּבִים. מְמַדֵּי אֶרֶץ שָׁם וְרִבֵּךְ רָגָבִים.
שָׁמַיִם נָטָה וְשָׁם סְתָרוֹ עָבִים. שִׁמְשׁ חִוְרִיחַ וְצֵר יָרֵחַ וְכוֹכָבִים.
וְחֻדֵּשׁ שִׁאוֹחִוְרִיעַ אֲלָנוֹת וַעֲשַׁבִּים. וְהִשְׁרִין דָּגִים וְעוֹפוֹת וְחַגָּבִים.
וְחַיָּה וּבְהֵמָה וְכָל פָּרִים וְרָבִים. וַיְצַר בְּכַבּוֹ רֹאשׁ לְכָל נְצִיבִים.
בְּחִבְּרָאוֹ כּוֹנָנוּ תְּכִים וּנְכוֹנִים. וּמְעַט מֵאֱלֹהִים חִסְּרוֹ בַּאֲהֻבִים.
וָכָבוֹד וָהָדָר עִטְּרוֹ בְּשׁוֹבִים. וְהִמְשִׁילוֹ בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו כֹּל שָׁתוּ
וְדָרַכְתָּ:

נ עִם אִבְּרָהָם שֵׁת מְסָבָתוֹ. בְּצַלְמוֹ רְקָמוֹ וְהִפְאִיר תְּמוּנָתוֹ.
וְקִבְּצָהּ עַד בָּצְרָה הֲרִים רוֹמָיתוֹ. וְחָלַל לוֹ מִשְׁכַּל תְּבוּנָתוֹ. וּבְמִלַּת
לְשׁוֹן הִפְלָאוֹ דִּבְּרָתוֹ. וַיִּקְרָא שְׁמוֹת לְכָל בְּרִיָּתוֹ. עַל כָּל יְצוּרִים

הָיְתָה אֵימָתוֹ. וּבְעֵרֶן גַּן הָיְתָה חֲנָיָתוֹ. וּלְחַמְתִּי־בִי בְּפִיו הָיְתָה תַּאֲוָתוֹ. עֵקֶב הָיְתוֹ רֹאשׁ עִפְרִית אַדְמָתוֹ. חֻקּוֹתַי וְתוֹרוֹתַי לַהֲגוֹת בְּאַמָּרְתוֹ. וְנֹעַם מִשְׁפְּטֵי צִדְקִי לְחַוּוֹתוֹ:

בְּשׁוּרִי מַעֲשֵׂהוּ וָרַ מַעֲשֵׂה. לֹא שָׁמַר צִוּוּי יַיְרֵהוּ. כִּיקָר לֹא לָן וַיִּגָּרְשֵׁהוּ. וְנִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמָה מִקְרֵהוּ. בְּאָכְלוֹ מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוֵּהוּ. לְבִלְתִּי אֱכוֹל מִמֶּנּוּ וְלִטַּעֲמֵהוּ. וְהִרְצֵיתִי אֲמָרַי לִי־פְּנֵי בוֹרְאֵהוּ. לֹא חָפַצְתִּי בּוֹ כִּי מְרֵי הוּא. בְּמִפְקָד אֶחָד לֹא עָמַד לְיוֹמֵהוּ. וּבְקָצוֹת תַּלְתַּלֵּי אֵיךְ יַעֲמוֹד הוּא. בַּחֲסַר לֵב יָמוּת בְּלִי לְהַחֲיוֹתוֹ. לֹא נוֹכַל לְהַדְּבֵק אֲנִי וָהוּא:

רַבּוּ שָׁנִים וְהָלְכוּ דוֹרוֹת. אֲנִי הָיִיתִי אֲצוֹרָה בְּמִרְמֵי דִירוֹת. בֵּין אַרְאֶלִּי מִדַּי אֲמָרַי טְהוֹרוֹת. וְעָמַד אִישׁ צַדִּיק תָּמִים בְּדוֹרוֹת. מְיַשֵּׁר מַעֲגָל וּמְסִלּוֹת יְשָׁרוֹת. אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ בְּכוֹשָׁרוֹת. מְנַהֵם מְמַעֲשׂ וּמֵעֹצֶב מְאֵרוֹת. וּבְשֶׁמֶךְ נַעַם נְהַלֵּן מְצָרוֹת. בְּצֵאתוֹ לְרָוָחָה מִתּוֹךְ מַכְאֹבוֹת. הִקְרִיב קָרְבָּן מִנְדָּה וְתַשּׁוּרוֹת. מִכָּל חַיָּה וּבְהֵמָה וְעוֹפוֹת טְהוֹרוֹת. וְרָצָה לְרַבְּקוֹ בִּי אֲמָרוֹתַי לְהוֹרוֹת:

יוֹם נִשְׁתַּכֵּר נִפְרְדָה חֲאָוָתוֹ. מִמֶּשֶׁג כַּרְמוֹ חֵרְוָה שְׁתָיָתוֹ. וְנִתְגַּל בְּאָהֳלוֹ וְגִלָּה נַבְלוּתוֹ. וּבְנוֹ נִכְנַס וְרָאָה עֶרְוָתוֹ. וַיְיַיֵּן מִיֵּינוֹ וְאֵרְרוֹ בְּקִלָּלָתוֹ. עֶבֶד עֲבָדִים לְאֶחָיו יִהְיֶה תּוֹתוֹ. בַּעֲשׂוֹתוֹ כָּבָה מְאַסְתִּי יְשֻׁנָאתוֹ. וְנַטְתִּי לְצוּרִי לֹא אֶחְפֹּץ יְרֻבָּתוֹ. כִּי בְשִׁבְרוֹתוֹ יָצָא מִדַּעְתּוֹ. וַיִּפֶּר חֻקִּי וַיָּרֶב מִיתָתוֹ. לֵץ יְדֵי הוֹכָה בְּשִׁתּוֹתוֹ. כָּל שׁוֹגֶה בּוֹ לֹא וְרִבָּה חָכְמָתוֹ:

צֶדֶק לְעֶשְׂרִים הֵגִיר מְמִירָה. בּוֹרְאוֹ הִכִּיר לְשָׁלוֹשׁ אִמָּן הָאוֹרָה. וְכִתַּת וְשִׁבֵּר אֱלִילֵי תֶּרַח. וּמִבֵּין חֲשֵׁכִים אוֹרוֹ זָרַח. וְכִבִּית מִזְרָתוֹ נָלָה וּבָרַח. וְהִצָּלִים בִּלְבָּתוֹ וַהֲכִבְצֶלֶת פָּרַח. אֹשֶׁל נָטַע וְהֶעֱבִירִים הָאָרַח. וּבְקָצְוֵי אֶרֶץ רֵיחוֹ הֵרַח. וְיֵשׁ דֶּרֶךְ הִסְלִיל בְּאֹרַח. יְהֵן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים הִכְרַח. וְשָׁטַר תּוֹרוֹת וְכִמְצוֹת טָרַח. וְגָבַר בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ מִן הַמִּזְרָח:

חֲבַב וְנֶחֱשַׁק בְּשֶׁמְרוֹ אֱמוּנָה. בְּנִסְיוֹנוֹת עָשֹׂר נִצַּרְתָּ לְבַחֲנָה.
וּמָצָא שִׂבֵר בְּמִנְוֹ לְמֵאָה שָׁנָה. וְהִתְחִיל בְּמַצֵּוָה נִתְיָה לִשְׁמוֹנָה.
וְגָם צוּר בָּא עֵת וְהִגִּיעַ עוֹנָה. אָכֵן שַׁעֲשׁוּעִים לְהָנָתֵן בְּמַתָּנָה.
וְגַם אֲנִי נִרְצֵיתִי בּוֹ לְהִתְחַתְּנָה. לוּלֵי נָם בַּמָּה אֲדַע כִּי אֵרָשֶׁנָּה.
וְשָׁאַל אוֹת לְחוֹדִיעוֹ נְכוֹנָה. וְגָרַם גְּרוּת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה.
בְּפֶרֶךְ לְעַנּוֹת עֲדַת מִי מָנָה. אָז חָדַלְתִּי בָּאָרֶץ לְשָׁכְנָה:

רָם בְּנוּ תַּחְתָּיו וְהוֹשֶׁת לְשָׂרִים. בְּדַרְכֵי הוֹרוֹ הָלַךְ בְּמֵישָׁרִים.
לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים. וּכְבָרְכָן נִיחוֹחַ הוֹעֲלָה־
בָרוּרִים. וְנִרְצָה כְּכָלִיל וְשַׁלְמֵי אֲמוּרִים. וְזֶרַע וּמָצָא מֵאָה
שְׁעָרִים. וְהִצְלִיחַ וְהִשְׂכִּיל וְהִנְעִים אֲמָרִים. וְחָכָּיו לְהַגְדִּילוֹ
בְּתוֹרַת מוֹרִים. וְגַם אֲנִי אֶהַבְתִּיו וְחִמַּדְתִּיו מְעוּרִים. לוּלֵי
שְׁאֵתוֹ בְּנֵי עוֹבֵר בָּעוֹבְרִים. וּבַעֲשָׂנוֹ נֶעְשַׁן וְחִכָּה מְאוֹרִים.
בַּעֲבוּרוֹ נִמְנַעְתִּי לְהִוָּדַע בַּשְּׁעָרִים:

הֲבִינוֹן עוֹ שָׂכַלְתִּי בְּמַחֲמַד. לְאָרֵץ לֹא יָרַדְתִּי לְהִתְלַמֵּד. וְעָמַד
אִישׁ תֹּם וְתָאַוְתִּי תָּמֵד. יוֹשֵׁב אוֹהָלִים עִתּוֹתַי לְהִתְמַד. בְּרָכָה
יָרַשׁ וְלֹגְבִיר הוֹעֲמַד. זֶרַע לְהַרְבּוֹת בְּחוֹל לֹא יִסַּד. וְרוּחַ נִדְבָה
סְמָכַתְהוּ לְהַצְמֵד. בְּתָמּוּ חָלַךְ וּבָשְׂרוֹ עָמַד. יוֹצְרוֹ אֲהֵבוֹ
וּבְעֵינֵי נֶחְמַד. וַיִּרְבֵּי הִנָּה וְיִ נָעִים וְנֶחְמַד. וְנָאֶה לוֹ בְּחִנּוּכָךְ
לְלַמֵּד. יְתֵמוֹךְ לִבּוֹ דְּבָרְיךָ וּבְסוֹדְךָ יִוָּעֵד:

זָךְ חָנַּוְתָּ וְנָבַר וְאִישׁ אֱמוּנָה. וָרָאוּי לְהִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּמַתַּן צְפוּנָה.
אֲבָל לֹא שָׂרָט וְלֹא הוּכָּנָה. בְּבֵית אָבִיו לֹא נָח מְתִלּוֹנָה. אָהֵיו
מִתְאַחֵם לְחָרְנוֹ בְּשִׂטְנָה. עָמַד מִבָּנָיו וְיֶלֶךְ כְּדָרָה. בְּמַרְלוֹ עָבַר
וַיָּבֹא הָרָנָה. בְּאִשָּׁה שָׁמַר עֶשְׂרִים שָׁנָה. בְּגִדּוּל בָּנִים נִמְרַח
בַּאֲגִינָה. נִמְכַּר בְּזֹרֶת לְתַאֲלָה וְלִמְגִנָּה. וּבִשְׁנֵי רַעֲבוֹן יָרַד
מוֹשָׁנָה. לָכֵן לֹא נָפַלְתִּי בְגוֹרָלוֹ לְמָנָה:

רַב מוֹעֵד וְהִגִּיעַ וְקָן. וְשָׂר בְּעָנוּי עַם לֹא אַלְמָן. וַיָּרֶם מוֹשִׁיעַ
רוֹעֶה נֶאֱמָן. תְּחִלַּת צֵאתוֹ מִצְרֵי טָמָן. יַד בְּמִצְרַיִם כָּל אֱלִיל
וְחַמָּן. וַיַּכֵּחַ כָּל גִּבּוֹר שַׂר וּמִשְׁמָן. וְהִגִּיחַ אוֹר וְחֹאִיר אַשְׁמָן.

אֲסִירֵי עוֹנִי לְיֵשַׁע זְמָן. יָם הֶעֱבִירָם וְהִפְיַעַם לְתַחוּמָן. וְהֵגִיז לָמוֹ שְׁלָו וְהִמְטִירָם מָן. הִבָּה צוּר וַיָּזוּבוּ מֵימָן. וְאִוָּה לְהַנְחִילָם מַעֲשֵׂי יְדֵי אָמָן:

וּבְיוֹרַח הַשְּׁלִישִׁי לְחַפֵּשׁ לְצַאתָם. בָּאוּ לְחוֹרֵב כָּל מַרְהֲלוֹתָם. וְנֶגֶד הָהָר הָיְתָה חֲנָיָתָם. הִסְכִּימוּ דַעְתָּם וְהִשְׁוּוּ עֲצָתָם. וּמֹשֶׁה עָלָה וְהוּשַׂם כְּחוֹתָם. וְנִצְטַוֶּה לְךָ אֶל הָעָם וְקַדֵּשְׁתָּם. הַיּוֹם וּמָחָר צַוֵּה פְּרָשָׁתָם. וְיוֹם אֶחָד הוֹסִיף לְטַהֲרָתָם. וְסִדַּר עִנְיָנָם וּמִצְוֹת הַגְּבָלָתָם. וּבָנָה מִזְבֵּחַ וְכָרַת בְּרִיתָם וְהֵקִים מַצֵּבוֹת כְּנֶגֶד שִׁבְטֵי תָם. וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלוֹתָם:

אָז בַּשְּׁלִישִׁי כְּחוֹת בְּקָרוֹ. מֶלֶךְ בְּמִסְכְּנוֹ הוֹפִיעַ בִּיקָרוֹ. רִבּוֹתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן מְשָׁנֵנִי פְּאֵרוֹ. וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְהֶעָרִים אוֹרוֹ. קוֹלוֹ בְּכֹחוֹ וְקוֹלוֹ בַּהֲדָרוֹ. וְרוּחַ סְעָרָה עוֹשָׂה דְבָרוֹ. וְעָנָן כָּבֵד כִּסָּה עַל הָרוֹ. וְהַצּוּרִים נִתְּצוּ הָרִים בָּעֲרָרוֹ. הוֹלֵךְ וְהָגוֹ קוֹל שׁוֹפָרוֹ. הוֹצֵב לַהֲבוֹת אֲרָיִם בְּשָׁבְרוֹ. קוֹל יֵחָיל מַדְבָּרוֹ. וְכָלוּ אוֹמֵר כָּבוֹד בְּפִאֵר דְּבִירוֹ:

מִתְפָּאֶרֶת הָיִיתִי בְּיוֹם חֲתוּנָתִי. הִנֵּה בָּא קֵצִי וְהִגִּיעַ עִתִּי. לְהוֹדִיעַ נָקְיִי וּלְהַגִּיד תִּפְאַרְתִּי. יֵצֵא טִבְעִי וְתִתְעַלֶּה חָפְצִי. יֵדְעוּ הַכֹּל מַה מִּלַּאכְתִּי. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט בְּתוֹךְ נְתִיבָתִי. עֹמֶק חָכְמָתִי וְסוֹד בִּינָתִי. יָבִינוּ שִׂכְרִי עָנְשִׁי וְאוֹהֲרָתִי. עֶרְךְ שָׁלְבָנִי וְסֶגֶר מִסְגַּרְתִּי. תִּקּוּן אֵיצְבְּעוֹתַי וְרֹב פְּעוּלָתִי. כִּי עַד עַתָּה בַּמְּרוֹמִים שָׂבַנְתִּי. וְהַיּוֹם בָּאָדָם מַתָּנוֹת לָקָחְתִּי:

צִיר אֲמוּנִים נִתְעַלָּה בִּבְחִירִים. כִּצְנַת שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִירִים. חָכָם עָלָה לְעִיר גִּבּוֹרִים. וַיֵּרֶד עוֹז מִבְטָחָה לַהֲדוּרִים. אֲמָרִים נְעִימִים מִפְּנִינִים יְקָרִים. וְקִבָּלָם מִימִין יוֹצֵר הָרִים. וְצִבְאוֹת קְדֹשׁ עוֹנִים וְאוֹמְרִים. טֶרֶם נִשְׁמַע אָנוּ שׁוֹמְרִים. וְשָׁמְעוּ מִכִּי עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים. וּפָחֲדוּ וְרָעֲדוּ מְרֻעָמִים כַּבִּירִים. וּפָתְחוּ וְעָנוּ כָּל הַיְצוּרִים. יֵי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים:

נז זייד־וישמיתי כָּל הָעָם. בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי עָנִם. וְעִתָּנָה צִיר רֹעֵם.
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

וּבֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

ע"פ א"ב

אֲלוּף מְכֻבָּל בְּהוֹד אֲפוּדִים. בְּיָדָיו גְּלִילֵי זָהָב עֲמוּדִים. גָּרוֹן עָנוּק לְשׁוֹן לְמוּדִים. דְּבָרִים דְּבוּרִים כְּאוֹגֶן שְׁקוּדִים. הַמְשׁוּלִים לְשָׁלֹשׁ מַשְׁקִים נֶחְמָדִים. וּבְהָוֹת שְׁבָבְלִים נִשְׁמָרִים וְעוֹמְדִים. וּנְחִים הַנָּבוֹהַּ וְלַנָּמוּךְ יוֹרְדִים. חַיִּים וְרְפָאוֹת לְמוֹצְאֵיהֶם מַעֲמִידִים. טַהַר בַּעֲלִיל שִׁבְעָתַיִם מְנֻקָּדִים. יְקָרִים מְזֻהָב וּמִפְּנִינִים נֶחְמָדִים. כָּל חֲפָצַיִךְ לְנֶגְדָּם בַּל נֶעְדָּרִים. לֶקַח טוֹב וּמוֹסָר מַגִּידִים. מְתֻקָּ וּמַרְבֶּא לַעֲצָמוֹת וְגִידִים. נְתוּנִים מֵאֵשׁ וְכָאֵשׁ יוֹקְדִים. סַם חַיִּים לְבֶהֱם מִתְכַּבְּדִים. עוֹזְבֵיהֶם עִוְּרִים וְחוֹבְקֵיהֶם מְכַבְּדִים. פְּלִילִים בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְתֻלַּמְּדִים. צוֹרְפֵיהֶם מוֹשִׁיבִים בֵּין נְגִידִים. קוֹנֵיהֶם לְחַיֵּי עוֹלָם עֲתִידִים. רַב טוּב הַצָּפוּן לַחֲסִידִים. שׁוֹמְרֵיהֶם יוֹצְלוּ מִכָּל פְּחָדִים. תּוֹמְכֵיהֶם מְאַשְּׁרִים וּבוֹזֵיהֶם מְלֻפָּדִים:

ובן Moses verfügte sich vom Berge herab zum Volke.

אלוף מכבל

Ihn, den Gesetzkundigen, umstrahlte himmlischer Lichtglanz, als er, die goldenen Gesetztafeln in Händen, sich zeigte. Was Perlenschmuck einem schönen Halse, sind die lieblichen Worte der göttlichen Lehre dem aufrichtigen sinnigen Forscher.— Sie gleichen den dreien unentbehrlichen Getränken (Wasser, Milch und Wein) die sich in geringen irdenen Gefaßen besser aufbewahren lassen; die die Höhe meiden und die Tiefe suchen. Leben und Heil gewähren sie denen, die sie aufrichtig suchen. Sie sind siebenfach geläutertes, glänzendes Gold; ja theurer als Gold, schätzbarer als Perlen, und die kostbarsten Kleinodien können sich an Werth mit ihnen nicht messen, denn sie verkünden heilsame Lehren und ermahnen zu einem frommen Wandel. Sie sind suß und heilbringend für den Leib wie für die Seele. Sie stammen vom Feuer — vom Himmel — und erwarmen das Innere, wie Feuer. Lebensbalsam gewähren sie ihren Verehrern, Ehre denen, die sich ihnen anschmiegen; die sie meiden, sind auch von ihrem Heile ausgeschloßen. Durch dreizehn Syllogismen werden ihre Beweisführungen erörtert; unter Vornehmen erhalten die Erleuchteten, Begabten eine Stellung, und die sie sich treugesinnt aneignen reifen der Unsterblichkeit entgegen; und unverwelkliches Gut erwartet die Tugendhaften. Die des Ewigen Gebothe beobachten trifft kein Mißgeschick; selig sind die ihr Leben nach ihnen einrichten; aber die sie verachten, lodern in Höllenflammen auf.

מְלַפְּדִים לַפִּידִים וּבָרָקִים נוֹגְהִים. בְּתִתּוֹ קוֹל עוֹ מְשַׁמֵּי גְבוֹהִים.

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:

ע"פ תהל"ק.

תַּחְתִּיוֹת אֶרֶץ כַּדּוֹנַג נְמַקִּים. שַׁחוּ גִּבְעוֹת עוֹלָם הַמְּצוּקִים. רַבּוּ רְעָמִים וְנָבְרוּ וְזָקִים. קוֹלֵי קוֹלוֹת מְשֻׁנִּים וַחֲזָקִים. צָפְצוּף הַדְּבוּר כְּנִצוּצֵי בָרָקִים. פַּטִּישׁ מְפוֹצֵץ סַלְעֵי נְקִיקִים. עוֹרֵךְ אַחַת וּשְׁתַּיִם מִתְחַלְּקִים. סוֹד יְרֵאִים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִים. נוֹתְנֵי קוֹל שׁוֹפָר מִתְחַזְּקִים. מִשֶּׁה יְדַבֵּר וַהֲבֶל שׁוֹתְקִים. לְעֵמּוֹ הִנְחִיל מִדְבַּשׁ מְתוּקִים. כֹּשֶׁר אֱמוּנַת עִתִּים חֲשׁוּקִים. יְדִיעַת חֶסֶן וְיִשׁוּעַת נְזִיקִים. טַעֲמֵי חָכְמָה וָדַעַת מְכִיקִים. חִנָּם נִתָּנָם גּוֹזֵר וּמְקִים. וְכָם בְּמַתָּנָה לְבוֹדְבִקִים. וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים וְחִכּוֹ מַמְתַּקִּים. הִשְׁמִיעַ אָנֹכִי בְּרֹאשׁ פְּרָקִים. דֶּרֶךְ בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּמַיִם עֲמוּקִים. גִּבּוֹר נִגְלָה וְנִלְחָם בְּמְצוּקִים. בְּתִתּוֹ בְּסִינַי דָּתוֹת וְחֻקִּים. אֲזַי כְּרַחֲמָן נִגְלָה מְשֻׁחָרִים:

מ"שמים Feuerflammen und zuckende Blitze fuhren zur Erde nieder, als der Ewige seine allmächtige Stimme von der Himmelshöhe ertönen ließ, וידבר und Gott sprach.

Der Erde Tiefen zergingen wie Wachs, aus Angst, die ewigen unerschütterlichen Urgebirge neigten sich, der Donner rollte immer mächtiger, und immer heftiger zuckten die Blitze. Die Stimmen wechselten ab in ihrem gewaltigen Getön, und das göttliche Wort, ein flammender Feuerstrahl, zermalmte allgewaltiges zackiges Gestein. Ein Spruch entfuhr dem Munde des Ewigen, zwiefachen Inhalts, ein heiliges Geheimniß ward den Gottesfürchtigen klar, umfassend gerechte Gesetze. Der Schall der göttlichen Posaune ertönte gewaltig, bis eine allgemeine feierliche Stille eintrat, denn Moses begann zu reden. Er überlieferte seinem Volke die Lehre, süßer als Honigseim, fromme Glaubensunterweisungen, an Zeit gebundene Gesetze, der Ehe heilige Rechte, heilsame Redelehren, weise Opfergesetze, und vernünftige Reinigungslehren. Der Allmächtige hat als theure Gabe, die Thora seinen getreuen Anhängern überliefert zur seligen Wonne. Zuerst lehrte der Ewige sie das erste Gebot: »Ich bin der Ewige, dein Gott, der ich dich aus dem Lande Mizraim geführt habe.« Als er wunderwirkend durch flutbenreiche Gewässer einen Fußweg bahnte, zeigte er sich in Gestalt eines unüberwindlichen Kriegshelden; dort aber auf Sinai, wo er die ewigen Gesetze offenbarte, erschien er in Gestalt eines Erbarmungsvollen, niederstrahlend in Milde vom ewigen Himmel.

מִשְׁתַּחֲוִים הִבָּרֵכְךָ נוֹגְהֶיךָ. וְהִשְׁמַעְתָּ לְעַם כְּמֵהֵיךָ.

אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

מיסד ע"כ א"ב

אֶרֶץ עָשִׂיתִי וְאָדָם בָּרָאתִי. בְּרִיחַ וּדְלָתַיִם לַיָּם שַׂמְתִּי. גָּלִיתִי שַׁחַר נָגְשָׁךְ וּבֹקֶר צִוִּיתִי. דֶּרֶךְ לַחֲזִיז קוֹלוֹת פָּלַנְתִּי. הָאוֹר וְהַחֹשֶׁךְ בְּמֶקוֹמָם שִׁבַּצְתִּי. וְהָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ לִכְבוֹדִי יָצַרְתִּי. זְרִיחַת מְזָרוֹת בָּעֲתָם הוֹצֵאתִי. חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִשְׁטָרָם שַׂמְתִּי. טִפְּלִי שֶׁקֶר בִּשְׂטֵה הֶאֱבַדְתִּי. יוֹרְדֵי בְקֵעָה לִשּׁוֹנָם בָּלָלְתִּי. כְּבֶרְלָעֹמֶר וְעוֹזְרָיו הִכִּיתִי. לְעֶמֶק שָׁוֵה לַיְלָה חִלַּקְתִּי. מוֹרִיָּה עֲקֵדַת יָחִיד רָאִיתִי. נָגַר נָדַרְתִּי בִּי נִשְׁבַּעְתִּי. שֹׂר אֵל מַלְאָךְ בְּעָזְרוֹ חָיִיתִי. עִמּוֹ מַדַּבֵּר לְרוֹדְפוֹ הוֹרֵתִי. פַּתְרוֹסִים בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת מָחַצְתִּי. צִבְאוֹתֵיכֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם גָּאַלְתִּי. קָרַעְתִּי לָכֶם סוּף וְאֶתְכֶם הֶעֱבַרְתִּי. רְאִיתֶם בְּעֵינֵיכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי. שִׁדַּדְתִּי מְנֻגָּב וְחֵילוֹ הֶחֱלַשְׁתִּי.

משתחוים Vom Himmel ließest du deine Blitze niederleuchten und deinem geliebten Volke die Worte vernehmen:

אנכי »Ich bin der Ewige dein Gott!«

Die Erde formte ich, den Menschen erschuf ich. Ich habe Riegel und Pforten dem Weltmeer angebildet. Ich lasse den Morgen hervorblühen, und Dämmerung und Tag wird es auf mein Geheiß. Dem donnernden Blitzstrahl bahne ich den Weg und bestimme genau das Reich des Lichtes und der Finsterniß. Aber die Erde und Alles, was sie füllt, erschuf ich zu meinem Ruhme! Die Sternbilder führe ich ihre Bahnen zur bestimmten Zeit und die ewigen Gesetze der Sphären und der Erde so wie ihre wechselseitigen Einflüße habe ich festgesetzt. Ich brachte auch die Sündfluth, um die abtrünnigen Sünder von der Mutter Erde wegzuspülen; ich war's, der die Sprache der Bewohner jener Ebene im Lande Schinear verwirrte. Ich schlug Kedarleamer sammt seinen Kampfgenossen und bereitete ihnen eine völlige Niederlage in dieser Gegend. Ich sah mit Wohlgefallen auf den Berg Moriah hinab, wie ein gottergebener Vater seinen einzigen, geliebten Sohn zum Opfer bereitete; und that dort ein Gelübde und schwur bei meiner Göttlichkeit ihn zu segnen. Ich eilte, Jakob beizustehen, als er mit einem himmlischen Wesen gekämpft, und warnte seinen Verfolger (Laban) ihm ja nicht zu Leide zu thun. Ich geißelte die Egyptier mit zehnfacher Plage und führte eure Schaaren bei hellem Tage frei heraus aus deren Sklaverei. Ich theilte das Meer, führte euch ungefährdet durch die Fluthen. Ihr habt es ja mit eignen Augen gesehen, was ich Großes vollbracht, wie ich den böswilligen und ruchlosen Feind Amalek ge-

שַׁבַּת קָדֶשׁ לָכֶם הִנְחַלְתִּי. תִּרַצְתִּי וְכִבַּדְתִּי נֶעֱרָץ נֶעֱאַתִּי. תֹּרֶף שָׁלֹשׁ מַתָּנוֹת לָכֶם נָתַתִּי:

נָתַתִּי לְךָ תּוֹכָחוֹת מוּסָרִים. הִשָּׁמֵר לְבַל תַּטֶּה אֲשׁוּרִים.

לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

ע"פ תהי"ק

תַּעְתּוּעִים חֶמְדָּה מוּסָר חֲבָלִים. שַׁחַר אֵין לָמוֹ וְלֹא מוֹעִילִים. רוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם לִבָּם חֲתוּלִים. קֶצֶף מוֹסִיפִים וְחֵימָה מַגְדִּילִים. צוּרַת חַמָּה וּלְבָנָה נוֹטָלִים. פְּלִשֵּׁי עָב וְתַבְנִית מַיָּלִים. עֲצַבִּים בְּתִכּוּנָם מַעֲשֵׂה כַשִּׁילִים. סוֹגְדִים לָהֶם וְאֵלֵיהֶם מִתְפַּלָּלִים. נוֹתְנִים לָהֶם כָּבוֹד וְחִלּוּלִים. מְשֻׁתָּחֲוִים לָמוֹ וּמְשַׁאֲלִים מֵהֶם שְׁאֵלִים. לֹא יָשִׁיבוּ לִלְבָּם וְאֵינָם מַשְׂכִּילִים. כִּי יִרְאָתָם פְּגָרִים אוֹכְלִים. יְצָעֲקוּ אֲלֵיהֶם וְאֵינָם נַצּוֹלִים. טָחוּ עֵינֵיהֶם וְלִבּוֹתָם סָכָלִים. חוֹכִים יְשׁוּעָה מֵאֵטִים וְאֵלִילִים. וְנוֹהִים תְּעוֹבִים שִׁקּוּצִים וְגִלּוּלִים. וְחֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל אֵלִים. הַמּוֹן מַיִם נוֹתֵן וּנְשִׂיאִים עוֹלִים.

---

stürzt und sein Heer vernichtet. Ich habe euch den heiligen Ruhetag geweihet, hab' euch gepflegt und wie auf Adlersfittigen getragen und euch ein dreifach kostbares Geschenk verliehen.

נתתי: Verliehen hab ich euch seligmachende Lehren; sei auf deiner Hut ja vom Pfade des Rechtes nicht abzuweichen.

לא Du sollst keine fremden Götter haben!

Sie sind eitle, nichtige Wesen; sie verleihen kein Gehör und keine Hilfe. Die ihnen nachahmen ziehen sich nur den Zorn des Ewigen zu. Die Thoren wählen sich das Bild der Sonne oder des Mondes, irgend ein nichtiges Wolkenbild oder das eines Planeten, oder selbst lebfose mit Hammer und Ambos verfertigte Götzen; diese verehren und beten sie an, knien vor ihnen, sie um Erfüllung ihrer Wünsche anflehend. Sie bedenken nicht, erwägen nicht, daß diese ja nur leblose Gestalten sind, die ihre Anbeter vom Mißgeschick nicht retten können. Blinden Auges und verstockten Herzens, harren die Bethörten auf die Hilfe stummer Schemen, nichtiger Scheusale. — Jakobs Antheil aber ist der Gott der Götter, der das All erschaffen, der mit mildem Regen, aus selbst gesammelten Wolken entströmend, die Erde erquickt; der seinen Beschluß in Erfüllung bringt, seinen Rathschluß vollbringt; der das Weltmeer anherrscht und die Wogenbrandung donnert. — Ihm sollt

דְּבָרוֹ מְקֻוִּים וַעֲצָתוֹ יְשָׁלִים. גּוֹעֵר בַּיָּם וַיֶּחֱמוּ גַלִּים. בּוֹ תִּדְבָּקוּ
עֲדֵי הֱיוֹ מְחֻלִּים. אוֹיְבֵיכֶם בְּפִיל חֲלָלִים חֲלָלִים:

חֲלָלִים אַפִּיל כָּל שׁוֹכְנֵי חָשְׁמָה. הַשָּׁמֵר בֶּן תִּבָּשֵׁל וְתֵאָשֵׁם.

לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם:

ע"פ א"ב

אֱמוּנָתִי שְׁמוֹ הַמְפֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים. בּוֹ נוֹסְדוּ אַרְצוֹת וְנִטְעוּ
רְקִיעִים. גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְרוּחוֹת מְרֻבָּעִים. דְּבָקָיו בְּחוֹתָמוֹ חֲיוּת
נִתְבָּעִים. הַיּוֹצֵר עַל הַיָּם וְנַעֲשֶׂה בְּקִיעִים. וְעַל הַמַּיִם עָבוֹד
הֲרָעִים. וֵבֶר קָדְשׁוֹ בּוֹ יָרוּצוּ נוֹשָׁעִים. חוֹצֵב לֶהָבוֹת וּמְפוֹצֵץ
סְלָעִים. טְחוֹר עֵינַיִם מְרֵאוֹת רָעִים. יְצוּרָיו בּוֹחֵן בְּכָל עִתִּים
וְרָגָעִים. כַּלּוֹת בְּחֵימָה בּוֹ נִפְשָׁעִים. לְהָבִיא שֶׁבֶר לַחַטָּאִים
וּפוֹשְׁעִים. מְפִירֵי חֹק וְלַשֶּׁקֶר נִשְׁבָּעִים. נִלְכָּדִים בַּעֲוֹנָם וּבְזִדּוֹנָם
נִתְבָּעִים. שׂוֹנְאֵי תוֹכָחוֹת וּמוֹסָר פּוֹרְעִים. עֲבָרוֹת יוֹקְלוּ וּבְלֵנִי
שְׁבָעִים. פּוֹרֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל שִׁלְשִׁים וְרִבָּעִים: צוֹפֶה לַבְּרִיּוֹת
כָּל רְשָׁעִים. קַנּוֹא וְנוֹקֵם וְקוֹבֵעַ קוֹבְעִים. רוֹאֶה וְצוֹפֶה טוֹבִים

---

ihr anhängen, zu ihm sollt ihr hoffen. Er wird eure Feinde stürzen!
חללים Stürzen werde ich alle Gottvergessenen; sei auf deiner Hut, daß du nicht der Sünde verfällst!
לא Du sollst nicht den Namen des Herrn vergeblich nennen.

Den wahren Namen des Allerhöchsten, des in siebzig Zungen Gebenedeiten. In ihm liegt der Keim der Welten, der unendlichen Himmel heilige Klarheit. Er ist jenem Siegel eingeprägt, den die Enden der Welt, die vier Seiten der Schöpfung als Zeichen der Vollendung tragen. Beim Schilfmeere wurde er genannt und die mächtigen Fluthen theilten sich! Gott der Ehre donnert über mächtige Fluthen. Seine heilige Benennung ist eine dauernde feste Burg, in die sich die Hilfesuchenden flüchten. Er sprüht flammende Blitze und zerschmettert ewige Felsen. Sein Blick ist ewig klar, kann kein Unheil schauen. Er überwacht seine Geschöpfe zu allen Zeiten, in jedem Augenblick. Er vertilgt die Frevler im flammenden Zorn, und bringt Unheil über verstockte Sünder. Die den Bund der Treue brechen und falschen Schwur ablegen werden im Netze ihrer eignen Freveltharen verstrickt, von eigener Sünde vorgeladen. Feinde der Tugend und die Sittenschänder fahren zur Hölle, von unendlichen Qualen gepeinigt. Der Herr ahndet Verbrechen über das dritte und vierte Geschlecht; mit jedem Morgen rettet er aus der Frevler sündige Brut. Er ist eifervoll, ein Rächer jeder Unterdrückung. Er ist allsehend und merkt

וְרָעִים. שְׁמוֹר וְחָשֹׁךְ שֶׁאֵרֶךְ כָּנָעִים. תִּתְעַרֵא מִלְּשָׁא לַשָּׁוְא שֵׁם תְּמִים דֵּעִים:

תְּמִים דֵּעִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ. וְהִזְהִיר עַל מוֹרָא מִקְדָּשׁוֹ.

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

ע"פ הברייתא

תַּשְׁלוּם כָּל מַעֲשׂוּ וּגְמַר מְלַאכְתָּה. שַׁבָּת מְנוּחָה וְקָדוֹשׁ בְּרֵכָה. רֶגֶל לְהָשִׁיב וּלְמָעֵט הֲלִיכָה. קָרוֹא עֹנֶג לְכַבְּדוֹ בַּהֲלָכָה. צַעַד תְּחוּמָיו אַלְפַּיִם לֵילֵכָה. פְּסִיעָה נַמָּה בּוֹ בְּלִי לְהַלְכָה. עֵרֶךְ הֲכָנָתוֹ בַּשִּׁשִּׁי לְעָרְכָה. סְעוּדוֹת שָׁלֹשׁ מִיְּוָתוֹ עֲרוֹכָה. נִכְפָּל בְּלַחְמוֹ לַעֲנוּגָה וְרֵכָה. מְנָחָה נִתַּן בַּדַּת וְכַהֲלָכָה. לְאוֹת הִיא שָׂם עָלַי לְכַמָּה. כִּי לְשִׁשָּׁה מְלַאכְתּוֹ נֶעֱרָכָה. יְצִיאָתָן וּרְשׁוּתָן בְּלִי לְהַפְּכָה. טֹרַח מַשָּׂא בּוֹ לְהָשִׂיאָה. הִלּוּל מַיִד לְסַלְּקָה לְמָשְׁכָה. וְכִירָה וּשְׁמִירָה עָדָיו תְּנוּכָה. וּמֵעֵין הָעוֹלָם הַבָּא

---

auf das Thun der Guten und Bösen. Hüte dich Mensch! und nimm dich in Acht vor des Mißgeschickes drohendem Fluch. Fürchte ihn, und nenne ihn nicht, den Namen des Allwissenden.

תמים Der Allwissende sprach in seiner Heiligkeit, und hat dir eingeschärft die Ehrfurcht gegen sein Heiligthum

זכור Sei eingedenk des Ruhetages, ihn als heilig zu feiern.

An ihm wurde die Schöpfung vollendet. Er ist ein Ruhetag, der vergnüglichen Ruhe, dem Segen geweihet. An ihm soll der wandelnde Fuß sich des ermudenden Ganges enthalten; der Tag der Wonne ist sein Name, ihm räumt das Gesetz ausgezeichnete Verehrung ein; mehr als zwei tausend Schritte ist nicht erlaubt zu gehen, so wie überhaupt in weit von einander abstehenden Schritten. Schon am Freitag muß die Vorbereitung zu den drei Malzeiten für Samstag geschehen. Denn am Samstag fand auch in der Vorzeit jederman in Israel das Manna zweifach vorräthig. Schon im Lager zu Moriah wurden die heiligen Vorschriften, die Sabbat-Feier betreffend, dem israelitischen Volke mitgetheilet. Denn sie ist zum Zeichen eingeführt worden, daß der Ewige in sechs Tagen seine Schöpfung zur Vollendung gebracht. Darum bleibt es unerlaubt, am Samstag auch nur ein geringes, bewegliches Gut aus ein umschränktes Gebieth in ein unumschränktes, oder umgekehrt, zu tragen, wie überhaupt keine Last von seinem Ruheorte zu bewegen. Wer muthwillig des Ruhetages Heiligkeit entweihet, der soll gesteinigt werden! Des Ruhetages eingedenk sein, und ihn feiern (זכור ושמור) beide Gebothe sind von gleich inhaltschwerer Bedeutung; der Sabbat ist ein Vorgenuß der ewigen Seligkeit. Wer ihn gebührend

מָתְקוֹ לְחַנָּכָה. חַנּוֹצְרוּ נֵצֶל מִשְׁלוֹשׁ מְבוּכָה. דִּין עֲנָשׁוֹ וְאוֹהֲרָתוֹ
חֲתוּכָה. גְּמוּל מַשְׁכֻּרְתּוֹ מְאֻתִּי תְמוּכָה. בֵּינִי וּבֵין אִם
הַמְּבוֹרָכָה. אוֹת שַׂמְתִּי כִּי לִי הַמַּמְלָכָה:

הַמַּמְלָכָה הַמְלִיכֵנִי כְּנֹאֲמֶךָ. וְתוֹכָה לְאָרְךְ יָמֶיךָ.

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ:

ע"פ א"ב

אִמֶּן וּמֵינֶקֶת בָּךְ מְתַעְסְקִים. בְּשָׁלָךְ תְּחִלָּה בָּאְוִיר דְּבָקִים.
גַּעֲיַת שָׁוְא וְתַחַן מְפִיקִים. דּוֹרְשִׁים לְצוֹרָם הָיוֹת בֵּן הוֹבְקִים.
הִשְׁתַּכְּחוּ שְׁנֵיהֶם עִמִּי עֲסוּקִים. וְנוֹצַרְתָּ וְנוֹלַדְתָּ לְעִתִּי חֻקִּים.
זְכוּךְ וְהַבְּיאוּךְ בִּבְרִית לְהָקִים. חִבְּקוּךְ בְּרַכַּיִם וְשַׁדַּיִם מְנִיקִים.
טֶרֶף הֶקִּיזְךְ נָגִים וּמַשְׁקִים. יְגִיעַת עֲמָלָם עִמְּךְ מְחַלְּקִים. כֹּשֶׁר
וּמוּסָר מְחַנְּכִים וּמְחַזְּקִים. לְשׁוֹן לְמוּדִים וְדָבָרִים עַתִּיקִים.
מְתַקְּנִים עֵזֶר וְלִהַשִּׂיאֲךְ זוֹקְקִים. נוֹשְׂאִים פְּלִי עֲבוּרְךְ וְלָאֵל

---

feiert, der wird vor den drei Mißgeschicken, die die Welt bedrohen') geschützt und geschirmt. »Die Ermahnung, die Strafe und der Lohn« —spricht der Herr— hab ich genau bekannt gemacht; ich habe dieses »heiligen Tages Feier zum Zeichen festgesetzt des Bundes zwischen mir »und meinem gesegneten Volke, damit sie wissen, daß mein ist das »Weltenreich!«

המלכה Das Weltenreich —beherzige es— ist mein; erkenne meine Weltenherrschaft an, dann wird dir ein langes Leben zu Theil werden!

כבד Ehre deinen Vater und deine Mutter!

Deine Pflege, deine Ernährung lag beiden ob. Du warst ihre erste Sorge; gar manches inbrünstige Gebet haben sie deinetwegen zum Himmel gesendet, und den Schöpfer oft angefleht, ein holdes Kind zu umarmen, und sie sind die gemeinsame Quelle deines Daseins. Als du aber nach Verlauf der festgesetzten Zeit, das Licht der Welt erblicktest, wie haben sie da für deine Wohlfahrt, für deine Seligkeit gesorgt! Sie haben dich in ihrem Schooße zärtlich gehegt und gepflegt, und der Mutterbrust milder Quell both dir die erste zuträgliche Nahrung dar. Dann größer geworden, spendeten dir deine Erzeuger reichliche Speise und Trank, und theilten mit dir, was ihr unermüdeter Fleiß mühsam erspart; wie sie auch deinem Geiste und Herzen die bildende Nahrung nicht versagten, und belehrende Unterweisung, Wahrheit und Tugend in reicher Fülle dir zufließen, und die Gesetze des Herrn deinen Lebensgang ebnen ließen. Ihre Sorgfalt für dich ging auch dahin, dir eine Lebensgefährtin zu verschaffen, und dich in den Bund der Ehe zu führen Deinetwegen flehen sie unausgesetzt zum Ewigen, mit inniger Andacht,

זוֹעֲקִים. סָמְכֵם בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה וּבְתַּכְנוּקִים. עָנְדֵם בְּבֶסֶת נָקְדָה בְּחִשּׁוּקִים. כְּנֵה לַעֲרָתָם לְבַל יְהוּ מְצוּקִים. צְפֵה לְמוֹסָרָם וְלֹא תְרַדֵּךְ רְקִים. חֲנֵם כְּפוּדָם וּמוֹרָאָם כְּחָקִים. רְבוֹת אֹרֶךְ יָמִים וּמְשָׁלָן מָנוֹרִים. שְׁוֵם לְכִבּוּדוֹ וּלְמוֹרָאוֹ גּוֹזֵר וּמְקִים. תַּחַת כֵּן הוֹדוּהוּ מַלְכֵי אֲרָקִים:

אֲרָקִים וּגְבוֹהִים יָסַד בְּפֶצַח. קַבֵּל מוֹרָאוֹ וְאַל תָּעֹז מְצַח.

לֹא תִרְצָח:

ע"פ השר"ק

תּוֹכַחַת אֶהֱב מוּסַר יְרֵאִים. שְׁמוֹר וְהָזֵהַר מִפְּתוּי חַטָּאִים. רַגְלֵיהֶם רָצִים וְלָרַע מוּבָאִים. חֻשַּׁר קְשׁוּרִים לְהַפִּיל חֲלָבָאִים. צָרִים בְּעַמְקֵי שְׁאוֹל רְדוּאִים. פּוֹעֶרֶת לִבְלִי חוֹק בָּאִים. עֲצֶבֶת נוֹתְנִים וְכִשֵּׁל מַמְצִיאִים. שִׁפְתוֹתֵיהֶם אֶרֶב דָּם מְמַלְּאִים. נַחֲלַת אֻלַּת יְנֻחֲלוּ בָּאִים. מְשׁוּבָתָם תַּסְרֵגֵם בְּתַחֲלוּאִים. לֹא תֹאבֶה לַעֲצַת נִשְׁנָאִים. כִּי כָּחָצִיר יָמָלּוּ וְכֶדֶשֶׁא יְהִירִים אֲשֶׁר בְּרֶצַח

---

vom Herzen kommend. — Sei auch du ihnen eine treue Stütze wieder, pflege sie zärtlich mit Speise und Trank und was lieblich das Herz erquickt. Leihe ihren Strafreden willig dem Ohr und füge ihnen keine Kränkung zu. Ihre Lehren beherzige und meide jedes nichtige Streben. Ihre Verehrung sei unauslöschlich in dein Herz geprägt, dann wirst du lange leben in reiner Unschuld. Hat doch der Ewige die Ehrfurcht vor den Eltern seiner eignen gleichsam gleichgestellt, und darum auch huldigen ihm die Könige der Erde!

ארקים Der Erde Tiefen und die Himmelshöhen hat sein ewiges Wort aus dem Nichts gerufen, so sei auch du ihm immer in Ehrfurcht ergeben und laß dich vom Trotze zum Ungehorsam nicht verleiten.

לא תרצח Begehe keine Mordthat!

Die Ermahnungen und die Strafreden der Gottesfürchtigen höre willig an. Hüte dich, nimm dich in Acht, daß dich die Sünder mit glatter Rede nicht verlocken. Ihre Füße sind leichtgeflügelt, dem Bösen nachzujagen; sie bilden eine Frevler-Rotte, um die Unschuld, die nichts ahnet, zu stürzen; doch die Grube, die sie für Andre graben, verschlingt sie endlich selbst. — Sie trachten nur Unheil und Elend zu stiften, ihr Losungswort ist: Blutvergießen! O, die Bethörten! wie nichtig und schrecklich zugleich ist ihr Schicksal! ihre unheilvolle Bahn führt sie dem Verderben entgegen. Ach folge ja nicht dem verruchten Rath der Gottverhaßten; sie welken schnell dahin, wie Gras. Jene Übermuthigen die sich mit Blut beflecken, legen nur die schwere Bürde auf: — auch

חוֹטְאִים. טֶרֶם גְּזַרְתָּם עָלַי מַשִּׂיאִים. חֲנֻפִּים אֶרֶץ בְּדָם מְטַמְּאִים. זֹהַר שְׁבִינָתוֹ מִתּוֹכָם מוֹצִיאִים. וְעַל יְדֵי חֲלָלִים הַנִּמְצָאִים. הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה בַּנַּחַל מְבִיאִים. דָּם שׁוֹפְכִים כְּשׁוֹגֵג בְּלֹא רוֹאִים. גּוֹלִים לְעָרֵי מִקְלָט הַנִּקְרָאִים. בַּחוּדָם לַחֲרוֹג בְּצֶלֶם בְּרוּאִים. אַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם לְעֵין כָּל רוֹאִים:

רוֹאִים יִסְרוּ לְהִשָּׁמֵר מֵאָף. שְׁמוֹר מִצְוָה וְלַהֲבֵל אַל תִּשְׂאָף.

לֹא תִנְאָף:

ע"פ א"ב

אִשָּׁה כְּסִילוּת הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת. בִּיתָהּ תַּרְחִק כִּי נַפְשִׁית עוֹכֶרֶת. גְּחָלִים בְּחִיק מַחֲתָּה וּמַבְעֶרֶת. דְּרָכֶיהָ שְׁאוֹל וּמָוֶת עוֹרֶרֶת. הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ לָטֶבַח מוֹסֶרֶת. וּכְעֻכָּם אֶל מוֹסֵר אֱוִיל מְיַסֶּרֶת. זַעַם מַרְבֶּה וְעֶצֶב מְמַהֶרֶת. חֲמַת גֶּבֶר וְשִׂנְאָה מְעוֹרֶרֶת. טֶרֶף נֶפֶשׁ בִּשְׂפָתֶיהָ מְדַבֶּרֶת. יוֹם אַחֲרִיתָהּ כְּלַעֲנָה מְמָרֶרֶת. כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ אוֹמֶרֶת. לֵיד שְׁעָרִים לְפִי חֲרֶת. מוֹדַע

---

durch ihre Mißethat aus des Menschen friedlicher Behausung zu verdrängen — denn sie verunreinigen die Erde durch Blutschuld, so daß die Gottheit mit Unwillen sich von ihr wendet, und den menschlichen Geschlechtern seinen heiligen Strahl entziehet. — Beim Auffinden unbekannter Ermordeten muß ein Opfer in unfruchtbarem Thale hingeschlachtet werden; bei einem unvorsetzlichen und ohne Zeugen verübten Todschag, ist die angewiesene Freistätte zur Zuflucht der unglücklichen Vollbringer bestimmt. Wer aber einen vorsetzlichen Todschlag an einem im Ebenbilde Gottes geschaffenen Wesen verübt — der fällt der Todesstrafe anheim, und soll in Gegenwart der Menge schmachvoll hingerichtet werden.

רואים Die Menge der Zuschauer nimmt sich so ein schreckliches Beispiel zu Herzen, zu ihrem Heile.— Beobachte das Geboth, trage dem Eitlen kein Gelüsten nach!

לא תנאף Du sollst nicht ehebrechen!

Fliehe die thörichte Ausgelassene, das untreue unzüchtige Weib; meide ihr Haus, wo schon manche unschuldige Seele zu Grunde ging. In ihrem buhlerischen Schooße flammt Höllengluth, denn der Hölle fallen ihre Verführten anheim. Wer ihr folgt, eilt dem Richtplatz zu; nur der Thor kann so unbedacht verlockt werden. Sie häuft Kummer und Elend, erregt ehliche Zwietracht und ihres Eheherrn gerechten Zorn Zwar scheint balsamischer Honigseim ihres verführerischen Mundes glatte Rede; das Ende aber ist tiefsätzendes Gift.— Darum wähle

תִּקְרָא לַבִּינָה תַּמְאִשֶּׁרִת. נְצַח עֲדֵי עַד עָלַיִךְ מְשַׁמֶּרֶת. שִׂמַּח בְּאִשֶּׁת נְעוּרִיךְ הַמְחֻבֶּרֶת. עִמָּךְ תִּתְרַפֵּק וְלוֹא בְאַחֶרֶת. פּוֹצֶת מַעְיְנוֹתַיִךְ חוּצָה עוֹבֶרֶת. צְמָחִים תְּרַבֶּה לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת. קֹדֶשׁ עֲצָכֵךְ בְּפָרְשׁוֹת אַדֶּרֶת. רְצֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁכֶּרֶת לְמִשְׁמֶרֶת. שְׂמַע מוּסָר וְעָנְדֵהוּ לְגַרְגֶּרֶת. תִּתֵּן לְרֹאשֵׁךְ לְוְיַת חֵן וַעֲטֶרֶת:

וַעֲטֶרֶת תְּנוּחַל וּבְשִׂיבָה תָּנוּב. אִם תִּשְׁמוֹר חוֹן מִלְּגְנוֹב.

לֹא תִּגְנֹב:

ע"פ תשר"ק

תַּתְעֵב מִתֵּי גַּנָּבִים וְסִיעָתָם. שׁוֹלְלִים וְחוֹמְסִים כָּל עִתָּם. רַחֵק מֵעֹשֶׁק וְהֵיה תָּם. קַשֵּׁט מַעְבָּדֵיךְ וְתַצְדֵּק אוֹתָם. צְפֵה לַחֲכָמִים וְאַל אָרְחוֹתָם. פְּעוֹלַת צְדָקָה לְחַיִּים תְּבוֹאָתָם. עִקְּשִׁים תְּרַחֵק הַמְעַקְּלִים נְתִיבָתָם. שִׁכְחוֹתֵיהֶם דוֹלְקִים וּבִלְבָּם רָעָתָם. נָכוֹנוּ שְׁבָטִים וּמַהֲלוּמוֹת לְגַוָּתָם. מָדוֹן מְשַׁלְּחִים וּמַצָּה אַהֲבָתָם. לֹא יִתְרְכוּ רְמִיָּה עֲיֵדָתָם. כִּי אָוֶן וְעָמָל תַּחַת שִׂפְתָם. יוֹם יִלָּכְדוּ

---

die beglückende Weisheit dir zur Gefährtin, sie wird dich schützen und vor jedem Unheil schirmen. Laß dich durch Wollust zur Unzucht nicht verleiten, die Tugend und Sittlichkeit sei deine Zierde und dein Schmuck, der unverwelkliche Kranz der Selbstbeherrschung ein Diadem für dein Haupt!

ישרת Diesen Kranz der Ehre vererbst du auch einer frommen Nachkommenschaft, in deren Mitte du noch im greisen Alter verjüngt erblühest, wenn du dich in Acht nimmst, fremdes Gut dir nicht anzueignen.

לא Du sollst nicht stehlen!

Verabscheue jene Diebesrotten und ihre Hehler. Entferne dich von allem Unrecht, und führe einen redlichen Lebenswandel. Schmücke deine Handlungen mit der Tugend kostbaren Kleinodien. Merke auf der Weisen Thun, und lerne ihre Lebensweise. Der Tugend Lohn und ihre ewig sich erneuernde Frucht ist ein glückseliges Leben! Halte dich fern von allen Hinterlistigen, die krumme Pfade wandeln; ihre Lippen gluhen, während Tücke in ihrem Herzen wohnt. Schon harret ihrer die züchtigende Geißel und die rächende Schmach. Mögen sie noch so viel Zwietracht und Spaltung im Leben stiften — sie haben von ihrem Frevel keinen Genuß, keinen Vortheil; von ihrer Lippen wird ihnen die unrechtmäßig erworbene Beute weggerissen! Bald nahet der Tag der Vergeltung, wo sie in die Schlingen ihres Unheils sich verstricken

בּוֹגְדִים בְּחַוָּתָם. טֹרְפִים בַּנֶּשֶׁר וּבְקְדֵשִׁים חָתָם. הוֹלְכִים עִם
נֶגֶב שׁוֹנְאֵי נַפְשׁוֹתָם. זֶה דַּרְכָּם וְלֶחֶבֶל אַחֲרִיתָם. וְאַל תְּאַשֵּׁר
גִּלּוּי מַעֲגָלוֹתָם. הָזָהֵר פֶּן תִּלָּכֵד בְּמְצוֹדָתָם. דִּין אַרְבָּעָה
וְחָמִשָּׁה הַשְׁלָמָתָם. גְּנֵבָה אֵין לָמוֹ נִמְצָרִים כְּגִנְבָתָם. בְּנִי אַל
תֵּלֵךְ בְּדַרְכָּךְ אִתָּם. אֶת רַגְלְךָ מְנַע מִנְּתִיבָתָם:

מִנְּתִיבָתָם חַשֵּׂךְ וְאַל תִּתְּנֶהָ. וְרָעָה אֵלֶיךָ לֹא תְאֻנֶּה.

לֹא תַעֲנֶה:

ע״כ א״ב

אִמְרֵי כֶנֶב וְמַעֲנֵן כְּחָשִׁים. בְּגִיב שָׂפָתֵיךְ בַּל יְהוּ אֲרוּשִׁים. גַּם
אֵילִים אֲשֶׁר מַדְהִירִישִׁים. דּוּמִים וְנֶחְשָׁבִים לְחַכְמֵי הָרָשִׁים.
הוֹלְכֵי רָכִיל שְׂלֵשָׁה מְעַנְּשִׁים. וְנֶאֱמְנֵי רוּחַ מְכַסִּים וּמַחֲשִׁים.
וְהַחֵרֶשׁ מְלָשְׁנִים הַמַּרְגִּישִׁים. חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים קָשִׁים. טוֹמְנֵי
פַּח בְּשֶׁבֶךְ יוֹרְשִׁים. יִעֲצֵי מִרְמָה וְכֶבֶד מְלַחֲשִׁים. כְּטַרְדֶּרוֹת
חֶרֶב בּוֹטִים מְשַׁקְשִׁים. לְשׁוֹן חֲכָמִים מַרְפֵּא מַגִּישִׁים. מִקְרֵי

---

und mit ihrem Leben ihre Frevel bezahlen müssen. Wer nur den entferntesten Antheil an den Missethaten der Räuber nimmt, der ist sein eigner Feind, und ihn erwartet nur Schmach und Schande. Meide daher ihre gefährlichen Wege, nimm dich in Acht, daß dich ihre ausgespannten Netze nicht umschlingen. Das Gesetz (die Tora) verurtheilt den Dieb zu vier- auch fünffacher Wiedererstattung des entwendeten Gutes, und wenn er nicht im Stande ist, diese zu leisten, so wird er verurtheilt als Sklave verkauft zu werden seines Diebstahls wegen. Sei auf deiner Hut, mein Sohn! meide ihre Schritte, und komme mit ihnen nicht in die geringste Berührung!

מִנְּתִיבָתָם Meide ihre Pfade, daß du nicht zu Schanden werdest, daß dich kein plötzliches Unheil treffe!

לֹא תַעֲנֶה Du sollst nicht falsches Zeugniß ablegen.

Falsche Reden und lügenhafte Berichte sollen denen reinen Mund nicht entweihen. Das Stillschweigen zur gehörigen Zeit stellt oft die Thoren den Weisen gleich. Die Verläumder bringen Unheil über drei Personen[1]). Treue Gemüther aber decken leichte Fehler nachsichtig zu und beobachten ein heilsames Stillschweigen. Verläumderische Zungen sind gefährlicher, als abgedruckte giftige Pfeile, denn sie spannen ins geheim ihre verderblichen Netze aus, hegen arge Tücke im Innern, und der falsche Mund sprudelt aus das überströmende Gift. Den Dolchen gleich sind der Verläumdung Worte; doch Heilung bringt linderend die Zunge der Weisen, und die Frucht ihrer Lippen ist labend für des

---

1) Über sich, über die verläumdete Person und über den, der die Verläumdung anhört

פִּיהֶם יִשְׁבָּעוּ אֲנָשִׁים. נִרְגָּן וְדֹבֵרִי בְּמִתְלַהֲמִים חָשִׁים. שִׂפַת אֱמֶת יִכּוֹן בִּישִׁישִׁים. עַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן מַטְעִים. פּוֹשְׁקֵי שָׂפָה מְחֻתָּה עֲנוּשִׁים. צָרוֹת רוֹדְפִים וְעֹנֶשׁ מְבַקְּשִׁים. רָמִים לְהָעֵד חָמָס וְלֹא בוֹשִׁים. רוּחָם יוֹצִיאוּ כְּסִילִים אֲנוּשִׁים. שֶׁקֶר בְּהָעִידָם יוֹוָמוּ בְּפֶרוּשִׁים. תַּעֲשֶׂה לָמוֹ כְּזִמָּתָם לְהַאֲשִׁים:

לְהַאֲשִׁים מְנַע עַצְמְךָ לְתָמוּד. וְנִצַּח לְפָנַי תַּעֲמֹד.

לֹא תַחְמֹד:

ז״קעח שמעון בר יצחק קיק.

שֶׁכֶן רֵעֲךָ בֵּיתוֹ וַאֲחֻזָּתוֹ. מִקְנֵהוּ וְקִנְיָנוֹ וְכָל חֵילוֹ. עַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שָׂדֵהוּ וּגְבוּלוֹ. וְשׁוֹרוֹ וַחֲמוֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. נִטְעוֹ וְכַרְמוֹ גַּנּוֹ וּשְׂבִילוֹ. בְּעִירוֹ וְעֶצְיוֹ פְּרוֹתָיו וִיבוּלוֹ. רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו נַעֲרוֹ וְכַרְמְלוֹ. יָקָר כַּסְפּוֹ וְזָהָבוֹ וְנַעַם גְּדֵלוֹ. צֹאנוֹ וַאֲלָפָיו מַשְׁרֵהוּ וּמַאֲכָלוֹ. חֲבֵרְתּוֹ וְכָל מַחֲמַדֵּי מַכְלֻלוֹ. יִקָּרְוּין מֵחְמֹר מַה מּוֹעִילוֹ. חוֹמֶד וּמִתְאַוֶּה אֶת שֶׁאֵינוֹ שֶׁלּוֹ. וָהּ שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֵינוֹ שֶׁלּוֹ. הֲבֵנְתָּ שֶׁאֵינוֹ שֶׁלּוֹ

Menschen Herz. Des argen Unheilstifters Worte sind wie heimliches Gift, während die offenherzige, gerade Rede selbst unter Weisen Heil hervorbringt, und die Worte der Thoren verfliegen mit dem Augenblick. Wohl sperren sie weit auf ihr Lügenmaul, um Unglück anzustiften, denn Unheil ist ihr Streben, Verderben ihr Ziel, und legen schamlos falsches Zeugniß ab, ihr böses und nichtiges Trachten zugleich an Tag bringend; doch gar zu oft, wird ihnen ihre Falschheit erwiesen, und ihr böswilliger Anschlag wird gar bald zu ihrem eignen Schaden an ihnen verübt.

להאשים Ein ähnlicher Frevel laß dir nie zu Schulden kommen, dann kannst du ewig vor mir bestehen.

לא תחמוד Du sollst kein Gelüsten tragen —

Nach deines Freundes Haus und friedlichem Sitze, dessen Gut und Habe, dessen Sklaven und Sklavinnen, Felder und Grundstücke; dessen Ochs, Esel und was ihm sonst angehört; dessen Pflanzen, Weinberg, Garten und Gange, dessen Wiesen, Baumschule, Früchte und Getreide; dessen Wagen und Gespann, Waldungen und Triften; dessen Silber, Gold und sonstige Reichthumer; dessen Schafe und Rinder, dessen Speise und Trank; dessen Ehegenossin oder was ihm sonst lieb und werth sein mag. Was kann das alles dem Staubgebornen frommen? Wozu doch wunschen und verlangen, was ihm nicht gehört? Ist doch selbst sein Besitzthum nicht dauernd zu nennen; was soll noch fremdes Gut ihm nutzen, das um so weniger sein Eigen-

לָמָּה הוּאלוּ. יָבִין וַיַּשְׂכִּיל בִּרְעוֹתָיו וְשָׂכָלוּ. יִשְׂמַח וְיָעוּז בְּמַתַּת גּוֹרָלוֹ: גּוֹרָלוֹ הִנְחִיל אֵל לִירֵאִים. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים וַלַּפִּידִים נוֹרָאִים.

וְכָל הָעָם רוֹאִים:

וִיבֻנְּךָ וִילֵךְ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁתְכִי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

כוונת הסילוק להודיע מעלת ישראל ומתן תורה ותוכן כתיבתה.

וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַנִּרְאֶה וְהַנִּשְׁמָע. וְשׁוֹמְעִים אֶת הַנִּשְׁמָע וְהַנִּרְאֶה. כְּשֶׁהִדְּבּוּר יוֹצֵא מִפִּי הַגְּבוּרָה. וְנֶחֱצָב עַל הַלּוֹחוֹת בְּתִפְאָרָה. קוֹל קוֹלֵי קוֹלוֹת וְרוּחַ סְעָרָה. וְלַפִּיד לַפִּידִים וְלַפִּידֵי אֵשׁ בּוֹעֲרָה. קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ וְקוֹל יְיָ בַּהֲדָרָה. מְבָרֵשׁ אֶת הַדִּבּוּר לְבָאֳרָה. יְסוֹבְבֻנְהוּ יְבוֹנְנֻהוּ סִתְרֵי תוֹרָה. וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ לְבָם לְשִׁבְרָה. וַיַּעַמְדוּ מֵרָחוֹק מִילִין שְׁנִים עֲשָׂרָה. וּמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת יָרְדוּ לְסַיְּעָם מִשְׁמֵי שִׁפְרָה. וּמַלְאֲכֵי צְבָאוֹת יְהִדּוּן בַּהֲלִיכָה יְהִדּוּן בַּחְוִירָה. וְלֹא הֵם בִּלְבָד כִּי אִם עִמָּה אוֹרָה. שְׁמֹאלוֹ

---

thum! — Möchte der Sterbliche es doch erwägen und bedenken, und sich genugsam erfreuen dessen, was ihm die flüchtige Erdenzeit beschieden! —

מורידו Der Allmächtige verlieh den Gottesfürchtigen sein himmlisches Erbtheil (Tora) unter Donner und Blitz und fürchterlich zuckenden Flammen. וכל Und alles Volk sah es.

ובנך Nun so möge sie zu dir aufsteigen die Verheiligung, denn du bist der Allerheiligste Israels und sein Heil!

וכל העם רואים

Das ganze Volk sah das sichtbare wie das hörbare Gotteswort, und es vernahm das Hörbare, wie auch das Sichtbare, als das göttliche Wort dem Munde des Allmächtigen entfuhr und leuchtend zur Flammenschrift auf den herrlichen Steintafeln wurde. In vielfachen donnerenden Stimmen, und vielfältigen flammenden Blitzesstrahlen ertönte das Wort des Ewigen mit Allgewalt und majestätischer Pracht, das eigne Wort dem Menschenohre zu erklären, die göttlichen Geheimnisse der erhabenen Lehre zu erläutern. Das begeisterte Volk empfand es tief, ihr Herz pochte laut vor göttlicher Ehrfurcht, und sie zogen sich vor Schreck zurück, eine Strecke von zwölf Meilen. — Engel des Himmels stiegen herab, um mit göttlicher Macht den Erdensöhnen beizustehen, himmlische Chöre mischten sich in ihre Massen, bei ihrem Herannahen und Rücktreten; ja nicht bloß diese Engelschaaren, sondern

תַּהַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי לְהַעֲרָה. וְנִשְׁתַּלְהֲבוּ מִפְּחַד הָאֵשׁ וְרוּחָם עָבְרָה. וַעֲנָנִי כָּבוֹד הוֹילוּ טַלְלֵי אוֹרָה. אֵרְץ רָעֲשָׁה וְגַם שָׁמַיִם נָטְפוּ לְהַשָּׁרָה. גֹּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים לְיָפָה וּבָרָה. נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנַנְתָּהּ לְשַׁמָּרָה. וּכְמוֹצֵא שָׁלָל רָב שָׂשׂוּ בְּאֶמִירָה טְהוֹרָה. וַנַּעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הִשְׁמִיעוּ בְּאֶמִירָה. וְלֹא הָיָה בָהֶם כֹּחַ לְקַבֵּל יוֹתֵר מִדְּבָרוֹת עֶשָׂרָה. וְנָמוּ לְרוֹעֵם קֶרֶב אַתָּה וּשְׁמַע אֶמִירָה. כִּי אִם סְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ נְמוּת מְהֵרָה. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוֹדָה לִדְבָרִיהֶם בְּעֵינָיו לְיִשְׂרָה. וּמִשָּׁם זָכוּ לְהַעְמִיד נְבִיאִים לְהִתְאַשָּׂרָה. וְגַם מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְבָחְרָה. אֵלּוּ אִפְשָׁר לְבַלַּע הַמָּוֶת וּלְהַעֲבִירָה אֲבָל אִי אִפְשָׁר שֶׁכְּבָר נִגְזְרָה גְּזֵרָה. וְאַל תְּנַאי בַּךְ עָמְדוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה. אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם לְהִתְהַפְּאֵרָה. חִבַּלְתֶּם מַעֲשֵׂיכֶם אָבֵן בְּאָדָם תְּכִיתוּן בְּעֶבְרָה. וּמֹשֶׁה מְעֻרָּיָן וּמַכִּיס לְכָל שׁוֹרָה וְשׁוֹרָה. וְהָכָתוּב מְשַׁבְּחוֹ וְהַהֲכָמָה תָּעוֹז לָהֶכֶם יוֹתֵר מִשִּׁלּוּטִים עֲשָׂרָה. וְאָמַר לָהֶם אַל תִּירְאוּ מִן הָאֵשׁוּנִין הַמְּעֻרָה. כִּי לְנַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא וּלְנַדֵּל אֶתְכֶם עֶטְרָה. וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה עַל פְּנֵיכֶם יִרְאָה טְהוֹרָה. סְפֵן טוֹב

---

selbst der Ewige, im Sonnenlicht-Gewand gehüllt, ließ sich huldvoll herab. — »Seine Linke stützte gleichsam mein Haupt, und seine Rechte umschlang mich liebevoll,« um mich aufzumuntern.— Die Gewalt des Feuers entflammte sie, daß ihnen fast der Geist entfahren; jedoch die leichten Gewölke des göttlichen Ruhmes träufelten erquickenden balsam en Thau, die Erde erbebte, als die Himmel die erfrischende strömende Labung ihr gespendet, denn du, o Herr! sandetest einen milden Regen, um dein lechzendes, schmachtendes Erbgut (Israel) zu erquicken und zu beleben. Sie freueten sich der Lebenswahrheit deiner göttlichen Lehren: »Wir wollen befolgen und gehorchen!« riefen sie freudenvoll einstimmig aus. — Doch besaßen sie nicht so viel Kraft, um mehr als die zehn Gebothe unmittelbar vom Allmächtigen anzuhören, und sie sprachen zum edlen Völkerhirten (Moses): »Tritt du heran, das Gesetz Gottes ferner zu vernehmen, denn wir müßten sterben, wenn wir noch mehr der göttlichen Gesetze anhörten.« Moses antwortete ihnen: »Laßt euch nicht bange sein; das Rollen des Donners und das zucken der Blitze mögen euch nicht erschrecken. Denn der Ewige hat sich seinem Volke offenbart, um sie mit Ruhm und Herrlichkeit zu krönen, und damit reine Gottesfurcht euer Antlitz

בָּאָדָם שֶׁהוּא בַּיִשׁן וְרוּחוֹ נִשְׁבָּרָה. שֶׁבָּל מִי שֶׁהוּא עָנִי עִמּוֹ שְׁכִינָה שׁוֹרָה. אֶשְׁכּוֹן אֶת דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ לְעַוְרָה. וְאֵל וֶה אַבִּיט אֶל עָנִי וּנְכֵה רוּחַ לְהַעֲתִירָה. אַהַלְצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בַּצָּרָה. וְעָנָו נִבְנָם לִפְנִים מִשְּׁלֹשׁ מְחִיצוֹת. הֹשֵׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל נְחוּצוֹת. עָנָן לִפְנִים וַעֲרָפֶל לִפְנֵי וְלִפְנִים וְחֹשֶׁךְ בַּחוּצוֹת. וְסִבַּר לוֹ פָּנִים לְהִתְרַצּוֹת. וְקִבְּלוּ עַל יָדוֹ שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת קְבוּצוֹת. וְנָתַן נַפְשׁוֹ עַל הַתּוֹרָה בְּדַעַת וּבְמוֹעֲצוֹת. וְלִבֵּן נִקְרָאת עַל שְׁמוֹ תַּלְמִידָיהָ קְרוּצוֹת. וְכִרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר עִמַּד בְּפִרְצוֹת. אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחוֹרֵב הַר הַנִּבְחָר מֵהָרֵי אֲרָצוֹת. חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְתוֹרוֹת לְחִיךְ נִמְלָצוֹת. וְכָל הֲדוֹר הַהוּא אֲשֶׁר שָׁמְעוּ קוֹלוֹ. וְכוּ לְהֵיוֹת כְּמַלְאֲכֵי זְבוּלוֹ. עָלָיו נִתְרַפְּקוּ וְהָיוּ בְצִלּוֹ. וְנָתַן בְּתוֹכָם מִשְׁכָּנוֹ וְאָהֳלוֹ. וְהֵרָאָם וְהִרְבָּם לְהַרְאוֹתָם מוֹפְתֵי מִפְעָלוֹ. וְיָדוֹ הַחֲזָקָה וּכְבוֹדוֹ וְגָדְלוֹ. וּבְשׁוּב רוּחָם לְאֹצֶר מַכְלוֹלוֹ. לֹא שָׁלְטָה בְּבִשָּׂרָם רָמָה לְאָכְלוֹ. אַשְׁרֵיהֶם

---

verklärte und belebe. Bescheidenheit ist des Menschen schönste Zierde, nur über den Sanftmüthigen ruhet die Glorie des Allerhöchsten wie es in der heiligen Schrift heißt: »Ich (spricht der Ewige) wohne bei den »Demüthigen und dem, der gebeugten Gemüthes ist, merke wohl»gefällig auf das Gebet des Armen und des Sanftmüthigen, entreiße »ihn der Noth, erhöhe ihn zu hohen Ehren, und in Gefahren walte »ich schützend in seiner Nähe.« — Der Sanftmüthige (Moses) hat in kühnem Gottvertrauen drei Scheide-Wände: Finsterniß, Wolken und Nebel durchdrungen. Wolken war die mittlere, Nebel die innere und Finsterniß die äußere Scheidewand. — Er wurde vom Herrn liebevoll aufgenommen, und sein geliebtes Volk empfing aus seinen Händen die göttliche Lehre, aus sechs hundert und dreizehn Gebothen bestehend. Er hatte seine erhabene Seele ganz der göttlichen Lehre geweihet, darum wird sie noch heute nach seinem Namen benannt: »Sei eingedenk der Lehre meines Dieners Moses, der sein Volk vom Mißgeschick errettet; jener Lehre, die ich ihm auf Choreb's Höhen — dem auserkornen Berge — verliehen; der Gesetze, Rechte, und der wahrhaften Lehren. — Alle jene Geschlechter, die seine göttliche Stimme vernommen, wurden ausgezeichnet, den himmlischen Schaaren gleich; der Ewige war ihnen Schutz und Heil, er ließ in ihrer Mitte seine göttliche Majestät walten, er erhob sich und offenbarte ihnen seine großen Wunderthaten, seinen allmächtigen, siegreichen Arm, seine Herrlichkeit und göttliche Majestät. Ihr verklärter Leib entschlummerte sanft

בָּעוֹלָם הַזֶּה הִדְרַכְתָּם שְׁבִילוֹ. וְלָעוֹלָם הַבָּא יְאַסְפוּ לוֹ. וַעֲלֵיהֶם הַבָּתוּב אוֹמֵר מְלוּלוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. וּבְיוֹם זֶה הִשְׁמִיעַ אֶת הוֹד קוֹלוֹ. וְכָל יִשְׂבֵי תֵבֵל כָּפְחוּ חִלּוֹלוֹ. וּמַלְאֲכֵי מַעְלָה הִגְעִימוּ מַהֲלֻלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ. שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְיֹצְרֵי הַשְּׁמָעוֹת. קְדֻשָּׁה וּתְהִלָּה קְדְמוּ לְמַלְכּוֹ. וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם כְּסָבְלוֹ. נְרָאִים נוֹשְׂאִים וְנֶשָׂאִים בְּחִילוֹ. וְנִהַר דִּינוֹר הָעוֹבֵר לְמוּלוֹ. נוֹתֵן עֹז וּגְדֻלָּה לְהַלְלוֹ. וּמְאֹז מֵרְדִישִׁים חֵבֶל גּוֹרָלוֹ. יוֹם יוֹם יְנַשְּׁאוּהוּ וְיִרוֹמְמוּהוּ קְהָלוֹ. חֵילֵי מַעְלָה אֵינָם מַעֲרִיצִים לוֹ. עַד יַקְדִּישׁוּהוּ הָעָם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ. וְאֵלּוּ אַחַר אֵלּוּ מֵאֲדִירִים צְלְצוּלוֹ. וְשָׁלוֹשׁ קְדֻשָּׁה יְשַׁלְּשׁוּ לוֹ. דְּרִי מַעְלָה עִם דְּרִי מַטָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים לְהַקְדִּישׁ לוֹ:

---

des Todes, im kühlen Schooß der Erde ruhend, seinem Moder der Verwesung preis gegeben. Sie fanden Heil hienieden, da sie der Ewige seine unerforschlichen Wege geführt, und ein ewiges Heil wurde ihnen jenseits zu Theil. Von ihnen singt das Lied des heiligen Sängers David: »Heil dem Volke, dem es so ergehet!« — An diesem Tage war es, als der Herr der Welten seine majestätische Stimme erschallen ließ, und die Bewohner der Welt Jubelhymnen dem Ewigen anstimmten. Auch die himmlischen Engelschöre ließen ihre lieblichen Gesänge ertönen, und in seinem göttlichen Palaste war nur ein Jubelruf: Ruhm dem Herrn! Die Seraphim, die glorreichen Sphären und die feuersprühenden Heiligen verkunderten den Ruhm des Ewigen zuerst. Die heiligen Thiergestalten, die den Thron der Gottheit in jenen Höhen tragen, scheinen wohl so, doch werden sie vom Geiste des Herrn beseelt und getragen. Der ihnen gegenüber brausende Feuerstrom[1]), ertönt im Sturmliede die Allgewalt des Schöpfers. — Seit dem sein geliebtes Volk ihm zu huldigen, und ihn in andächtigen Chören zu loben und zu verherrlichen begonnen, seitdem ist es den Himmlischen nicht gestattet den Ewigen anzubeten, bevor nicht sein Volk, — das er zum Eigenthum sich erlöset — ihn zuerst verheiliget. Nach diesem erst beten die himmlischen Chöre, und stimmen das dreimal geweihete: Heilig! an. Die Bewohner der niedern Erde mit den Bewohnern der lichten Höhen rufen allzumal in andächtiger Feier aus: Heilig! — wie es durch den Propheten verkündet wurde: Und Einer rief dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren, voll ist die ganze Erde seiner Herrlichkeit!

---

1) נהר דינור, welcher Namen, nach einer neuern scharfsinnigen Erklärung, die Milchstraße, bedeuten soll. —

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קהל אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:
קהל יחד בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ.
מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן. תִּתְגַּדַּל
וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים:
וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי
דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

קויח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
מוֹ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא
יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה ו) **מוֹעֲדִים**
לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (בשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־
יוֹם) **חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ** (בשבת בְּאַהֲבָה) **מִקְרָא**
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר
זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס
וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר
רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (בשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ

יהן הַרְאֵנוּ בְּתִרְתֵּךְ שִׂבְעֵנוּ בְּטוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת ו) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

עַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הָאֲמוּרָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

קיג הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל־
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת:
הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר
דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם
נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים
שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז:
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה
וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים

ברוך – לקרוא את ההלל

Gelobt seiest du, Herr unser Gott, König der Welt! der uns geheiligt hat durch seine Gebote, und es uns zur Pflicht gemacht, das Hallel-Gebet zu lesen.

(Psalm 113) הללויה

Hallelujah! Lobet den Herrn, lobet, ihr Diener des Herrn! lobet den Namen des Herrn. Des Herrn Name sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang bis zu ihrem Niedergange sei des Herrn Name gefeiert. Erhaben über alle Völker ist der Herr, über den Himmel seine Herrlichkeit. Wer ist wie der Herr unser Gott, der so hoch erhaben thront, der so tief herunter schauet, — im Himmel und auf Erden? Der aus dem Staube aufrichtet den Armen, aus dem Kothe empor hebt den Dürftigen, um ihn zu setzen neben Fürsten, neben die Fürsten seines Volkes; der wohnen läßt, die unfruchtbar im Hause war, als freudige Mutter von Kindern. — Hallelujah!

(Psalm 114.) בצאת ישראל

Als Israel aus Mizraim zog, Jakobs Haus weg von dem Barbaren Volke, da war Jehuda sein Heiligthum, Israel das Reich, in dem seine Macht waltet. Das Meer sah es — und floh, der Jordan wandte sich zurück. Die Berge hüpften wie Widder, die Hügel, wie

גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן
תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־
צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב:
הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

קשׁ לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־
אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם
כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא
יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִגְרוֹנָם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בּוֹטֵחַ
בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ
בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־

---

junge Schafe. Was ist dir, Meer, daß du fliehest? Jordan, daß du dich wendest zurück? ihr Berge, daß ihr hüpft wie Widder? ihr Hügel, wie junge Schafe? Vor dem Antlitz des Herrn erzittre, o Erde, vor dem Antlitze des Gottes Jakob's, der da den Felsen umwandelt in einen Wasserstrom, und Kieselstein in Wasserquellen.

לא לנו

Nicht uns, o Herr, nicht uns, sondern deinem Namen gieb die Ehre, um deiner Gnade, um deiner Treue willen. Warum sollen die Heiden sagen können: Wo doch ist ihr Gott? und doch ist unser Gott im Himmel; alles, was er will, thut er; aber ihre Götzenbilder sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Sie haben einen Mund, und reden nicht; haben Augen, und sehen nicht; sie haben Ihren, und hören nicht; haben eine Nase, und riechen nicht; ihre Hände — sie tasten nicht; ihre Füße — sie gehen nicht; sie bringen keinen Laut hervor mit ihrer Kehle. Ihnen gleich mögen ihre Verfertiger sein, jeder, der auf sie vertrauet. Israel! Vertraue auf den Herrn: ihre Hülfe und ihr Schild ist er. Haus Aaron's! vertraue auf den Herrn: ihre Hülfe und ihr Schild ist er. Ihr, die ihr den Herrn fürchtet! vertrauet auf den Herrn: ihre Hülfe und ihr Schild ist er.

יי זכרנו

Der Herr hat sich unser erinnert, er segnet; er segnet das Haus

בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים:
יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן
לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי
דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קטז אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ. אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי
וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה
וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ
וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי־יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי
מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ
בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי
אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

Israel, er segnet das Haus Aarons. Er segnet, die den Herrn fürchten, die Kleinen sammt den Großen. Möge der Herr euch noch mehr werden lassen, euch und eure Kinder. Gesegnet seid ihr dem Herrn, dem Schöpfer des Himmels und der Erde. Der Himmel ist des Herrn Himmel, die Erde aber hat er gegeben den Menschenkindern. Nicht die Todten preisen den Herrn, auch nicht jene, die hinabgesunken zur Ruhe. Wir aber loben den Herrn, von nun an bis in Ewigkeit: Hallelujah!

(Psalm 116).

אהבתי

Wie ist es mir so lieb, daß der Herr meine Stimme, mein Flehen erhört; denn er hat sein Ohr mir zugeneigt, und darum will ich mein Leben hindurch ihn anrufen. Mich hatten die Bande des Todes umgeben, und der Hölle Angst mich betroffen; nur Leid und Kummer fand ich, aber den Namen des Herrn rief ich an: »Ach Herr, rette doch meine Seele!«— Gnädig ist der Herr und gerecht, und voll Erbarmen unser Gott. Ein Hüter der Einfältigen ist der Herr, ich war elend, und er stand mir bei. Kehre wieder zurück, meine Seele, zu deiner Ruhe, denn der Herr hat mir wohl gethan. Fürwahr du hast bewahrt meine Seele vor dem Tode, mein Auge vor Thränen, meinen Fuß vor dem Anstoß. Ich werde wandeln vor dem Herrn, in den Landen des Lebens. Ich vertraue, ob ich auch spreche: »Ich bin so sehr gebeugt;« ob ich auch in meiner Bestürzung ausrufe: »Alles Menschliche ist trügerisch!«

מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת
אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא
לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ
כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי:
לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ
בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קיח הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מה אשיב

Wie kann ich vergelten dem Herrn alle seine Wohlthaten an mir? Den Kelch des Heils will ich erheben, und den Namen des Herrn anrufen. Meine Gelübde will ich dem Herrn bezahlen, Angesichts seines ganzen Volkes. Theuer ist in den Augen des Herrn der Tod seiner Frommen. Ach Herr, bin ich doch dein Knecht; ich bin dein Knecht, der Sohn deiner Magd; du hast gelöst meine Bande. Darum will ich dir opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Herrn anrufen. Meine Gelübde will ich dem Herrn bezahlen, Angesichts seines ganzen Volkes, in den Höfen des Gotteстempels, in deiner Mitte, Jerusalem. Hallelujah!—

(Psalm 117.) הללו את יי

Lobet den Herrn, all ihr Völker! verherrlicht ihn, all ihr Nationen! denn außerordentlich waltet über uns seine Gnade, und des Herrn Treue währt ewiglich. Hallelujah.—

(Psalm 118.) הודו ליי

Danket dem Herrn, denn er ist huldreich, denn ewig währt seine Güte.
Es möge sprechen Israel: denn ewig währt seine Güte.
Es möge sprechen das Haus Aarons: denn ewig währt seine Güte.
Es mögen sprechen, die den Herrn fürchten, denn ewig währt seine Güte.

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַּמֶּרְחָב יָהּ׃ יְיָ לִי לֹא
אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה
בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת
בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי
אֲמִילֵם׃ סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם׃ סַבּוּנִי
כִּדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם׃ דָּחֹה
דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עָזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ
עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא
אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ
וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם
אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי
עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה

מן המצר קראתי יה

Aus dem Drangsal rief ich zum Herrn, mich erhörte der Herr; verschaffend mir freien Raum. Der Herr ist mit mir, ich fürchte nichts, was kann ein Mensch mir thun? Der Herr ist mit mir, ist unter meinen Helfern, und ich sehe (meine Lust) an meinen Feinden; besser ist's, Schutz zu suchen bei dem Herrn, als auf Menschen zu vertrauen; besser ist's, Schutz zu suchen bei dem Herrn, als auf Fürsten zu vertrauen. Allerlei Völker haben mich umringt, ich tilgte sie aus im Namen des Herrn; haben sie mich auch umringt, und abermals umringt, ich tilgte sie aus im Namen des Herrn. Haben sie mich auch wie Bienen umringt, sie verloschen wie Dornenfeuer, ich tilgte sie aus im Namen des Herrn. Stießest du mich auch heftig, daß ich fiel, so stand der Herr doch mir bei. Mein Sieg und Sang ist Gott, er ward meine Errettung. Stimme des Jubels und der Errettung tönt in den Zelten der Gerechten; die Rechte des Herrn schafft Sieg, die Rechte des Herrn ist erhaben, die Rechte des Herrn schafft Sieg. Laß mich nicht sterben, sondern laß mich leben und erzählen die Thaten Gottes. Wohl hat Gott gar stark mich gezüchtigt, aber dem Tode mich nicht preis gegeben. Öffnet mir die Pforten der Gerechtigkeit, daß ich einziehe durch sie, und danke Gott. Das ist die Pforte des Herrn, die Gerechten ziehen durch selbe ein. Ich danke dir, daß du mich gebeugt, und geworden bist meine Errettung.

לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹאת הִיא נִפְלָאת
בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ
אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי
רְצוֹנֶךָ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ
וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ טוֹב
לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת: קדיש תתקבל.

Der Stein, den die Bauleute verworfen hatten, ist zum Eckstein geworden. Von dem Herrn ist dieses geschehen, wunderbar ist's in unsern Augen. Diesen Tag hat der Herr geschaffen, laßt uns frohlocken und uns freuen am selben.

אנא יי

Ach Herr, stehe uns doch bei! — Ach Herr, stehe uns doch bei! — Ach Herr, schaffe uns Gedeihen! — Ach Herr schaffe uns Gedeihen! —

ברוך הבא

Gesegnet sei, der da kommt im Namen des Herrn; wir segnen euch aus dem Hause des Herrn. Gott ist der Herr, er leuchtet uns; bindet das Festopfer mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist du, dir danke ich; mein Gott, dich erhebe ich! Danket dem Herrn, denn er ist huldreich, denn ewig währt seine Güte.

יהללוך

Es loben dich, o Herr unser Gott, über Alles deine Werke, und deine Frommen, die Gerechten, die da deinen Willen thun, und dein ganzes Volk, das Haus Israel. Mit Jubel danken sie dir, und loben und preisen, und rühmen, und erheben, und verherrlichen und heiligen deinen Namen, unser König! und huldigen ihm. Denn schön ist es, dir zu danken, und geziemend deinem Namen zu singen; denn von Ewigkeit bis in Ewigkeit bist du Gott. Gelobt seist du, o Ewiger, Herr, hochgepriesen in Lobesliedern!

מגלת רות.

וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי מוֹאָב וַיִּהְיוּ שָׁם: וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ: וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים: וַיָּמֻתוּ גַּם שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ: וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי פָּקַד יְהוָה אֶת עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם: וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה בַּדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה: וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ לֵכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם

עִם־הַמֵּתִים וְעִמָּדִי:

כתב הר' אבן הירחי נ"ע בספרות סוכה סי' כ"ח ול': בעירת נקנו לומר רות שבתוכו נו נתחלת קציר שעורים ויהות זמן הקציר. ואני מצאתי טעם יפה למי שהמנהג אינו לא קבלו את התורה ולא נכפפו לגזרת חלת ניקולס ושבילה ויתירת החיים כיתחת' בפ' בחוקותי ויהיה בתעירה, כלכתוב: כי לא תאכל תלבי חלב וגו', פתוך שבני תשובת רות אני יודעין את שבני בשני שלחים לה לאמר לן תחוס שבת, בתחר תלבי חלב לא תאסר לן ייחוד, בתחר תלבי חלון; תאסר לן עפוקה זרה, ולתוך חלבי; מכהחינן בתרי"ג מלוות, ושתך עתי, בדלתיהן בפ' בחוקותי, יכן יש"ל בתנייהו בקבלת התורה, על כן יתכן לומר ס' רות בעבירת. אב"ן.

ויהי בימי שפט השופטים

1. Es war zur Zeit, als die Richter noch regierten, da entstand einst Hungersnoth im Lande. Da wanderte ein Mann aus Bethlehem-Jehuda, um sich im Gefilde Moabs aufzuhalten, er, seine Frau und seine zwei Söhne. Der Name des Mannes war Elimelech, der seiner Frau Naami und der seiner zwei Söhne Machlon und Kiljon, angesehene Männer zu Bethlehem-Jehuda. Sie kamen im Gefilde Moabs an und verweilten daselbst. Elimelech Naamis Gatte aber starb, da blieb noch die Frau zurück mit ihren beiden Söhnen. Diese nahmen sich moabitische Frauen, der Name der einen war Arpa der der anderen Ruth. Sie verweilten daselbst ungefähr zehn Jahre. Endlich starben auch beide Männer, Machlon und Kiljon; die Mutter blieb nur noch allein zurück, ihrer beiden Söhne und ihres Mannes beraubt. Da machte sie sich auf, von ihren Schwiegertöchtern begleitet, um von dem Gefilde Moabs abzureisen; denn sie hatte daselbst vernommen, daß der Ewige sein Volk wieder bedacht, und ihnen Brod gegeben. Sie verließ also den Ort ihres Aufenthalts, von ihren Schwiegertöchtern begleitet, sie machten sich alle auf den Weg, nach dem Lande Jehuda zurückzukehren. Da sprach Naami zu ihren beiden Schwiegertöchtern: Kehrt doch um und gehet zurück, jede in das Haus ihrer Mutter. Der Ewige erweise euch so viel Güte, als ihr den Verstorbenen und

עִם הַמֵּתִים וְעִמָּדִי: יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמְצֶאןָ מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן וַתִּשֶּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה: וַתֹּאמַרְנָה לָהּ כִּי אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ תָּשׁוּבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד לִי בָנִים בְּמֵעַי וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים: שֹׁבְנָה בְנֹתַי לֵכְנָה כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ לִי תִקְוָה גַּם הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים: הֲלָהֵן תְּשַׂבֵּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה לְבִלְתִּי הֱיוֹת לְאִישׁ אַל בְּנֹתַי כִּי מַר לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יָצְאָה בִי יַד יְהוָה: וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק עָרְפָּה חֲמוֹתָהּ וְרוּת דָּבְקָה בָּהּ: וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבִמֵךְ אֶל עַמָּהּ וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמֵךְ: וַתֹּאמֶר רוּת אַל תִּפְגְּעִי בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֶל אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי: בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם אֶקָּבֵר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֵךְ: וַתֵּרֶא כִּי מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ: וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֹם כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמֵרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי: וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן תִּקְרֶאנָה

---

mir erzielt hat. Der Ewige gebe, daß ihr wieder Ruhe findet, jede im Hause eines Ehemannes!' Naami küßte sie, sie aber erhoben ihre Stimme und weinten. Sie erwiderten ihr: 'Nicht doch! mit dir wollen wir zu deinem Volke gehen. Naami aber sagte: 'Kehret doch zurück, meine Töchter! Wozu wollt ihr mit mir gehen? Habe ich denn noch Söhne in meinem Leibe, die euch eure Männer werden könnten? Kehret doch um, meine Tochter! gehet zurück, ich bin schon zu alt um noch einen Mann zu erblicken. Wenn ich auch sagen wollte, mir bliebe noch Hoffnung, ja ich wäre schon diese Nacht eines Mannes, gebärte sogar zwei Söhne; wolltet ihr denn so lange auf sie harren, bis sie herangewachsen? Wolltet ihr denn ihretwegen jedem andern Mann entsagen? Nicht doch, meine Tochter! mein Mißgeschick wäre mir euretwegen allzuerhaben, daß die Hand des Ewigen mich getroffen. Sie erhuben alle ihre Stimme und weinten sehr. Darauf küßte Arpa ihre Schwiegermutter zum Abschiede; Ruth aber schloß sich ihr innig an. Da sprach Naami: Siehe, deine Schwägerin kehrt zu ihrem Volke und ihren Göttern zurück. Folge ihrem Beispiel. Da erwiderte Ruth: Dringe nicht ferner in mich, daß ich dich verlassen und dir entsagen soll. Denn wohin du gehest, dahe ich mit, wo du weilest, da weil' auch ich; dein Volk ist auch das meinige und dein Gott auch der meinige! Wo du sterben wirst, will auch ich sterben und dort begraben werden. Der Herr möge mich noch ferner strafen, wenn mich etwas, außer dem Tode von dir trennen sollte. Als nun Naami sah, daß sie fest entschlossen sei mit ihr zu gehen, hörte sie auf mehr mit ihr darob zu sprechen. Sie wandelten Beide zusammen bis nach Bethlehem. Wie sie daselbst anlangten, staunten alle Stadtleute über sie, und alle sagten: Dieses sollte Naami sein? Sie aber antwortete ihnen: O, nennt mich nicht mehr Naami (die

לִי נָעֳמִי קְרָאן לִי מָרָא כִּי הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד: אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרָאנָה לִי נָעֳמִי וַיהוָה עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵרַע לִי: וַתָּשָׁב נָעֳמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כַלָּתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים:

וּלְנָעֳמִי מֹדָע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בֹּעַז: וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל נָעֳמִי אֵלְכָה נָּא הַשָּׂדֶה וַאֲלַקְּטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר אֶמְצָא חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי: וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ: וְהִנֵּה בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה: וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנָּצָב עַל הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת: וַיַּעַן הַנַּעַר הַנָּצָב עַל הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה עִם נָעֳמִי מִשְּׂדֵי מוֹאָב: וַתֹּאמֶר אַלַקֳטָה נָּא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמוֹד מֵאָז הַבֹּקֶר וְעַד עַתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט: וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל רוּת הֲלֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי אַל תֵּלְכִי

* מוֹדַע יִקְרִי.

Vergnügte) nennt mich vielmehr Mara (die Betrübte) denn der Allmächtige hat mich sehr betrübt. In Überfluß wanderte ich von hier aus, und entblößt von allem brachte mich der Ewige zurück. Wie könnt ihr mich also Naami nennen, da der Ewige mich so elend gemacht, der Allmächtige mir so viel Unglück zugeschickt hat?— Also war Naami sammt ihrer Schwiegertochter Ruth, der Moabitin, von dem Gefilde Moabs wieder zurückgekehrt. Sie langten zu Bethlehem an, eben als die Gersten-Ernte anging.

II. Naami hatte einen Freund von Seite ihres Mannes, einen Biedermann aus der Familie Abimelechs, dessen Name war Boas. Da sprach Ruth die Moabitin zu Naami: Laß mich doch gehen auf's Feld um Ähren aufzulösen hinter Einem her, bei welchem ich Gunst finden würde. Jene antwortete: Gehe nur, meine Tochter! Sie ging also fort, kam auf ein Feld und suchte auf, was hinter den Schnittern abfiel. Da traf sich, daß sie in ein Stück Acker gerathen war, welches dem Boas aus der Familie Abimelechs gehörte. Und siehe! da kam eben Boas aus Bethlehem. Er redete die Schnitter an: Der Ewige sei mit euch! Sie erwiederten: Gott segne dich! Boas fragte den Diener, der die Aufsicht über die Schnitter hatte: Wem gehört jenes Mädchen an? Der Diener, der über die Schnitter gesetzt war, antwortete: Es ist das moabitische Frauenzimmer, welches mit der Naami vom Gefilde Moabs zurückgekommen. Sie hatte zu mir gesagt: Lieber! laß mich doch bei den Garben aufsuchen und sammeln, was hinter den Schnittern liegen bleibt. So kam sie denn her, und steht hier von des Tages Anbruch an bis jetzt; sie weilt nur eine kleine Frist zu Hause. Da sprach Boas zu Ruth: Hast du gehört, meine Tochter? Gehe ja nicht auf ein anderes Feld Ähren aufzusuchen; du brauchst

לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבוֹרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם נַעֲרֹתָי׃
עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלֹא צִוִּיתִי אֶת
הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל הַכֵּלִים וְשָׁתִית מֵאֲשֶׁר
יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ וַתִּפֹּל עַל פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו
מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃ וַיַּעַן בֹּעַז
וַיֹּאמֶר לָהּ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת
אִישֵׁךְ וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ וַתֵּלְכִי עִם אֲשֶׁר לֹא
יָדַעַתְּ תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם׃ יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעָלֵךְ וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה
מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו׃ וַתֹּאמֶר
אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל לֵב שִׁפְחָתֶךָ
וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּעַז לְעֵת הָאֹכֶל גְּשִׁי
הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקֹּצְרִים
וַיִּצְבָּט לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע וַתֹּתַר׃ וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת
נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא תַכְלִימוּהָ׃ וְגַם שֹׁל
תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ בָהּ׃ וַתְּלַקֵּט
בַּשָּׂדֶה עַד הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט אֵת אֲשֶׁר לִקָּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃

---

auch gar nicht von hier hinweg zu gehen, sondern kannst dich nur immer so zu meinen Magden halten. Sobald du nur siehst, daß man wo auf dem Felde schneidet, so gehst du ihnen nach; ich habe schon den Dienstthuenden anbefohlen, daß man dir nichts zu Leide thun soll, und wenn du Durst hast, so gehe nur frei zu den Geräthen, und trinke von dem, woraus jene schopfen. Ruth fiel auf ihr Angesicht nieder, warf sich zur Erde hin und sprach: Wodurch habe ich diese Gnade verdient, daß du mich so gütig aufnimmst, da ich hier doch fern bin? Boas antwortete ihr und sprach: Es ist mir schon alles erzählt worden, was du für deine Schwiegermutter nach deines Mannes Tode gethan hast, da du ihretwegen Vater, Mutter, dein ganzes Vaterland verließest und zu einem Volke ist gekommst, das du vorher nicht gekannt. Der Ewige wird dir diese That vergelten, vollständig wird dein Lohn sein von ihm, dem Ewigen, dem Gotte Israel's, unter dessen Flügel du Schutz gesucht hast! Sie sprach: Laß mich nur ferner Gnade finden in deinen Augen, mein Herr! Du hast mir Trost, du hast deiner Magd Muth eingeflößt, die ich nicht einmal einer deiner Sklavinen gleich bin. Als es Zeit zum Essen war, sprach Boas zu ihr: Komme herbei, und iß mit; du kannst auch dein Brod in Essig eintunken. Sie setzte sich neben die Schnitter hin. Man legte ihr geröstetes Sangen-Mehl vor; sie aß, wurde satt, und hatte noch übrig. Nachdem sie wieder aufgestanden im Felde zu suchen, befahl Boas seinen Dienern und sprach: Laß sie auch zwischen den Garben herum suchen, und beschämt sie nicht darüber; ihr könnet auch ihretwegen euch sogar etwas von den kleinern Garben hier vergessen machen, und sie solche aufsuchen lassen. Das sie ja niemand hart anrede! Sie las also in dem Felde auf bis gen Abend, und als sie herauch ausgedroschen, was sie gesammelt hatte, war es beinahe eine Epha Gersten. Sie nahm

וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר לִקְּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן לָהּ אֵת אֲשֶׁר הוֹתִירָה מִשָּׂבְעָהּ: וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ אַיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֶּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז: וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא עָזַב חַסְדּוֹ אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא: (הצי הפדי) וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה גַּם כִּי אָמַר אֵלַי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם כִּלּוּ אֵת כָּל הַקָּצִיר אֲשֶׁר לִי וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר: וַתִּדְבַּק בִּנְעָרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד כְּלוֹת קְצִיר הַשְּׂעֹרִים וּקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֵת חֲמוֹתָהּ:

וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר יִיטַב לָךְ: וְעַתָּה הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה הוּא זֹרֶה אֶת גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה: וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּ הַגֹּרֶן אַל תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת: וִיהִי בְּשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת

* וְיָרַדְתְּ קרי.

---

solches auf, ging damit in die Stadt, und ihre Schwiegermutter beschauete was sie aufgesucht hatte. Sie zog auch hervor, was sie, nachdem sie satt geworden, von ihrem Essen übrig hatte, und gab es ihr. Da sprach ihre Schwiegermutter: Wo hast du denn heute aufgelesen? wo gesammelt? o! daß er gesegnet sei, der dich so freundlich aufgenommen! Darauf sagte sie ihrer Schwiegermutter bei wem sie gesammelt; sprach nämlich: Der Mann, bei welchem ich heute gesammelt habe, heißt Boas. Da sagte Naami zu ihrer Schwiegertochter: Gesegnet sei er vom Ewigen, da er seine Güte weder den Lebendigen noch den Todten entziehet! Naami fuhr fort, und sprach: Der Mann geht uns nahe an, er ist einer unserer nächsten Blutsfreunde. Die Moabitterin Ruth sprach: Ja er sagte mir auch: »Halte dich nur so lange zu meinen Dienstleuten, bis sie mit meiner Ernte völlig zu Ende sind.« Jene erwiderte ihr: Es ist auch gut für dich meine Tochter! wenn du immer mit seinen Mädchen ausgehest. Du könntest in einem andern Acker übel behandelt werden. Sie hielt sich also zu den Mädchen des Boas um dort Nachlese zu halten, bis die Gersten- und Weizen-Ernte völlig zu Ende war. Alsdann blieb sie wieder bei ihrer Schwiegermutter.

III. Nun sprach ihre Schwiegermutter zu ihr: Meine Tochter! ich möchte dir gerne einen Ruheort suchen, allwo es dir wohlgehe. Siehe nun! unser Freund Boas, mit dessen Magden du zusammen warst, der schwingt heute Nacht Gerste in der Tenne. Wasche dich also, salbe dich, lege deine besten Kleider an, und gehe hinunter nach der Tenne; laß dich aber vor dem Manne nicht sehen, bis er mit Essen und Trinken völlig fertig ist. Wenn er sich nun niederlegen wird, so merke dir den

וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתְּ֑י וְהוּא֙ יַגִּ֣יד לָ֔ךְ אֵ֥ת אֲשֶׁ֖ר תַּעֲשִׂ֥ין׃ וַתֹּ֖אמֶר
אֵלֶ֥יהָ כֹּ֖ל אֲשֶׁ֣ר תֹּאמְרִ֑י ־ אֶֽעֱשֶׂ֔ה׃ וַתֵּ֣רֶד הַגֹּ֔רֶן וַתַּ֖עַשׂ כְּכֹ֥ל אֲשֶׁ֖ר
צִוַּתָ֥הּ חֲמוֹתָֽהּ׃ וַיֹּ֣אכַל בֹּ֗עַז וַיֵּ֙שְׁתְּ֙ וַיִּיטַ֣ב לִבּ֔וֹ וַיָּבֹ֕א לִשְׁכַּ֖ב בִּקְצֵ֣ה
הָעֲרֵמָ֑ה וַתָּבֹ֣א בַלָּ֔ט וַתְּגַל֙ מַרְגְּלֹתָ֔יו וַתִּשְׁכָּֽב׃ וַיְהִי֙ בַּחֲצִ֣י הַלַּ֔יְלָה
וַיֶּחֱרַ֥ד הָאִ֖ישׁ וַיִּלָּ֑פֶת וְהִנֵּ֥ה אִשָּׁ֖ה שֹׁכֶ֥בֶת מַרְגְּלֹתָֽיו׃ וַיֹּ֖אמֶר מִ֥י
אָ֛תְּ וַתֹּ֥אמֶר אָנֹכִ֖י רוּת אֲמָתֶ֑ךָ וּפָרַשְׂתָּ֤ כְנָפֶ֙ךָ֙ עַל־ אֲמָתְךָ֔ כִּי֙ גֹּאֵ֣ל
אָ֔תָּה וַיֹּ֕אמֶר בְּרוּכָ֥ה אַ֖תְּ לַיהוָ֑ה בִּתִּ֗י הֵיטַ֙בְתְּ֙ חַסְדֵּ֣ךְ הָאַחֲר֔וֹן מִן
הָרִאשׁ֖וֹן לְבִלְתִּ֥י לֶכֶת֙ אַחֲרֵ֣י הַבַּחוּרִ֔ים אִם־ דַּ֖ל וְאִם־ עָשִֽׁיר׃ וְעַתָּ֕ה
בִּתִּ֖י אַל־ תִּ֣ירְאִ֑י כֹּ֚ל אֲשֶׁ֣ר תֹּאמְרִ֔י אֶֽעֱשֶׂ֖ה לָ֑ךְ כִּ֣י יוֹדֵ֗עַ כָּל־ שַׁ֙עַר
עַמִּ֔י כִּ֥י אֵ֖שֶׁת חַ֣יִל אָ֑תְּ׃ וְעַתָּה֙ כִּי֙ אָמְנָ֣ם כִּי֩ אִם־ גֹּאֵ֨ל אָנֹכִ֜י וְגַם־ יֵ֣שׁ
גֹּאֵ֥ל קָרוֹב֮ מִמֶּנִּי׃ לִינִי֙ הַלַּ֣יְלָה וְהָיָ֣ה בַבֹּ֔קֶר אִם־ יִגְאָלֵ֥ךְ טוֹב֙ יִגְאָ֔ל
וְאִם־ לֹ֥א יַחְפֹּ֖ץ לְגָאֳלֵ֑ךְ וְגָאַלְתִּ֣יךְ אָנֹכִ֔י חַ֥י יְהוָ֖ה שִׁכְבִ֥י עַד־ הַבֹּֽקֶר׃
וַתִּשְׁכַּ֥ב מַרְגְּלוֹתָ֖ו עַד־ הַבֹּ֑קֶר וַתָּ֕קָם בְּטֶ֥רֶם יַכִּ֖יר אִ֣ישׁ אֶת־ רֵעֵ֑הוּ
וַיֹּ֣אמֶר אַל־ יִוָּדַ֗ע כִּי֙ בָּ֣אָה הָאִשָּׁ֔ה הַגֹּ֖רֶן׃ וַיֹּ֣אמֶר הָבִ֗י הַמִּטְפַּחַת֙
אֲשֶׁ֣ר עָלַ֔יִךְ וְאֶחְזִ֖י בָּ֑הּ וַתֹּאחֶז־ בָּ֙הּ֙ וַיָּ֣מָד שֵׁ֣שׁ שְׂעֹרִ֔ים וַיָּ֥שֶׁת עָלֶ֖יהָ

׳ וְשָׁכַבְתְּ קרי. ״ אֲלֵי קרי ולא כתיב. ״ אִם כתיב ולא קרי. ״ מַרְגְּלוֹתָיו קרי. ״״ יחיד ו

Ort, wo er sich hinlegt, gehe hernach hin, decke ihn zu Füßen auf, und lege dich auch — er wird dir wohl schon sagen was du zu thun hast. Sie antwortete: Wie du mir sagst, so werde ich thun. Sie ging also hinab in die Scheune, und that auch alles so, wie die Schwiegermutter ihr befohlen hatte. Als nun Boas gegessen und getrunken und recht vergnügt war, ging er hinein, und legte sich neben einem Haufen Getreide nieder. Da kam sie ganz leise, deckte ihn zu Füßen auf, und legte sich hin. Wie es nun mitten in der Nacht war, erschrack der Mann so sehr, daß er ganz erschüttert war; als er endlich merkte, daß es ein Frauenzimmer sei, daß zu seinen Füßen liege, sprach er: Wer bist du? Sie antwortete: Ich bin deine Magd Ruth. Du sollst deine Flügel über deine Magd ausbreiten, da du ein Blutsverwandter bist. (Dies will so viel sagen: Nimm mich als Ehefrau in deinen Schutz). Er sprach: O meine Tochter! du bist eine Gesegnete des Ewigen! Diese deine Frommigkeit übertrifft noch die erstere; daß du nämlich den Jünglingen nicht nachgehn willst, sie seien arm oder reich. Nun meine Tochter! laß dir nicht bange sein, ich werde alles für dich thun, was du verlangst, denn meine ganze Stadt weiß, daß du eine biedere Frau bist. Indeß aber, obschon es wahr ist, daß ich ein Verwandter bin, so ist auch doch noch einer da, der näher verwandt ist als ich. Bleibe daher diese Nacht hier, und Morgen soll es sich ausweisen: wird dich jener als Verwandter zur Ehe nehmen, gut, so mag er dich nehmen; will er dich aber nicht ehelichen, so werd' ich es thun, so wahr der Ewige lebt! Liege nur hier bis an den Morgen. Sie lag also zu seinen Füßen, bis an den frühen Morgen, stand aber schon auf, bevor noch einer den andern erkennen konnte (denn er wollte nicht haben, daß jemand erführe, daß dieses Frauenzimmer in der Scheune gewesen sei). Er sprach: Halte das Tuch her, welches du um hast und fasse daran. Sie hielt es hin; er maß

וַיָּבֹא הָעִיר: וַתָּבוֹא אֶל חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד לָהּ
אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָהּ הָאִישׁ. וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן
לִי כִּי אָמַר ** צֵ תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל חֲמוֹתֵךְ: וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד
אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם כִּלָּה
הַדָּבָר הַיּוֹם:

וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגּוֹאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר בֹּעַז
וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֶׁב: וַיִּקַּח עֲשָׂרָה
אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ פֹה וַיֵּשֵׁבוּ: וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה
מוֹאָב: וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד
זִקְנֵי עַמִּי אִם תִּגְאַל גְּאַל וְאִם לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדָעָ כִּי אֵין
זוּלָתְךָ לִגְאוֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל: וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם
קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתָ
לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ: וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאָל לִי
פֶּן אַשְׁחִית אֶת נַחֲלָתִי גְּאַל לְךָ אַתָּה אֶת גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל

* אֵלַי קרי ולא כתיב. * וְאֵדְעָה קרי. * קָנִיתָ קרי. * יתיר ו'.

---

sechs Maaß Gersten, that sie hinein, und ging hierauf in die Stadt. Als nun Ruth zu ihrer Schwiegermutter kam, sagte diese: Wie steht es mit dir, meine Tochter? Da erzählte sie ihr alles, was der Mann für sie zu thun versprochen habe: und sprach ferner: Diese sechs Maaß Gersten gab er mir auch; denn er sagte zu mir: Du sollst nicht mit leerer Hand zu deiner Schwiegermutter zurück kommen. Jene erwiederte: Sei nun ruhig meine Tochter! bis du erfährst, wie die Sache ausfällt, denn der Mann läßt gewiß nicht eher nach, bis er die Sache noch heute zu Ende gebracht hat.

IV. Boas war indessen hinaufgegangen in das Thor, und hatte sich daselbst niedergesetzt, da ging eben der Verwandte vorüber, von welchem Boas gesprochen hatte; und er rief ihm zu: Komme herbei, und setze dich hierher, Unbekannter! Er trat hinzu, und setzte sich. Boas nahm hierauf zehn Leute von den Aeltesten der Stadt, und sprach: Setzt euch hieher! und sie setzten sich. Alsdann sprach er zu dem Verwandten: Das Stück Acker, welches unserm Vetter dem Elimelech gehörte, hätte Naami, die vom Gefilde Moab's zurück gekommen, verkauft; ich sagte aber, ich wolle dirs kund thun, daß du es an dich kaufen sollest; vor denen, die hier sitzen, vor den Aeltesten meines Volkes. Willst du es nun einlösen, so thue es jetzt; wo aber nicht, so sage es mir, damit ich's wisse; denn ohne dich kann niemand einlösen, ich aber folge gleich nach dir. Jener antwortete: Ja, ich will's einlösen. Boas erwiederte: Sobald du das Feld von der Hand der Naami übernimmst, so hast du auch zugleich die Pflicht übernommen, durch die Moabiterin Ruth, die Frau des Verstorbenen, den Namen des Verstorbenen auf seinem Erbgute zu erhalten. Da sprach der Verwandte: So kann ich's nicht einlösen, ich könnte meinem eigenen Erbgute nur dadurch schaden; übe du also mein Verwandschaftsrecht für dich, ich kann es wahrlich nicht einlösen. Vor Alters aber war dieses Gebrauch in Israel:

לְגָאוֹל: וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם
כָּל דָּבָר שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ: וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים
וְכָל הָעָם עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֵת כָּל אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי: וְגַם אֶת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה
אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ וְלֹא
יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם:
וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת הָאִשָּׁה
הַבָּאָה אֶל בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֵת בֵּית יִשְׂרָאֵל
וַעֲשֵׂה חַיִל בְּאֶפְרָתָה וְקְרָא שֵׁם בְּבֵית לָחֶם: וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית
פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָּמָר לִיהוּדָה מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ מִן
הַנַּעֲרָה הַזֹּאת: וַיִּקַּח בֹּעַז אֵת רוּת וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ
וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן: וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים אֶל נָעֳמִי בָּרוּךְ
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: וְהָיָה
לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֵת שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר אֲהֵבַתֶךְ
יְלָדַתּוּ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים: וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת הַיֶּלֶד
וַתְּשִׁתֵּהוּ בְחֵיקָהּ וַתְּהִי לוֹ לְאֹמֶנֶת: וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם

Um einem Wiederkauf oder Tauschhandel oder sonst einer Sache Bestand zu geben, mußte der Eine seinen Schuh ausziehen, und ihn dem Andern übergeben, und dieses galt als völlige Bestimmung in Israel. Sobald nun der Verwandte zu Boas gesagt hatte: »Kaufe es an dich!« zog dieser sogleich seinen Schuh ab, und sprach zu den Aeltesten und zu allem Volke: Ihr seid jetzt meine Zeugen, daß ich von der Hand der Naami alles an mich gekauft habe, was dem Alimelech, Kilion und Machlon zugehört hatte, und daß ich auch die Moabiterin Ruth, Machlon's gewesene Frau, mir hiermit zum Weibe angeeignet habe, um den Namen des Verstorbenen auf seinem Erbgute zu erhalten, auf daß er nicht verlösche unter seinen Verwandten, und im Thore seines Geburtortes. Ihr seid Zeugen! Da sprachen alle Leute, die zugegen waren, auch die Aeltesten: Wir sind Zeugen! Der Ewige gebe, daß diese Frau, die jetzt in dein Haus kommt, werde wie Rachel und Lea, die beide das Haus Israel erbauet haben, daß deine Macht zunehme in Ephrat, und dein Name sich verbreite in Bethlehem. Dein Haus blühe durch den Samen, welchen der Ewige dir von dieser jungen Frau schenken wird! wie das Haus des Perez, den Thamar dem Jehude geboren. Boas nahm also Ruth, sie ward seine Frau, er wohnte ihr bei, der Ewige verlieh ihr Schwangerschaft, und sie gebar einen Sohn. Da sprachen die Weiber zu Naami: Gelobt sei der Ewige, der dirs nunmehr nicht an einem Schutzfreund fehlen ließ! sein Name werde berühmt in Israel. Er wird gewiß dein gebeugtes Gemüth wieder erquicken, und dir dein graues Alter erträglich machen; denn ihn hat deine Schwiegertochter geboren, die dich zärtlich liebt, und dir auch theurer ist, als sieben Söhne. Naami nahm das Kind, legte es in ihren

לֵאמֹר יֻלַּד בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי
דָוִד: וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת חֶצְרוֹן: וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד
אֶת רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב: וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת נַחְשׁוֹן
וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שַׂלְמָה: וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד
אֶת עוֹבֵד: וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשַׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד: קדיש יתום

חזן וקהל

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:
אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם:
כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

Schooß, und ward seine Erzieherin. Ihre Nachbarinnen gaben dem Kinde einen Namen, der so viel sagen sollte: Dieser Sohn ward für Naami geboren; daher nannten sie ihn Obad (Diener, Verpfleger). Er ward nachmals Vater des Jischai, welcher David's Vater war. Folgendes ist das Geschlechtsregister des Perez: Perez zeigte Chezron, Chezron zeigte Ram, Ram zeigte Aminadab, Aminadab zeigte Nachschon, Nachschon zeigte Salmo, Salmon zeigte Boas, Boas zeigte Obad, Obad zeigte Jischai und Jischai zeigte David.

אין כמוך

Keiner unter den Götter-Wesen ist dir gleich, o Herr! und nichts gleicht deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten und deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Der Herr ist König; der Herr hat regiert, und der Herr wird regieren immer und ewig. Möge der Herr verleihen Macht seinem Volke; der Herr segne sein Volk in Frieden.

אב הרחמים

Allbarmherziger Vater, laß in deiner Gnade es Zion wieder wohl ergehen, baue wieder auf die Mauern Jerusalems; denn auf dich allein, den allmächtigen König, den hohen und erhabenen Herrn der Ewigkeit, vertrauen wir.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אוֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְתָכִין רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְנִבְּהֵל עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ בְּלִיטַת פְּלִיטַת וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי וְכָל־בְּנֵי בֵיתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וַהֲלֹא־תֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ בְּתוֹכֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ. רוּם וְהָדֵם וְכִינָה. וְיִתְרַחֲמוּ־בָּנוּ מְרֻבָּא שְׁבָתוּב וְנָתַתִּי עָלָיו רוּחַ יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ

Beim Ausheben der Tora.

ויהי בנסוע הארון

Und als die Lade aufbrechen sollte, da sprach Moses: Erhebe dich Herr! damit sich zerstreuen deine Feinde, und deine Hasser vor deinem Antlitz fliehen. — Von Zion geht die Lehre aus, und das Wort des Herrn von Jerusalem! —

ברוך Gelobt sei, der in seiner Heiligkeit die Lehre hat gegeben seinem Volke Israel!

יי יי Gott der Herr ist allmächtig, barmherzig, gnadig, langmuthig, voller Huld und Wahrheit; er bewahrt die Gnade bis ins tausendste Geschlecht, vergibt Schuld, Missethat und Sünde, und macht von Sünden rein.

רבונו של עולם

Herr der Welt! erfülle meine Wünsche zum Guten; willfahre und gewähre mir meine Bitte. Mache mich, deinen Knecht den Sohn deiner Magd,[1]) mein Weib, meine Söhne und Töchter und alle meine Angehörigen würdig, daß wir in Reinheit und aufrichtigen Herzens deinen Willen thun. Entreiße mich dem sündigen Triebe, und laß deine Lehre unser Antheil sein. Laß uns würdig werden, daß deine Herrlichkeit in unsrer Mitte weile, auch laß den Geist der Weisheit und Einsicht über uns leuchten, damit erfüllt werde an uns, was in der Schrift geschrieben steht: »Es wird auf ihm ruhen der Geist des Herrn, der Geist der Weisheit und Einsicht, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist

1) Hier geschieht die Erwähnung des eigenen Namens

דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּזַכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ: לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקָדְשֵׁנוּ בְּקִדֻּשָּׁתֶךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא לְעוֹלָם וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ. אָמֵן:

וּלְאַר כָּךְ תּוֹרִיד ג׳ פְּעָמִים וְאַנִי תְּפִלָּתִי, וְאַחַר כָּךְ בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ.

וַאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרְא עָלְמָא בְּרִיךְ כְּתִיבָךְ וְאַתָּרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפְרוֹק יְמִינָךְ אַהְוֵי לְעַמָּךְ בֵּבִית מַקְדָּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מְטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין וְהָא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֹא אֲנָא פְּקִידָא בְּנוֹ צְדִיקְיָא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכְיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּסְגִידְנָא קַמֵּהּ וּבְקַמָּהּ דְּיַקִּיר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בְּאֱלָהָא דְּשָׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וְנְבִיאֵי דִּי קְשׁוֹט. וּמְסַיֵּא לְמֵיעְבַּד טָבָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תִּישְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבָּאי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דִּלְבָּאי. וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלֵם:

קדיש יתום שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ וּ אֶחָד:

קדיש יתום אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

גדלו גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

---

der Erkenntniß und der Gottesfurcht. So möge es denn dir wohlgefällig sein, o Herr mein Gott und Gott meiner Väter, uns würdig zu machen, daß wir gute Werke vor deinen Augen üben, den Weg der Frommen vor dir gehen; und heilige uns in deiner Heiligkeit, damit wir würdig werden eines langen und glücklichen Lebens. Bewahre uns vor bösen Thaten und vor sündigen Stunden, die oft stürmisch in die Welt kommen. Möge den, der auf den Herrn vertrauet Gottes Gnade umgeben. Amen!

שמע Höre Israel, der Ewige unser Gott ist ein einziges, ewiges Wesen.

אחד Einzig ist unser Gott, erhaben unser Herr, heilig ist sein Name.

גדלו Lobpreiset mit mir den Ewigen, und laßt uns allesammt seinen Namen verherrlichen.

קח לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁוִישְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כְּרִצּוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: רַחֲשָׁתּוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקָדְשָׁתּוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְּזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶה עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲטִירִים וְזוֹכֵר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנִּשּׁוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וְיַצְלֶה נְשָׁאֲרֵינוּ בְּמִנְדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בתעיב הכ"ן על הכוונה מנחת הכ"ת על הצולען ומנחת ולמחר.

מז וַיַּעֲזֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: גַּדְּלוּ לַאדֹנֵינוּ וְתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כִּהֵן קָרֵב. יַעֲמוֹד (פלוני בן פלוני הכהן) בָּרִיךְ שְׁנָתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם: הַל תְּבִיט דַּרְכֵי אִמְרֵת יְיָ צָרְפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קט וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה יאמר: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והצבור עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וחוזרו ואומרי

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

למד מקריאה ומעד הצבור:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה:
וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם
מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד
לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים: וְכִי־יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ
כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף
וְצָרַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדֶךָ וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בּוֹ: וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן
וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ: וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ
כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ: ס מִקְצֵה שָׁלֹשׁ
שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ
בִּשְׁעָרֶיךָ: וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: ס ס"פ מִקֵּץ

עשר תעשר

Den Ertrag deiner Aussaat, die nemlich jahrlich auf das Feld gebracht wird, sollst du verzehnten. Und den Zehnten von deinem Getreide, Most und Ohle, wie auch die Erstgeburten deines großen und kleinen Viehes, vor dem Ewigen, deinem Gott, an dem Orte verzehren, den er erwählen wird, seinen Namen daselbst residieren zu lassen, damit du lernest, vor dem Ewigen, deinem Gotte, zu allen Zeiten Ehrfurcht haben. Wäre dir aber die Reise zu beschwerlich, und du könntest solches nicht fortbringen: indem der Ort, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, seinen Namen dahin zu setzen, etwa weit von dir entfernt sein und der Ewige, dein Gott, dich reichlich gesegnet haben dürfte: so kannst du es zu Gelde machen, und das Geld einbinden und mit an den Ort nehmen, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird. Dort kannst du alles Geld hingeben für alles, das dich gelüstet, für großes und kleines Vieh, Wein und anderes Getranke, überhaupt für alles, was deine Seele wünscht. Dieses sollst du daselbst vor dem Ewigen, deinem Gotte, verzehren, und dir mit deinen Hausleuten eine Freude machen. Den Lewi, der in deinen Thoren ist, mußt du dabei nicht verlassen. Denn er bekommt keinen Theil und kein Erbe bei euch. Alle drei Jahre sollst du den Zehnten deines Einkommens in demselben Jahre absondern, und in deinen Thoren lassen. Der Lewi, der keinen Theil und kein Erbe bei dir bekommt, der Fremde, der Waise und die Wittwe, die in deinen Thoren sind, sollen dieses verzehren, und sich sattigen, damit der Ewige dein Gott, dich bei aller Arbeit, die du vorhast, segnen möchte.

שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־
בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר־יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו
כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃ אֶת־הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־
אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃ אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ
יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃
רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־
כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט
וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ ס כִּי־
יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ
מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ
דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָּבָר עִם־
לְבָבְךָ בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה
עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה
בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִגְלַל

Alle sieben Jahre sollst du ein Erlaßjahr halten. Mit dem Erlaßjahre hat es folgende Bewandniß: Was ein Schuldherr seinem Nächsten gehorgt hat, soll er erlassen, und seinen Nächsten und Bruder nicht zur Bezahlung anhalten, sobald das Erlaßjahr dem Ewigen zu Ehren ausgerufen ist. Den Ausländer kannst du zur Bezahlung anhalten. Was du aber an deinem Bruder zu fordern hast, sollst du erlassen. Es sollte zwar keinen Dürftigen bei dir geben, denn der Ewige wird dich in dem Lande, das er dir als ein Erbgut zum Besitze gibt, segnen. Allein nur alsdann, wenn du der Stimme des Ewigen, deines Gottes, gehorchst, und alle diese Gebote, die ich dir jetzt vorlege, sorgfaltig beobachtest, wird der Ewige, dein Gott, dich segnen, wie er dir verheißen hat. Du wirst vielen Völkern leihen, aber nichts entlehnen, du wirst über viele Volker herrschen, und über dich werden sie nicht herrschen. Wenn aber in dem Lande, das der Ewige, dein Gott, dir gibt, in irgend einer Stadt einer von deinen Brüdern dürftig sein wird, so verhärte dein Herz nicht, und verschließe deine Hand nicht gegen deinen dürftigen Bruder. Thue ihm deine Hand auf, und leihe ihm, so viel er bedarf, so weit sein Mangel reicht. Hüte dich, daß nicht der niederträchtige Gedanke in deinem Herzen aufsteige, das siebente Jahr, nemlich das Erlaßjahr sei nahe: daß du dieserhalb gegen deinen dürftigen Bruder so übelgesinnt würdest, ihm nichts zu geben. Wenn er über dich zum Ewigen riefe, so würde es dir zur Sünde gerechnet werden. Geben sollst du ihm und dich es nicht verdrießen lassen, daß du ihm gibst; denn dafür wird der Ewige, dein Gott, dich

הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח
יָדֶךָ: כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ
בְּאַרְצֶךָ: ס כִּי־יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה
וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ:
וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם: הַעֲנִיק תַּעֲנִיק
לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ:
וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם: וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא
אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ: וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף
לְאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן: לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינְךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי
מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: פ שלישי

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכֹר צֹאנֶךָ: לִפְנֵי יְהוָה

---

in aller deiner Arbeit und in deinem Gewerbe segnen. Denn es wird in dem Lande doch nicht an Dürftigen mangeln. Darum gebiete ich dir, gegen den Armen und dürftigen Bruder in deinem Lande deine Hand aufzuthun. Wenn dein Bruder der Hebräer oder eine Hebräerin dir verkauft wird, so soll er dir sechs Jahre dienen, im siebenten Jahre aber sollst du ihm frei von dir lassen. Und wenn du ihn los gibst so laß ihn nicht leer von dir ziehen. Gib ihn ein Geschenk mit von deinem kleinen Viehe, von deiner Tenne und von deinem Kelter, nachdem der Ewige, dein Gott, dich gesegnet hat, sollst du ihn beschenken. Du mußt bedenken, daß du auch ein Knecht gewesen bist im Lande Mizraim, der Ewige, dein Gott aber hat dich erlöst. Darum gebe ich dir jetzt dieses Gebot. Sollte er aber zu dir sprechen: Ich will nicht von dir ziehen aus Liebe für dich und dein Haus, weil es ihm bei dir wohl gegangen: so nimm eine Pfrime, und durchbohre sein Ohr zur Hausthüre, und er soll dein beständiger Knecht bleiben (das heißt bis zum allgemeinen Freiheitsjahre;) mit deiner Magd sollst du es auch also halten (in Ansehung der Geschenke.) Wenn du ihn frei abziehen lassest, soll es dir nicht verdrießlich sein, daß er dir die sechs Jahre um den zweifachen Lohn eines Miethknechts gedient habe; dafür wird der Ewige dich segnen in allem, was du thust.

Alle männliche Erstgeburt, die unter deinem großen und kleinen Vieh geboren wird, sollst du dem Ewigen, deinem Gott, weihen; mit einem erstgebornen Ochsen sollst du keine Arbeit verrichten und ein erstgebornes Schaf nicht bescheeren. Vor

אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֶתְּךָ
וּבִיתֶךָ: וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו
כַּצְּבִי וְכָאַיָּל: רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
כַּמָּיִם: ס לוי ובשבת ד

שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ
הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה: וְזָבַחְתָּ פֶּסַח
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ
שָׁם: לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם
עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: ג ובשבת ה וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־
גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר: לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבוֹא

---

dem Ewigen, deinem Gotte, sollst du es Jahr für Jahr verzehren, an dem Orte, den der Ewige erwählen wird; du und deine Hausleute. Wenn es einen Leibesfehler hat, es sei lahm oder blind, oder hat sonst einen bösen Fehler, so sollst du es nicht dem Ewigen, deinem Gott opfern, sondern in deinen Thoren verzehren. Der Unreine mit dem Reinen zusammen, wie ein Reh und einen Hirschen. Jedoch sein Blut darfst du nicht essen; sondern mußt es auf die Erde gießen, wie Wasser.

Nimm den Ährenmonat in acht, daß du in demselben dem Ewigen, deinem Gott, zu Ehren, das Überschreitungsopfer verrichtest; denn im Ährenmonate hat dich der Ewige, dein Gott, in einer Nacht aus Mizraim entlassen. Zum Feste des Überschreitungsopfers schlachtest du dem Ewigen zu Ehren, an dem Orte, den er erwählen wird, sein Namen daselbst residiren zu lassen, verschiedene Opfer vom kleinen Vieh oder Rindvieh. Dabei sollst du nichts Gesäuertes essen, sieben Tage sollst du lauter ungesäuertes Brod des Elends essen; denn du bist mit Eilfertigkeit aus Mizraim gegangen, damit du also Zeit deines Lebens dich des Tags erinnerst, als du aus Mizraim gegangen bist. Sieben Tage soll in allen deinen Gränzen kein Sauerteig gesehen werden; auch soll von dem Fleische, das du am Abend des ersten Tages opferst, nichts über Nacht bis am Morgen bleiben. Du darfst aber das Überschreitungsopfer nicht in irgend einem der Thore schlachten, die der Ewige, dein Gott, dir eingibt, sondern an dem Orte, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, seinen Namen residiren zu lassen, dort sollst du das Überschreitungsopfer feiern, des Abends, bei Sonnenuntergang, um die Zeit, da du aus Mizraim entlassen worden.

הַשָּׁמֵשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם: וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאָהָלֶיךָ: שֵׁשֶׁת
יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: ס ד בשבת ו שְׁבֻעֹת תִּסְפָּר לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שָׁבֻעוֹת:
וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן
כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה
וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן
שְׁמוֹ שָׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־
הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: פ ה ובשבת ז

חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ:
וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר
וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ: שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים ו

Du sollst es nemlich kochen und verzehren an dem Orte, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird; des Morgens darauf kannst du dich wenden und nach Hause reisen. Nachdem du sechs Tage ungesäuertes Brod gegessen, feierst du zum Beschlusse den siebenten Tag, dem Ewigen, deinem Gott zu Ehren, und darfst keine Arbeit verrichten. Sieben Wochen sollst du zählen, und zwar von dem Tage an, da zuerst die Sichel an die Saat gebracht wird, fängst du an sieben Wochen zu zählen. Alsdann sollst du, dem Ewigen, deinem Gott, zu Ehren das Wochenfest feiern, und nach Maßgabe des Vermögens, mit welchem dich der Ewige, dein Gott, segnen wird, eine freiwillige Gabe bringen. Und vor dem Ewigen deinem Gotte, sollst du fröhlich sein, du, dein Sohn und deine Tochter, dein Knecht deine Magd, wie auch der Lewite, der in deinen Thoren ist, und der Fremde, die Waise und Wittwe, die bei dir sind, an dem Orte, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, seinen Namen residiren zu lassen. Bedenke, daß du in Mizraim Knecht gewesen bist, und halte sorgfältig alle diese Gesetze. Das Fest der Laubhütten sollst du sieben Tage feiern, wenn du aus deiner Tenne und aus deinem Kelter eingesammelt haben wirst. An deinem Feste sollst du fröhlich sein, du dein Sohn und deine Tochter, dein Knecht, deine Magd, wie euch der Lewite, die Waise, und die Wittwe, die in deinen Thoren sind. Sieben Tage sollst du dem Ewigen, deinem Gott, zu Ehren, an dem Orte, den er erwählen wird, feiern; denn der Ewige, dein Gott, wird dich segnen in dem Einkommen deiner Landfrüchte und in aller Arbeit deiner Hände, so daß du dich wirst dem Vergnügen überlassen können. Dreimal im

בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה
אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ: ח״ק

למפטיר בפרשת פינחס.

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם
עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה
כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד: עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:
כִּיפֻּר עֲלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ־לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם:

בשמיני עצרת הוציא ספר תורה ומכניס על ס״ת לעט וחומיש:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא
לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ
יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

Jahre soll alles Männliche bei dir vor dem Ewigen, deinem Gotte, erscheinen, an dem Orte, den er erwählen wird, nemlich am Feste des ungesäuerten Brodes, am Wochenfeste, und Laubhüttenfeste: man soll aber vor dem Ewigen nicht leer erscheinen. Jeder nach seiner Gabe: nach Verhältniß des Segens, den der Ewige, dein Gott, dir geschenkt haben wird.

ביום הבכורים

Am Tage der Erstlinge, wenn ihr dem Ewigen zu Ehren ein neues Mehlopfer darbringet, nämlich wenn euere Wochen zu Ende sind, soll euch heilige Verkündigung sein, und ihr dürft keine Kunstarbeit verrichten. Dabei habt ihr dem Ewigen zu Ehren, als ein Brandopfer, zum angenehmen Geruch darzubringen: Zwei Stiere, einen Widder, sieben jährige Lämmer. Zum Mehlopfer dazu vom feinsten Mehle, mit Oel eingerührt, drei Zehntheil auf jeden Stier, zwei Zehntheil auf jeden Widder, ein Zehntheil zu jedem Lamme, von den sieben Lämmern. Dazu einen Ziegenbock, euch zu versöhnen. Dieses bringt ihr außer dem täglichen Brandopfer. Alles muß ohne Fehler sein, und dazu das gehörige Trankopfer

וואת התורה

Das ist die Lehre, die Moses den Kindern Israels vorgelegt hat, wie sie durch Moses auf Gottes Befehl gegeben worden. Sie ist ein Baum des Lebens denen, die fest an ihr halten, und die sie erfassen, werden beglückt. Ihre Wege sind anmuthige Wege, und alle ihre Pfade führen zum Frieden. Langes Leben ist in ihrer Rechten, und in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Herr will um seiner Gnade willen, daß groß werde die Lehre und verherrlicht.

יציב פתגם חתים נו סס החתנר יעקב בירבי מאיר לוי בירפיני קרוחית.

נק"ק לוחריס לוחו לחקר פסוק רפתן, לחלל פה ב"ב: לוחריס לוחו קודם ברכת ההפטרה.

יָצִיב פִּתְגָּם. לְאָת וּדְגָם. בִּרְבּוּ רְבָבָן עִירִין:
עֲנִי אֲנָא. בְּמִנְיָנָא. דְּפַסְלִין אַרְבָּעָה טוּרִין:
קֶדֶמּוֹהִי. לְגוֹ מוֹהִי. נָגִיד וְנָפִיק נְהַר דִּינוּרִין:
בְּטוּר תַּלְנָא. נְהוֹר שַׁרְגָּא. וְזִיקִין דְּנוּר וּבָעוּרִיו:
בְּרָא וּסְבָא. מַה בַּחֲשׁוֹבָא. וְעִמֵּיהּ שַׁרְגָן נְהוֹרִיו:
רְחִיקִין צָפָא. בְּלָא שִׁטְפָא. וְגַלָּן לֵיהּ דְּמִטַּמְרִין:
בְּעִית מְנֵיהּ. יַת הוּרְמָנֵיהּ. וּבַתְרוֹהִי עַדִּי גוּבְרִין:
יוֹדְעֵי הִלְכְתָא. וּמַתְנִיתָא. וְתוֹסְפְתָּא סַפְרָא וְסַפְרִין:
מֶלֶךְ חַיָּא. לְעָלְמָיָא. יְמַגֵּן עָם לְהוֹן מְשַׁחְרִין:
אֱמִיר עֲלֵיהוֹן. כְּחָלָא יְהוֹן. וְלָא יְתָמְנוּן הֵיךְ עַפְרִין:
יְחוֹרוֹן כְּעָן. לְהוֹן בְּקָעָן. יְטוּפוּן נַעֲוֹהִי חַמְרִין:
רְעוּתְהוֹן חַב. וְאַפַּיְהוֹן צָהַב. יְנַהֲרוּן כְּנְהַר צַפְרִין:
לִי חַב תְּקוֹף. וְעִיָּנָךְ זְקוֹף. חֲוִי עָרְךְ דְּבָךְ בַּפְרִין:
וְיהוֹן כְּתִבְנָא. בְּגוֹ לִבְנָא. כְּאַבְנָא יִשְׁתְּקוֹן חַפְרִין:
יְהוֹנָתָן. גְּבַר עִנְוָתָן. בְּבֶן לֵיהּ נַמְטֵי אַפְרִין:

קודם קריאת ההפטרה יגיד המפטיר ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

(נתרי עזר בתנקוק סימן נ׳.)

והטעם כתב רש״י ז״ל בתגולה קף ל״ח ע״ח לפי שחרבי בה בתוך הזיה.

(וַיהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ הַס מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃)

פרק פרשת מתקילן כתן׃

(א) תְּפִלָּה לְחַבַקּוּק הַנָּבִיא עַל שִׁגְיֹנוֹת׃ (ב) יְהוָה שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי יְהוָה פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר׃ (ג) אֱלוֹהַ מִתֵּימָן יָבוֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר־פָּארָן סֶלָה כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ וּתְהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ׃ (ד) וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה קְרָנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ וְשָׁם חֶבְיוֹן עֻזּוֹ׃ (ה) לְפָנָיו יֵלֶךְ דָּבֶר וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו׃ (ו) עָמַד וַיְמַדֵּד אֶרֶץ רָאָה וַיְתַר גּוֹיִם וַיִּתְפֹּצְצוּ הָרְרֵי־עַד שַׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם הַלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ׃ (ז) תַּחַת אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן׃ (ח) הֲבַנְּהָרִים יָהוָה אִם בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ

עין קרי.

תפלה לחבקוק

1) Andachtslied des Propheten Habakuk auf Schigjonoth.

2) Ewiger! ich habe sie vernommen, die Schreckenskunde, ich bebe, Herr! Erhalte dein Werk in den nächsten Schreckensjahren! In den nächsten Jahren bewähre, daß selbst im Zorne du der Milde eingedenk bist. — 3) Der Herr zog von Theman einher, der Heilige vom Berge Paran; den Himmel hullte seine Herrlichkeit, sein Lichtglanz fullte die Erde. 4) Dem Tageslichte gleich war dieser Schein, die Lichtstrahlen verlieh ihm seine Hand, als Abglanz seiner Macht. 5) Vor ihm wandelt das Verderben, verzehrende Gluth folgte ihm nach. 6) Er steht — die Erde zittert; blickt hin — es schwinden Nationen. Urgebirge bersten, die ewigen Höhen sinken, da er die Erdenwelt betritt. 7) In Angst sah ich die Hutten Kuschans, die Zelte Midians erbeben. 8) Grollst du auch den Strömen? Zürnst du den Strömen, dem Weltmeere auch in deinem

אִם־בַּיָּם עִבַרְתָּךְ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מַרְכְּבֹתֶיךָ
יְשׁוּעָה: (ט) עָרֵיָה תֵּעוֹר קַשְׁתֶּךָ שִׁבְעוֹת מַטּוֹת אֲמֶר
סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע־אָרֶץ: (י) רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים זֶרֶם
מַיִם עָבָר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוּם יָדָיהּ נָשָׂא: (יא) שֶׁמֶשׁ
יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ:
(יב) בְּזַעַם תִּצְעַד־אָרֶץ בְּאַף תָּדוֹשׁ גּוֹיִם: (יג) יָצָאתָ
לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹאשׁ מִבֵּית
רָשָׁע עָרוֹת יְסוֹד עַד־צַוָּאר סֶלָה: (יד) נָקַבְתָּ בְמַטָּיו
רֹאשׁ פְּרָזָיו יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי עֲלִיצָתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל עָנִי
בַּמִּסְתָּר: (טו) דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר מַיִם רַבִּים:
(טז) שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלְלוּ שִׂפָתַי יָבוֹא רָקָב
בְּעַצָמַי וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת

* פְּרָזָיו קרי.

Grimme, daß du reitend auf deinen Wellen-Rossen einherstürmst, auf deinem Wagen des Sieges? 9) Dein gewaltiger Bogen streuet Verderben umher, die bezauberten Pfeile deines Wortes — der zagenden berstenden Erde entsprudeln Wasserströme. 10) Berge erblickten dich und wanken, Wasserströme verlassen ihr Bett, der Abgrund erdröhnt, strebt himmelan. 11) Sonne und Mond mögen ihr Antlitz verhüllen, beim Glanze deiner zuckenden Pfeile kann man wandeln, beim blitzenden Schimmer deiner Wurfspieße! 12) Im Zorn betretest du die Erde, im Grimm zerstampfst du Völkerschaften. 13) So ziehest du aus zur Rettung deines Volkes, zum Siegesheil deines Gesalbten. Du spaltest das Haupt des Frevlerhauses, zerwühlst den Grund bis hinauf zum Giebel empor. 14) Mit seinen eignen Pfeilen durchborst du die Häupter seiner Horden, die einherstürmten mich zu zerstreuen, die sich darauf freueten, wie sie freudig den Armen im Dunkeln zu vernichten pflegen. 15) So bändigst du auch deine Meeresrosse, die wild aufgestürmten Wasserwogen. 16) Ich hab's vernommen und mein Inneres erzitterte, von jenem Gerüchte beben noch meine Lippen, wie Beinfraß durchwühlt es meine Glieder, ich wanke, will ich mich festhalten. Kann ich auch

לְעַם יְגוֹדֵנוּ: (יז) כִּי־תְאֵנָה לֹא־תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה־זַיִת וּשְׁדֵמוֹת לֹא־עָשָׂה אֹכֶל גֵּזֶר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר בָּרְפָתִים: (יח) וַאֲנִי בַּיהוָה אָעֱלֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי: (יט) יֱהוִה אֲדֹנָי חֵילִי וְיָשֵׂם רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַדְרִיכֵנִי לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתָי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־ הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק: נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו: רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא־ יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

---

ruhig dem Tage des Unheils zusehen? wenn das Barbarenvolk sich gegen uns zusammenrottet? 17) Der Feigenbaum knospet nicht mehr, dem Weinstock mangelt die liebliche Traube; Täuschung war des Ölbaums Blüthe, das Saatfeld trägt keine nährende Frucht und die Ställe stehen von Rindern leer. 18) Aber ich freue des Ewigen mich, jubele, dem Gotte meines Heils vertrauend. 19) Der Ewige ist mein Gott, meine Streitmacht! er verleihet meinem Gange Leichtigkeit, wie den Hindinnen, und stellt mich sicher hin auf meinen Höhen! — Für den Sangmeister meiner Gesänge.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (בשבת ועל יום
הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל יוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְשִׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת
עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ
יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים: (תפלה למלכות)

(*) ופ קו יום טוב נוסח תוספת זה קודם תפלה למלכות:

יקום פורקן מן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא
דִּשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת גּוּפָא וְנְהוֹרָא מַעֲלָיָא: וַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. וְרַעְיָא דִּי לָא יִפְסוֹק וְדִי
לָא יִבְטוֹל מִפִּתְגָמֵי אוֹרַיְתָא: לְמָרָן וְרַבָּנָן וְרַבְּרְבָנָא קַדִּישָׁא הָדֵין רִבְרְבָא עִם וְעֵרְיָא.
טַלָּא וּנְשָׁיָא. מִלְּבָא דְעָלְמָא וְבָרִךְ יַתְכוֹן. וַיְשֵׁישׁ חַיֵּיכוֹן. וַיַסְגֵּא וְיַמֵּיכוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לְשָׁנַיכוֹן וְיִתְפָּרְקוּן
וְיִשְׁהוֹבוּן מִן־כָּל־עָקָא וּמִן־כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא. יְהֵא בְּסַעְדְּהוֹן.
כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנאמַר אָמֵן:

יְקִים פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחָא וְסַיְעָתָא
דִּשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעֲלָיָא: וַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא וַרְעָא דִּי לָא יִפְסוֹק וְדִי
לָא יִבְטוֹל מִפִּתְגָמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל־קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין רַבְרְבָא עִם וְעֵרְיָא.
טַלָּא וּנְשָׁיָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא וּבָרִךְ יַתְכוֹן. וַיְשֵׁישׁ חַיֵּיכוֹן. וַיַסְגֵּא וְיַמֵּיכוֹן. וְיִתֵּן
אַרְכָא לְשָׁנַיכוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן. מִן־כָּל־עָקָא. וּמִן־כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין.
מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא. יְהֵא בְּסַעְדְּכוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ
הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ: הֵם וְנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם.
וּמִי שֶׁנִּזְדַּמְּנוּ בְּבֵית כְּנֵסִיּוֹת לְתִפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכֵנוּ לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי
שֶׁנִּזְדַּמְּנִים כָּאן לַעֲזֹר וְיוֹן לְקַדֵּשׁ וּלְבָרְכָה. וּפַת לְאוֹרְחִים וְצְדָקָה לָעֲנִיִּים.
וְכָל מִי־שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם.
וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנאמַר אָמֵן: (תפלה למלכות)

תפלה בשלום המלך והשרים והעמים.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וְיַגְדֵּל וְיַעֲשֶׂה לְמַעְלָה אֶת־אֲדוֹנֵינוּ

פֿראַנץ יאָזעף דָּראשון

קיסר מַלְכוּת אעסטערריך עָרום הודו!

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַשְׁקִיפָה עָלָיו מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ. בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵהוּ מִכָּל צָרָה וָעָוֹן. וְאֹרֶךְ יָמִים תַּשְׂבִּיעֵהוּ. מַלֵּא כָּל־מִשְׁאֲלוֹתָיו לְטוֹבָה. וַאֲרֻשַׁת שְׂפָתָיו בַּל תִּמְנַע סֶלָה:

Gebet für den Landesregenten

und das ganze

Regentenhaus.

Herr des Weltalls! der du den Königen Sieg, den Fürsten Herrschaft verleihest, du, dessen Reich über aller Welten Reich ist, der du deinen Knecht David von dem Schwerte des Verderbens errettet hast, der du durch das Meer einen Weg, einen Pfad durch reißende Ströme gebahnt hast, o segne unsern erhabenen Kaiser

Franz Joseph den Ersten!

König aller Könige! schau' herab auf Ihn von deiner heiligen Wohnung, birg' Ihn unter dem Schatten deiner Flügel vor jedem Uibel und vor allen Leiden; erfreue Ihn durch ein hohes und glückliches Alter, laß alle Seine heilsamen Wünsche in Erfüllung gehen, und versage nie, was seine Lippen regen!

בִּרְכַּת שָׁמַיִם מֵעָל תַּשְׁפִּיעַ וְתַעֲלֶה לְרֹאשׁ אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסֵר

פֶּערדינאַנד הַטּוֹב

וְתֵן בְּרָכָה גַּם לְהַמַּלְכָּה הַמַּעֲטִירָה

מאריא אַננא קאַראָלינא

וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל כָּל צֶאֱצָאֵי גֶּזַע נִחְמָד מַטַּע הַאַבְּסבּורג:

שְׁלַח עֶזְרֶךָ מִקֹּדֶשׁ עַל כָּל הַסְּנָנִים וְהַפְּקִידִים

הַמִּתְעוֹרְרִים לְהַחֲזִיק טוֹבַת הַמְּדִינָה הַיְקָרָה:

הַרְעִיפוּ שָׁמַיִם בְּרָכוֹת מִמַּעַל עָלֵינוּ וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי

אֶמְסטערריך: וְהָאָרֶץ תִּפְרֶה יֶשַׁע וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם:

ובא לציון גואל וכן יהי רצון ונאמר אמן.

Segne und erhalte Seine glorreiche Majestät

Ferdinand den Gütigen,

und die erhabene Kaiserin

Maria Anna Karolina,

und laß dein Antlitz leuchten über alle Zweige des glorreichen Kaiserstammes Habsburg.

Verleihe auch deinen heiligen Beistand den hohen Ministern und allen Staatsbeamten zum Wohle des theueren Vaterlandes.

Träufelt ihr Himmel! euern Segen über uns und über alle Bewohner dieses Kaiserstaates! Seinem Boden entkeime Wohlstand, und das ganze Reich beglücke Frieden. — Amen!

טהגיס נקהל ישראל להזכיר נשמות לפני הכסניה גיום כפור ונשלם רגליס

נעגור נשמת הלס מוקריס:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבָא מוֹרִי (פ׳ נ׳ פ׳) שֶׁנָּדַר לְעֹלָמִי בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדוֹ בְּשָׂכָר זֶה תִּהְא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדָּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

נעגור נשמת הלס מוקריס:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פ׳ נ׳ פ׳) שֶׁהִלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ וּבְשָׂכָר זֶה תִּהְא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדָּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

נעגור נשמות הלג ולס, לגות הקיגס ויתר הקדיגים לומריס:

זְכוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמוֹת אָבִי וְאִמִּי וְקָנַי וּקְנוֹתַי דּוֹדַי וְדוֹדוֹתַי אַחַי וַאֲחָיוֹתַי בֶּן מֵעַי אָבִי בֶּן כַּעַס אִמִּי שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַדָם וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵרְינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדָּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für das Seelenheil der Verstorbenen.

Gebet für den Vater.

Gott gedenke in Barmherzigkeit der Seele meines hingeschiedenen theuern Vaters [1]) und lasse die fromme Gabe [2]), die ich seines Seelenheiles wegen zu spenden hiemit gelobe, ihm zum Segen sein, auf daß seine Seele im Verein der Unsterblichen, Abraham, Isak und Jakob, Sarah, Rebeka, Rachel und Lea, aufgenommen werde; eben so auch die Seelen aller der frommen Hingeschiedenen, die der Wonne des ewigen Lebens sich erfreuen; hierauf sprechen wir: Amen!

Gebet für die Mutter.

Gott gedenke in Barmherzigkeit der Seele meiner hingeschiedenen theuern Mutter, und lasse die fromme Gabe, die ich ihres Seelenheiles wegen zu spenden hiemit gelobe, ihr zum Segen sein, auf daß ihre Seele im Verein der Unsterblichen, Abraham, Isak und Jakob, Sarah, Rebeka, Rachel und Lea, aufgenommen werde; eben so auch die Seelen aller der frommen Hingeschiedenen, die der Wonne des ewigen Lebens sich erfreuen; hierauf sprechen wir: Amen!

Gebet für Großeltern, Geschwister und sonstige Verwandte.

Gott gedenke in Barmherzigkeit der Seelen meiner hingeschiedenen theuern Großeltern, Geschwister und sonstigen Verwandten, und lass die fromme Gabe, die ich ihres Seelenheiles wegen zu spenden hiemit gelobe, ihnen zum Segen sein, auf daß ihre Seelen im Verein der Unsterblichen, Abraham, Isak und Jakob, Sarah, Rebeka, Rachel und Lea, aufgenommen werden; eben so auch die Seelen aller der frommen Hingeschiedenen, die der Wonne des ewigen Lebens sich erfreuen; hierauf sprechen wir: Amen!

1) An dieser Stelle wird der Name des Verstorbenen genannt.

2) Eine Geldspende oder eine sonstige Gabe.

נעגור כשעות המיוחדים על קידוש השם לומרים:

יְזַכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פ׳ פ׳) יְשִׁשְׁבִּית בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. הוּא יְפַקּוֹד בְּרַחֲמִים. שְׁבֶן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. וְחַסְדֵי וְקַדִּישִׁים בִּקְהִלּוֹת הַקְּדֵשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדּוּשַׁת הַשֵּׁם הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קַלּוּ וּמֵאֲרָיוֹת גָּבְרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. וְחֵפֶץ צוּרָם. יְזַכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם וְיִנָּקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים הָרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם. וְנָקָם

אב הרחמים

Möge der Vater des Erbarmens, der in des Himmels Höhen thront, in seiner unermäßlichen Barmherzigkeit gedenken mit Erbarmen der Frommen und Redlichen und Biedern in den heiligen Gemeinden, die für die Heiligung des göttlichen Namens ihr Leben hingegeben haben; jener Gottgeliebten und Theuern, die nicht im Leben und auch nicht im Tode abgefallen sind, die leichter als Adler und muthiger als Löwen waren, um den Willen ihres Schöpfers und den Wunsch ihres Hortes zu vollführen. Möge unser Gott ihrer zum Guten gedenken mit den übrigen Gerechten der Welt, und das vergossene Blut seiner Knechte rächen, wie es geschrieben steht in der Lehre Mosis, des göttlichen Mannes: Preiset jubelnd, Nationen! sein Volk, denn er rächet das Blut seiner Knechte, und erstattet Rache

---

אַב הָרַחֲמִים. שֹׁכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. הוּא יִפְקוֹד בְּרַחֲמִים. חֲסִידִים וְיְשָׁרִים וְתְמִימִים. קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדּוּשַׁת הַשֵּׁם הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קַלּוּ וּמֵאֲרָיוֹת גָּבְרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. וְחֵפֶץ צוּרָם. יְזַכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם. וְיִנָּקֵם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים הָרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יָקוֹם. וְנָקָם

יָשֵׁב לְצָרָיו. וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקֹּתִי דָמָם לֹא־נִקֵּיתִי. וַיְ שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן וּבִכְתָבֵי קָדְשֶׁךָ נֶאֱמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם. יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: וְאוֹמֵר כִּי־דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָיִים: וְאוֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת. מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ כֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה הַלֹּא זֹאת אָרִים מִמֶּךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרֶכְךָ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעָזּוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וְגִבּוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֶת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

---

seinen Feinden, und sein Volk entsühnet seinen Boden. Und durch deine Knechte, die Propheten, steht geschrieben also: Und ich werde rächen ihr Blut, das ich nicht gerächt habe, ich der Herr, der zu Zion thront. Und in den heiligen Schriften heißt es: Warum sollen sprechen die Völker: Wo ist ihr Gott? Möge doch kund werden unter den Völkern vor unsern Augen die Rache ob dem vergossenen Blute deiner Knechte. Ferner lautet es: »Der da heimsucht das Blut, hat ihrer gedacht und nicht vergessen das Jammergeschrei der Unterdrückten. Noch heißt es: Er wird richten unter den Völkern nachdem er Leichen gehäuft und Häupter zerschmettert hat, auf weitem Lande. Aus dem Bache am Wege wird er trinken, und darob sein Haupt erheben. —

הש"ץ לוקח ס"ת ואחז לתוכו מן הגיסה ולקנציעו נהיכל ואומר:

יז יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.

הקהל עונין: הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

כד	כט
לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ. וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהָ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ. וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשֹׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:	לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵ־הַכָּבוֹד הִרְעִים. יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ. קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר. יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְהוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף וְיַעְרוֹת. וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב. וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

(Psalm 24.) לדוד מזמור

Psalm David's. Des Ewigen ist die Erde und was sie füllt, Welt und Bewohner sind sein. Er hat an Ufern ihren Grund gelegt, an Strömen sie erbaut. Wer darf den Berg des Herrn besteigen? wer seine heilige Stätte betreten? Wer reiner Hände, lautres Herzens ist; wer Meineid nie betheuert, zum Truge nie geschworen, empfängt reichen Segen vom Herrn, gerechten Lohn vom Gotte seines Heils. So ist dieses Geschlecht, das Gott verehrt, dein Antlitz zu schauen sich sehnt; so ist Jakobs Geschlecht. Erhebt, ihr Thore, das Haupt! erweitert die ewigen Pforten; laßt ihn einziehen den König des Ruhms! Wer ist der König des Ruhms? Der Herr ist mächtig und siegreich; der Herr ist siegreich im Streite. Erhebt, ihr Thore, das Haupt! erweitert die ewigen Pforten; laßt ihn einziehen, den König des Ruhms! Wer ist der König des Ruhms? Gott, des Weltalls Herr, der ist der König des Ruhms, Selah!

* Die Uibersetzung s. S. 18.

תפלת מוסף ליום שני של שבועות.

הַחַזָּן אוֹמֵר חֲצִי קַדִּישׁ.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּכָל שִׁבְרֵי קְדֻשׁ. בְּמַקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בְּקִדְשָׁתֶךָ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:
בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קמל ויז שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

קמל אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק"ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

ק' אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ. וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

יז וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

יח לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ
לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה ו) מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (בשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־
יוֹם) חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת
וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ. וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירְתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁבְחֲךָ עָלָיו.
מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ.
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב
וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ

מְהֻלָּה וּתְגֻדָּל בְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ. לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: (נוסח ואת־מוסף יום השבת הזה) וְאֶת־מוּסַף יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כָּאָמוּר:

(נוסח וביום השבת שני־כבשים בני־שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עולת שבת בשבתו על־עולת התמיד ונסכה: זה קרבן שבת וקרבן תמיד כאמור:)

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיָי בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיָי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדַּבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן בְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

(נוסח וְיַקְרִיבוּ כְּמִשְׁפָּטָם שְׁנֵי פָרִים וְאַיִל אֶחָד. אַמֵּן וְעַתָּה שְׁבֵנִי. כֹּהֵן וְעָבְדוּנִי וְיַעֲנוּנִי עֲטוּרִים. וְקַשְׁבִּישִׁי וְצִיתָ בּוֹ וְקַדֵּשְׁתִּי הַמִּנְחָה לְיוֹם אֹתוֹ וְקָאֵי. וְכִי לְמַשְׁפֵּחָה בְּרֵאשִׁית:)

(ויכון הכהן הגדול תפלה זו שהרב ההגדול מוהר"ר אזריאל ז"ל חיבר ודיקט 280.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלֹךְ רַחֲמָן רַחֵם וְעָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הָדְרֵשׁ־לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִין רַחֲמֶיךָ.

בְּגִלָּל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ו׳ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן שַׁבָּתוֹת מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּתוֹת יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

רצה לש״ץ, ותערב ושדר וזכן מחזירין התפלה תתקלו נקף 172.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר

תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּא יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יִהְי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: שָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

וזש רצר חזן דיש תפלה ויצרי־הקדש, ויהי חסד אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רישועם גשוחגט.

אַזְהָרַת רֵאשִׁית לְעַמְּךָ נָתָתָּ. מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה: בְּמִסְפָּר בִּמְכֻוָּן הֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ. כְּנֶגֶד יְמוֹת הַחַמָּה: גַּם מִצְוֹת עֲשֵׂה מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה. כְּנֶגֶד אֵיבָרִים שֶׁבְּאָדָם: דּוֹק וְחֵלֶד הֵעַרְתָּ בָּנוּ. עַל שָׁבָרָן וְעָנְשָׁן. חַכַּיִם וְהֵטִיב וְהַמָּיֵת וְהָרָע: הוֹרִיתָ לָנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת וְקִשַּׁרְתָּ לָנוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִים: וּבְשָׁנֵי לְחוֹת חֲקַקְתָּם. וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הִנְחַלְתָּם. עַל יְדֵי נֶאֱמָן נְתַתָּם. וּבֵין שְׁנֵי כְרוּבִים הִנַּחְתָּם. וְרוּז מְקֻבָּא וְתַרְגּוּם תּוֹרָה וּנְבִיאִים שְׁמוֹנָה. וּכְתוּבִים אֶחָד עָשָׂר: הֶקְרֵי הֲלָכוֹת וּסְדָרִים שִׁשָּׁה. וַעֲלֵיהֶם תַּלְמוּד שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה: מַעֲמֵי מִשְׁלוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאֶלֶף: יְחִידָה נְתוּנָה לְשִׁשִּׁים רִבּוֹא. לְעַם אֲשֶׁר בָּחַר מִשִּׁבְעִים לְשׁוֹנוֹת: כְּתוּבָה בְּאוֹתִיּוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם. וְגַם בְּשֵׁם הַמְפֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם: לְכָל אֶחָד וְאֶחָד עֲשָׂרָה כְתָרִים. כְּתוּבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה אֲדוֹן: מֶלֶךְ הִדְרָה בְּרוֹב נוֹרָאוֹת. אַזְהָרָה בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכֻנֶּה: נִקְרָא שְׁמוֹת שִׁבְעִים וְעָמוֹ בְּחַר מִשִּׁבְעִים וּשְׁמוֹ מְעֻלֶּה לְמַעְלָה מִשִּׁבְעִים: סְדָרָהּ בְּסִמָּנִיּוֹת וּבְמַסּוֹרוֹת. וּבְרַקִּיּוּכֵי חֲקִירוֹת. בְּדִינֵי מָמוֹנוֹת וְדִינֵי נְפָשׁוֹת: עֲטִיפַת הַזַּיִן צָהֳלַת וְרִנָּה יִרְאֶה וּנְבוּאָה הִנָּיוֹן וּמִלְיָצָה תִּפְאֶרֶת וְשִׁמְחָה: פְּרִקֵי אַגָּדוֹת וְעֵרְכֵי עִנְיָנוֹת. דִּקְדּוּקֵיהֶן וְדַקְדּוּקֵי סוֹפְרִים: צוּר כְּתָבָם בְּסוֹד שָׁלִישִׁים וּפְתָנָם בְּאַחֲבָה לְזֶרַע הַמְיֻחָד: קְבָלָה בַּשִּׁשִּׁי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי. וּפְתָנָהּ יַחַד לְזֶרַע יְשֻׁרוּן: רֵאשִׁית וְאַחֲרִית חָקוּק בְּתוֹכָהּ. וְהֵעִיד עֲלֵיהֶם שָׁמַיִם וָאָרֶץ: שִׁירָה פָּתַח עָנָיו עַל זֹאת וְאָמַר שִׁירוּת הַרְבֵּה. וְצָיָן וְאָמַר אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן: תּוֹרָה תְּמִימָה הִנְחִיל אָדוֹן לְשִׁבְטִים לַדְּבָנִיסֵם בְּגַן עֵדֶן לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: תּוֹרָה תְּמִימָה נָתַתִּי לָכֶם. עַמִּיוֹנַחֲלָתִי קָרָאתִי אֶתְכֶם. כְּדֵי שֶׁאֶתֵּן לָכֶם שָׂכָר טוֹב בָּעוֹלָם הַזֶּה וְחֵלֶק טוֹב לָעוֹלָם הַבָּא: יוּ דִּבְרֵי אֱמֶת וְחֻקֵּי צֶדֶק וּשְׂכָל טוֹב. יִנְחֲלוּ עוֹשֵׂיהֶם לָעוֹלָם וָעֶד:

יין אָז שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת. פְּרוֹשׁ עוֹנְשָׁן וּמַתַּן שְׂכָרָן. אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזֻקָּקוֹת שִׁבְעָתַיִם. צְרוּפוֹת כַּכֶּסֶף וּבְחוֹנוֹת כַּזָּהָב:

אֲהוּבִים שְׁמָרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכָל לֵב נְצָרוּם. בְּחָכְמָה דָרָשׁוּם: אֶת אֵלֶּה תְּזַכֵּר לָנוּ אֱלוֹהַּ מָעֻזֵּנוּ. וְתַרְצֵה לָנוּ וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ:

עֶלְיוֹנִים שָׁשׁוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקִבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי. תֹּאַר כַּלָּה מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקִבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הָדְרֵשׁ־לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהָמוֹן רַחֲמֶיךָ. בְּגָלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רָצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי רֶגֶל בְּכָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ו יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשְׂאִינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:

(נוסח אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) **קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ** (באהבה וברצון) **בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן** (שבת ו) **מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ** (השבת ו) **יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:**

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. מַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

נמקום ותחינה לומרים ותערב.

וְתֶעֱרַב עָלֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשָׁם נַעַבְדְּךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

יכין בתוך לומרין קהל.

יכין בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מודים ויכנון מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שַׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וְנִסַּפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם. כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ פֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
עֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

כשמוסיף הש"ץ וכל החיים יודוך הכהנים נוטלים ידיהן רצון ה', ומתפללין כן עד שיסיים הש"ץ וילך לאה להתחיל כדי שיעמוד מקודם אמתן על במקומן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַבְּרָכָה הַזֹּאת שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְלֹא יְהֵא בָהּ מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

יכין אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמִירָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

כשמוסיף הש"ץ כהנים מומרים הכהנים בנוסח ו נקול לם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ
שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמַרְנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

נשמה שמכניס וישמרך, ויחנך, תומיס קהל רבנו של עולם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שִׁבְקָךְ וְחַלּוֹמֵיתִי שִׁבְקָךְ חֲלוֹם הַלַּמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁהֲלַמְתִּיו עַל עַצְמִי יבין שֶׁהֲלַמְתִּיו עַל אֲחֵרִים יבין שֶׁהֲלָמוּנִי אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִּי וּבְכָל בַּחֲלוֹמוֹתַי (שבּ) יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רִפּוּיָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחֳלָיוֹ וּכְמָרִים בַּגְּבִיאָה מִצָּרָעָתָהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמוֹ מִרְיָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמוֹ יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וְכֹשֶׁם שֶׁבֵּרַכְתָּ אֶת קְרִיַּת בִּרְיָם רַרְשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְהָשְׁמִרֵנִי יְיָ וְתִרְצֵנִי: אמן:

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יְ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבנו של עולם

וְיָשֵׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: (וכתיב הֵן וְשֹׁכֵל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:)

יִ יְיָ הָבָה נָּךְ חֲוֵינוּ הֱיֵה זוֹעֵם לַבָּרִים אַךְ יְשׁוּעָתְנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשֶׂם וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו:

יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה לטעון קדושת הסדיר ונדל רהמיך הפשוטים וימצון טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת כהנים האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושך שתרומה קרוב לו בקראך לך וחשמע תפלתי נאקתי יאנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמוכיך הנקרא איש תם: יחתן לי ולכל־נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באיסור בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה כשם שנתת פתח לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם: ותתננו לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל־רואי והיו דברי נשמעים לעבודתך כשם שנתת את־יוסף צדיקך בשעה שהלכישו אביו בתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל־רואיו ותעשה עמי נסלאות ונפים ולטובה אות ותצליחני בדרכי: והן בלבבי כינה להבין ולהשכיל ויקרים את־כל־דברי תלמוד תורתך וסודותיה ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי) וימי אבי ואמי. בטוב ובנעימים ברוב עז ושלום אמן סלה:

אדיר במרום שוכן בגבורה. אתה שלום ושמך שלום. יהי רצון שנשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים ברכה למשמרת שלום:

הבחנים מתירין פניהם כלפי ההיכל ומחזירים תכלה זו, ומסיימין יחד עם תפלת הצ"ץ.

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו באשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן־השמים וברך את־עמך את־ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו ועל כל־ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום: וטוב בעיניך לברך את־ עמך ישראל בכל־עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את־עמו ישראל בשלום:

קדיש תתקבל.

אין כאלהינו

אין כאלהינו. אין כאדוננו. אין כמלכנו. אין כמושיענו:
מי כאלהינו. מי כאדוננו. מי כמלכנו. מי כמושיענו: נודה
לאלהינו. נודה לאדוננו. נודה למלכנו. נודה למושיענו:

Keiner ist wie unser Gott, Keiner wie unser Herr, Keiner wie unser König, Keiner wie unser Erretter. Wer ist wie unser Gott? Wer wie unser Herr? Wer wie unser König? Wer wie unser Erretter? — Laßt uns danken unserm Gotte, laßt uns danken unserm Herrn, laßt uns danken unserm König, laßt uns danken unserm Erretter. – Gelobt

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ.
אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הָצֵרִי וְהַצִּפֹּרֶן. הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְד וְכַרְכֹּם.
מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה
שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בְּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יַיִן
קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יַיִן קַפְרִיסִין
מֵבִיא חֲמַר חִוָּרָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן
כָּל־שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל־שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן
בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן
שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרַף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי
הַקְּטָף: בְּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא
נָאָה. יַיִן קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה:
וְאִלּוּ מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה
מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים: לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ:

בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ:

בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים: אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:

בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

---

sei unser Gott, gelobt sei unser Herr, gelobt sei unser König, gelobt sei unser Erretter. — Du bist unser Gott, du bist unser Herr, du bist unser König, du bist unser Erretter. — Du bist es, vor dem unsere Väter geräuchert haben das Räucherwerk aus verschiedenen Spezereien.

נשמת כל חי אומרים:

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט:

בשבת היו אומרים:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבוֹא לִיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ. וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל־תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ. שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ | עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. וַיַּכִּירוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וְיִקַּבְּלוּ כֻלָּם | אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד | תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. בַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר יְהוָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום, אין שולם.

ברר הגדלת מנחה וישתבח וויטב .164

חס תל ·צ׳ניוס ח׳ תיסריס: היום יום ראשון בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש.

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תֵּבֵל וְישְׁבֵי בָהּ: כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ. וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהּ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ. וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוֹז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

חס תל נוסס ג׳ תיסריס: היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש.

מִזְמוֹר שִׁיר לִבְנֵי־קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: יְפֵה־נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵן תָּמְהוּ נִבְהֲלוּ נָחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה: דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ:

Psalmen für das Wochenfest.

(Psalm 24.) לְדָוִד מִזְמוֹר

Psalm David's. Des Ewigen ist die Erde und was sie füllt, Welt und Bewohner sind sein. Er hat an Ufern ihren Grund gelegt, an Strömen sie erbaut. Wer darf den Berg des Herrn besteigen? wer seine heilige Stätte betreten! Wer reiner Hände, lautres Herzens ist; wer Meinete nie betheuert, zum Truge nie geschworen, empfangt reichen Segen vom Herrn, gerechten Lohn vom Gotte seines Heils. So ist dieses Geschlecht, das Gott verehrt, dein Antlitz zu schauen sich sehnt; so ist Jakobs Geschlecht. Erhebt, ihr Thore, das Haupt! erweitert die ewigen Pforten; laßt ihn einziehen den König des Ruhms! Wer ist der König des Ruhms? Der Herr ist machtig und siegreich; der Herr ist siegreich im Streite. Erhebt, ihr Thore, das Haupt! erweitert die ewigen Pforten; laßt ihn einziehen, den König des Ruhms! Wer ist der König des Ruhms? Gott, des Weltalls Herr, der ist der König des Ruhms, Selah!

(Psalm 48.) שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח

Ein Sang Psalm von den Sohnen Korach's. Groß ist der Herr und hochgerühmt, sein heiliger Berg in unsrer Gottes Stadt. Schoner Landzweig des Erdalls Wonne; Berg Zion! Zur Mitternacht ihm eines großen Königs Residenz; Gott in ihren Pallasten erkannt als Schutz. Sehet die Konige — hier kamen sie zusammen, und zogen allesammt vorüber. Sie sah'n, staunten, entsetzten sich, flohen. Zittern kam sie an daselbst; Angst, wie eine Gebährerin. Mit dem Hauch von der Morgenröte zerbrachst du Schiffe von Tharschisch. Wie wir gehort, so sahen wir jetzt, an der Stadt des Herrn Zebaot, an der Stadt unsres Gottes, der sie auf ewig erhalt. Gleich ist deine Güte, Gott! mitten im Tempel. Wie deinem Ruhme, deinem Lobe, am Ende der Welt; deine Rechte ist voller Gerechtigkeit. Es freue

יְשִׂמֵחַ הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת:

חס על נוסח ג' לומרים: היום יום שלישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש.

לַמְנַצֵּחַ לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשָּׂאוּ־סֶלָה: שִׁפְטוּ־דָל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

חס על נוסח ל' לומרים: היום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש.

צד אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: עַד־מָתַי רְשָׁעִים | יְיָ עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים | מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי־הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ:

---

sich der Berg Zion! es jauchzen die Töchter Jehudas über deine Richtersprüche. Umringt die Stadt Zion, geht um sie herum! zählt ihre Thürme, bemerkt ihre Zwinger, besteigt ihre Pallaste! auf daß der Nachwelt ihr's verkündet, denn dieser Gott ist unser Gott, auf ewig! er führt uns über den Tod.

(Psalm 82.) מזמור לאסף

Psalm Asaph's. — Gott steht da in göttlicher Gemeinde; er richtet mitten unter Erdengöttern. »Wie lange wollt ihr Unrecht richten? der schuldigen Person Ansehen? Schafft Armen Recht und Waisen! erkennt des Elenden, des Dürftigen Unschuld! errettet Arme und Bedrängte! befreiet sie aus ruchloser Hand!« Nein, sie achtens nicht, wollens nicht erkennen, wandeln immerhin im Finstern. So muß des Landes Grundfeste wanken! Zwar sprach ich: Götter seid ihr! des Höchsten Söhne allzumal! allein ihr sterbt, wie Menschen; ihr fallt hin, Tyrannen alle! Auf, Gott! richte du den Erdball, denn du bist Erbherr aller Welt!

(Psalm 94.) אל נקמות

Gott der Rache! Ewiger, der Rache Gott! erscheine! Erhebe dich, Richter der Erde! Vergilt den Stolzen nach Verdienst. Wie lange sollen Frevler, Herr! wie lange sollen Frevler triumphiren? Frechheit sprudeln, trotzen, sich rühmen alle Uebelthäter? Sie zerschlagen, Herr! dein Volk, sie unterdrücken dein Eigenthum, erwürgen Wittwe und Fremdlinge, ermorden die Verwaisten, und sprechen: der Herr sehts nicht, Gott Jakobs merkt nicht drauf. O denkt ihm nach, ihr Albernen im Volke! ihr Thoren! wann werdet ihr's begreifen? Soll der nicht horen, der das Ohr eingesetzt? nicht sehen der das Auge bildet? nicht strafen, der die Heiden züchtigt? der dem Menschen Einsicht giebt? Der Ewige weiß der Menschen Dichten, wiewohl es eitel ist. Heil dem Manne, den du züchtigst, und lehrst durch dein Gesetz, gelassen

לְהַשְׁקִיט לִי מֵימֵי רָע עַד יִבְרֶה לְרִשְׁעַ שַׁחַת: כִּי לֹא־יִטּוֹשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים. מִי יִתְיַצַּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִי כְּמְעַט | שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעֲשְׁעוּ נַפְשִׁי: הֲיִחְבָּרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלֵי־חֹק: יָגֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם | אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

תפ קל ניסח ל' לחי"ס: היום יום חמישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש.

פא לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת | בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֲבָחֲנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע לִי: לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי | יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי:

---

sein in unser Zeit, bis dem Bösewicht die Gruft geöffnet sei. Denn Gott verstoßt sein Volk nicht, verläßt nicht sein Eigenthum. Das Recht kehrt zur Gerechtigkeit zurück, und redliche Herzen ihm nach. Wer tritt für mich auf wider Frevler? Wer steht mir wider Uebelthäter bei? O wäre nicht der Herr mein Helfer, ich wohnte schier im Reich der Stille. Denk ich schon, itzt wankt mein Fuß, so hält mich deine Gnade, Herr! Häuft sich Bekümmerniß in mir, dein Trost ergötzt meine Seele. »Ist ungerechter Stuhl mit dir vereint, der Unrecht schmedet auf Gesetz? Laß sie sich »rotten wider Gerechte, laß sie verdammen schuldlos Blut. Mir ist hohe Burg der »Ewige, mein Gott mir Schutzfels. Der kehrt ihr Unrecht auf ihr Haupt, vertilgt »in ihrer Bosheit sie.« Sie vertilgt der ewige, unser Gott!

(Psalm 81.)

למנצח על הגתית לאסף

Dem Sangmeister auf Gittit; von Assaph. Jauchzet dem Gotte, unsere Stärke! frohlockt dem Gotte Jakobs! Ergreift das Saitenspiel, gebt Pauken her! Liebliche Harfen mit Psaltern! Blaßt am Neumonde die Posaune, am Feiertage unseres Festes! Es ist Gesetz in Israel, Verordnung Jakobs Gotte! Zum Zeug niß eingesetzt in Jehoseph; als er über Egypten auszog, hörte ich dessen Sprache, den ich nie gekannt: »Ich nahm die Bürde seiner Schulter ab, seine Hände sind der lastiger Fessel los. In der Noth riefest du mich an, ich half dir aus, erhorte dich, in Donnerwolken eingehüllt, versuchte dich am Wasser Meriba. So höre denn, mein Volk! ich zeuge; o, daß du mir folgest, Israel! Du sollst nicht haben andere Gottheit, keinen andern Gott anbeten. Ich bin der Ewige, dein Gott der aus Egypten dich geführt; thue deinen Mund weit auf, ich fülle ihn. Aber mein Volk gehorchte nicht, Israel wollte mir nicht folgen. Da ließ ich sie in ihres Herzens Dünkel, ließ sie nach ihrem Rathe wandeln. Wollte nur mein Volk gehorsam sein, Israel auf meinen Wegen gehen; bald wurd' ich unterdrücken seine Feinde, und

מִשְׁאֵנִי יְיָ וְכַחֲשִׁי־לִי וִיהִי עָתָם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֶלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָּ:

חס קל נוסח ו' תומ"ס: הזום יום ששי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש.

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

חס קל נוסח ו' תומ"ס: היום יום שבת קדש שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נֵבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל | לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: בְּפָרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֶשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ: * עלתה כתונ

---

meine Hand auf seine Widersacher wenden. Die Hasser Gottes müssen bald sich schmiegen, sein Wohlstand aber ewig sein; der Waizenmark sie speisen, sie sättigen aus Felsen-Honig.«

(Psalm 93.)

יי מלך

Der Herr ist König, herrlich geschmückt! der Herr hat sein Gewand, die Majestät, angelegt und fest umgürtet; so steht sie da die Welt, und wankt nie! Unerschüttert steht dein Thron seitdem, du selbst von Ewigkeit her! Wasserströme erheben, Herr! Wasserströme erheben ihr Ungestüm, die Ströme heben die Wellen empor. Erhabner als der Fluthen Getöse, brausen die Wogen des Weltmeeres; erhabner noch ist Gott in jener Höhe. Dein Zeugniß bleibt immer treu, deinen Tempel ziert Heiligkeit, o Herr! auf ewige Zeit!

(Psalm 92.)

מזמור שיר ליום השבת

Psalmlied für den Sabbat. Lieblich ist's dem Ewigen danken! Höchster, deinem Namen singen! Des Morgens deine Güte rühmen, des Abends deine Vatertreue; unter Saitenspiel und Psalter, zum Denken von der Harfe erweckt. Herr! deine Werke ergötzen mich, fröhlich sing ich deine Thaten. Wie groß sind deine Werke, Herr, wie tief deine göttlichen Gedanken! Die Unvernunft sieht das nicht ein, Nichtdenkende begreifen nicht: wenn Frevler grünen gleich dem Grase, wenn alle Uibelthäter blühen, damit sie ewig untergehen! Denn du bist ewiglich erhaben, Gott! Siehe, deine Feinde, Herr! deine Feinde kommen um, Uibelthäter fahren hin. Aber wie des Waldstiers Krone steigt mein Horn empor, mein Alter glänzt vom frischem Oele. Ich sehe Lust an stolzen Neidern, ich höre Lust an Uibelthätern, die wider mich sich setzen. Der Fromme grünt wie Palmen Wipfel; so schießt die Ceder Libanons empor! Was im Hause Gottes steht, was in seinem Vorhof grünt, muß noch im höchsten Alter blühen immer frisch und saftvoll bleiben, muß lehren, daß der Herr gerecht, mein Hort ohne allen Tadel sei.

לקח מזמור על יום לוקריס מזמור סה.

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר: יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו: כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תְּנַדֵּף כְּהִמַּס דּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעֲלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ: אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים | בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִּישִׁימוֹן סֶלָה: אֶרֶץ רָעָשָׁה | אַף־שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל: גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ: חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ־בָהּ תָּכִין בְּטוּבְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים: אֲדֹנָי יִתֵּן־אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב: מְלָכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וְנוֵת־בַּיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל: אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפָתָיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירֵקְרַק חָרוּץ: בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן: הַר־אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן הַר־גַּבְנֻנִּים הַר־בָּשָׁן: לָמָּה | תִרְצְדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף־יְיָ יִשְׁכֹּן לָנֶצַח: רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָּם

(Psalm 68.) למנצח לדוד מזמור שיר

Dem Sangmeister David's, ein Psalm zum Singen. Gott macht sich auf, daß seine Feinde zerstreuet, flüchtig werden seine Hasser. Wie Rauch verjagt wird, jage sie fort, wie Wachs am Feuer zerschmilzt, vergehen Unheilthäter vor Gott. Aber fröhlich seyen die Gerechten, sie frohlocken vor dem Herrn, und vollbringen wonnevolle Tage. Singet dem Namen Gottes! Preiset ihn mit Saitenspiel! Macht ihm Bahn, der durch die Atherwüste fährt, sein Name ist Ewiger! Frohlockt vor ihm! Ein Vater der Waisen, ein Richter der Wittwen, Gott in seiner heiligen Wohnung! Ein Gott, der Einsamen das Haus besetzt, Gefesselten die Freiheit gibt; doch Widerspenstige bewohnen dürres Land. Gott! als du vor deinem Volke auszogst, einher tratst in der Wüste, Selah! Da bebte die Erde, die Himmel troften vor Gott, dieser Sinai vor Israel's Gott! Einen milden Regen lassest du herab, ermattest dein Erbgut, dein lechzendes Land. Dir geweihte Thiere sollten es bewohnen, mit deiner Güte, Gott! ward es erquickt, für ein bedrangtes Volk. Frohe Nachricht sendet Gott! der Botheschaft ringermen grosses Heer! Die Könige mit ihrer Heeresmacht, bewegen sich hier, bewegen sich da; und die Hausbewohnerin vertheilt Beute. Auch wenn ihr bei den Franken lauert, deckt Silber die Flugel der Taube, flammend Gold der Fittige Spitzen. Die Allmacht streckt dort Könige hin, dann leichtet Schnee im Dustern. Berg Gottes, ist der Berg zu Baschan; breiten Rucken streckt der Berg zu Baschan. Was eifert ihr, ihr Berge breiter Rucken? Jenen Berg erkohr zu seinem Sitze Gott. Ewig thronet der Heilige auf ihm. Myriaden sind des gottlichen Gefolges; Myriaden himmlischer Mächte, in ihrer Mitte der Herr; - So Sinai im Heilig

סִינַי בַּקֹּדֶשׁ: עָלִיתָ לַמָּרוֹם וּ שָׁבִיתָ שֶׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם
וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם וּ יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ
הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלַאדֹנָי אֱלֹהִים אְדֹנָי לַמָּוֶת
תּוֹצָאוֹת: אַךְ־אֱלֹהִים יְמַחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ
בְּאֲשָׁמָיו: אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֹלוֹת יָם: לְמַעַן
תִּמְחַץ־רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כַּלְבְּךָ מֵאֹיְבִים מִנֵּהוּ: רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ
אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ: קִדְּמוּ שָׂרִים אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ
עֲלָמוֹת תֻּפֵּפוֹת: בְּמַקְהֲלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל:
שָׁם בִּנְיָמִין וּ צָעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוֹן שָׂרֵי
נַפְתָּלִי: צַוֵּה אֱלֹהֶיךָ עֻזָּה אֱלֹהִים זּוּ פָּעַלְתָּ לָנוּ: מֵהֵיכָלְךָ
עַל־יְרוּשָׁלַם לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי: גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אֲבִירִים
בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרִצֵי כֶסֶף בַּזֹּר עַמִּים קְרָבוֹת יְחֻצָּפוּ: יֵאֲתָיוּ
חַשְׁמַנִּים מִנִּי מִצְרַיִם כּוּשׁ תָּרִין יָדָיו לֵאלֹהִים: מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ
שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה: לְרֹכֵב בִּשְׁמֵי־שְׁמֵי קֶדֶם הֵן יִתֵּן
בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים:
נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם
בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

---

thum! Du stiegst hoch empor, trugst Beute davon, empfingst Menschen zum Geschenk, nahmst auch Widerspänstige an, wohnst unter ihnen, Ewiger, Gott! Tag für Tag sei Gott gepriesen! er würdet uns Manches auf, ist aber unser Helfer. Uns ist unser Gott ein Gott der Hilfe! der Ewige, er weiß vom Tode Rettung. Aber seiner Feinde Haupt zerschmettert Gott, die Scheitel des verstockten Bösewichts. Von Baschan spricht der Herr, bring' ich zurück, ich bring' aus Meerestiefen zurück! daß du durch Blut mit deinem Fuße watest, mit Feindes Blut die Hunde sättigst. — Man schaut nun deinen Prachtzug, Gott! den Einzug meines Gottes, meines Königs in sein Heiligthum. Die Sänger voran, Saitenspieler folgen, umgeben von Paukenschlägerinnen. In vollen Choren, loben sie Gott; die von Ursprung Israel's, den Ewigen; hier Benjamin, der Jüngste, führt sie an! die Fürsten Jehuda's in Purpurgewand, die Fürsten Sebulun Fürsten Naphtali. Dein Gott hat dir das Reich beschieden! o Gott befestige das Reich, das du gestiftet). Beherrsche nur Jerusalem aus deiner Burg! Die Könige bringen dir ihren Tribut. Ruhend auf silbernem Gitterich schrecke das Gezücht im Schilf! Einer Heldenstiere Schaar besteht die Kälber der Völker, zerstreuet die schlachtbegierigen Horden. Die Fürsten kommen aus Mizraim herzu; Cusch faltet die Hände zu Gott! Königreiche der Erde! singt Gotte! übet dem Herrn euer Saitenspiel! ihm der über der uralten Himmel höchsten Gipfel fährt. Hört wie seine Stimme donnert! Donner der Allmacht! Gebt Gotte das Reich! seine Majestät über Israel, seine Allmacht hoch am Firmament! Furchtbar donnerts, Gott! aus deinem Heiligthume. Israel's Gott! er gibt dem Volke Reich und Macht, gelobt sei der Herr!

ליום ראשון

אָשׁרָה וַאֲמַרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרוֹעֶה אוֹתִי מֵעוֹדִי.
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְיָדִי. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ.
לֵאלֹהֵי מָרוֹם בַּמָּה אֲקַדֵּם. וּבַמָּה אֶבֹא לֵאלֹהֵי קֶדֶם:
אִלּוּ תָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בַּבֶּל עֲרוּכָה:
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נִתָּחִים עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים:
וְאַף זָיוֹת מִזֶּבַח מְבוּסִים. דַּם כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים:
וְכַחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בִּרְבָבוֹת נַהֲלֵי שָׁמֶן:
וְלִאְוָּרָה לִכּוֹנָהּ וְסַמִּים. וְלִקְטוֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:
וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל חֲמִנּוֹרוֹת. יְהִיוּ מְאִירוֹת כִּשְׁנֵי חַמְאוֹרוֹת:
וּכְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בַּפָּנִים.
וְיַיִן כְּמִטַּר הַשָּׁמַיִם. וְשֶׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:
וְאִלּוּ כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. וּלְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בְּכִנּוֹר רְנָנִים.
וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יְעָרִים. כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים וְשִׁירִים:
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תִּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים מְמַלְּלוֹתָם:
וְכָל הַלְּבָנוֹן עוֹלָה כָּלָה. אֵין דֵּי בָּעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:
הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לְהַקְדִּם לְאֵל הַכָּבוֹד.
כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבַמָּה נִגַּשׁ לַאֲדוֹנֵנוּ:
אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כְּבֹדֶךָ כָּל חַי. אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:
וַאֲנִי נִבְזֶה וְחָדַל אִישִׁים. נִמְאַס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים.
וְאֵין לַעֲבֹדֶךָ כֹּל לְכַבְּדֶךָ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:
כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלָי:
וְרַב שְׁלוֹמִים לְךָ חַיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:
וְלֹא חַיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶיךָ. כָּל טוֹבָתִי כַּל עָלֶיךָ:
עַל חֲסוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ:
אִם אָמַרְתִּי אֶסַּפְּרָה נָא כְמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סְפוֹרוֹת לָמוֹ:

* Die Uebersetzung von שיר היחוד siehe im 2. Theile.

וּמָה אָשִׁיב לָךְ וְהַכֹּל שֶׁלָּךְ. לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ:
יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדֶךָ. בְּלָם יִשְׁבָּעוּן מִיָּדֶךָ:
וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ. וַחֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לָאֵל יָדֵינוּ. וְלִשְׁרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:
וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא נָאנוּ אֶל הַמְּנוּחָה:
וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טָמְאָה. אִם אֲנַחְנוּ עַל אַדְמָה טְמֵאָה:
שָׁשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרֶיךָ. וַאֲנִי בָּאתִי בִּדְבָרֶיךָ:
כִּי טָהוֹר. לֹא עַל זִבְחֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ:
עַל דִּבֵּר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:
מַה שָּׁאֲלֹתִי וּמַה דָּרַשְׁתִּי מִמְּךָ. כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי.
לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב. הִגִּיד שָׁמוּעַ מְזֻבַּח טוֹב:
וְלֵב נִשְׁבָּר מִמְּנָחָה טְהוֹרָה. וְזִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ. חֲטָאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ:
מִזְבַּח אֲבָנִים בְּשִׂבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי:
רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינָי. וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אַדֹנָי:
שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם וְבָחֶיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ:
וַאֲשַׁמִּיעַ בְּקוֹל הוֹדְיוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ.
וַאֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְפִּירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבְּרָה:
וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֲיָכוֹל אוֹבַל דַּבֵּר מְאוּמָה:
כִּי אֵין חֵקֶר לְגֶדְלָתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לְתִבוּנָתוֹ:
הֲכַם לֵבָב הוּא וּמִי כָמוֹהוּ. שַׁגִּיא כֹּחַ לֹא מְצָאנוּהוּ:
עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת:
עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר:
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָּ. וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָּ:
חַי לֹא רָאֶךָּ וְלֵב לֹא יָדָעֲךָ. וְאֵיזֶה שֵׂכֶל אֲשֶׁר יְיַעֲצֶךָּ:
גַּם מֹשֶׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ:
אַתָּה לְבַדְּךָ מֵכִיר שְׁבָחֶיךָ. וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹרֵעַ כֹּחֶךָ:
שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לְבַבְּרֵךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ:
עַל בֵּן תְּבוֹרַךְ בָּרְאוֹי לָךְ. כְּפִי קָדְשָׁךְ כְּבוֹדְךָ וְנִדְלָךְ:

וּמִבְּלִי הַכֹּל בְּכָל אֱלֹהָם. כִּי מֵרֵעַ אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם:
יוֹדוּ פַלְאֲךָ הַשָּׁמַיִם. וְיַאַדִּירוּךָ קוֹלוֹת מָיִם:
וְיִרְעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ. יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אָרֶץ:
אַף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים. וְיִשַּׁבְּחוּךָ כָּל הָאֻמִּים:
כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עַבְדֶּיךָ. כִּי עֲלֵיהֶם נָּבְרוּ חַסְדֶּיךָ:
אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

ליום שני

וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ:
דַּרְכֵי שְׁבָחֶיךָ קְצָתָם אֲסַפֵּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אִמְרָה:
אֵין אֵלֶיךָ עָרוֹךְ בְּסַפֵּר. אַגִּידָה וַאֲדַבְּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:
חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמְצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֵה:
וְלִתְבוּנָתוֹ הֶלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:
וְגַם אֵין מִסְפָּר לְגִדּוּלֶיךָ. בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִירֶךָ. וְחִי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ:
נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יֵדָע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע:
וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַחְצַבְתּוֹ:
אָבֹא וְאֶמְצָא תַכְלִית שִׂבְחוֹ. לֹא נֶאֱמָנָה אֶת אֵל רוּחוֹ:
יְקָרָא כִּי לֹא יֵדַע עָרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:
וְעִמְּדִי לֹא בֵן אָנֹכִי. וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי:
אֲסַפְּרָה לְאֵלִי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וְלִישְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:
כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:
וְאֶמְרָתְךָ עַם זוּ יָצַרְתִּי לִי. יְסַפְּרוּ שִׁמִי וְתִהְלָתִי:
בְּמִצְרַיִם שַׁמְתִּי עֲלִילוֹתַי. לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי:
וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל בֵּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אִדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:
תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כִּמַּה מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל הֶרְבֵּי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
וַאֲבָרְכָה בְּכָל עִנְיָנַי. וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי:
גַּם בְּגוּרוֹנַי רוֹמְמוּתֶיךָ. וְאֶת כִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ:
כִּי כִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ:

וְאֹמְרָה נָא עִוּוּ נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:
וַאֲזַכִּיר טוּבְךָ וְיִצְדְקוֹתֶיךָ. חַסְדֶּיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:
יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ:
הֵן לְעוֹבְרֵיהֶם גְּמוּל אֵין מַשִּׂיבִים: וְלָמָּה לָהֶם הַמָּה מַטִּיבִים:
וּבְעֵת צָרָה כִּי יִתְפַּלָּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹשִׁיעוּ:
הוֹרֵשׁ כְּכָל לֵב וְרוֹחַ אֲשֶׁר בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:
כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם אֱלִילִים אִלְּמִים. רוּחַ אֵין בְּהֶם:
הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ
עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נִבְרַךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בַּצַּר לָנוּ מְאֹד נִמְצָאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ:
וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ.
עֵד אַתָּה בְּךָ וּבְכִבּוּדֶךָ. וּמְשֻׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:
אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מָלֵא כָל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:
וַאֲהוֹתֵינוּ בָּחַרוּ אוֹתָךְ לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד. וְאֵין לוֹר אִתָּךְ:
גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדְּךָ נַעֲבוֹד כְּבֶן אָב. וּנְכַבֵּדֶךָ:
וְחֹנְנוּ עַל יִחוּדֶךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֲדֶיךָ:
בְּפִי כֻלָּנוּ וּבְלֵבָבֵנוּ. שָׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה. עַל יִחוּדְךָ עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:
אֵין תְּחִלָּה אֶל רֹאשִׁיתְךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ:
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית:
אֵין קָצֶה אֶל גַּבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעוֹמֶק מְדוֹתֶךָ:
אֵין פֶּאָה לִכְבִיּוֹתֶיךָ. וְאֵין תָּוֶךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶיךָ.
אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֶּאָה. עַל בֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:
אֵין צַד וְצֶלַע יְצִיעוֹתֶךָ. וְרוֹחַב וְאוֹרֶךְ לֹא יַמְצִיאוּךָ:
אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תַּדְעֶךָ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ:
וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדַע
מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

ליום שלישי

אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ:
אַתָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:
אַתָּה מֵמִית וְאֵת כֹּל תְּבֵלָה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה:
וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:
וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מַיָּתָה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה:
מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:
מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:
הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אַתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ.
וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְנַנֶּה:
חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חִדַּשְׁתָּ:
לֹא יָחוּלוּ וְקָנָה וּבְחָרוּת. עָלֶיךָ. גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׁבְתָּה וְעֶצֶב. וְדֵכְיוֹן נוֹצֵר וְכָל דְּבַר הֶצֶב:
כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ נֶשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל נֶשֶׁם:
כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבָּתָם. אֵל רֵאשִׁיתָם וְלֹאַחֲרִיתָם:
כִּי כָל בְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׁמָּתָם. וְלִימֵי צִבָּאָם גְּבוּל הַקְּפָתָם:
וְלֹא אֵין גְּבוּל וְלֵימֶיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וְלַעֲצָמֶךָ:
עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. לְיָדְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:
הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיוֹתֶךָ:
בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר. הָיִיתָ לְבַדֶּךָ. מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָּם וְהֵם בְּרוּחֶךָ שְׁרוּכִים:
כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָּרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה
כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם.
מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:
אַתָּה בְרָאתָם וְלִבָּךְ עֲרָכָם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:
הֵן אֵין דָּבָר מִיָּמֶיךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נִכּוֹנִים כֻּלָּם:
אֵין חוֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וְלִהָּסֵתֵר:

אֶת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שֶׁתְּרַצֶּה:
כִּי אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה כֹּל וְאֵינְךָ נִלְאֶה:
כִּי עַל כָּל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחִד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֵגַע אֶחָד:
תִּשְׁמַע בְּרֵגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. וַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:
אַף הֶבְּדִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: בְּרֵגַע תַּחְקוֹר כָּל לְבָבֵיהֶם:
וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל עֲצָתֶךָ:
אֲצֶל עֲצָתְךָ גְּבָרְתֶּךָ. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:
וְכָלָם בֶּאֱמֶת בְּתֹם וּבְיוֹשֶׁר. מַבְּלִי עִוָּרְךָ וּמִבְּלִי חוֹסֶר:
מִפִּיךָ דָּבָר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבָר מִפִּיךָ לֹא יָכָבֵד:
כֹּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ הוֹכַל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה יָדְךָ מֵעֲשׂוֹת:
יְכוֹלְתְּ יֵי בְּחֻכְּצוֹ קְשׁוּרָה. וּבְרְצוֹת יֵי לֹא אֶחֱרָה:
אֵין דָּבָר סֵתֶר מִפִּיךָ נִכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יָחַד:
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:
חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ. אֵל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:
וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעַךְ. דְּבַר סוֹד וָסֵתֶר לְהוֹדִיעֲךָ:
כִּי לְךָ כָּל סוֹד יִגָּלֶה. בְּמֶרֶם עַל לֵב כָּל יְצִיר יַעֲלֶה:
בְּלֵב כָּל נִבְרָא לֹא תִמָּצֵא. וּמִפִּינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:
בְּאֵין לוֹ לָעֶה וְלֹא יֶחְצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה פּוֹצֶה:
בְּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְאֵין לוֹ רָוָחוֹת. אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:
לְמֶרְחוֹק מִי יִשָּׂא דַּעְוָ. לְלֹא תַחְלָה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ:
אֲגוּדִים אֲחוּדִים תּוֹךְ וְסוֹף וְרֹאשׁ. פֶּתַח וְלֵב אֶבְלוֹם מְדֹרֶשׁ וּמְחֹרֶשׁ:
גּוֹבַהּ וְעוֹמֶק נְעוּצִים בְּסוֹבֵב. חֶכֶם וְלֵב נָבוּב לֹא יִלָּבֵב:
סוֹבֵב אֶת הַכֹּל וּמְלֵא אֶת כֹּל. וּבְהֵיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַּכֹּל:
אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לָךְ וְאֵין בֵּינוֹתֶךָ:
אֵין מַרְאֶה וְגֵב לִיחוּדֶךָ. וְאֵין גּוּף לְעוֹצֶם יְחוּדֶךָ:
וְאֵין בַּתָּוֶךְ מִפִּיךָ נִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם דַּק מִפִּיךָ נֶחְדָּל:
וְאֵינְךָ נֶאֱצָל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רַק מִפִּיךָ וְנֶחְדָּל:
מְקֹרֶה וְשָׁנוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמַן וַעֲרָעָר וְלֹא כָּל שִׁמְצָה:
כָּל זְמַן וְכָל עֵת אַתָּה מְכִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:

כָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתָךְ. אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתָךְ.
כְּמַדָּתָךְ חָכְמָתָךְ. כִּגְדֻלָּתָךְ תְּבוּנָתָךְ:
חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. הַי מֵעֲצָתָךְ וְאֵין כְּגִילֶךָ:
זוֹלַת חָכְמָתָךְ אֵין חָכְמָה. בִּלְתִּי בִינָתָךְ אֵין בִּינָה וּמְזִמָּה:
חָלַקְתָּ כֹּלֶל חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחָךְ תְּמַלֵּאם וַדַּעְתָּם תַּשְׂכֵּל:
מִבַּלְעָדֶי כֹּחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעָדֶי עֻזְּךָ אֵין עֵזְרָה:
אֵין נִכְבָּד כִּי אִם כִּבַּדְתּוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ:
כָּל יְקָר וְכָל טוֹב מִיָּדֶךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֶסְדֶּיךָ:
אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לְתְבוּנָתֶךָ:
אֵין עוֹד זוּלָתֶךָ הֲוָיוֹתֶיךָ. הַי וְכֹל תּוֹכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ:
וְלִפְנֵי הַכֹּל אַתָּה הָיִיתָ: וּבְהָוֹת הַכֹּל אֹתְ כֹּל מִלְאֹתָ:
לֹא לְחֻצּוֹץ וְלֹא הִטּוּךְ יְצוּרֶיךָ. אַף לֹא מַעֲטוּךָ:
בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל לֹא נִבְדַּלְתָּ מִתּוֹךְ מִלַּאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ:
בְּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמַיִם. וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמַּיִם:
לֹא בְרִבּוּךָ וְלֹא רַחֲקוּךָ. כִּי כָל קָיְרוֹת לֹא יְחַלְּקוּךָ:
וְרֶם מַיִם לֹא יְשִׁטְפֶךָ: וְרוּחַ סַּבִּיר לֹא יְהַדְּפֶךָ:
אַף כָּל מְנוֹפֶת לֹא תְמַנְּפֶךָ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָ:
לַחֲוַיּוֹתֶיךָ אֵין חִקָּרוֹן. וְלִיחוּדְךָ אֵין יִתָּרוֹן:
כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חוֹסֵר וְעוֹדְךָ בְּךָ לֹא יִהְיֶה:
וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ. וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה:
הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן נוֹדַעְתָּ. נַעִידְךָ וְכֵן בְּךָ הֵעִידוֹתָ:
שָׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בְּכֹל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:
שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בְּתוֹקֶף יִקְרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

ליום רביעי

אֱרוֹמֵם אֱלֹהַי אָבִי וְאֵלִי. אֲנַוֶּה אֱלֹהֵי צוּרִי וְגוֹאֵלִי:
אֶיחַד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם בָּעֲמִים:
אֵל חַי אֶחָד הוּא בָּרָאנוּ. אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלָנוּ:
אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

אֵין כָּאֵל אִישׁ אוֹכְלָה וְקָנְא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיָּי. עָלַיו תְּלוּיִם כָּל מַאֲוַיָּי:
אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ וַעֲמוֹ גּוֹיִם וְאִיִּים:
אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:
אֱלֹהַּ עוֹשֵׂי אִישׁ וּבוֹעֲלֵי. אֲלוּף נְעוּרֵי שׁוֹמְרֵי וְצֹלֵי:
בּוֹרֵא כָל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:
גֵּאֶה מֻשִּׂיב גְּמוּל עַל גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים:
גְּבוּר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
גָּבוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא. וְגָדֵל כֹּחַ גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה:
גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:
דּוֹרֵי דָגוּל הוּא מֵרְכָּבָה. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
דַּיָּן יְתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּכְבָאוּ עַל שְׁמֹאל וְעַל יָמִין:
הָדְרוֹ וְהוֹדוֹ עַל (כִּנְיַ) עֲבָדָיו. הֲדַר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מְכֹל:
וַאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעָד. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאֶשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם מִלְחַמְתֵּנוּ:
זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. כִּיּוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרָת יָהּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:
חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל:
חַי לְעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חֲכַם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי:
טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד דֵּעָה. טָהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה:
יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ:
יוֹעֵץ וְגִבּוֹר וּמִי יְפִירֶנָּה. וְיַחְתּוֹךְ וְיִכְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה:
כָּפָה דּוֹרֵי. כָּפְיוֹ וְטוּבוֹ יְרֵאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:
כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת:
כִּנְשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים. נָשָׂא עֲבָדָיו וְיָשֶׁר הֲדוּרִים:
כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שַׁחַל. כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כָּנָחַל:
כְּרוֹב שַׁבּוּל וּכְנֶמֶר שׁוֹקֵד. דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד:

כְּרוֹב שַׂבּוּל וְכַנָּמֹר שָׁחַל. כְּרָכָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנָחַל:
כְּאֶרֶז בָּחוּר בְּגִדְלָתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עִנּוּתָנוּתוֹ:
כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עוֹז אַהֲבָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ:
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:
כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל נוֹקֵם וְנוֹטֵר. וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:
כּוֹסִי מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי:
כְּבוֹדִי ה׳ לֹא אֲמִירֵנוּ. הָאֲמַרְגּוּהוּ וְהָאֲמָרָנוּ:
כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכַכְּפִיר יִנְהָם. אַל יְהִי כְּגֵר וְכֹאשׁ גִּדְהָם:
כְּרוֹעֶה גִבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוֹכַל צֹאנוֹ לְהַצִּיל. וְהָיָה לְמַאֲכָל:
כְּגִבּוֹר אֵין אֵל וְכָאוֹרְחַ. נָם וּבוֹרַח מַר צוֹרְחַ:
כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעוֹנְיָו. כְּרָכָב גַּם בָּעֵשׂ לְאוֹיְבָיו:
כַּבִּיר כַּח כְּשָׁמִיר וְשַׁיִת. וְלֹא־שְׁאִיר כְּנוֹקֵף זַיִת:
כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן. כְּצִפָּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן:
כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לִרְבִיבִים בּוֹ:
כְּנֶשֶׁר יַרְחִף עַל גּוֹזָלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו:
לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:
כְּצִפָּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּכְצֵל כְּנָפָיו רָנְנוֹת יְגֹנֵן:
לְעַבְדּוֹ וּלְעוֹפֵר דּוֹמֶה דּוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:
לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הֲדוּרִים. וְיַשְׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:
לְעוֹלָם יְיָ הוּא חֶלְקִי וְצוּר לִבָּבִי. בָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וְלִבָּבִי:
לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. וְרַב נוֹרָאוֹת.
מָקוֹם וְמָעוֹן אַתָּה לְעוֹלָמְךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמְךָ:
מוֹרָאִי אֶל רוֹעִי וְיוֹצְרִי: צוּר יְלָדָנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:
מָרוֹם וְנָעוּז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדַּל עוֹז שֵׁם יְיָ מָנוֹסִי:
מֶלֶךְ יַעֲקֹב מְשֻׂגָּב לָנוּ. הוּא יְרוֹמְמֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מְגַדֵּל יְשׁוּעוֹת וּמֹשֶׁנֵן יְחִי לִי. מִבְטַח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:
מוֹשֵׁל עוֹלָם מַלְכוּתְךָ. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע יְיָ כִּי יָדְךָ לֹא קָצְרָה:
מְקוֹר חַיִּים וּמְקוֹר יִשְׂרָאֵל: לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֲזִי אֵל:

מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָתִי. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָתִי:
מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בּוֹ:
נָבָר נֶעֱשִׂים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְעָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:
נֶאֱמָן נֶצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ לֹא יַשְׁקִיר. אַשְׁרֵי כָּל חוֹבֵי לוֹ:
נֶצַח יִשְׂרָאֵל הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אֻלָּמָן:
נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנְּשָׂאִים:
נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוּשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נַפְשִׁי:
נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
נֵרִי יְיָ בְּחִלּוֹ נֵרוֹ. עֲלֵי רֹאשִׁי. וְנֵר לַרְגְלִי דְּבָרוֹ:
סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי: סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא לְפַשְׁעִי:
סַהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסָתְרִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ סַעֲדִי וְסִבְרִי:
סַלְעֵנוּ יְיָ וּמְצוּדָתֵנוּ. עֻזָּרָתֵנוּ וּמְפַלְּטֵנוּ:
עִוֵּנוּ וְגַבּוֹר עֻזִּי וְעֻזְרִי. עֶלְיוֹן עוֹז לִי אַל יְהִי עָרֵי:
עִיר וְקַדִּישׁ שֶׁת סְבִיבָיו סֻתָּר. אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:
עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:
פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:
פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ:
פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל הַלָּבָבוֹת. לוֹ אִתָּן צֶדֶק:
צְרוֹר הַמּוֹר אִשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לַעֲמוֹ צָרָיו כּוֹפֶר:
צַח וְאָדוֹם דּוֹדִי בְּצָבָאִי אוֹת. עַל כֵּן נִקְרָא שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת:
צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:
צָבָא הַשָּׁמַיִם מְשֻׁתָּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשׁוֹת. כִּתּוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשֻׁלָּשׁוֹת:
קַיָּם לְעַלְמִין אֱלָהָא חַיָּא. מָרָא דְּאַרְעָא וּמָרָא דִּשְׁמַיָּא:
קוֹנִי מְרֻחָם מְקֻבָּא לְשׁוֹנָאָיו. הֶרֶן יִשְׁעִי וְקַרְנוֹ לְקוֹרְאָיו:
רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת כֹּל רוֹאֶה. כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:
רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסָר כֹּל. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל:
רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוּרֵי לֵב. וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ:
רֵעִי בְלוֹ הוּא מַחֲמַדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְיֻקִּים וַחֲמוּדִים:

רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:
שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דַּר וְדַר. לֵיהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדַּר
שַׁלִּיט וְגַבָּר יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:
שַׁגִּיא כַּח לֹא מְצָאנוּהוּ. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמֹהוּ:
שְׁלֵמָה שְׁמוֹ כִּי שָׁלוֹ שָׁלוֹם. וְלִקְרֹא לוֹ יְיָ שָׁלוֹם:
שֵׁם יְיָ אֲחִיָּה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. כְּתוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כִּכְפִּיר וּכְאַרְיֵה:
שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלֲלִי:
תְּמִימָם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׂרִיגִים שִׁלְשֶׁת הָרוֹעִים:
תִּתְחַסֶּד תִּתְגַּבַּר עִמָּם. וְעִם עִקְּשִׁים תִּתְפַּתָּל לְהִמָּם:
תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל. תּוֹכֵל לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כֹּל:
תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וְתִשְׁוָקָתִי:
תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מְפַעֲנֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי:
תְּמִים דֵּעִים אֶל דִּעוֹת אֶחָד. כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחִד:

יום חמישי

מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בּוֹרֵא:
מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עֲמֻקּוּ וְרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:
לֹא לִמַּדְתָּךָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֲבִינוֹךָ תְּבוּנָתֶךָ:
לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
לְעוֹלָם יְהֵא לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים תְּהִלָּתֶךָ. לְאֵלִילִים וְיָרִים:
וְכָבוֹד וְגֹם כָּל יְקָר מֵאִתָּךְ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ:
אַתָּה תָּעִיד בִּיחוּדֶךָ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ:
אֱלֹהֵינוּ עַל יְחוּדֶךָ. אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ:
לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימְךָ. וּבְמַלְאַכְתְּךָ לֹא הָיָה זָר עִמָּךְ:
לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לִמַּדְתָּ. בְּחָדְשְׁךָ בְּרִיאוֹת כִּי נִבִּינוֹתָ:
מִמַּעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וּמִדַּבָּךְ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ:
הֲצִיתָ דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִפַּרְנוּ. וּמַפְעָשֶׂיךָ הֵן עָדֵינוּ.
שָׂאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ לִבְדֶּךָ. מְאוֹמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:

וְלַעֲשׂוֹת מְלַאכְתֶּךָ לֹא לְחַצְתָּ. וְגַם לְעָוֶר לֹא נִצַּרְתָּ:
כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל. וְאָז בְּאֵין כֹּל לֹא נִצַּרְתָּ כֹּל:
כִּי מְאַהֲבָתְךָ עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ.
לֹא נִשְׁמַע מִן אָז וְהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:
וְלֹא נוֹדַע אֶל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:
וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יָחִיד וּמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְמַלַּאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ:
אֵין יְצִיר זוּלָתְךָ יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ:
כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בְּכֹל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:
אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:
אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:
מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת:
אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:
אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:
כִּי מֵאֵד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְנִבְהוּ דַּרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:
אֵין נַאֲוָה כְּמוֹ נַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוָתָנוּתֶךָ:
אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֵיבוֹת כְּמוֹ קִרְבוֹתֶיךָ:
אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקוֹתֶיךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:
אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:
אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אֵין חֲנִינָה כַּחֲנִינוֹתֶיךָ:
אֵין אֱלָהוּת כֵּאלָהוּתֶיךָ. וְאֵין מַפְלִיא כָּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֵלִים מְרוּצִים. בְּוָבְרְךָ לְחוּצִים לַהַפְלִיא נְחוּצִים:
וַאֲשֶׁר וְחֻרְטוּם לֹא יְלַחֲצוּךָ. בְּכָל שֵׁם וְלַחַט לֹא יְנַצְּחוּךָ:
לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים. כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים:
אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:
לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזוּמּוֹתֶיךָ. לְהָפֵר עֲצַת סוֹד גְּזֵרוֹתֶיךָ:
מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ:
עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים. וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים:

אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מְשַׁוֶּה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה:
אַתָּה מְרַוֶּה וְאֵינְךָ מְרֻוֶּה. לְךָ כָּל מְרֻוֶּה נֶפֶשׁ תִּרְוֶה:
וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עֲנָנָם. וְכָל יְקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דְּמְיוֹנָם:
לֹא מַחְשְׁבוֹתָם מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:
וְאֵין דְּמְיוֹן נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֶרֶךְ נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ:
בָּתוּר מִכָּל סָתוּר. וְעָמוּם מִכָּל עָמוּם וּמִכָּל כָּמוּם:
דַּק מִכָּל דַּק. וְצָפוּן מִכָּל צָפוּן. וְכוֹל מִכָּל יָכוֹל:
נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב. וְנַעֲלָם מִכָּל נַעֲלָם. וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:
גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ. וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֲבִיוֹן:
חָמוּי וְעָמוֹק מִכָּל עָמוֹק. לִבּ כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוּק:
שְׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׂוֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:
לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר הוֹכָחָה:
מְקֹרָה וְעֵרֶעַ וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחֶבֶר וּמִסְמַךְ אוֹר וְגַם אוֹפֶל:
לֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וָצֶבַע. וְלֹא כָּל מֵצַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וָשֶׂבַע:
לָכֵן נְכוֹכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:
כָּל שַׂרְעַפִּים וְכָל הִרְהוּרִים. נֶלְאוֹת לָשׂוּם בּוֹ שִׁיעוּרִים:
מִלְּשַׁעֲרוֹ וּמִלְּהַגְבִּילוֹ. וּמִלְּתָאֲרוֹ וּמִלְּפַרְסְמוֹ:
בְּכָל שִׂכְלֵנוּ חִפְּשְׂנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא:
לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעְנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:
שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכָל יוֹכָל וְחָכָם מְיוּחָד:
כִּי הוּא הָיָה לִכֹּל קוֹדֶם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:
בְּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם אֶת כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכוֹל:
בְּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם.
בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
בַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֶם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם:
וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּכִסְפּוּרֵנוּ:
לְמַמָּשׁ וְגוֹדֶשׁ לֹא נִשַּׂעֲרֵהוּ. לְמָטָּל וְתוֹאַר לֹא נְדַמֶּהוּ.
וְלֹא נְחַשְּׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נְקֻבָּב:

כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים. וְחַמְּדָעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:
וְשֶׁבַע כַּמָּיוֹת וְשִׁשָּׁה נִדּוֹת. וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:
הֵן בִּבְוֹרָא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כֻּלָּם יַחַד:
כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יֶחֱלוֹפוּ. הֵם יֹאבְדוּ וְאַף יָכוּפוּ:
וְאַתָּה תַּעֲמוֹד וְתִבָּלֶה כֻּלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כָּל הָוֶא. וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:
כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאַף הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:
אָז יָחִילוּ מַיִם חַיִּים. מִפָּנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מָיִם. וְנָטְפוּ מַיִם מִן הַשָּׁמָיִם:
נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמָיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:
עָשִׂיתָ כָּל הַכָּפִיף לְבַדֶּךָ. וְלֹא נִצַּרְכְתָּ עֵזֶר בְּנַגְדֶּךָ:
סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִפִּיךָ וּמִיָּדֶךָ:
כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתְּךָ. וְיִעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ:
וְלֹא יָצָאתָ וְלֹא נָגַעְתָּ. כִּי בְּמַלְאַכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:
כִּי בִּרְבָרְיךָ כָּל יְצִירֶיךָ. וּמַעֲשֶׂה חָכְמָתְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:
וְלֹא אֲחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ. הַכֹּל בְּעֶתּוֹ יָפֶה עָשִׂיתוֹ:
מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ וְאֶת הַכֹּל בְּלִי כֹּל בָּעָלְתָּ:
וְעַד לֹא יְכוֹד כֹּל יָסַדְתָּ. בְּרֵצוֹן רוֹחֵף כֹּל חָלִיתָ:
וְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוֹקָשָׁה. רֵצוֹנְךָ כָּל דָּבָר רוֹהֵף עָשָׂה:
לִכְעֶלָתְךָ לֹא דָמִית. אֶל כָּל תֹּאַר לֹא שָׁוִית:
לֹא בָּרָמָה לְמַלַּאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרָכָה:
לֹא לְרָצוֹנְךָ לֹא דָמוּ וְאֵחָרוּ. וְעַל חֻפָּצֶיךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסָרוּ:
כְּכָל חֻפָּצֶיךָ לֹא שָׁבַתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חָבַרְתָּ:
לֹא הֻחְסַרְתָּ וְלֹא הֻעֲדַפְתָּ. וְדָבָר רֵק בָּם לֹא כָּעָלְתָּ:
אַתָּה תְּשִׁבְחֵם וּמִי תִתְעֵבָם. וְשֵׁמִין דָּבָר לֹא נִשְׁמַע בָּם:
הַתְּחִלּוֹת בְּחָכְמָה עָשִׂיתָם. בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כְּלִיתָם:

מֵרֹאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּם. בֶּאֱמֶת וּבְיֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּם:
הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:
וְעַד לֹא כָל חַי הוֹצַן לַכְּלָכָל. לְפָנֶיךָ אוֹכָל תִּתֵּן אֹכֶל:
וּמָעוֹן וּמְקוֹם תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל. צָרְכֵי חַכֹּל בַּאֲשֶׁר לַכֹּל:
שְׁלֹשֶׁת יָמִים רָאשׁוֹנִים. אָז חֲכִינוֹתָם לָאֲחֵרוֹנִים:
אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֶדֶר מְאוֹרוֹת מְמוּל שַׁלְמָה:
בְּטֶרֶם כָּל הַיְצוּר מְאֹד גָּדַלְתָּ. וַאֲהַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:
אָז בְּאֵין לְבוּשׁ חוֹד וְהָדָר לוּבָשׁ. עַד לֹא אוֹרַג גְּאוּת לָבָשׁ:
אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכַמָּעִיל עוֹטֶה. וְשָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה:
עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:
הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לְמַיִם. בְּמִתְיַחַת רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם:
מְזוֹנוֹת מָעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מָיִם. וְשׁוֹחֵץ יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
עֵשֶׂב וְחָצִיר לָבְשָׁה אַדְמָה. כַּאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:
בְּהֶרֶן שָׁמַן נָן נָטַעְתָּ. אֵל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:
כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה:
לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּרָךְ וְצֹאן. עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:
עָשִׂיתָ לוֹ כְּתוֹנֶת לְשָׂרֶת. לְהַדֶּרֶת קוֹדֶשׁ וּלְתִפְאֶרֶת:
שַׂמְתָּ כִּרְכּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצִירָתוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:
לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכָלָם בְּהַכְבָּיָה:
מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְלוּ:
רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:
כֹּל בָּעֲלָתְ לְמַעֲנֶךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוֹכָה. וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֹּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
וּבְמִצְרִים הַחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ
עַל כָּל אֱלֹהִים. בַּעֲשׂוֹתְךָ בָהֶם שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:
בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ יַד הַגְּדוֹלָה. וַיִּירָאוּ:
נַהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְחַרְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ:
וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמָיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:
יָדַעְתָּ לֵבָבָם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:
תַּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וְכָעָפָר שְׂאֵר וּכְצוּר מָיִם:
תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים. עַמִּים יֵירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמָל לְאֻמִּים:
בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲטָרוֹת טְהוֹרוֹת:
וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמַרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֵן:
בְּנוֹתָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיִּפָּארוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:
וַתֹּאמֶר פֹּה אֶשֵׁב לְאוֹרֵךְ יָמִים. צִיָּדָה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:
כִּי שָׁם יִזְכְּחוּ וְבֹחֵי צֶדֶק. אַף כְּהֵנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:
וּבֵית חַלּוּי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹמְמוּ אַף יָשִׁירוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:
הֵטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
יְיָ תָּשִׁישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב. וְנוֹרָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵּיטִיב:
יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:
וְזִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבָּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֵּעָרֵב מִנְחָה:
וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חָפַצְתָּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וּרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חָפַצְנוּ. הַבָּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:
בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. וְעַל עַמְּךָ בֵּרַכְתָּ סֶלָה:

וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וְנִתְלַל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
וּמְבָרְכֶתֶךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ׃
וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלֶךָ בּוֹרְאִי וַאֲבָרְכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי׃
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם׃

בָּבָתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: עָנָה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי־לֵיהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בְּנֵי חֲשַׁבְנְיָה שַׁרֵבְיָה הוֹדִיָה שְׁבַנְיָה פְּתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם׃

שיר הכבוד

אַגָּעִים וְמֵרוֹת וְשִׁירִים אֶעֱרוֹג כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג׃
נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָרַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ׃
מְדֵי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמָה לִבִּי אֶל דּוֹדִיךְ׃
עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲבַבֵּר בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת׃
אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲבַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ׃
בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ׃
גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. בְּנוּ לְתַכֶּף פְּעֻלָּתֶךָ׃
דְּמוּ אוֹתְךָ וְלֹא כָּמֹךָ יְשֻׁךָ. וְיִשַּׁווּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ׃

הִמְשִׁילוּךְ בְּרוֹב חֻיְוֹנוֹת. הִנֵּךְ אֶחָד בְּכָל־דִּמְיוֹנוֹת:

וְיֻחֲזוּ בְךְ וְקָנָה וּבַחֲרוֹת. וְשַׂעַר רֹאשֵׁךְ בְּשִׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

זְקָנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. בְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

יִתְפָּאַר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

כְּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַם עַל מֵצַח בְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

לְחֶן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עֲטָרָה עֲטָרָה:

מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוּת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

סְגֻלָּתוֹ תְּהִי־נָא בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עֶנְדָּם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כְּבָדָם:

פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

צַח וְאָדוֹם לְלִבּוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְּדַרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֲרָאָה לֶעָנָיו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם הוֹרְשֶׁיךָ דָּרוֹשׁ:

שִׁית הֲמוֹן שִׁירִי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּהִלָּתִי תִּהְיִי לְרֹאשֵׁךְ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:
תִּוַּכֵּר שִׁירַת רָשׁ בְּעִנְיֵךְ. כְּשִׁיר יוֹשַׁר עַל קָרְבָּנֵךְ.
בְּרָכָתִי תַּעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:
וּבְבִרְכָתִי תְּנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לָךְ כְּבְשָׂמִים רֹאשׁ:
יֵעָרֵב נָא שִׂיחִי עָלַיִךְ. כִּי נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג אֵלַיִךְ:

לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ.
לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש.

כל חלקי המחזור נסדרו אח נערכו על צד היותר טוב וכשלמות היותי
על ידי העושה מלאכת ה׳ בכלי רמיה, מסדר הדפוס א׳ צ׳ק בן הנעלה
כהר״ר יונתן ענזיל עם, חזן רב׳הכ הצר הגדול ומנחם מק״ק פראג.

Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO
by
SCOTT MISSION

3 1761 04630801 1